COLONNE, G.

HISTORIA
TROIANA

1486

Historia Troiana Guidonis.

COLONNE, G.
HISTORIA TROIANA.

1486

Prologus historie Troiane

Incipit prologus super historia destructōis Troie. composita per iudicē Guidonē de columna messanensem

Licet cotidie vetera recentib⁹ obruant̄. nōnulla tamē iam dudū vetera precesserunt que sic sui magnitudine viuaci sunt digna memoria. vt nec ea cecis morsib⁹ vetustas abolere p̄ualeat. nec exacti temporis antiqua curricl'a sopita taciturnitate ꝯcludant. Uigent enī in illis pregestoꝝ magnitudine ꝯtinuata recordia. dū preteritorum in posteros sermo dirigitur et antiquoꝝ scripta fidhū conseruatricia premissorum. preterita velut presentia representant. Et viris strennuis. q̄s longa mūdi etas iam dudū per mortem absorbuit. per librorū vigiles lectiōes ac si viuerent spiritū imaginarie v̄tutis infundūt Troiane igit̄ vrbis excidium nulla dignū est longeui tēpis vetustate detergi. vt ꝯtinuis recordijs successorū floreret in mentibus multoꝝ scribentū calam⁹ fideli scriptura depinxit Nonnulli enī iā isti⁹ historie poetice alludendo veritatē ipius in figurata ꝯmenta quibusdā fictionibus transsūpserunt. vt non vera que scripserūt viderent̄ audientib⁹ perscripsisse sed potius fabulosa. Inter q̄s suis diebus maxīe auctoritatis homer⁹ apd̄ grecos eius historie purā et simplicē veritatē in versuta vestigia variauit fingens multa q̄ nō fuerunt. et q̄ fuerunt aliter trāsformādo. Introduxit enim deos. quos coluit antiq̄ gentilitas ipugnasse troianos. Et cum eis fuisse velut viuentes homīes debellatos. Cui⁹ errorē postmodum poete curiosius insecuti. vt darent intelligi non solū homeruȝ fuisse fictionū autorē multa deludia scribere presumpserunt in libris eoꝝ. Und Ouidi⁹ sulmonensis ꝑdigo stilo in multis libris suis vtrunq̄ȝ cōtexuit. Addidit enī multa cōmenta commentis intermixtum. veritatem etiaȝ non obmittēs. Uirgili⁹ etiā in ope suo eneidos licet sp̄ ꝑ maiori parte gesta troianorum cuȝ de eis tetigit sub veritatis lucenarrauit. Ab homeri tamē fictōnibus noluit in aliquib⁹ abstinere. Sȝ vt fideliuȝ ipsius historie vera scribētiū scripta apud occidentales omni tpe futuro vigeant successiue ad vtilitatē eorum precipue qui grammaticā legunt. vt separare sciant verum a falso de his que de dicta historia in libris grāmaticalib⁹ sunt scripta Ea que ꝑ ditem grecum ⁊ phrigium daretȝ. qui tempe Troiani belli continue in eorum exercitib⁹ fuere presentes ⁊ horū que videre fuerunt fidelissimi relatores. In presentem libellum per me iudicem Guidonē de colūna messana transsumpta legentur. prout in duobus libris eoꝝ inscriptum quasi vna vocis ꝯsonantia inuētuȝ est athenis. Quanq̄ȝ autēȝ hos libellos quidam romanus Corneli⁹ nomine Salustij magni nepos in latinā trāsferre curauerit. Tū duȝ laboraret nimiū breuis eē. particularia historie ipsi⁹ q̄ magis possunt allicere animos auditoꝝ p̄ nimia breuitate indecenter omisit. In hac igit̄ serie libelli totum inuenieī inscriptum qd̄ de tota historia vniuersal'r et par cularitergestuȝ fuit Que fuit origo inimicitiarū ⁊ scandali que aduers⁹

phrigios greciā concitauit. vt appel-
latione grecie nō magna grecia Ita
lia vicȝ vt voluerūt nonnulli debeat
ꝯprehendi. dicentes aduersus Tro-
ianos ⁊ magnā greciam. id ē Italiā
quā appellam⁹ hodie romaniā cōflu
xisse cum parua grecia scilicet sola li
cet paucis alijs sibi adiūctis venerit
expugnatura Troianos. put ipsius
historie series p ea q̄ infra legent̄ apti
us demonstrabit. Sic ergo successi-
ue describet̄ in ipsa quot ⁊ qui reges
⁊ qui duces grecoꝝ armata manu. ⁊
quot nauib⁹ se in predictū exercitum
ꝯtulerunt. quibus armorū insignijs
vsi sunt. Qui reges ⁊ duces ī Troia
ne vrbis defensionē aduenerūt Quā
to tpe fuerit ptractata victoria Quo
tiēs bellatū extitit. Et q̄ anno Quis
in bello ceciderit. cui⁹ ictu. De quib⁹
oībus p maiori pte Corneli⁹ nihil di
xit. Supest ergo vt ad ei⁹ narratōis
seriē accedat̄.

Incipit liber prim⁹ de Peleo rege thesalie inducēte Iasonē vt se cōferat ad aureū vellus habendū.

In regno the
salie de pdictis pertinen
tijs romanie. cui⁹ incole
mirmidones dicti sūt. qd nos hodie
vulgari denominatōne salonicū ap
pellam⁹. regnabat tūc tpis rex q̄dam
iustus ⁊ nobilis nomine Peleus cū
eius consorte thetide nuncupata. ex
quorum matrimonio pcessit vir ille
tā fortis tam animosus tā strennu⁹
denoīatus achilles. Hos mirmido-
nes illi qui dicere voluerūt magnā
greciā id est Italiā in troianorum ex
cidiū aduenisse aprusinos eē dixerūt
Gens quedā vicȝ que in regni sicilie
finibus habitabat constituta. Unde
puincia illa apprusium dicta est. et ci
uitas thetis q̄ in ipsa prouincia sita
est a predicta thetide nomē asserūt as
sumpsisse. Sed dicentes sic perhiben
tur errare. cū mirmidones habitato
res thesalie nuncupentur. quoꝝ dñs
post obitū regis pelei patris sui nat⁹
achilles in troiano bello mlta cuȝ eis
miracula bellicosa pegit Sicut de eis
testatur Ouidi⁹ eorū originem fabu
lose ꝯmentans Dixit enī hos mirmi
dones i. xiiij. methamorphoseos fu-
isse formicas. ad preces regis Thesa
lie dijs porrectas ī hoīes transforma
tas dū dieb⁹ illis totum vulg⁹ regni
thesalie incūbente quadaȝ letifera in
firmitate finalit̄ decessisset solo illo re
ge supstite. Qui duȝ in quodam ne
more iuxta radices cuiusdā arboris
adhesisset inspectis ibidē innumerabi
liū formicarū discurrentib⁹ aciebus
in homīes redigi suppliciter postula
uit. Et in legenda beati Mathei aplī
mirmidones habitatores eē thesalie.
in qua idē apostolus aliquādiu mo
ram traxit aperte monstrat̄. Hūc
autem regem. Peleum describit hi-
storia quendā habuisse fratrem Eso
nem nomīe sibi ex vtroqȝ parente cō
iunctum ⁊ eo in etate maiorem Qui
dum lōgeue etatis senio grauaret̄ se-
ipsum vix regere poterat. Et ideo re-
gni thesalie gubernaculis inutil' ⁊ lō-
ga senectute confract⁹ renunciauit et
cessit regni moderamini Peleo fratri
suo. Post cui⁹ Pelei regimen eson
legitur per tempa longa vixisse. ita vt
eo multa senectute defecto. eius oculi
caligarent. et eius vigor corpore⁹ pre
nimia tabesceret senectute. Quem
dixit idē pdictus Ouidi⁹ ī eodē libro

methamorphoseos postmodū in iuuētutis flores et iuueniles poñas renouatū. ita q de senili vmbra factus annicul⁹ mediciali cura et artificiosa v̄tute medee. de qua medea infra p̄rime habend⁹ est sermo. Et hoc igit̄ esone supererat quidā natus Jason nomine vir fortis et strēnuus. et iuuenis nimiū speciosus. modest⁹. larg⁹ affabilis. tractabilis. pius. et oī morū venustate chorusc⁹ Hūc thesalie primates et nobiles hūc plebei tenere dilectionis affectu pro suarū virtutum excellentia sunt āplexi non minus q̄z regē peleum venerantes. Erat et idez Jason nō min⁹ obediēs regi patruo q̄z esset p̄ri si regeret. nec erat molest⁹ illi sed oī subiectione deuotus licet peleus sceptro thesalie potiret̄. Eadē igitur relatione non sibi rex Peleus respondebat. quē licet signis extrinsecis eum sibi carum esse monstraret ardebat tamē et fluctuabat intrinsecus ne in v̄tute sua et in tanta affectione suorū. quaz sui erga ipsum habebāt Jason eū thesalie regni dominio spoliaret. Longe igit̄ in mente secum seruauit ardorē. quē sagaci studio tegere. ne actu aliq̄ publicat⁹ euagari possz extrīsecus. diu per fatigabilem tolerātiā ē conat⁹. Quare m̄lta inq̄siuit in corde suo viarū ymaginata p̄posita. q̄bus posset Jasonē perdere absq̄z sui suggillatione pudoris. Tādē de re mirabili dieb⁹ ill'p plurima mundi loca loquax fama aurib⁹ plurimorum intonuit q in quadam insula dicta colcos vltra regni Troiani ꝯfinia versus orientalē plagā quidam aries habebat̄. cui⁹ vellus erat aureū vt fame preconiū perhibebat. In hac igit̄ insula regnare dicebat̄ rex quidā Oetes nomine vir potens et diues sed etate p̄uectus. Hunc aurei velleris arietē describit historia custoditū fuisse mirabili cura et studio dei martis. cui⁹ ī custodia boues q̄dā deputati fuissent v̄rētes flāmas ex ore vomentes. Si quis igitur hūc aurei velleris arietez optaret habere cum his bobus necesse habebat inire certamen. et si eoꝝ victoria potiretur oporteret eū boues ipos deuictos iugo subijcere et eos ꝯpellere aratro terrā v̄tere in qua erant Itē deuictis bobus ipsis et arare coactis iterū necesse habebat in quēdā draconē squamis horridū et flāmas igneas exalātem irruere. ipsumq̄z bello cū ipso cōmisso perimere. et eo perēpto dentes a faucib⁹ ei⁹ euellere et euulsos serere ī predictam terram a bobus aratam. Ex huius agri semine seges mirabil' pullulabat. Nā ex draconis dentib⁹ statiz quidā armati milites nascebātur fraternū bellū inter se illico cōmittētes q̄ se per mutua vulnera p̄imebāt. Per hec ergo p̄iculosa discrimina et nō p alios tramites poterat p̄dictū aureū vell⁹ haberi ac oīb⁹ volētib⁹ p̄dicta subire certamīa rex Oetes liberuz faciebat aditum exhiberi. Quanq̄z enī sic de aurei velleris ariete dictaret historia. asserentes tamē vera de eo aliter sūt testati. Dixerunt enī regem Oetem cumuluz thesauri magni possedisse et possessū custodie traditū memorate. p incantationum tū figmenta et artes mathematicas ꝯstitutas. Hui⁹ enīz thesauri cumulū per mundanam ingluuiē et auaricie cupiditatē que omnīū malorum est mater m̄lti strēnui sibi querere voluerūt sed impugnantib⁹ incantatio

num noxijs nō thesauri cōpendia. sꝫ finalis sibi necis dispendia q̄siuerunt

Ut igit̄ de aureo vellere ad regeꝫ Peleū fama peruenit tāto discrimine quesituro. statim curiosū ad illud erexit animū diligenter attendens q̄ tutiori via ꝛ sine sui pudoris labe nō posset tradere Jasonē facilius ad pdendū. Assumpsit ergo propositum qualiter Jasonē hortaretur vt in sue virtutis strennuitate iuueniliter cōfidens ad aurei velleris questū voluntarie se ꝯferret. Decreuit ergo in celebriori ciuitate Thesalie solennem curiam celebrare. in qua multitudīe baronū et militum non modica ꝯfluēte curia ip̄a triduo pdurauit. Tertia die rex Peleus vocatū ad se Jasonē in presentia dictoꝝ nobiliū sic allocutus est dicens. Satis quidem glorior care nepos de dn̄io regni Thesalie tam excelsi. sed multo potiꝰ me reputo gloriosū de tanti strennuitate ꝛ habilitate nepotis. cū tue virtutis excellentia vicine prouincie ipsiꝰ facti testificatione cognoscāt. ꝛ ea fama viloqua relatione ꝯtinua predicet in remotis. Es enī Thesalonicēsis regni ꝛ mei potius honor et gloria. cum te saluo regnū thesalie timeatur ab omnibus. ꝛ te vigente nullꝰ apparere audeat inimicus. Porro v̄tutis tue gloria ī sublimi me poneret si aureū vellus qđ Oetis regis poēna tenet inclusum te potente in regni mei claustra posset adduci. qđ p te nō ambigo satis de facili fieri posse. si laboris animū aiosus assumeres. et orōnis mee precepta non obduceres exequenda. Que si pficienda decreueris. tibi singula viatica necessaria parabunt̄ in apparatu maxio ꝛ comitiua multoꝝ q̄s de melioribꝰ regni duxeris eligendos. Acq̄esce gꝰ v̄bis meis ꝛ hoꝝ mādatoꝝ meoꝝ opariū te exhibeas gratiosū. vt in ꝯspectu meo decetero maioris delectionis appareas. Et de tue strēnuitatis fama leteris ad maiores apices sublimari. nec erit expᵉs a magne tue vtilitatis ꝯpēdio efficax labor tuꝰ. Nā veris pollicitatōibꝰ et nō fictis te certū efficio q̄ me deficiēte te heredē futurū in regno thesalie statuā. me viuēte nō minꝰ meiipsius regni dominio potieris. Intellectis igit̄ a Jasone oībꝰ ꝛ singulis q̄ in tantorū presentia circumstantiū rex Peleus ptulit gaudio exhilaratus est multo nō attendens insidiosas regis astutias ꝛ eiꝰ dolositatis latebras n̄ aduertens. Ratus q̄ dixerat de pure regis ꝯscientie cellula processisse. potius in sui honoris incrementa sublimia q̄ꝫ in sue detrimenta psone vergere. Cōfisus ergo de sue strennuitatis audacia. nec reputās īpossibile sibi esse qđ regis fallax auiditas exposcebat. regis mandatis se pn̄ū gratanter exhibuit. Et se īfallibilit̄ impleturuꝫ exposita cū omni deuotione promisit. Letificatus igit̄ Peleꝰ ad grata sui responsa nepotis sui indicte curie finē imposuit. appetens ex eq̄ vota sua pꝰ pmissa predicta. quibus votis fortunam alludere iaꝫ presensit. Considerans ergo q̄ colcos īsula mari circūdata adiri nō poterat nisi cū nauigalibus aptis ad maris discrimīa sustinēda. iussit ad se vocari ex regni thesalie ptibus quendam fabrum viruꝫ subtilē in arte sua Argum nomine lignoꝝ artificij cum multa discretione vigentē. Qui ad regis iussum mire magnitudinis q̄ndā nauim in mlta

congerie lignorũ extruxit que de sui
actoris nomie ꝓprio vocata ē argõ.
Hanc q̄dã asserere voluerunt ꝑmaȝ
nauim fuisse.q̄ primo velis institutis
adire loca remota p̄sumpsit. Et ideo
quãlibet nauim magnã que trãsme
are maria velis dicit̄ eleuatis argon
grãmatici vocauerũt. Parata igit̄
naui predicta ⁊ imissis in eam singu
lis abundanter q̄ causa nauigatio⸗
nis exposcit m̄lti nobiles de thesalia
multa strennuitate cõspicui cũ eodē
Jasone ingrediunt̄ in ipsã Inter q̄s
fuit ille vir vere fortissim⁹ ⁊ fortis her
cules nũcupat⁹.nat⁹ vt scripsere poe
te ex Joue ⁊ Almena Amphitriõis
vxore. Hic est ille hercules de cui⁹ in
credibilib⁹ actibus p multas mundi
partes sermo dirigitur. Qui sua po
tentia infinitos gigantes suis tempo
rib⁹ interemit.⁊ in vlnis ꝓprijs eleua
tum intolerabili strictura fortissimũ
cõfregit antheum. Hic si credere
dignũ est intrepid⁹ portas adiuit in
ferni.⁊ custodeȝ eorum canem tricer⸗
berũ violenta manu ab illis extraxit.
quē tanta pulsione pdomuit vt ma⸗
defactus tot⁹ sui veneni spuma dige
sta.q̄ per vomitũ multas mũdi par
tes infecerit letiferũ aconitis Sed qꝛ
suoꝝ actuum longa narratio poeta
rũ longa expectatõe animos audito
rũ abstraxit ista de eo sufficiãt tetigis⸗
se.cũ ⁊ rei veritas in tantuȝ de sua vi
ctoria acta p mundũ miraculose di
uulget. ꝙ vsqȝ in hodiernum diem
vsque q̄ victor apparuit columne her
culis testent̄ ad gades. Ad has colũ
nas magn⁹ Macedoni⁹ Alexãder
regis Philippi fili⁹.qui et ip̄e de stir
pe regũ thesalie que macedonia simi
liter dicit̄ fuit productus subiugãdo
sibi mundũ in manu forti legit̄ per⸗
uenisse. Ultra q̄s nõ ē loc⁹ habitabi
lis.cũ ibi sit mare magnũ occeanus
videlicet ꝙ angustũ locũ ibidem per
mediũ gremiũ hītabil' terre nr̄ē seip̄m
infundens mediterraneũ nob ipsuȝ
mare ꝯstituit p intrinsecas mundi
ptes a nobis nauigabile vt videm⁹.
Qđ licet ab ipso loco infusionem re
cipiat effusũ litorib⁹ sirijs clauditur
In q̄bus ciuitas acon nr̄os potissi⸗
me recipit nauigãtes. Hunc locũ an
gustũ.a quo primum hoc mediterra
neum mare dilabit̄ nostri hodie na⸗
uigantes strictum sibile nominant.
Et loc⁹ ille in quo predicte columne
Herculis sunt affixe dicit̄ sarraceica
lingua saphis a quo nõ sufficit vltra
ire Obtēta ergo a rege Peleo Ja
son nauigãdi licētia noua sulcat ma
ria cũ Hercule ⁊ suis ꝯplicib⁹ naui
noua.cui⁹ vela dũ secund⁹ vent⁹ im
buit.⁊ ei⁹ inflat afflat⁹ loca Thesalie
cognita deserit valde cito ⁊ ad inco⸗
gnita maris loca cui⁹ dissilit velocissi
mo cursu suo. Multis itaqȝ diebus
ac noctib⁹ nauigantib⁹ ill' sub ductu
thesalici philoteeis discrete notãtib⁹
stellaꝝ cursũ visibiliũ existentiuȝ iux⸗
ta polũ maioris vrse videlicȝ ⁊ mino
ris q̄ nunq̄ȝ occidũt cum angue vici
nosp̄m posita poetarum cum stellaȝ
illã.quã nauigantes tramontanam
appellant Poete dixerũt esse stellam
extremã positam in cauda vrse mino
ris et maiorem vrsam nauigãtes ipi
grecũ nominant.et anguem dicunt
esse magnũ.de quib⁹ vrsis maiori sci
licet ⁊ minori Ouidius in secundo
libro methamorphoseos fabulose cõ
mentans dixit. Calistonaȝ ⁊ Archa
dem filiũ suũ has mutatos in vrsas
Uocant̄ etiam hee stelle septentri
onales cũ sint septem iuxta axem. de

quib⁹ Juno sic dixit. Nup honorata⁄ tas sūmo mea viscera celo Videritis stellas illuc vbi circul⁹ axem Ultim⁹ inuoluit. spacioq3 breuissim⁹ ambit At vos si lese tangit ꝯtemptus alumne. Surgite ceruleo septez prohibete triones. Nouerat enī philotes stellarū cursus⁄ ⁊ motum. si aliquis est ill' tanq3 ille qui nauigatōis erat multū expertus. et iō aura secunda pflante tamdiu recto remige nauigauit. do⁄ nec ad oras phrigias regni troiāi vicz ptinētias noua nauis applicuit ī portum. s. q̄ tunc dicebatur ab incolis si⁄ meonta.

De grecis applicantibus in pertinentias Troie. et de Laomedonta rege licenciāte Jasonē et Herculē de locis illis

GReci autem maris fatigatōne lassati vt puenerūt ī terrā ī ipaz descendere q̄etis causa sitienti aīmo moliunt̄. Et descendentes ibidem recētes aq̄s a fōtibus hauriunt. Et ibidem maioris refrigeratōnis grā moră per dies aliquos statuerunt. Nō vt incolis molestiā īferre disponerēt. Nec nociuis dispēdijs eos ledere aliquaten⁹ attemptarēt Sed inuida fatoꝝ feries. que semper quiete viuen⁄ tibus est molesta. ab īopinatis insidi is sine cā inimiciciaꝝ ⁊ scandali causas traxit. Propter quas tāte cladis diffusa lues orbē terraꝝ īfecerit. vt tot reges ⁊ principes bellicosa nece succūberent Et tanta ⁊ tal' ciuitas qual' extitit magna ipa Troia vsa fuisset ī cinerem. tot viduatis mulierib⁹ viris suis. orbatis parentib⁹. tot pueris et tot puellis ⁊ demū iugo fuitutis ad⁄ dictis. Quāuis eniz grecia inter tot grandes angustias posita fuisset. ei⁹ tñ victorie pconiū per tempora lōga deleuit iniuria scilicet sue gentis. et nece ⁊ suorum exterminio meliorū Sane si dijs tot mala grata fuerūt. pmor dialis causa tamē nulla tā leuis ani⁄ mos nō īmerito pturbat humanos Ut p culpa tāte acerbitatis pena meruisset infligi nisi benigne forsitā dicerēt. vt procedentis mali congeries esset boni edificatio subsequētis. Cum ab his malis p Troie casum tāta bona pcesserūt. vt ipsa Troia deleta insurrexerit cā. per quaz romana vrbs q̄ caput est vrbiuz per Troianos exules facta extitit vel pmota per Eneam scz et Ascanium natum eius dictū Juliuz. Et nonnulle alie propterea puincie perpetuum ex Troianis receperūt incolatū. Qualis ē anglia q̄ a bruto Troiano. vnō britania dicta est ⁊ legitur inhabitata. Item q̄lis francia que post Troie casuz a Frāco rege Enee socio. q̄ iuxta renū magnā condidit vrbem. quā Fran⁄ ciam ex suo noīe. necnon ⁊ tatā eius prouinciā appellauit habitata narratur. Et veneciarū vrbem inhabitauerit ille troianus athenor. Habita⁄ tionis etiam huiusmodi siciliaz legimus nō expertem. que pmo a rege Sicano. q̄ in Siciliā a Troiana ciuitate magna puenit habitata dscribit̄. Unde Sicania dicta fuit. Et eo postmodū a Sicilia recedēte relicto in Sicilia Siculo frē suo Uñ post modū Sicilia dicta est trāsmeauit ī Tusciā Quam multarum gentiuz inhabitatione repleuit Et in regno Sicilie p marina ꝯfinia supradict⁹

Eneas ciuitates multas legitur condidisse. Qualis est Neapol' tanta ciuitas ⁊ gentis indomite terra gaieta. Diomedes etiā licet fuerit de grecia oriundus. q̄ in troiano bello multa miraculosa cōmisit. troia deleta. dū in regnū suū minime recipi potuisset inhabitauit calabriā Cui⁹ socios narrauit ouidi⁹ circen solis filiā i volucres trāsformasse in calabriā a diomede delatas. de quarū auium genere dicit ysodor⁹ mltas fuisse pductas q̄ aues diomedee dicte sunt eam naturā habentes vt cognoscāt hoīez latinū a greco discernere. Quare grecos calabrie incolas colūt ⁊ latinos fugiūt si q̄ sunt. Sed si tante pditionis causa fuerit subseqūtis boni cā finalis. vt humana mens hab₃ in dubio Nā subsequenter discribit historia q̄ Jasone ⁊ hercule cū suis in portu q̄escentibus simeōte de eis ad laomedontam troianum regē fama peruenit. q̄ gens quedam troianis incognita sc₃ gens grecorum nouo remige phrigias partes intrauit. explorata forte archana. troiā vl' poti⁹ troie puinciā vastatura. Erat autē diebus illis troia nō tante magnitudis qualis fuit postmodū d̄ nouo firmata. ⁊ in ea regnabat tūc rex predictus Laomedon nomīe. q̄ sumpto dāno so psilio. quod o vtinam non fuisset legatū suum in comitiua multor₃ ad Jasonē destinauit. Quo ad iasone₃ veniente legationē suam explicat in hec verba. Rex laomedon hu⁹ regni dn̄s de aduentu vestro valde mirat̄ quare terram suā intrauistis. ab eo licentia non obtenta. cui⁹ ē intentio sub tranq̄lla pace eā tueri. Hoc instātissime mandat vobis vt incontinēti debeatis terrā eius exire ita q̄ adueniente die sequenti sciat vos ab omnibus terre sue finibus recessisse Q̄, si mandatorum suorum sentiet vos contemptores p certo noueritis ipsū iubere suis in offensionem vestram irruere ⁊ depopulationem rerum et vestrarum finale dispendium personarum. Postq̄₃ vō Jason totam seriem legationis audiuit totus in ira ⁊ dolore cordis exacerbatus intrinsecus anteq̄₃ ad legatōnis dicte verba mutuata retorqueret. conuersus ad suos sic locutus est eis. Laomedon rex huius regni dominus mirabilis dedecoris iniuriam nobis infert et absq₃ alicuius offēsionis causa nos exire de sua terra mandauit. Jtaq₃ si eum regia nobilitas animasset nos mandare debuisset honorari. Nam si casus similis illum in greciam adduxisset sciuisset sibi illatum a grecis non dedecus sed honorem Sed ex quo magis sibi dedecus q̄₃ honor applausit. nos etiam aplaudim⁹ vt illi et ab eius regni finibus recedamus. cum posset ptingere ⁊ leue sit q̄ eius enorme consiliū sit carissimo precio redēpturus. Deinde continuatis v̄bis conuersus ad nunciū dixit. Amice legatōis tue verba diligenter audiuimus ⁊ dona q̄ per regem tuum nobis more nobiliū sunt transmissa recepimus sicut decet. deos nrōs ⁊ dei veritate testamur non ex pposito terrā tui regis intrasse vt offensam ingereremus in aliquē more p̄domo violentiam illaturi. Sed cū ad remotiores ptes conferre nos intendam⁹ necessitas in hunc locum diuertere nos coegit. Dic ergo regi tuo nos de sua terra oī mora postposita recessuros sciatur o p certo q̄ ⁊ si non per nos poterit forte p alios q̄ p̄ntē iniuriā vob̄

illatã audierint non lucra sed pressuras et dãna infallibilit̃ obtinere Hercules v̾o verbis Jasonis nõ ꝯtentus regis nuncio refudit hec v̾ba Amice q̃sq̃s es secure referas regi tuo ꝙ ad pl⁹ die crastino de t̃re sue statõe penitus discedem⁹. Sꝫ sequẽtis tertij anni dies nõ erit exitura dic illi q̃ nos videbit si viuet in terrã suã velit nolit anchoras iniecisse. ⁊ de dãda nob̃ tũc recedendi licẽtia nõ erit sibi plena libertas. cũ tal' litis ad p̃sens incboauerit questionẽ q̃d priusq̃ꝫ de eo possit parare victoriam ignominiosi dedecoris põdere deprimet. Cũ regis nuncius r̃ndendo sic dixit Turpe satis ẽ nobili et precipue strennu o minarũ sagittas emittere. nec mihi qui sum missus est ꝯmissũ a rege vt erga vos litigiosis verbis insistam Dixi vob̃ que mihi cõmissa fuerunt. ⁊ si sapienter agerre placet vobis do cõsiliũ bonum vt ab hac terra recedere non sit graue. priusq̃ꝫ possitis icurrere grauiora. cũ leue nõ sit p̃sonas perdere q̃ se possunt consilio salubri tueri. Et p⁹ hec a grecis petita licentia suũ remeauit ad regẽ Jason v̾o ⁊ hercules nulla mora ꝓtracta philothete vocato iubet anchorã a mari subtrahi ⁊ oĩa colligere q̃ in terrã adduxerãt causa quietis. Sciebant enĩ si voluissent in phrigios insultare nõ esse eis in congressu pares. vl' equales ĩ virib⁹ nec ĩ potentia fortiores. Ergo ascendũt et eleuatis velis dijs ducibus frigia deserunt litora. Et sulcantes maria vẽtis afflãtib⁹ prosperis nõ post multos dies in colcos insulam salui peruenuint et desi deratũ feliciter portũ intrant. Jn insula igitur colcos erat tunc temporis quedã ciuitas nomie iaconites caput regni ꝓ sua magtudine ꝯstituta vrbs valde pulchra muris et turrib⁹ circũdata. fabricatis m̃l'tis insignita palacijs plena ꝑp̃'o copioso et insignis multoꝝ nobilium incolatu. Jn hac igit̃ vrbe degebat regaliter rex Oetes in multorũ comitiua suoꝝ cũ nõ longe a ciuitate ipa ne mora multa virescerent apta q̃dẽ venationibus ob multaꝝ ferarũ copiã iugis vescentiũ nemorosis Jn cui⁹ vrbis ambitu longa patebat distẽsa planicies frigidarijs ⁊ viridarijs illustrata dũ aquaꝝ fontes in ea ĩnumerabiles scaturirent ⁊ q̃ꝫ plures fluuij ꝯtinuis fluctibus prolabentes riuulis eandem planiciem irrigarent. Quare multarũ venatriciũ auiũ copia vigebat in illa. ⁊ multaꝝ volucꝝ cantilene incessant̃ ibidẽ dulci modulamine p̃sonabant Ad hanc igit̃ ciuitatẽ Jason ⁊ hercules cu ꝫ eorum comitibus regaliter ⁊ decent̃ induti tramite recto se cõferunt. Qui dum per plateas ciuitatis ipius dyametro lõgo patentes moderatos gressus laudabili ꝯpositiõe maturãt. mirat̃ vulgus in eis elucescere tot regios aꝑparat⁹ tã speciosam inflorescere iuuẽtutẽ. sic modestos in eorum incessib⁹ et in aꝑparẽtia tot moꝝ floribus ꝑpollere Sitienti ergo animo disquirit vulgus. q̃ sint. vñ sint. ⁊ que causa sit aduentus ipsoruꝫ. Sciscitantib⁹ ergo illis nullus est q̃ causam eorũ aduẽtus ipis apiat donec regij palacij portas attingunt. Rex autem Oetes innate sibi nobilitatis gratie nõ oblit⁹ statim sibi ex quo grecorũ aduentus innotuit solio ꝯsurgens a regio. grecis obuiã in multoꝝ comitiua suoꝝ exiuit quos fronte hilari ⁊ facie leta recipiens. fouet ãplexibus. signis salutationis exhilarat. ⁊ in dulciũ verbo-

rū primicijs placidas amicicias illis spondet. q postmodum p grad⁹ marmoreos loca sublimia conscendunt palacij intrant cameras picturis varijs illustratas. ⁊ appositi auri mirifico fulgore micātes Postq̄ȝ vō eis est sedendi ɔcessa facultas Jasō multa animositate replet⁹ ī modesta pronunciatione vborūȝ aduent⁹ sui causam Oeti regi exprimit ⁊ aurei velleris ordinata discrimīa fm statuta legis imposite humiliter tēptare deposcit. Oetes autem rex benigne petitis obtempans se impleturū vota Jasonis nō negauit.

De Medea qualiter amore Jasonis capta fuit.

Paratis igitur in multa rerū vbertate cibarijs sternunt mense superappositis ciphis aureis ⁊ argēteis multis. ⁊ imminente cōmoditate vescendi rex cupiens omnē nobilitatis sue gratiā grecis ostendere pro quadam filia sua mittit vt veniat iocūda celebratura conuiuiū cum nouis hospitib⁹. q̄s ipse rex cum multa iocunditate recipit. Erat enī Oeti regi filia Medea nomine virgo nimium speciosa. patri vnica. ⁊ sola futura heres in regno. q̄ quanq̄ȝ ad ānos nubiles peruenisset ⁊ facta iam thori matura. a puerilib⁹ tn̄ annis se totam exhibuit liberaliū artium studiose doctrinis sic totū cordis auiditate sciētie imbibens elicona. vt nullus vel nll'a ea doctior posset illis tempori b⁹ reperiri. Sed eius margarita sciē ex qua poti⁹ ppollebat erat illa ars mathematica. q per vires et modos exorcisationum nigromanticos lucē vertebat ī tenebras ⁊ subito ventos inducebat. ⁊ pluuias ⁊ chorusca tiones ⁊ grādines ⁊ timidos terre mot⁹. Fluuiorūȝ aūt decursus per decliuia loca labentes ad supiores partes influere et redundare cogebat. Hiemali etiaȝ impugnatione frōdib⁹ arbores spoliatas cōpellebat in ipa turbinis tempestate florescere iuuenes faciendo senescere. ⁊ senes ad iuuentutis gloriaȝ puocando Hāc credere voluit antiqua gentilitas luminaria magna scȝ solem ⁊ lunā sepius coegisse contra naturalē ordinem eclipsari. Nam fm astrologie veritatem de qua ipsa doctissima fuisse describit̄. sol decurrens sub ecliptico cursu ɔtinuo eclipsari nō hȝ nisi cum fuerit in coniunctione lune existente in ipsa cauda vl' capite. que sunt q̄dam intersectiones cuiusdā circuli celi ⁊ aliq̄ alio ex planetis. Nam tunc opponēte se luna inter aspectum nostrū ⁊ solem corp⁹ solis nos videre visione solita non permittit. fm q̄ de hoc perhibuit magne discretionis egiptius Ptholomeus Ipsa tamen p sue incantatōnis viribus hoc accidere fecisse narratur. nō cū sol erat cum luna in coniunctione quod nos vulgariter dicim⁹ cum luna se voluet. Sed cū erat in eius opposito ea ab eo per septem signa ɔtinue existente remota. tunc cum lunā vulgariter quintamdecimaȝ appellamus. Sed ille fabularius sulmonēs Ouidius sic de Medea Oetis regis filia fabulose cōmentās tradidit esse credendum. q̄d absit a catholicis cristifidelibus credi debere nisi q̄tenus ab Ouidio fabulose narrat̄. Nā ille sūmus et eternus deus. qui in sapiā. id est in filio cūcta creauit. celestia corpora planetarū ppria sub lege dispo

fuit ⁊ ea statuens in eternū preceptū
eis iposuit quod nō preteribit. Hinc
est q solis eclipsis ꝯtra naturalia in
stituta nusq̄ legit̄ accidisse. nisi cū in
carnatus dei filius seipsū humiliāt p
nobis exposuit passiōi. Qui cū i cru
cis patibulo tradidit spūm. eclipsat⁹
est sol. luna tūc nō existēte in coniun
ctione sua. cū velum templi scissū est.
facti sunt terremot⁹ horribiles. ⁊ mul
ta tunc sanctoꝝ corpa de sepulchris
surrexerūt. Vn̄ cum dieb⁹ illis Dyo
nisi⁹ ariopagita summ⁹ phus in na
turis viueret apud Athenas ⁊ esset i
in gimnasijs studiosus. lz essz infect⁹
gentilitatis errore. vidēs tū in christi
passione solē eclipsari. stupefact⁹ sic
dixit. Aut deus nature patit̄ aut ma
china mūdi dissoluet̄. Hic eni verus
est et eternus de⁹. cui⁹ est posse natu
ralia queq̄z dissoluere ⁊ cogere i lege
nature peccare. q̄ sola vnius sibi fide
lis prece cursū solis mundanū cōtra
naturalē institutionem ipsius ad ga
baon figi ⁊ stare mandauit. Hoc āt
de Medea sm fabulas ideo ponit̄. q̄
niā sic de ea fabulose fuisse pn̄s histo
ria nō omittit. ⁊ ipsā fuisse in astrolo
gia ⁊ nigromācia pitissimā nō neget
Medea aūt precepto patris audito
quanq̄z esset vgo nimiū speciosa co-
nata est vt mulierū est moris speciez
addere speciei p speciosa vidlicz orna
menta. Quare compta pciosis orna-
tib⁹ ⁊ regio apparatu decorata. ad dis
cumbentiū mensas accessit. quā sede
re iuxta Jasonē illico iussit pat̄ Sed
O misera ⁊ infatuata nobilitas. qd
vrbanitati debes in honoris tui preci
piciū ⁊ tui decoris p curialitate iactu
ram Nunq̄d sapientis est se credere
ꝯstantie puellari aut sexui muliebri.
q̄ nullis annorum circulis nouit ca-
ptare ꝯstantiā. Cuius anim⁹ semꝑ
cōsistit in motu ⁊ pcipue inter pube-
scentes vacillatōes anteq̄z viro mu-
lier facta viri potēs misceat̄. Scim⁹
eni mulieres animū semp virū appe
tere sicut appetit materia semp formā
⁊ turpe bonū. O vtinā materia trās
iens semel in formā posset dici suo ꝯ-
tenta formato. Sed sicut ad formā d
forma pcedere materiaz notum est.
Sic mulieris ꝯcupiscētia dissoluta
pcedere de viro ad virū vtiq̄z esse cre
ditur sine fine cū sit quedam profun
ditas sine fūdo. nisi forte pudoris la-
bes aliq̄ abstinētia laudāda cōcluse
rit sub terminis honestatis. Qua gͣ
o rex Oetes duct⁹ audacia tenere pu
elle latus extranei viri lateri cōsuisti.
Si sexus fragilitatē ex anio discusso
librasses herede vnicā regni tui igno-
minioso nauigio i extranea regna de
latā sub tāto dispēdio nō fleuisses vt
filia sit ⁊ semel ⁊ thesauri tui inaudi-
to cumulo puareris. Quid tibi pro-
fuit martis custodia aduersus frau-
des mulieris ⁊ dolos Sane qꝛ qd fu
turū erat forte dixeris vitare nullate
nus potuisti. iussisti filiaz tuā cū Ja
sone ꝯmunicare cōuiuiū ⁊ Jasonez
statuisti partici pē nate tue in celebra
tione ciboꝝ. Nā qd tibi pinde reuera
successit. ecce subiungit historia. suc
cessus ꝯgruos ⁊ incongruos nō ob
mittens. Existente eni Medea inter
regem patrē ⁊ Jasonem. licet multo
esset rubore pfusa. tamen temperare
nō potuit suoꝝ acies oculoꝝ quin
cū poterat eorum intuitū versus Ja
sonē dulcib⁹ aspectibus retorqueret.
sic ei⁹ faciē ⁊ circumstātias faciei fla-
uos crines corp⁹ ⁊ mēbra corpis in-
tentis imaginationibus contem plā
do. q repente in cōcupiscētia eius ex

arsit et feruentis amoris in anio secus concepit ardorē Non illi cura est ciborū vesci dulcedine.nec gustare pocula melliflue potionis. Est enim sibi tūc cibus et pot⁹ Jasonis dulcis aspect⁹ quē totum clausum gestat in corde et in cui⁹ amore libidinis repletus est stomachus saturat⁹. Cū igitur inspiciebat̄ ab alijs qui intuebantur eā ciborū gustib⁹ sic cessisse.attribuebāt eidē non amoris causa hoc in ipsa procedere.sed sola forte ratione ruboris. Medea ergo tanti feruoris exaspata cupidine conceptū crimē satis conatur obtegere.vt nō solū ab his.a quibus inspiciebatur percipi forte posset Sed etiā a seipsa probabilis excusationis argumenta producit.quibus illud quod nephas esse posset in virgine excusabili conuertat in fas rōe Inde ē qd tenui sono suos eburneos infra dentes collidit hec verba. O vtinam iste barbar⁹ tam speciosus tam nobilis mihi maritali copula iungeret̄ vt sibi ipsam daret intelligi inculpabili affectione illū appetere qd culpa et crimine nō carebat. Omniū enim mulierū semper est moris vt cū inhonesto desiderio virum aliquē appetunt sub alicuius honestatis velāie suas excusationes intendant. Cōuiuij igitur fine facto. Medea de sui pris licētia camerarū suarū intrat archana. et Jason et Hercules quadā ei⁹ palacij recipiunt̄ in camera iussu regis Medea aūt in sui secreto cubiculo sola psistens.ex concepti amoris flamma vexata anxietate multa torquet̄ et multis fatigata suspirijs satis sollicite cogitat in seipsa q̄lit sui ardoris flāmis posset occurrere p satisfactionē proprie voluptatis. Sed virginei pudoris pusillāimitate deuicta cedit audacie cū in ea pugnet amor et pudor. Instat amor vt audeat.sz propt̄ ignominiam pudor vetat. Et sic duplici vexata conflictu sui laboris dispendia per totā ebdomadā sub taciturnitate d'fleuit.qi intra se diceret.vach q sub tanta celorum constellatione nata sum vt huius mihi nunc placētis Jasonis pulchritudinis permaxime maritali honestatis sub specie nō vtar consortio.ad hoc sibi modū fiendi profunda mentis excogitās sollicitudine subsequētē. Factūqz ē q a fortune miserijs q̄ finē accelerat ex seipā processit p mede votis q q̄dā die dum rex Oetes ī secretarior comitiua suor cū Jasone et Hercule de mltis mlta cōferret ī aula p Medea filia sua misit vt ipsa veniret ad illū. Qua ī aspara regio veniente in sui veneratiōe iubaris iuxta patrē suum.ipso iubente cōsedit. Cui pater eius blando sermone licentiā explicauit vt cum Jasone et Hercl'e more virgineo verba solatiosa conferret. Que pudibūda q̄dāmō a pris ei⁹ surgens latere.iuxta Jasonē sibi sedere elegit. Jason vt vidit Medeā iuxta se consedisse factus ē hylaris et modico relicto spacio sessionis.secedens parum ab. Hercule magis Medee lateri fit propinqu⁹.

Rex aūt Oetes et astantes ceteri multe confabulatōnis amenitate diem claudunt. Et Hercules cū astantibus corā eo multa sermocinatione de pluribus cōferebat. Sicqz intra Jasonē et Medeā nullum erat mediū.q̄ posset si vicissim ad loquendū erat aliquid impediri. Medea igit̄ quasi in solitudinis abilitatem alloq̄ndi Jasonē apta cōmoditate captata vidēs ceteros int̄ se circa alia colloq̄a diuersa vacare rorosi pudoris sar

cina honeste deposita ī p̄mis v̓boꝝ
congressibus sic est Iasonē allocuta
Amice Iason nō reputet tua nobili
tas ī honestū nec vicio femīee dissolu
tiōis asscribat si forte tecū velut igno
ta ꝯferre presumo. et me inhonesta ī/
tentione ad tui noticiā ꝓuocare Di/
gnū est equidez vt extraneo nobili et
gratioso salutis consiliū tribuatur a
nobili. Nam prodesse nobilis nobili
ex quadā mutua vrbanitate tenetur
Scio eni te nobilem ꝛ ductum auda
cia iuuenili regnū istud pro obtinen
do aureo vellere petiuisse. ꝑ cuiꝰ que/
stu scias te discrimini manifesto sub
mittere. et īfallibil' mortis ꝑiculo sub
ijcere vitā tuam. Ergo tue nobilitati
ꝛ iuuenili calori ꝯpatior ꝛ tibi deside
ro salutis ꝯsiliū ꝛ auxiliuz vtile mini
strare. ꝑ quod illesus a tantis pericu/
lis eruaris ꝛ optatos tue patrie lares
īcolūis valeas in grata sospitate redi
re. Et ad hoc tibi me profuturam co
gnoscas si ꝑceptibili corde meos mo
nitꝰ āplecteris et efficaci studio duxe
ris exequēdos In prono sibi vultu ꝛ
plicatis brachijs Iason ad offerētis
v̓ba sic humili voce respōdit. Ha no
bilissima mulier ꝛ dn̄a vobis deuo/
tissimo cord̓ meo humiles grates fū
do. que laboribꝰ meis cōpati nobili
expositione mōstratis. cuius rei grā
bn̄placitis vestris me totum expono
cū multo magis sint mūera gratiosa
que nec petita nec p̄cedentibꝰ benefi
ciorū meritis tribuuntur. Cui Me/
dea. Amice Iason nosti quāta sūt ī
aureo vellere querēdo ꝯstituta discri
mina an forte fama veritatis ignara
tibi cām ipsorū veraz nō prodidit in
aperto Sane eiꝰ facultas aut obtētꝰ
vix aut nll'o mō mortali cadit ī hoīe
cū diuina sit eius custodia ꝛ nō sit in
hoīe plus posse q̄z potest virtus in
expugnanda maiestate deoꝝ. Quis
eni illesus euasit a bobꝰ flāmas eru/
ctantibꝰ igneas. quem fortune casus
aduersus ipsos irruere stimulo p̄sū
ptōis induxit cū aduersus illos īsul
tans subito ꝯuertatur in cinerē ꝛ exu
stus fumosa pereat in fauilla. Qd̓ si
tāleui animo attemptare iuueniliť
p̄sumpsisti mag̃ fatuitate deduceris.
cū precium tante rei mors sola consi
stat. Abstrahe ergo Iason si petis a
gere sapienť a tā īfausto limine pedē
tuū ꝛ ne accedas ad letifera limina q̄
tue vite sunt lūina finaliť ablatura.
Iason aūt velut impatiens ad Me
dee verba ꝯmotus. ne plura his simi
lia verba diffundat eius sermonē in
tersecat et eiꝰ serie īterrupta sic intulit
Ha nobilissima dn̄a nūquid vestro
rū terrore sermonum exanimare me
creditis. vt duris incussionibꝰ stupe
factꝰ ab incepto desistaz. Nunquid
si fieret vti posset aliquā gloriā maio
rem in tota vita mea obtinerē Sane
viuus viuaci vituꝑio tabescerez inť
gentes. ꝛ omni exutꝰ honoris laude
ꝑpetui dedecoris vilescerem liberta/
ti. Est ergo ꝓpositi mei certuz morti
me tradere si mors est preciuz tāte rei
Nā prudentis viri proprium esse de
bet ex quo alicuiꝰ cepti propositū pu
blicauit in actū preponere necez vite
priusq̄z a cepto ignominiose desistat
Cui Medea Est ergo Iason illa ꝓ/
positi cui certitudo vt mortē affectes
p̄ponere vite tue in tā vicini discrimi
nis interitu manifesto. Reuera tue
felicitati ꝯpatior ꝛ erga te presumētez
nimiū indiscrete commoueor visceri
bus pietatis. Quare ꝓpono ꝯpatien
do tibi benigne tue salutis antidotuz
reuerentie preponere patris mei et

meo pudori nō parcere nec saluti Sȝ bui⁹ demū a me bñficij gratiā conse queris.si monitis meis parere spon/ des et in exequēdis q̄ dixero fallacijs nō vtaris. Ad hec Jason. Nobilissi ma domina q̄cūqȝ decreuistis me fa cturū infallibilit̄ adīplere vobis spō/ deo deosqȝ ꝯtestor. Cui Medea Si me tibi copulaueris in vxorē Si me ab h̄ patno regno Jason abduxeris in tuā patriā delaturus. Si me fide/ lis nō deseres quo ad viuā pro certo faciā et tractabo ꝙ aurei velleris ob tentu finaliter tuū votū adimplebis totis imminentibus malis periculis anullatis. Suȝ enī inter mortales so la que possū virtutes martis elidere et eius potentie institutis p ꝯtrariaȝ artis potentiā obuiare Ad q̄ Jason O q̄ȝ magna ⁊ inestiabilia reuera sūt illa q̄ mihi nobilis virgo promittis daturā.te mihi videlicet que inter ali as ꝑciosas electe pulchritudinis pre rogatiua refulgēs velut rosa punica q̄ veris tēpis flores ceteros quos in aruis cāpestrib⁹ sponte natura ꝑdu xit suorū titulorum insignijs antecel lit. Et me ꝓmittis liberare preterea a tantoꝝ malorum noxijs aureo arie/ te quesito. Scio tamen me iustū esse nō posse ꝑciū reꝑhēdere tante rei. Et q̄ dona tā cara grata offerēte fortuna rēnueret merito dici posset sūma fa/ tuitatis insania penitus agitari.

Quare nobilissima mulieꝝ ⁊ me ī virū vobis humilē ⁊ deuotū sponsū expono ⁊ me facturū singula que ve/ stra discernet electio pura ⁊ intemera ta fide ꝓmitto. Medea enī talis obla tionis exhilarata sermonib⁹ Sic ad offerentis v̄ba respōdit iterato Ami ce Jason de tuis pollicitatiōib⁹ cer tam effici ⁊ omnino securā nō vano corde desidero.et in his mentē meam tutioris assecuratōis facias firmiorē

Peto igit̄ per te quecunqȝ dixisti tuo sacramento firmari. Sed cū ad presens se nobis loc⁹ abilis non pre/ sentet differendū hoc puto dum ope riatur terra noctis caligīe que ad cō mittendū occulta se prebet desideran tibus habilē et a sciētia hominū mul tos excusat. Et ea igit̄ nobis commo de se prebente p mei secretarij nunciū requisitus ad meā cameram tut⁹ ac cedes in qua securā me facies de pre/ missis p sacramēta deorum. Nam ⁊ me assecuratā hoc modo deīceps ha bere poteris sicut tuā ⁊ ibi de tuoruȝ factorū processibus et ipsorum execu tione finali per me pleni⁹ instrueirs. Cui Jason statim hui⁹ ꝯpendij bre uiloquio sic ꝯclusit. Nobilissima do mina sicut dicitis fiat vobis ⁊ mihi. Ambob⁹ ergo cedētib⁹ pluritati ser monū Medea a Jasone petita licē/ tia rege patre etiā salutato ⁊ hercule multis associata comitib⁹ in ꝓpriaȝ camerā se reduxit.

De Medea instruente Ja/ sonē de aurei velleris certami ne.et de medelis ad pugnā fa ciendaȝ cū bobus et dracone operandis.

Iam diei me/ dium sol post terga reliq̄ rat ⁊ suorū flexis habeīs equoꝝ ad partes iam vergebat occa sus cuȝ Medea sola persistēs in au/ la que dixerat. Jasoni ⁊ q̄ respōsa fu erunt per eū multa inter se cogitatio ne reuoluit.et dū condicta inter se di ligēter examinat. dilatato gaudio. ſȝ

mixto desiderio inualente. gaudium
eiꝰ obducitur. duȝ inuidenda noctis
hora pre multa cupiditate feruescit

Quare vtpote feruoris impatiēs
dū desiderio fluctuat anheloso inter
nis metit̄ aspectibus cursum solis.

Tanta eni͞ auiditate torquetur in
solis occasum. ꝙ illud diei residuum
quod erat mediū inter lucem ⁊ tene-
bras sibi pro certissimo visuȝ fuit tra-
ctū duorum habuisse dierum. Sed
eo vergente demum ad vesperas sub
emispꝛio factꝰ occiduꝰ certas noctis
induxit tenebras. dū inter aspectꝰ hu
manos ⁊ ipsū solē se interposuit vm
bra terre Insurgentē ergo illiꝰ no
ctis crepusculo multa varietate sub
uertit fluctuans animꝰ in Medea. q̄
iā ereptus a notando singulos grādus
solis donec occideret. ⁊ solicitudine g̃
uiori notat ⁊ appetit lapsꝰ noctis. ⁊ sic
per consequens ortū lune cum nocte
illa circa primi somnij horā eleuatu
ra esset ab ortu. Et sic eiꝰ noctis ab ex
istentibus in palacio cōsummata vi
gilia dormitōnis singuli quietē appe
terēt. per quā sui voti desiderata liber
tas plena pateret eidem. Sed o q̄ȝ de
siderāti animo longum. qd̄ breue vi-
detur. cui nihil satis festinat̄ ad votū
Quantis eni͞ torquetur cruciatibus
anxijs tūc Medea cum sentit p̄ris fa
mulos in palacio lōga vigilia noctē
eludere ⁊ in vigilantibꝰ signa caden-
tia somnos nll'atenꝰ suadere. Lō
ge igitur expectationis velut ip̄atiēs
nunc huc nunc illuc fert̄ per camerā
inquieta. nunc ad eiꝰ se dirigit hostiū
exploratura si forte vigilantes ineant
de dormitione tractatum. Nunc cō-
uersas valuas aperit fenestraꝝ inspe
ctura ꝑ illas. quātus effluxerit de ea

nocte decursus. Sed tādiu talibus
vexatur angustijs. donec galloꝝ can
tus dormitōis preco vndiqȝ inuales-
cit. ad quorū monitus vigilantes in
stantē quietem appetunt dormiendi.
Recubante igit̄ vniuersa regis fami
lia. ⁊ sub quietis noctis tacito circū-
quaqȝ diffuso silētio. Medea exhila-
rata non modicū quandam anuȝ si
bi domesticā ⁊ nimis astutaȝ ad Ia
soneȝ caute mittit. quam vt presensit
Iason subito surgit a thalamo ⁊ anu
comite lentis incessibꝰ ꝑ obscura pa
lacij gradiens Medee ꝑuenit ad au
lam. In cuiꝰ ītroitu astāte Medea
Iason affectuosꝭ verbis salutis pādit
oraculuȝ in ingressu. Ac igitur simili
responso reddito ꝑ Medeā gratabū
dus valuas intrauit. Confestim igit̄
secessit anꝰ Iasone ⁊ Medea solis in
camera derelictis ⁊ firmatis aule ia-
nuis ꝑ Medeā iuxta stratū mirabili
apparatu tricliniū Iasō Medea di-
ctāte ꝯsedit. Apertis igit̄ thesauris su-
is quandā imagineȝ auream conse-
cratam in nomine sūmi iouis. vt gē
tiliū erat moris Medea eduxit. et ea
ostensa Iasoni in m̄lto lumīe ardēti
um cereoꝝ q̄bus tota camera fulgore
maxio prelucebat his verbis allocu-
ta est dicēs Peto a te Iason sup hāc
imaginē sūmi iouis sacramentū a te
mihi fidele prestari. vt cū me totā tue
volūtatis exponā arbitrio ⁊ ipletura
sū oīa q̄ tibi ꝓmisi ītemerate fidei pu-
ritate ⁊ mihi ꝑpetuo ꝟuatuꝝ puro cor
de iurab' diui ⁊ hūani iuris poña ab
hac hora me in tuā cōsortē accipies.
Et vt nll'o tp̄e vite tue me deserere ali
q̄ machinatōe p̄sumes. Ad qd̄ Iasō
deuoto vultu se offerēs ⁊ imagīe cor-
ꝑalr manu tacta mede ꝟuare singula

et iplere pdicta iurauit Sz o decepti-
ua viri fallacia. Dic Iasō qd tibi me
dea demū fecisse pl⁹ potuit Que sui
decoris oī honore postposito tibi suū
corp⁹ ꝛ spūz vnanimit tradidit soli⁹
pmissionis tue potius lapsa fide. nō
attendens sue nobilitatis insignia.
nec sue magnalia regie dignitatis ad
uertens. cuz tui amoris causa seipsaz
hereditario sceptro priua uerit ꝛ senē
patrem irreuerēda reliquerit thesau-
ri sui cumulo spoliatū. ꝛ paternas se
des deserens ppter te elegit exiliū pre-
ponendo natalis soli dulcedini puin
cias alienas. Rōne teipsuz a mortis
interitu saluauit incolumē. ꝛ ppetui
vitupij labe ōtraxit. q̄ saltum si sospes
a casu discriminis euasisses a ureo velle
re nō quesito redire thesaliā p pudo
ris angustia audacia tibi secuta nō
erat. Destituit ei seipsaz a suis ꝛ se re-
stituit tibi ꝛ tuis. Quo ergo pudore
depulso iuramenti tui fedus eludere
ꝑsūpsisti vt igratitudinis labe pollu
tus credētē decepis virginē ea larib⁹
paternis abstracta ꝛ deoꝝ tiore post-
posito. qs elegisti piurādo ꝯtemnere
ei fidē fallere veritus non fuisti a qua
tanti boni magnalia te certū est susce
pisse. Sane te iuerecundū demū dece
pisse medeā narrat historia. Sz h̄ p-
cessit ex tua deceptiōe flagiciū vt eius
dē historie series nō obmittit. qd ī tui
penā piurij ꝛ in odiuz fidei rupte tue
dijs ingerētib⁹ vitā tuā īpi casu dice-
ris finiuisse. de q̄ hic plura ad presens
referri obmittit. p eo qd presentis tra
ctat⁹ materiā nō ꝯtingit. Sz tu me-
dea q̄ tātaꝝ scīētiarū diceris illustra
tione decorata dic. qd tibi pfuit noti-
cia legis astroꝝ p quā dr̄ futura pos-
se ꝑscribi. Si pscīētia futuroꝝ viget ī
illis. Vn̄ tibi tam enormiter tam im
pie pruidisti. Forte dixeris te multuz
bachatā amore futuri viri tui mala
depēdentia in astroꝝ legib⁹ p negli-
gentiā omisisse Sz certū est astrono
mie iudicia sup incerto fūmata de q̄
manifestū exēplū potenter ꝛ patēter
in te elicit̄. q̄ tibi pruidere p ea nullate
n⁹ potuisti Hec sūt ei illa incerta q̄ fa
ciles ad credendū p certo decipiunt
et aperto ꝯuoluunt falsitatis errore.
In quib⁹ null⁹ deprehendit̄ futuro
rū effect⁹ nisi a casu forte ꝯtingat cuz
solius dei sit in cui⁹ manu sūt posita
scire tēpora ꝛ temporum momenta.
Quid vltra. Recepto p medeā a ia-
sone piurabili iuramēto ambo igre-
diunt̄ thalamū incredibili venustate
ecoꝝ. reiectis qz vestib⁹ ꝛ existētib⁹
ambob⁹ nudis v̄ginitatis claustra
iason apuit in medea. Sicqz tota no
cte illa ꝯsūpta. in iocūdis solacijs vo
luptatis. medea licet sui voti satisfa-
ctōnē ipleuerit p viriles ā plex⁹ ꝛ act⁹
venereos optatos a iasone. ppterea
nō euanuit scintilla cupidinis ī eadē
imo p exptos act⁹ postea grauiora
ꝯcepit incendia q̄z ante facinus com
missū. Hic ē ille gust⁹ tanta seducēs
amenitate miseros amatores. qui cū
ab eis plus recipit̄ magis appetitur.
quē odire nō p̄t stomach⁹ saturat⁹.
cū cordis auiditas ꝛ cupiditas volu
ptatis ꝯtinuū in eo dū ei⁹ feruet dul
cis anxietas nutriat appetitū Iā illi⁹
noctis igit̄ aurore vicine sidus illuxe
rat matutinū cū medee his v̄bis allo
cut⁹ ē iason. Hora ē dulcis dn̄a nos
a lecto d̄bere ꝯsurgere ne forte nos re
pente incipiat lux diei Sz ignoro ca
rissima si de meo negocō disposuisti
aliqd facturū aut si p te ind̄ aliqd est
ordiatū rogo deu ote vt tui secreti cō
silij mihi feras apias vt p te istruct⁹

hoc exequar. Naꝫ in educenda te ab
hac insula in q̄ tu nūc es ⁊ deducēda
te in meā p̄riam in q̄ possū oīs ē cele
ritas mihi mora. Cui medea sic dixit
Amice carioꝛ mihi me sup tuo nego
cō qđ meū ꝓpriū factū est plenū iam
sūpsi ꝯsiliū electōis fornace decoctū
⁊ agnitū in meipsa Hoc ergo surga
mꝰ e thalamo vt mihi ⁊ tibi copia sit
gabilioꝛ exercēdi sup hec oīa q̄ tibi vi
sa sūt expedire. Surgētibꝰ ipīs a tho
ro ⁊ vestibꝰ in multa celebritate resū
ptis. medea suoꝛuꝫ aptis scrineis the
sauroꝝ multa ab ill' excepit q̄ Jasoni
h ordine tradidit ꝯseruēda

Hec sūt que meda đđit Jasoni

I primis tra-
didit ei imaginē quandā ar
gentea quā dixit esse p incā-
tationū modos multiqꝫ artificij vtu
te ꝯstructā. q̄ aduersus incantatiōes
iā factas est valde potissima cassās
vicꝫ q̄ facta iā sūt ⁊ eoꝝ nociua expul
sione repellens. De hac igit̄ Jasonē
sic instruxit. vt eā caute supra se defe-
rat. Nā aduersus incantatōes q̄slibꝫ
p̄ualere se sciet nociuoꝝ incantatōis
viribꝰ annullatis Scđo sibi tradi
dit cuiusdā vnguēti odoꝛiferi medi-
mē q̄ ipsū linire suasit asserens in eo
vtutē inesse vt aduersus flāmas val
de p̄ualeat. extinguat incēdia. ⁊ om-
ne qđ hꝫ potētiā ꝯburēdi ītēsa fumo
sitate resoluat. Deinde quēdā an-
nulū sibi dedit in q̄ talis vtutis lapis
erat inclusus vt quecūqꝫ venena coꝛ
ripet. eoꝝ nocumēta repelleret. ⁊ q̄tē
veneni rabies pfusa foꝛsā inficeret. ve
lut ab aquis infusū innocuū sua vir
tute saluaret Erat et in eodē lapiđ
alia vtꝰ intensa vt siquis hūc lapidē
clausū gereret in pugillo ita ꝙ lapis
ipse gerentis carni foꝛtiter inhereret ī
uisibilis statiꝫ fieret ita ꝙ dū ipse ge-
staret in pugno nemini pateꝛ copia
visionis. Hūc lapidē sapiētes acha
tem appellāt in īsula sicilie p̄io reptū
Et hūc eneā scripsit virgiliꝰ gestauis
se cū primū inuisibiliter carthaginis
puenit ad oꝛas. de q̄ sic dixit. Gradit̄
fido comitatꝰ achate. Subsequē
ter sibi qđdā scriptū exhibuit lrāture
legibil' ⁊ notissimi etiā intellectꝰ de q̄
medea Jasonē satis diligenter āmo
nuit vt q̄ꝫ p̄mū ad vellꝰ aureū pueni
ret īpedimētis p̄ambulis annullatis
nō repēte in ipsū irrueret. sed supplex
ī oꝛōe pfusus saltē ter legeret scriptū
illud vt ea lectura instar sacrificij pla
catos deos p eā mereret̄ hr̄ē. Po
stremo ⁊ vltimo quādam fialā liq̄re
mirabili plenā tradidit sibi de q̄ illū ī
struxit vt q̄ꝫ p̄mū pueniret ad boues
liquoꝛē illū in eoꝝ oꝛa pfūderet ⁊ cre-
bris asp̄sionibꝰ irrigaret In liquoꝛe
eā illo hanc inesse vtutē asseruit vt q̄ꝫ
primū oꝛa boū infunderent̄ ex illo ue
lut quodā viscoso glutino sic ꝯpacta
ꝯstringerent̄ in vnū qđ eoꝝ aptura
nō tātū difficil' sed īpossibil' eēt ill'. ⁊ sic
de singul' successiue medea Jasoneꝫ
diligent̄ īstruxit. q̄bꝰ ꝓcessibꝰ siue mo
dis possit ad optate victoꝛie gl'āꝫ pue
nire. Medea igit̄ suis instructōibus
et doctrinis sic demū fineꝫ imposuit
et data Jasoni licentia recedēdi ante
diei ꝯminātis lucis aduētū Jasoni
in decretā sibi camerā furtiuis passi-
bꝰ se recepit.

Qualit̄ Jason accessit ad
aureū vellus

I nsurgente igitur
roseis auroꝛa splēdoꝛibꝰ ⁊ sole
aureo luce modica cacumina

mōtiū illustrāte Jasō furtiue surgit a thalamo in cōitiua vicꝫ herculis ⁊ suoꝝ ⁊ Oetis regis audiuit soliū ī q̄ ipse rex se recepat mltoꝝ astātiū circūdante corona. Quē vt vidit rex hilari vultu suscepit ⁊ ab eo cām aduēt⁹ sui ē gestis honorificis sciscitat⁹ Cui Jason sic intulit. Queso dn̄e vt cuꝫ mora sit mihi amodo nimiū tediosa vellē si placet de vr̄a volūtatis licētia ad aurei velleris bellicosa discrimīa me ꝯferre. Cui rex. Amice Jason timeo ne tue iuuentutis aīositas incōsulta appetere te īducat ea q̄ tibi mortē accelerent ⁊ mihi generēt loquaceꝫ infamiā de discrimīe casus tui Moneo igit̄ te d̄uote vt sospes repatriari velis anteq̄ꝫ tot mal'te subijcias periturū. Cui Jasō Nobilissime rex nō est mihi aīositas sine dispensatione ꝯsilij. Et vos sine dubio in cōspectu oīm eritis innocēs si qd̄ absit de me aliqd̄ sinistrū accidat cui volūtarie me suppono. Cui rex Amice Jason inuit⁹ volo tua vota pficere. Dij faueāt vt a tanto discrimine incolomis eruaris. Et sic Jason a rege votiua obtēta licētia pmissū se accinxit ad it̄ Erat aūt iuxta īsulā colcos q̄dā modica insula modico freto distās in q̄ p̄dictū aureū vell⁹ erat ī custodia discrimīs iaꝫ narrati. ⁊ ad quā pua cimba ⁊ breui remige ꝯsueuerāt trāsmeare. Ad vicinū igit̄ lit⁹ Jason adueniēs cimbā intrat armis munitorijs intromissis ⁊ sol⁹ ꝓ spe victorie fremēs in freto remoꝝ ductu ab ipso in iā dictā modicā insulā trāsfretauit. In q̄ cū terrā attigit ꝯfesti a cība ꝓsiliēs et ab ipsa dispositis armis ⁊ reb⁹ a medea sibi p̄stitis ad salutē ꝯfesti arma induit ⁊ securis passib⁹ v̄s⁹ aurei velleris se dirigit arietē Medea v̄o trepidātis aī excussa suspirijs sui ꝯscendit alta pallacij ⁊ ad eminētiora loca se dirigēs sūma speculat̄ a turri a q̄ dilecti sui diligēter metit̄ trāsitū sꝫ diligeti⁹ ei⁹ descensū in terrā Quē vt vidit arma sūpsisse ⁊ meticulosū vt putat accinctū ad iter fluuiales ꝓrupit in lacrimas Quib⁹ signa ꝓdunt amoris nec valēs obtpare singultib⁹ atqꝫ v̄bis in has voces tenues ora sua lacrimis irrigata circūfluis lāguida sonoritate resoluit. O amice Jasō q̄ntis ꝓ te vexor angustijs. quātis dolorib⁹ crucior int⁹. ⁊ extra dū timeo ne tu terrorib⁹ stupefact⁹ meos monit⁹ obliuiōi tradidris. vt tue salutis omiseris datas a me tibi necessarias disciplinas. Qd̄ si feceris nō īmerito vereor ne qd̄ tibi ⁊ mihi poti⁹ illd̄ supremū sinistꝝ possit accidere q̄re a tuis āplexibus fiā ꝑpetuo aliena. Dijs tn̄ hūilr̄ supplico vt te redeūtē incolumē oculi mei reuera ꝓspiciāt ⁊ de tuis ꝓcessib⁹ me totā exhilarēt secundi ꝓcessus. Inter hec āt Jason circūspectis incessib⁹ v̄sus arietis custodias iter arripit. Qui postq̄ꝫ venit ad locum martis ⁊ p̄mo boues inspexit tā vrētes flāmas ⁊ in aere diffusas emittere ꝙ celū adiacens totū ignis flagrātia rutilabat Estus etiā ⁊ caloris feruor sic totū occupauerat locū ipsū ꝙ Jasoni nulla poterat patere facultas vt ad boues ipsos posset accedere p̄ nimio caloris terrore sed dilecte sue factus nō īmemor salubriū monitorū faciē suā collū ⁊ man⁹ ⁊ eas ptes q̄s potuit corpis. dato sibi a medea vnguēto liniuit. Imaginē ei sibi p̄stitā ab eadē collo pendentē flāmis opposuit ⁊ plecto scripto tot vicib⁹ q̄t iam p̄dixim⁹ plegēdū ausus est ad boues ipsos accedere ⁊ cū eis ꝓsumit inire

certamẽ. Sicqȝ ipsis aduersꝰ Jaso/
nẽ flãmas euomẽtibꝰ incessant exu/
stũ est scutũ eiꝰ a flãmis ⁊ eiꝰ lancea
crepitantes digesta ꝑ ignes nebulosũ
exalauit in fumũ Et vere Jasõ vitaȝ
medijs finiuisset in ignibꝰ nisi datuȝ
liquorẽ ĩ ora boũ crebris aspsionibꝰ
infudissȝ q̊ ꝓfuso vaporãtiũ ora boũ
q̃i ferreis cathenantur ex eris ⁊ velut
viscosi glutinis ꝯpagine indiuidue
sĩt ꝯstricta. Tũc cessauit illico flãma
rũ emissio ⁊ boũ letifer ignis. vomitꝰ
illico fuit digestꝰ. Reducto igĩt aere
euanescentibꝰ flãmis a suis hũidis
nature discensis inualescit Jason. et
mlta aĩositate repletꝰ validas ad stu
pefactoꝝ boũ cornua manꝰ extẽdit.
Sicqȝ arreptis cornibꝰ huc illuc tem
ꝑtat trãsducere boues ipos vt sẽtiat si
calcitrosi repugnẽt vl' si eiꝰ in ꝑpio facti
flexiles hũilĩt obsecũdent. Qui velut
exanimes eiꝰ obedientes arbitrio ad
recalcitratõis ceruicosa rebellia ĩsur
gere nõ attẽptant. Quare Jason iu
gũ ⁊ aratrũ iugo iugal'r sociatũ eorũ
hũeris secura diligẽtia imponit ⁊ ne
ctit ⁊ vrgẽtibꝰ stimulis boues ipsos
arare coegit. nõ ꝯtẽpnentes ĩperiuȝ
aratoris. Sicqȝ ṽsata gleba latꝰ cam
pus crebris ꝯcauaĩ collulis. crebris
sulcis sursũ versũ describẽtibꝰ cellas
ipsas ⁊ bobꝰ ipsis versato derelictis
in cãpo Jason festinꝰ ⁊ audax se di/
git ad draconẽ. Quem postq̃ȝ draco
ad se venientẽ inspexit multiplicatis
sibil' in sonoritate vocis horribil' rep
cussũ aerẽ silẽs organisare coegit ĩ vo
ces ⁊ crebris ictibꝰ fumosas flãmas
emittẽs vicinũ aerẽ calida ⁊ estuanti
rubricatõe colorat. ⁊ dũ liguã leuibꝰ
reuolutõibꝰ trahit ⁊ abstrahit pluui
alibꝰ aspsionibꝰ letifera venena dif/
fundit Jason autẽ intrepidus ad or

dinatas medee se vertens protinꝰ di
sciplinas viridis lapidis annulum
quem susceperat a medea in lumina
draconis obiecit Cuius fulgore stu/
pefactus draco cessauit flãmas emit
tere ⁊ circumgirando caput ⁊ colluȝ
huc et illuc velut factꝰ exanimis ful/
gorẽ lapidis p̄ multa stupefactione
vitare contendit. Hic lapis reperiĩ ĩ
india vt scripsit ysidorus quem nos
smaragdum vulgariter appellamus
Huius virtus lapidis sine dubio ta
lis est vt obiectꝰ in lumina cuiuslibȝ
veneniferi animalis serpentis vel eiꝰ
similis vel eiꝰ qui bufo in sicilia vul/
gariter nuncupatur si eius aspectui
cum aliquo ferro vel calamo incom
mutabiliter apponatur non per lon/
gam horam poterit venenosum ani
mal tolerare. ꝙ in eius aspectum nõ
deficiat extinctũ. Sed lapis ipse non
eximiĩ impunis a damno cum extin
cto venenoso cui apponitur animali
totus minimas cõfringaĩ in rimas.
Huiꝰ radio viridanti draconẽ ipsuȝ
letifere stupefactũ animosus Jason
ꝯfestim appetit ense nudo crebris icti
bus accumulat. q̊s veluti innocuos
dure draconis squame collidũt. In
fatigabilis igĩ Jason propterea nõ
cessat ab ictibꝰ velut durus malleus
in incudẽ ⁊ q̃diu renouatis ictibus
ipsuȝ ĩpugnat. ꝙ draco tolerare non
valens crebras ⁊ duras impugnatõ
nes lõgo distensus in campo letiferũ
emittit spiritũ ⁊ super adiacentem ae
rem letiferis aconitis infecit. Quem
postq̃ȝ Jasõ vidit extictũ medee ma
gisteria ad ꝓpriã memoriam interiꝰ
iam reducens impiger appetit et ca/
put eius a collo trucidanti mucrone
diuisit. A cuiꝰ faucibus euulsis dẽti
bus ipos ꝯtinue ꝑ sulcos fcõs ꝯfuit

in arato cāpo dudū a bobus ex quo rū semīe nascunt̄ statim milites iau diti. Būq3 ex tali segete milites p̄deunt ꝯfestim ad arma surgētes ⁊ irruentes ꝓtin⁹ in seipsos letiferis vulnerib⁹ se impugnāt. Duru3 ergo ꝯmittit̄ prelū inter frēs terrigenas et obscurū cū distinctis ad bellū nō irruant acieb⁹ nec se petant vtpote diuisi p ptes se turbl'et affectib⁹ alter alterū trucidari ꝯtendāt. cū nec demu3 eoꝝ fuerit aliq̄s. q̄ victor extiterit cu3 multis ⁊ mutuis vulneribus inter se deciderint interēpti Mathemati ce igit̄ artis incantationib⁹ ꝯtrarijs artificioꝝ ministerijs oīb⁹ decursis dracone p̄dicto morti tradito. necnō ex eius dentiū semīe natis frīb⁹ morte sublatis bob⁹ ip̄s factis semiuiuis Jason a discrimine piculoꝝ auulsꝰ curiosa solicitudine sua scrutat̄ī mēte. q̄ facta sūt ⁊ siqua facienda sibi supsint in ꝯsūmatione ipsi⁹ negocij studiosi⁹ ꝯtēplatur Et cū oīa pcepit iā esse ꝯsūmata aīosus ⁊ hilaris lentis passibus ad aurei velleris se dirigit arietē. In quo dū nulla3 inuenisset rebellionis audaciā arreptum cornib⁹ iugulo morti tradidit ⁊ suo aureo spoliat vestimēto. ḡtes exinde dijs reddēs p quos cu3 victorie glīa ⁊ absq3 suo detrimēto psone est predictū vellus aureū ꝯsecutus. Ditatus igit̄ iason aureis spolijs ad insule lit⁹ letus accelerat cimbā īrat ⁊ remoꝝū ductu se ꝯtulit ad maiorē īsulā in cuius litore ipsū p̄dictus hercules ⁊ ei⁹ socij desiderabilr̄ expectabāt Hūc igit̄ postq̄3 descēdit in terrā cū mlta hilaritate suscipiūt ⁊ de ei⁹ incolumitate hūiles grates dijs reddūt cū eū sospite3 nunq̄3 hr̄e putassent. Jason autē cū eisdē ad regis actis regina se ꝯtulit ⁊ vt puenit ad eū rex oetes eu3 ficticia iocunditate recepit Nā inuidit sibi de tanta victoria ⁊ doluit d̄ seipso tantis diuicijs spoliato quem vt iuxta se sedere iussit oetes. q̄d velit monstrū aurei velleris īspecturis mirat̄ in ipsi⁹ aspectu vulg⁹ sed potius admirat̄ de tāta victoria quō potuisset statuta deuīcere dei martis. Medea vō gratis exhilarata successibus visura Jasonē demū accedit Cui si licuisset in aspectu multorū multa p osculа blandimenta dedisset ⁊ rege mandante iuxta Jasonē q̄si pudibūda ꝯsedit. Quē medea tenui sono vocis furtiuis v̄bis alloquit̄ vt ad eam veniente noctis vmbraculo secur⁹ accedat. qd̄ Jason se desiderabilr̄ ipleturū humili ⁊ submissa voce respondit Noctis igit̄ tenebris toto orbe diffusis Jasō medee puenit ad camerā ⁊ ea mediāte thalamū intrat ⁊ ambobus in thalamo volūtarie ꝯstitutis post multa voluptatis solacia tāde3 de recessu ꝯmuni ⁊ p̄paratorijs ad recessū multa intra se vnanimit̄ ꝯtulerunt. Sicq3 ad medee suasū Jasō in colcos p vni⁹ mensis spaciū morā traxit Demū vō tp̄is oportunitate capta Jason ⁊ socij cū medea ab eadē insule furtiue recedunt a rege one licētia nō petita. S3 o medea vētoꝝ secundoꝝ aurā multū diceris ꝯoptasse vt tuā desereres patriā ⁊ paterna sceptra defugeres ⁊ mare transires intrepida amare luis tua descrimina nō aduertēs. Sane diceris puenisse thesaliā vbi ꝓthesalū Jasonē ciuib⁹ inueneranda thesalicis occulta nece post multa detestanda discrimina vitā legeris finiuisse S3 q̄3uis vlcione deorū Jason martirio multo fuisset expositus anteq̄3 ipse

decederet ⁊ eiꝰ decessus tanq̄ȝ dāna
tus a dijs fuissȝ damnabili morte cō
clusꝰ dic q̄d tibi pfuit ī Jasone q̄uis
ultio ⁊ vindicta deoꝝ postea subsecu
ta. Sane vulgarit̄ dici solet aīali
mortuo inutilr̄ pficit medicinalium
herbaꝝ naribus adhibere medelas.
Nisi forte dijs placeat nō impassere
cōpensationē iniurie. sed vt a morta
libꝰ cognoscat̄ deos nolle graues cul
pas etiā in facie viuentiū absq̄ȝ pene
talione transire Quid vltra applicu
it Jason cū hercule ⁊ alijs eoꝝ comi
tibꝰ cū medea in portu thesalie sanꝰ
⁊ hilaris q̄s oēs rex peleꝰ de Jasonis
incolumitate turbatꝰ ītrinsecꝰ sui tñ
cordis celans angustias hilari vultu
suscepit ⁊ p̄ponere Jasonē regno suo
iuxta pmissa sibi dudū ab eo licet inui
tus pdigalr̄ non negauit. Jason v̓o
suscepti vitupij a laomedonta rege
memorit̄ nō oblitꝰ habita de aureo
vellere tā gloriosa victoria paꝝ curās
postponēs etiā tanq̄ȝ ingratꝰ q̄cq̄d
pmissorie agere debuit in medea. nec
regni thesalie p̄positione ɔtētus. ī vin
dictā ⁊ vltōnē laomedonte regis ani
mū curiosū erexit Quare de ea re mł
to cū herc̄le ɔmunicato ɔsilio. hercu
les q̄i tociꝰ negocij pondꝰ assumpsit
Inde est q̄d idem Jason ⁊ hercules
regi peleo ⁊ alijs grecie regibꝰ a troi
ano rege eiꝰ iniuriā in mēte illatā ex
ponūt nec tantū eis verū etiā p̄mati
bus grecie fuisse ɔmunē ⁊ ideo in vl
cōnē iniurie p̄dicte petierūt ab eis. vt
in tanti ɔsūmatione negocij q̄dcūq̄ȝ
possent auxiliū ⁊ iuuamē īpendant.
Nō ergo defuit petentibꝰ a grecoruȝ
regibꝰ ⁊ ducibꝰ iuuatiua pmissio q̄
vindictā appetere d̓ ɔmissis a p̄dicto
rege troiano vnanimiter oēs pbant.

De destructiōe prime troie
per iasonē et herculem.

Ercules aūt
q̄ ipsius negocij vt est di
ctū totū onꝰ assumpsit.
cupiēs ipsiꝰ negocij fidelis esse mini-
ster. ⁊ solicitꝰ executor versus sparteȝ
īpiger iter accelerat nō q̄escens. Erat
enī sparta quedā puincia de ptinēti-
is romanie regni effecta Et duo frēs
reges regnabāt in illa quoꝝ vnꝰ Ca
stor ⁊ aliꝰ pollux denoīationibꝰ pro
prijs vocabant̄. Hos frēs dogmati-
sauerūt poete filios fuisse iouis susce
ptos sibi ex dāne speciosissima muli
erū. a qua etiā helenā finxerūt ɔceptā
sororē vicȝ regū ipoꝝ In cuiꝰ helene
ɔceptione testati sunt fabulose poete
iouem in oui silitudine ɔcubuisse cū
p̄dicta dāne. Vñ quidā Jupit̄ inq̄t
oua q̄ cindaris exit ab ouo vocans
cindarum ipsam helenā a q̄dam loco
dicto cindare Hūc locū dicūt quidā
esse in sicilia ex pte septētrionalis pla
ge in facie colcum insulaꝝ nō longe
multū a ciuitate messana. ī quē locū
dicti poete dixerūt Theseū p̄dictam
helenā asportasse a patria sua raptaȝ
dū adhuc flore viresceret puellari vñ
ouidiꝰ in epl̄a sic iproperauit paridi
Tindaris infestis ⁊c. Et subsequēter
adiecit a iuuene ⁊ cupido credat̄ red-
dita virgo ⁊c. Ad hos igit̄ reges frēs
castorē ⁊ pollucē accessit hercules de
uote rogans illos ⁊ monēs vt in po
tenti brachio ī troiani regis dāna se-
cum potēter accedere nō postponāt
Qui reges in multa affectione v̓boꝝ
⁊ in voluntate non ficta ipsi Herculi
p̄dicto vnanimiter annuerūt Eodeȝ
igitur hercule ab eisdem fratribus re

gibus obtenta iocunda licentia accelerat saleminam. Erat enī salemina quedam prouincia regnuȝ effecta de continentijs ipsius grecie seu ptibus romanie in q̄ regnabat tūc rex Thelamon vir vtiqȝ multe strennuitatis ⁊ animositatis in bello. Ad quē dum puenit hercules. cum multa iocunditate fuit recept⁹ ab eo. Hercules igiť vbis ipsum ammonet p̄catiuis vt secum ⁊ cum alijs regib⁹ grecie q̄ secū apud troiam accedere pmiserunt ad regis excidiū laomedontis venire dignetur. Thelamon autē rex verbis annuens herculis cū eo ⁊ alijs ducibus troiam in instanti venire pmisit ⁊ ab eo hercule discedente reuersus puenit ad Peleū. quem monet p̄cib⁹ ⁊ hortať vt quoscunqȝ poterit de maiorib⁹ regni sui moneat Troiā accedere cuȝ iam dictis regibus ⁊ seipso. A quo hercules satis hilariter impetrato subsidio mox discessit ⁊ ab ipo ⁊ apud pilon cum festinantia declinauit. Erat ⁊ pilon quedam prouincia de ipsius ꝯtinentijs grecie in qua tūc dux Nestor dominiuȝ potenter agebat. Cui cum hercules explicasset sui causam aduentus. annuit Nestor secum eo videlicet gratanter ituruȝ in multa suoꝝ militũȝ comitiua. Erat igitur dux Nestor ipi herculi intime amicicie ⁊ dulci caritate ꝯiunctus. et ideo graciosius ⁊ facili⁹ annuit verbis eius. A quo hercule discedēte iterum peruenit ad peleū. qui cum viginti nauibus onustis militib⁹ iam accinxerat se ad iter. Predictis igitur regib⁹ tunc ꝯuenientibus cū eodē in portu thesalie. vt inde sil' apud Troiam se dijs fauentib⁹ salubri nauigatione ꝯferent. Tp̄us āt erat q̄ sol maturans sub obliq̄ zodiaci circulo cursum suum sub signo iam intrauerat arietis. in q̄ noctium spacio equato dieb⁹ celebrať equinoctiū p̄mi veris. Tunc cum incipit tempus blandiri mortalibus in aeris serenitate intētis Tunc cum dissolutis niuib⁹ molliť flantes zephiri crispant aq̄s Tūc cū fontes in ampullulas tenues scaturisant. Tunc cum ad summitates arborum ⁊ ramoꝝ humiditates ex terre gremio exalantes excolunť in eis. quare infuscant semina. crescūt segetes. virent prata varioꝝ florum coloribus illustrata. Tunc cū induūtur renouatis frondib⁹ arbores circūq̄qȝ. Tunc cū ornať terra graminib⁹. cantant volucres. ⁊ in dulcis armonie modulamīe cithari sant. Tūc q̄si mediū mensis aprilis effluxerat cum mare ceruicosa fluctuatiōe laxata tā vndas equauerat factū equor. Tūc p̄dicti reges Jason et Hercules cuȝ eorū nauib⁹ portum intrant. scindūtur maria velis extensis in afflatib⁹ zephiroꝝ. ⁊ tamdiu ꝯtinuatis dieb⁹. ⁊ noctibus nauigant. donec ad optatas oras regni troiani pueniunt portum intrant dictū ꝓpria appellatione simeonta Cuȝ igitur ad portum applicuere predictum. iam sol vergebat ad vesperas vicinas noctis tenebras suadēdo. Tenacib⁹ ergo anchoris ī ꝓfūdū maris iniectis q̄escūt naues ex eis fortiter religate ⁊ de futuris ꝓcessibus q̄ possunt salubriori cōsilio disponunt nauigātes. Diffusis igiť noctis vmbraculis in orbe terraꝝ in primo cāticinio noctis ipsi⁹ luna luce modica surrexit ab ortu suo. Que supra terre faciē suis cursib⁹ eleuata adulterino lumīe ī noctis medio fingit diez. Hinc enim est q̄ ad eius lucis lumina aiati greci ꝯmoda ordia

tione descendunt in terrā qđ valde fa
cile fuit eis cū Troiana repissent li/
tora sine custodia nō expectante rege
troie hostiū aliquoꝝ insultꝰ Educūt
itaqꝫ de nauibꝰ eq̄s suos. arma ꝺpo
nūt i terrā tētoria figūt ⁊ eleuāt. vigi/
lias statuunt ⁊ excubias necessarias
circū quaqꝫ. Priusq̄ꝫ igit̄ sol in terre
faciē effūderet verū diē. rex Peleꝰ re/
ges alios Jasonē ⁊ herculē necnō et
alios maiores exercitꝰ ad tentoriū su
um venire mādauit. Quibꝰ venīēti
bꝰ ⁊ eoꝝ sessionibꝰ collocatis rex Pe
leꝰ eos his v̓bis alloq̄tur indicto ma
nu silentio. O viri nimia strēnuitate
ꝯspicui. terraꝝ orbis nouit v̓tutis vrē
poñas ꝑ plurima loca mūdi iā agni
tas Ab experto nūq̄ꝫ auditū extitit aut
relatū vt in q̊scunqꝫ inieceritis vires
vrās de victoria nō reportasse trium
phū. Jniuste ergo Laomedontis re
gis iniurie iustā nobꝭ parauere cām
intrandi terminos terre sue. Sꝫ ex q̊
placuit diȷs nos in hāc descēdisse ter
rā in excidiū dicti regis expedit nobis
circa tria principalr̓ apponere curas
nrās. Primū est vt circa defensio
nē ꝑsonaꝝ nrāꝝ ab hostibꝰ simꝰ om
nimode curiosi. vt saluationē ex eis
oīmodā ꝯseq̄mur. Scđm est ꝙ in
offēsionē ipsoꝝ hostiū nrōꝝ et ꝺstru/
ctionē eorūdē viriliter insurgamus.

Tertium est vt viribus totis in/
nitamur de hostibꝰ nrīs ad victoriā
ꝑuenire. ex q̇bꝰ illa extrema duo feli/
cia ꝓcedēt ꝓ nobis diȷs fauētibꝰ. ma
nifeste satisfactōnis vicꝫ plenitudinē
nos ꝯseq̄ de ꝓmissis ⁊ inenumerabi
liū diuitiaꝝ vtilitates q̄ deuictis ip̄is
hostibꝰ nos expectāt. Notū est ei oī/
bus vrbē troie inūerabilibꝰ abūdare
diuitiȷs. quā si nobꝭ ꝑ victorie palmā
poterimus fortuna fauente subijcere

capaces non reputo naues nostras
ad tantam copiam ⁊ onus eaꝝ Su/
perest ergo vt de cetero singula me/
tiamur per que possimus ad obtinē
da vota nostra celeriter ⁊ salubriter
ꝑuenire qđ diȷ piȷ fauorabilit̄ annu/
ant ⁊ iuuando concedant Postq̄ꝫ
igitur verbis suis rex Peleus finem
fecit primus inter alios dicendi vices
anticipans aliorū hercules sic ad re
gis dicta respōdit. Laudāde rex. lau/
danda sūt dicta que ꝑ vos in nrā cōi
audiētia discretissime sunt ꝓlata. Et
si laudabile est circa p̄ns negociū no
strū laudabilia adinuenire ꝯsilia lau
dabilius tñ est adinuenta effectui cū
instantia delegare. Saluo igit̄ ꝯsilio
saniori ꝓ salute nrā ⁊ nrōꝝ hostium
obtinenda victoria mihi videt̄ acce/
ptū vt incōtinenti anteq̄ꝫ dies veniat
qui sua luce nostrū aduentū accuset
de omnibꝰ nostris ⁊ de tota gēte nrā
fiat distributio in duas ꝑtes equales
Jn vna igitur parte de partibꝰ ipsiꝰ
sit rex Thelamon cum tota gēte sua
Jtē Jason ⁊ ego cum nostris ꝯplici
bꝰ nobis iunctis. vt statim nos sub
noctis silentio ꝯferamus circa vrbis
Troie vicina latibula viridaria ⁊ vi
neas adiacentes. Jbiqꝫ nobis furti/
ue latentibꝰ expectabimꝰ diei lucem
q̊usqꝫ ad regem laomedontem ꝺ ad
uentu nrō delata noticia cuꝫ milicia
sua ad naues nrās disponat irruere
ignarꝰ nos circa sue vrbis muros eē
latētes. Eo igit̄ ad naues cū suis mi
litibꝰ accedēte vt potētis defensionis
sibi a nobꝭ repagl̓a opponāt ꝺ alia me
dietate gentis nrē tres acies ordient̄.
Quaꝝ p̄rie ꝑsit dux Nestor in comi
tiua suoꝝ. secūde rex Castor. ⁊ t̄tie rex
pollux q̄ ꝯ regē laomedontā i hꝭ loco
litoris vbi nūc sumꝰ virilr̓ se opponāt

Nos aũt q̃ erim⁹ in furtiuis latibul' vt iã dixi aggrediemur vrbẽ ⁊ sic lau medonte rege cũ sua milicia ĩ medio nrõꝝ exposito facilius penã luet Nã ad optata votoꝝ nrõꝝ ptingere p sa/ lubriorẽ viam non credo veloci⁹ fie/ ri posse. Placuit igitur consiliũ her culis astantibus vniuersis ⁊ qd cele riter executioni mandet' vniuersalit' oẽs pbant Mox igit' rex Thelamõ rex peleus Jason ⁊ hercules ĩ comiti ua suoꝝ equos ascendunt et armoꝝ suffulti p̃sidio bellicoso sub vocis ta cẽnitate circa muros vrb Troie p loca latẽtia tacitis ĩsidijs se reponũt reliq̃s alijs in litore remanẽtib⁹ q̃ cõ trauenientẽ regẽ laumedontã obijce virtuoso ad arma ⁊surgant. Sol' igit' radijs terrã illustrantib⁹ mane fcõ aurora surgẽte q̃ noctis tenebras a facie terre deleuit d' grecoꝝ aduẽtu tumultuos relatib⁹ laumedõtis re/ gis aures ĩplent' Quãobrẽ vniuer/ sos suos milites hortat' arma capesse re ⁊ alios ciues suos q̃ iuuentutis in flore bellicosis armis intẽdere nõ pa uescũt. Ordinatis igit' p regẽ ipsum cuneis armoꝝ venit ⁊ diuidit ml'tos ĩ ordinatõe belli manipulos. Sicq₃ non aduertens hostiũ cetus ⁊ vrbi vi cinas ĩsidias cũ omni expeditõe suo rũ festinat ad litus. Greci võ qui in li tore morabant' vidẽtes armatoꝝ exer citus mlto impetu ⁊fluẽtes in ipsos parant' ad pliũ aĩosi nll'a stupefactõ ne ⁊fusi. Quare dux nestor pm⁹ cu₃ suis se offerens in ⁊flictũ bellum ag/ greditur. ⁊ p̃lio asperrimo ⁊misso in ter vtrosq₃ certatim irruit vn⁹ in aliũ et odioso ĩpetu alter alterũ aggredit' intermixti₃ ⁊ lãceaꝝ fractura fragor fit maxim⁹ . pforant' scuta ⁊ cassides auellunt'. sonat in aere mugit⁹ ensiũ et crebra collisione tinnit⁹ sternũtur milites Alij vulnerati Alij interẽpti cedes fit maxima. rubricat' tell⁹ mul to distincta cruore sed p̃ualescit tã dẽ Troiana multitudo. dũ solus dux nestor cũ sola turma sua dispẽdia cer tamis sustineret At rex Castor ille vir strẽnu⁹ mox cũ mltitudine arma toꝝ bellu₃ viriliter ingreditur. aggre dit' Troianos. In cuius congressu bello instaurato clamor fit maxim⁹ Troiani ruunt sustinere recentẽ ĩpe tum nõ valentes S₃ laumedon rex more rugientis leonis festin⁹ accur/ rit. q̃ de sue strẽnuitate psone multa ⁊mittens . hos sternit. hos vulnerat hos trucidat ⁊ in grecoꝝ offensione₃ p defensione suoꝝ totus anhelabat Troiani võ in grecoꝝ excidiũ irruẽ tes pdigaliter eorũ vite prodigi gre/ cos letiferis vulnerib⁹ insequunt' ml' tos ex eis morti ĩplicant. ⁊ du₃ alios dissolute conant' occidere nonnulli eoꝝ nece ⁊cidunt festinata Tũc rex Pollux dũ belli metit' ambigua du₃ a lõge psp̃icit aduersus suos grecos p̃ualere Troianos. furibũd⁹ cũ suo rũ acie bellũ intrat in troianos acri/ ter irruit multos interimit ⁊ vulnera tos psternit ab equis. Rex võ laume don paru₃ a bello cedens quia vidit suos dissolute bellãtes ⁊ q ex eis ml' ti in bello defecerant timuit maioris dispendij sui casũ. ⁊ ideo minis ⁊ p̃ci bus vniuersos suos fecit paululũ re troire ⁊ oẽs quasi adunatos redegit in vnum. Interea võ dux Nestor in laomedontã regem fixit intuitum. et percepit illũ esse regem ⁊ principem Troianorũ. Omni alia ergo cu/ ra postposita ⁊tra ipsum regem diri git equũ suum ⁊ veloci cursu versus eundem regem se impetuosum inie/

cit. At rex laodemon exq̄ in seipsuz ir
ruere p̄sensit factus intrepidꝰ statim
aduersꝰ Nestorē equi sui declinauit
habenas ⁊ ambobꝰ calcaribꝰ vrgen
tibꝰ eq̄s suos. ambo ꝯueniūt concur
rentes Laomedon autem rex lanceā
quam gerebat in manu in nestorem
fregit. cuiꝰ haste ictu fuisset nestor in/
dubitanter letifere vulneratꝰ nisi fide
liū armoꝝ tuitio illum conseruasset
illesum Sed nō sic laomedontaz re
gem nestor petijt hasta sua Nā ipsaz
in regem ipsum viriliter impellendo
scutū eius binas disiungit in partes
Cuius ip̄ulsu rex acriter vulneratꝰ
equū deserit ⁊ p̄stratꝰ ꝑuenit in terrā
Rex igit̄ Laomedon nec stupefactꝰ
casu nec vulnere timidus statī seipsū
erexit a terra ⁊ euaginato ense pedes
nestoꝝ audacia petijt aīosa. Sz qui
dam adolescens miles noīe Cedar q̄
eodē anno factꝰ extiterat nouꝰ miles
vt vidit laomedontā regē suū peditē
in tanto discrimine p̄liantē tanq̄z de
suo dn̄o subditꝰ fidelis erubuit ⁊ iō
v̄sus nestorē equū suū coegit in cur/
sum. Quē dū lancea petijt animosꝰ
ipsū ꝑcussit in pectore ac eū virilr̄ im
pellendo p̄strauit ab eq̄ corā pedibꝰ
regis sui. Rex v̄o vt vidit illū corā se
p̄stratū i terra in multo vigoris impe
tu illū impetit ense nudo crebris icti
bus cassidē eius impugnat. cassidis
frangit circulū. et totum visale disru
pit. et i eiꝰ faciem graue vulnꝰ infixit
Profecto succubuisset Nestor La/
omedontis dextera interemptꝰ dum
debilitatꝰ vulneribꝰ. ⁊ fluentis inces
santer emissione cruoris sui esset im
potens ad tutelā. Sed grecoꝝ in eiꝰ
subsidiū ꝯcurrentium multitudo re
gē ip̄etit laomedontā. Et q̄zuis tunc
multi ex grecis ceciderunt interfecti

tū ipsis renitentibꝰ Nestor equoꝝ
auulsus a pedibꝰ ⁊ laomedōtis sub/
tractus manibus equū ascendit Ca
stor aūt rex dū in medio concertātiū
debellaret vidit Nestorē ab equo de/
ijci ꝑ cedar cupiens tn̄ d̄ illo vindictā
assumere laxatis habenis veluti furi
osus se dirigit versus illū. Sed ante
q̄z ad cedar castor possit ꝑtingere cur
su suo quidā troianꝰ Securidā no
mine eidē Cedar linea ꝯsanguinita
tis astrictus in medio amboꝝ se totū
opposuit. ⁊ facto impetu ꝑ eum v̄sus
Castorē Securidan in eum fregit lā
ceam sine aliqua alia lesione Casto/
ris. Verū idem rex castor eundē Se
curidan impellens. fortiter hasta sua
in eius latus letale vulnus infixit Ce
dar autē dū Securidan ꝯsobrinum
suum ꝑciperet vulneratū in eius vin
dictam furibundus aspirans nudo
ense p̄siluit in castorē potenter ipsū im
pugnat ⁊ ꝑ violētiā ab eo clipeū eius
extorsit Quare cassidis laqueis extir
patis letalit̄ castorē ꝑcussit in vultu.
sic q̄ eū potenter impellens deiecit ab
equo. Equū v̄o eiꝰ violenter arripu
it ⁊ cuidā suo armigero tradidit con
seruandū. ⁊ obprobriosis verbis ver
sus castore insultans sui sibi vulnus
exprobrat consobrini. Castor v̄o duz
esset pedes ⁊ ipsū troiani intercipere
molirentur aduersus troianos mul
ta se animositate defendit. Sed cum
solus inter tot bellū ingereret ad resi
stentiā factus impotens captus ab
hostibꝰ iam fuisset nisi rex Pollux
cū maria festinātia i eiꝰ adiutoriū oc
currisset. dcc. grecoꝝ strēnuis militibꝰ
sociatis. q̄ faciēs ip̄etū cū militibꝰ ip̄i
i illos q̄ regē pollucē in cipe conabāt̄
disrūpit acies in multa v̄tute bellādi
frēz libat et eq̄ restituit aliēo Pollux

itaqꝫ igne furoris accēsꝰ ī qndā troia
nū beliachī noīe quē ꝯ añ se pmū in-
uenit se virib⁹ totis iniecit Erat autē
hic Meliachim fili⁹ regis carthagis
nepos laomedontis regis ex sua so-
rore pmogeīt⁹. Quē dū pollux odio
so ꝓsequtur affectu letaliter ipsū vul
nerat sic ꝙ ex eo vulnere cecidit inter-
fect⁹ laomedonte rege vidente. Tūc
laomedon rex fluuiales prorupit in
lacrimas nepotis sui miserabilit ca-
sū deflens. ꝛ duris vexat⁹ angustijs
suos ꝯuocat vniuersos amicos qs
fletib⁹ mouet in lacrimis vt ī vltōez
sui nepotis potent insurgāt. Et tunc
emisso p eū cuiusdā cornu sonitu q̄si
septē milia militū erga regē ipsūꝫ ad
cornu sonitū accesserūt. ꝛ facto impe
tu versus grecos virilit ipsos expu-
gnāt. sternūt. sauciāt. ꝛ eos perimūt ī
ore gladij seuiēns sic ꝙ turpit vtunt
in fugā qs troiani vsqꝫ ad extrema li
tora eoꝝ nauiū inseq uunt Tunc ces
sisset laomedonti regi victorie finis ꝛ
belli. sed quidā ex troianis noīe dotes
letaliter vulnerat⁹ vir seipsū regēs ab
vrbe. Troia puenit ad regē Cui ī ver
bis flebilib⁹ ꝛ singultib⁹ anxiosis ex
posuit excidiū vrbis sue asserēs vrbē
suā troiā a suis hostib⁹ īterēptā Qd
laomedō rex audiēs. āxiosa suspiria
pectoris eduxit ab imis et eiusdē cor
nu sonitu ad se ꝓuocās gentē suā di-
missꝫ grecis in litore iā deuictis gress⁹
suos accelerat vsus vrbē Nondū igi
tur rex laomedon multū prexerat in
armatoꝝ comitiua suoꝝ ꝛ respiciēs
a longe vidit magnā ptē hostiū suo-
rū egressā ab vrbe. ꝛ aduersus eū in
armatis cuneis festinare Itē aspici
endo p⁹ se vidit grecos qs in litore q̄i
iā deuicerat aīositate resūpta accele-
rare cū maxia festinātia aduers⁹ ipꝫ

Quid faciat īter hec stupefact⁹ igno
rat cū ī medio hostiū suoꝝ circumq̄-
qꝫ se cernat inclusū Quid vltra Cō-
mittit bellū asprimū int vtrosqꝫ. int
qs feruet ꝛ estuat pliū ineq̄le Nā gre
ci in multo maiori nūero troianos
excedūt. sternunt troiani ꝛ ex crebris
ictib⁹ ensiū perimūt. Nec mora ille
vir strennu⁹ tā fortis tā audax Her-
cules supuenit Qui forti sedens ī eq̄
letiferis coartat⁹ vulnerib⁹. disrūpit
acies et cuneos. disgregat aduersātes
et in ei⁹ poñā hostes dū ipsū neqūnt
tolerare nec virib⁹ p̄ualere iter sibi p
turmas apiūt cū circūquaqꝫ añ euꝫ
cadant et deficiāt īterfecti Deinde
aduersus leomedōtē regē quē indu-
bitant ipse presentit impetu se dirigit
furioso Quē aggressū violenter iter
cepit. interceptū inficit. et ab ei⁹ cor-
pore capite truncato in medio suoꝝ
rabie violēta ꝓiecit Qd postq̄ īspe
xere Troiāi ōflēt se sui regis regimīe
destitutos. qs ad se recipiendū in vr-
bem eoꝝ spes nulla reducit. nec alibi
posse diffugere causa p̄sidij aliq̄ spes
expectat Ruunt ergo Troianoꝝ
hincinde cadauera. ꝛ deuicti Troia
ni campū dserūt ad fuge subsidiū an
belātes. ꝛ eoꝝ si q̄ sunt qs tn̄ potuit
subsidium lōge fuge potuerūt forsan
man⁹ grecoꝝ effugere. cū ceteri letife
ro bello succūbant. ꝛ ꝓiectus ensiū fit
letifero finis bello. Greci vero vi-
ctores ac triumphatores īuictissimi
desideratā vrbem victricibus armis
intrant. quā solis mulierib⁹ puulis
ꝛ senibus semiplenam inueniunt p̄
timore mortis confugientib⁹ ad tem
pla deoꝝ. Sed multe ex eis mulieres
miserabiliter stupefacte hincinde dif
fugiunt. earum paruulos tremulis
deferentes in vlnis. trepideqꝫ puelle

errantes hincinde aditũ saluationis ignorãt. relictis eorum domib⁹ innũera bilibus gazis plenis. quas oēs victores greci poccupãt. spoliãt et pdãt maxi/ma etiam per eos habilitate captata. cum p vni⁹ cõtinui mēsis spacium greci vacauerũt ad pdã ipsorum. Demũ vero vrbis ipsius altis depositis menib⁹ p eosdem sũma palacia diru/unt et idifferēter tradũt sublimia edificia pcipites in ruinam fundit⁹ cũcta subuertũt et vniuersis vrbis ipsi⁹ more pdonio spoliatis quoscũque i eis cõfugientes inueniunt senes et paruulos idifferēter crudelissime morti tradũt et tēplorum edificijs traditis in ruinam puellulas pubescētes et formosas quas adinuenerũt in mulieres captiuas educunt et ducũt ad naues adijciētes eas ppetue seruituti. In laomedōtis igi/tur regis palaciũ irruētes añquam fuisset funditus euersũ in ipo limie captōis inuenerũt Exionam puellã mirabilis pulchritudis filiã dicti regis q inuē/ta vl' nata vnã non fuisset. Quã hercules in victorie pmiũ tradidit Thelamoni p eo q idem rex Thelamō in vrbē ipsam prim⁹ victor intrarat. Sed o mirabilis ingratitudo victoris si tibi palma victorie sociauit Exionã Hanc enī tibi sociare debuit nobil' gratitudo vt tã nobilissimã virginē tãte pulchritudinis forma dcorã. tã nobilissimis morib⁹ informatã maritalis fedris tibi copl'a sociasses. vt nō ignominiose libidinis voluptate eam improbe deturpasses. et eã q vix tibi cedere poterat ꝯiugio sociatam indignã tibi meretricali cõcubinio statuisti. Ex hac igit Exiona pcessit estuantis tota materia rabiei. de qua postmodum maxima scandala pcesserunt lõ/gis nutrita tpibus et de qua dãna p⁹modũ irrepabilia sũt secuta. Euersa igit fundit⁹ vrbe Troia vt prime dictũ est greci cũ oib⁹ bonis ablatis ab ipsa naues suas ascēdunt troiano recedũt a litore. et cõmittentes se pegalo velis extensis felici remige salui et victores in greciã sũt reuersi. exultat g⁹ nimio grecia tota p gaudio in grecorũ ipsorum victoria et in tãtorum acqsitiōe bonorum. p quibus oibus gratas victimas. et grata pacifica dijs reddunt. De Troianorum igit spolijs grecia tota plena fit diues. Quib⁹ etiã ditatis victorib⁹ qui tunc illo fuerunt in tpe successores eorum per m'lta tpa postmodũ successiue abunde fuerũt indeficientib⁹ diuitijs opulenti.

De fundatōe magne Troie per regē priamum iterum restaurate.

Estructa igi/tur et euersa fundit⁹ vrbe Troia laomedonte rege suo nequit interfecto tot militib⁹ et ciuibus neci traditis. tot mulieribus nobilib⁹ et puellis iugo seruitutis addictis nobili Exiona ipsi⁹ regis filia meretricio more sub Thelamonis libidine ꝯstituta viri prudi diligenter aduertãt. quales sit in hoc mũdo ceci rerũ euēt⁹ q necessario doceãt hoīes a friuolis etiã et leuib⁹ iniurijs abstinere. Sũt enī in se sepius leues iniurie ad istar ignis cuius modica scintilla ceteris alimētis nutrita sub cinere subito i maxias et adurētes flãmas exhalat Discãt et reges et pncipes aliēigenis nō obesse. q ad eorum reg se ꝯferũt. nō ex maliuolo pposito fomite vt regnorũ eorum scrutent archãa Nã inuida fatorum series felicis inimica successiuũ sũma

in summitate manere diutius semp
negat Et vt status hominū deducat
abili⁹ in ruinā p insensibiles ⁊ cecas
insidias potētiores immittit ⁊ indu/
cit ad casum a friuola ⁊ inopinabili
materia causam trahēs ne puisione
p̄habita p cautele subsidiuꝫ valeāt se
tueri. Sub hoc igit̄ inuolucro fatis ī
gerentib⁹ p̄ma Troia destructa tal'
nobilissimi laumedontis regis infe/
licissimus finis fuit. Sꝫ o vtinā finis
eius fuisset finalis ⁊ extrem⁹ introit⁹
tante cladis vt ob tā facilis occasio/
nis causaꝫ qualis fuit laumedōtam
regem in nudo littore terre sue grecis
alio nauigātib⁹ repentinū hospitiuꝫ
denegasse ī tanti facinoris talionē si
facin⁹ dici potest mortis dispēdiū in
currisse. morti etiā traditis sui regni
p̄matib⁹ ei⁹ etiā traducta filia ī exte/
ras regiones sub labe meretricie vili
tatis. Sꝫ illa mūdanoꝝ fatoꝝ īuida
dispēsatrix a leuissimo radicis fomi/
te zizanie causam trahit. Que dū in/
cipit latēt obrepe fit postea maximi
mali ꝓgeries succedētis. dū fine succe
dēte neq̄ssimo p irrepabilia dāna ei⁹
extrem⁹ exit⁹ ꝯcludat̄. Hinc est ꝙ
ex p̄missis malis q̄nta fuerit postmo
dū maloꝝ ꝓgeries subsecuta nostra
tpa nō effugiūt memorit̄ recensenda
dum durāte captione viuētis exione
viuaci memoria illa nobilissima et
mirabilis magna troia q̄ post euersi
onē p̄dicte p̄me troie postea fuit fun/
data fundit⁹ postmodū fuisset euer/
sa. tot regib⁹ tot p̄ncipib⁹ tot milib⁹
hoīm bellicosa morte ꝯsumptis. Ad
cui⁹ ⁊ quoꝝ narrādos euētus suo or
dine sigillatum dirigit̄ stil⁹ noster

De priamo degente in obsidione
cuiusdam castri ⁊ nominibus filioꝝ
suorum.

Laumedon ita

l qꝫ rex habebat quendā filiū
nomine Priamū ex regina
vxore sua sibi susceptū multe strenui
tatis viꝝ. ⁊ multe sapiētie ꝯsilio ꝑpol
lentē. Hic tpe casus patris p̄sens nō
extitit apud troiā cū longis dieꝝ cir/
culis iam exactis versus quosdā pa
ternos hostes et proprios in bellico/
so exercitu in remotis ptibus p̄lia cō
foueret. Hic eo tpe quo greci irru
erunt in troiā quoddā castrū sibi re/
belle diuturna obsidione ꝯcluserat. ⁊
in ea obsidione sub spe victorie mo/
raꝫ trahēs cū vxore sua ⁊ filijs circa
eiusdē castri captionē solicita intētio
ne vacabat. Hic habebat in vxorem
quandā nobilissimā mulierē hecu/
bam noīe ex q̄ susceperat pcreatos q̄n/
qꝫ filios ⁊ tres filias. de q̄b⁹ filijs ei⁹
p̄mogenit⁹ vocabat̄ hector inaudi/
te strenuitatis miles v̄tute maxima
bellicosus. cui⁹ gesta virtute multa
vigēt in lōga memoria lōgū non sine
causa recēsenda p euū. Secūd⁹ aūt
fili⁹ vocabat̄ paris q̄ ⁊ ipse dict⁹ erat
alio noīe alexāder oīm iuuenū speci/
osissim⁹. doct⁹ p̄ ceteris ī arc⁹ magi/
sterio ⁊ sagittis. Terti⁹ vocabat̄ dei/
pheb⁹ vir strenu⁹ ⁊ ꝯsilioꝝ discretōe
cōspicu⁹. Quart⁹ vocabat̄ helenus
vir sciē mlte. Nā oīum erat p̄ ceteris
doctrinis sciaꝝ liberalium eruditus
Quint⁹ ⁊ vltim⁹ vocabat̄ Troilus
iuuenis q̄ꝫ plurimū v̄tuosus ī bello.
de cui⁹ strenuitate mlta sunt gesta q̄
deinceps p̄ns historia nō omittit Fi
liaꝝ aūt p̄ma vocabat̄ eleusa. H asse/
rit enee fuisse ꝯiunx quē eneā ī vene/
re ꝯcepit Anchises de q̄ mlta p̄ns nar
rabit historia. ⁊ de q̄ virgili⁹ p⁹ ma/
gne troie casum in suo ope eneidorū

multa descripsit Secūda vͦo vocaba
tur cassandra ꝗ licet vͦginea honesta
te polleret i liberalibꝰ artibꝰ plꝰ pol⸗
lebat habēs noticiā eaꝝundē et sciam
futuroꝝ. Tertia autē ⁊ vltima voca⸗
batᷣ polixena puella mire pulcritudi
nis ⁊ speciositatis immēse Preterea
idē rex Priamꝰ .xxx. filios naturales
habebat ex diuersis mulieribꝰ sibi q̄⸗
sitos equestri dignitate cōspicuos et
fortissimos bellatores. q̄ sunt hi. Pri
mus Odinal Anthoniꝰ Exdrō Be
luris Sinsilenꝰ Quintilenꝰ Mode
nius Cossibulās Binadaron Bo
rastarꝰ Pictagoras Cicinalor He
liastas Menelaꝰ Jsidorꝰ Carras.
Celidonias. Emargoras Madian
Sardus. Margariton. Anchilles.
Fauoel. Brunus Mathan. Allma
dian. Bultes. Godelaus. Buglas.
Cador de insulis.

Descriptio fundationis ciuitatis Troie.

v acāte igitur re
ge Priamo cū ꝯsorte sua et
omnibꝰ eiꝰ filijs circa bella
⁊ castri ipsiꝰ obsidionē ad eū illa hor
ribilis fama ꝑuenit ꝙ eiꝰ pater Lao
medon a grecis extiterat interfectus
intercepta troia ⁊ funditꝰ diruta oc⸗
cisis nobilibꝰ ⁊ eiꝰ sorore exiona ī exi
lio ⁊ seruitute deducta. Quo audito
obstupuit Priamꝰ in taliū relatiōe
rumoꝝ ⁊ ꝑ nimio dolore factꝰ est an
xius. ⁊ in ꝯtinuis lacrimis flebilē vi
tam trahēs q̄rulis vocibꝰ anxiosa la
menta ꝓdit ⁊ cumulat mestuosus et
illico oēm dissoluit exercitū. finē belli
imposuit obsessi castri. castra deseru⸗
it ⁊ gressus festinos accelerat versus
troiā. Quā vt vidit funditꝰ sic euer
sam ⁊ in areā ꝯculcatā sua ⁊ suoꝝ ir

reparabilia dāna ꝓspiciēs mltas ꝓ
duxit lacrimas ꝯtinuādo ꝑ triduū
dies luctꝰ. Sȝ demū lacrimaꝝ imbri
bus fluuialibꝰ excolatis amaro cor
de recepto q̄ete. post depositos gemi
tus ⁊ lamēta lōgo examinato cōsilio
placuit troiā euersam iterū instaura
re. Quā in ea magnitudine ⁊ fortitu
dine fabricare decreuit ꝙ nullos ho⸗
stiles posset timere insultꝰ ⁊ in suorū
offensionē hostiū vͦtute posset erigi
ceruicosa. Hinc ē ꝙ q̄sitis vndiqȝ fa⸗
bris ⁊ peritis ī edificādis artibus et
marmoreis celaturis lapidarijs. et
doctissimis architectis omīs generis
marmora natiuis diuersimode insi
gnita coloribꝰ mirabilitᷣ coegit īstru
ere. ⁊ sic amotis ruderibꝰ ⁊ a ruinosꝭ
locis purgatis in qͦ ꝯsistit ꝑma troia
mirabilis lōgitudinis ⁊ latitudinis
sub dei neptuni ciuitatē erexit. quam
eodē nōie troiā videlicet cēsuit appel⸗
lari. Fuit aūt huiꝰ secūde troie am⸗
bitus longitudinis triū dieꝝ ⁊ latitu
dinis coeq̄lis. Nec añ fundatiōē eiꝰ
aut postea vsq̄ȝ legitᷣ condita ciuitas
tāte magnitudinis tāte pulcritudinis
aut sīlis specie. Fuerūt etenim funda
mēta eiꝰ in terre gremio ꝯstituta mltꝰ
tum ꝓfunda facta fixura ⁊ latitudine
speciosa. A terre igitᷣ supficie vsqȝ ad
summū eiꝰ supedificata sunt menia ī
mirabili cōpositiōe muroꝝ circūq̄qȝ
cubitoꝝ altitudine ducētoꝝ. Quorū
supficies erat marmoreis incrustata
lapidibꝰ in varioꝝ diuersitate coloꝝ
vt intuentiū aspectibꝰ blandirētᷣ Jn
muroꝝ itaqȝ ipsoꝝ circūgiratōne co
rone nō multū vna turris distabat
ab alia q̄ supra muros eosdē excrescē
ti altitudine īminebat. Introitꝰ aūt
⁊ exitus ciuitatis ipsiꝰ ī sex ianuis ī
stitutꝰ. q̄ꝝ vna dardanides. secunda

Timbrea.tertia beleas.quarta Chetas.quinta troiana.⁊ sexta antonorides vocabant̃.Quelibet enĩ portaꝝ ipsaꝝ bellicosis fuerat turrib⁹ firmata ꝑ latera ⁊ in celaturis marmorearum imaginũ circũquaqꝫ decorata. Quarũ quelibet amicis intrare volentib⁹ placidos ꝑmittebat ingressus ⁊ supꝑbe resistẽtie q̄buslibet inimicis duros et fortes minabatur accessus. Erant etiã ipsi muri exteriori ꝑte per ambitus circũquaqꝫ obscuris hiatibus ꝓfundo vallo firmati.cui⁹ valli distantiã inter se ⁊ muros eosdẽ longa planicies extẽdebat. Jnfra vͦo ciuitatẽ eandẽ extructa fuerũt infinita palacia ⁊ in ea infinite dom⁹ ciuiuꝫ formosis edificijs fabricate q̄ ciuitatẽ eandẽ ornabãt in multaꝝ latitudine plateaꝝ.Pro certo enĩ asserũt nullaꝫ domũ nullũ hospitiuꝫ ĩ ciuitate troie fuisse ꝯstructũ.cui⁹ illud qđ minori depssione extiterat supra terrã saltim erectũ in sexaginta cubitoꝝ altitudĩe nõ fuisset.Totũ etiã marmoreis firmatũ lapidib⁹ in mirificis imaginũ feraꝝ ⁊ hoĩm celaturis. Erãt ⁊ ei⁹ platee longo ⁊ recto distense dyametro.in quaꝝ medio discoopt⁹ aer vegetabilis aurore dulces ⁊ varios refundebat afflat⁹.Jn ipsaꝝ vͦo lateribus plateaꝝ innumerabiles colũne marmoreis arcub⁹ circũuolutis erecte ⁊ sup ipsoꝝ edificijs eleuate sup q̄bus sic liber ⁊ quotidian⁹ gradiẽtib⁹ patebãt incessus vt nec a vẽtoꝝ rabie nec ab imbriũ rore celesti vexarentur gradiẽtes Per plateas eĩ ipãs mechanicaꝝ artiũ locate fuerãt proprie stationes.in q̄bus eaꝝ oparij ꝑ certa loca distincti quotidianis opibus et venalibus artificijs insudabãt. Hic enim architecti manebãt.h pictores. hic statuarij.hic marmorarij.h lecticarij manebãt.Hic canicularij.hic q̄ dorigarij.hic ligarij.hic mularij.h deauratores albini q̄ statuas ⁊ imagines in auro pingebãt. Hic argẽtarij hic decrearij.hic calices ꝯficiebant ex vitro.hic erarij.hic fusores q̄ campanas ex metallo fundũt.Hic dignarij q̄ sigilla formabãt.hic sertores qui camisias suebant ⁊ bracas. h fusarij q̄ ferro incude fusos extenuãt mlĩebres hic pticarij.hic libratores.hic figuli.h aurifices.hic plumbarij.hic specularij.hic pelliparij.hic fullones.hic carpentarij.hic tingnarij.q̄ vehicula scꝫ rotis volubilibus sociabãt. Hic dealbatores armoꝝ. hic balthearij seu penthalarge q̄ opus deaurati eris in frenis apponunt.Hic classicularij. h fabricenses.hic gineciarij q̄ textores appellantur. Hic geometri q̄ iugera rusticoꝝ terraꝝ numero diuidebant Hic bachi qui pannos lineos ⁊ laneos in multo colore tingebãt. Hic pistores.hic tabernarij.hic cetarij. Hic arillatores quos mercatores vulgariter appellam⁹.Hic argiropate.id ē. distractores argenti. Hic et alij plures qui venales artes mechanicas exercebant Per mediũ aũt ciuitatis ipsius q̄dam fluuius xanctus nomĩne decurrebat q̄ diuidendo ciuitateꝫ ipsam in geminas ꝑtes equales ꝑhẽni cursu habitantibus in ciuitate ipã multa cõmoda cõferebat.Nam constructis iuxta ripã ipsi⁹ innumerabilibus molendinis molẽdina ipsa ad vitam habitantiũ frumẽta cõcussa ĩ farine puluerẽ quotidianis vsib⁹ cõuertebant.Hic etiã fluuius ꝑ meat⁹ artificiose cõpositus ⁊ subterraneas catharactas ꝑ latẽtes duct⁹ aquarũ necessaria fecũditate decurrẽs ciuita

tem ipsam ordinatis incursionibus mūdabat p quaꝝ lauacrū ꝯgeste im mūdicie purgabant̄. Ad huiꝰ itaqꝫ fluminis instar ordinatꝰ extitit. Tiberis rome q̄ p mediā romā erūpēs p troianū eneā ad similitudinē troie factam vrbē rome geminas distinxit in ptes. In hāc igit̄ vrbē troie totius adiacentis regni gētes p vrbes alias ⁊ loca dispersas colligi p̄amus inhabitari decreuit. Quarū multitudine facta est nimiū populosa multis decorata nobilibꝰ ⁊ vndiqꝫ tota plena ex multoꝝ incolatu vario plebeioꝝ.

Huiꝰ ergo ciuitatis diuersorum ludoꝝ diuersa genera diuersis in ea adinuentionibꝰ statuerūt. Ibi p̄mo adinuenta fuerūt scbacoꝝ solacia curiosa. ibi ludi subito irascibiles alearum. hic repentina dāna ⁊ lucra momentanea taxilloꝝ. Ibi tragedie ⁊ comedie dicunt̄ p̄mitus institute. q̄zuis quidā asserāt in insula sicilie inuētaꝫ fuisse p̄mitus comediā. Ibi inuēti dicunt̄ ludi circenses cerōnēses ⁊ maiuma q̄ p̄mo videlicet veris tpe arboribus in multa fronde virētibus ⁊ floribus in p̄ma pubescētibꝰ iuuētute fieri p̄mo mensis maij ꝯsueuerāt. Ibi multoꝝ alioꝝ ludoꝝ genera adinuēta fuerūt. q̄ ꝯsueuerunt hoīm demulcere animos ⁊ humanis aspectibus solatia delectatōis ingerere ad exhilarandas tuentiū volūtates. Sꝫ ⁊ rex p̄amus p sue habitatiōis hospitio et ꝓprie receptaculo mansionis in eminentiori loco vrbis ipsiꝰ cuiusdā natiue rupis excelse magnū ⁊ famosuꝫ habitaculū ordinauit

Descriptio nobilis Ilion.

i Ilion firmari constituit qd̄ magnū eiꝰ palacium appellat̄. ⁊ magne firmitatis hac in rupe natiua violenter abscisa firmatū extitit inclitū ilion ab imo vsqꝫ sursum sperica forma conclusum cuiꝰ altitudo summitatis q̄ngentoꝝ passuū attingebat p̄ter cacumīa turrium in circuitu suo nō multa distātia vicinaꝝ que in multo eandē altitudinem extendebāt. quaꝝ turriū summitates p̄ altitudine nimia nubium veste ꝯtinuis infusionibꝰ tegebātur ⁊ ex quarū summitate tā ardua vniuersa totiꝰ ꝓuintie adiacentia loca ⁊ remoti etiā situs cōmode poterāt intueri. Huiꝰ ilionis muroꝝ sup̄ficies que se intuentiū p̄sentabat aspectibꝰ non ex lactee calcis nitida dealbatura nitebat cū tota esset lapidibꝰ incrustata marmoreis. in multoꝝ varietate distincta coloꝝ ⁊ in diuersarū imaginum celaturis q̄ intuentiū aspectibus alludebāt. Sic ⁊ eius fenestras nō insigniuerat opꝰ forte marmoreū cum maior ps earū extructa fuissꝫ ex quadris fulgentiū cristalloꝝ. Sic fenestrarū ipsarū columne. sic capitella et bases ipsaꝝ ex interiori pte predicti pallacij. Inter alia edificia concamerata mirifice rex priamꝰ quandaꝫ salā instituit plixe longitudinis. sꝫ latitudinis cōsonantis cuiꝰ extrinseca sup̄ficies erat tabul' vestita marmoreis ⁊ ex lignis cedrinis ⁊ ebani eius tabulata testudo. cuiꝰ pauimentum musaici opis diuersificata materia diuersos distinxerat in colores. In hmōi sale capite regiū erat soliū institutum vbi mēsa regis lōga ꝓceritate distēsa locata extiterat. tota cōposita eboris ⁊ ebani subtilibꝰ ex iuncturis Sic et ab vtroqꝫ latere mensaꝝ ordo distēsus cōmodas dabat discūbentibus sessiones. In alio v̄o capite sale

ipsius mirabilis opis gēmis auroqʒ cōtexti erat quoddā edificatuʒ altare in noīe summi iouis ad qđ p.xx. gradus musaici opis institutiōe chorus scos accedentib⁹ infatigabil' dabat ascēsus. In hui⁹ altaris summitate radiabat opposita imago q̄dā aurea dei iouis in longitudine.xv. cubitoꝝ tota ex auro electo cōposita in maxi/mi extimatōe valoris quā variaꝝ gēmarū venustabat impssio ꝛ ei⁹ nobilitabant auri subam hincinde oppositi in diuersis opib⁹ vniones. Hui⁹ dei iouis imago erat priami regis sūma ꝛ incōcussa fiducia dū putaret p hac lōga felicitate vigere regni sui solium ꝛ potentiā sceptri sui p infinitaʒ ppetuitatē tpis pdurare. Postq̄ʒ vo rex priamus ƀm sui animi destinatiōʒ troianā vrbē ppposito fine pfecit pceptibili corde metit⁹ ē vniuersa ꝛ aīo diligenti consideras ciuitatē a se ↄditam tanta vigere fortitudine in potētia firmitatis.tātoqʒ se potēti populo circūfultā tāta pollere multitudīe strenuoꝝ tātis abūdare diuitijs fluctuantē animū ad graues īiurias sibi dudū illatas a grecis dura cogitatione retorsit ꝛ fact⁹ q̄etis impatiens in eandē ciuitatē suā solēnem curiaʒ curiosus celebrari mādauit. Quare cōuenientib⁹ in curia ipsa suis ciuibus vniuersis ei⁹ filijs omnib⁹ p̄ter hectorē q̄ tunc in pānonie ptib⁹ troiano sceptro subiectis de mādato patris agebat necnō ꝛ alijs sibi ↄiūctis idē rex regio decore sedēs in solio vniuersam plebē suā ad ei⁹ v̄ba pendētē facto silētio taliter allocut⁹ est dicēs. O viri fideles ꝛ dilecti mihi iniuriarum meaꝝ ex ipsi⁹ mali pticipatōne ↄsortes re ipsa nostis ꝛ facto q̄lit̄ taʒ friuola tā inepta p̄cedente rōnis causa instigati greci supbia ceruicosa in patriā nostrā irruerint ꝛ mihi meos ꝛ vobis vestros in tāta crudelitatis seuicia interemerint genitores sororē meā exionā ex tā nobili stirpe pgenitam sub tāte ignominie nube traductam ꝛ more meretricio deturpatam sub vili iugo detinēt seruitutis sorores nostras filias ꝛ vxores larib⁹ paternis abstractas vilib⁹ ministerijs sibi fuire sub seruitute cōpellūt. quōdam vrbē nostrā troie pacifice possessam a pgenitorib⁹ dudū meis ab eis neq̄ter interfectis interceptā dederūt exterminijs ꝛ ruinis domos vestras ꝛ maioꝝ vestroꝝ hospitia funditus euertētes maioꝝ meoꝝ thesaurisatas diuitias exposuerunt p̄de et facultates vestras ꝛ bona ī spolia diuiserūt. Esset igit̄ rō iuris vt fauentibus dijs q̄ supbis ↄsueuere resistere de cōmuni assensu oīm vestꝝ cōis exigeret vltio de tot malis. Scitis enim habere nos ciuitatē magnā ꝛ tutā ꝛ ī multa defensione firmatā. Scitis nos multa viroꝝ pugnantiū aīositate suffultos. Scitis nos multū potētes in militie multis armis vberes bellicoƀ mltis nos abūdare diuitijs ꝛ in multaꝝ rerū vescibiliū copia opulētos mlta nobis cōpetere potentū auxilia ꝛ mlta nobis iminere suffragia ↄiunctoꝝ. Tps itaqʒ sic nobis inesse videt̄ acceptū vt ↄ hostes ꝛ offensores nostros man⁹ ad arma vertam⁹ ꝛ ī vltioneʒ nostrā ꝛ eoꝝ excidiū viriliter anhelamus. Sʒ q̄ʒ belloꝝ euētus est sp ambiguus ꝛ dubia sunt facta pugnātiū a plioꝝ tēperare ↄflictib⁹ esse tutius videret̄ nisi tā grauis iniuria tā ignominiosa iactura dedecoris meū aīm purgeret nec abstinere rōnabilit̄ valeo a dolore cordis eximio sciēs soro/

rem̄ meam exionā deiectam exilio ab
extraneo detineri nō in federis vnio
ne coniugalis sed in turpis adulterij
cōtinua pollutione vexari. Placeat
ergo saltim in istis aggressionuꝫ no
strarū initijs monitis ⁊ suasionibus
req̄rere grecos ip̄os vt si mihi restitu
ere eam velint exionā nulla eis a no
bis querela diriget̄ in posterū. ſꝫ sub
silētio de cetero cōpellemur inuiti dis
simulare factas nobis iniurias vt a
quietis nostre securitate perpetua fa
torum inuida series repellat̄. Et ꝯtē
tus his verbis rex priamꝰ suo collo-
quio finem fecit Astātes igit̄ vniuer
si discretū regis ꝯsilium vniuersaliter
simul ꝓbant. Quare priamꝰ suoꝝ fi
delium approbatiōe p̄cepta ꝓ ipsiꝰ ex
ecutōne negocij athenorē hominem
multe discretionis industriū ⁊ legali
bus institutionibꝰ eruditū suum ele
git in nunciū ⁊ legatū. quē ipse rex p̄ci
bus solicitat ⁊ mādatis vt ad sumen
dum huiꝰ legatōis onꝰ ⁊ exercitum
tāte rei se voluntariū offerat ⁊ in eius
executōe deuotū Anthenor igit̄ duo
tum se mādatis regis exhibuit. et ad
exequēdū p̄dicta deuotiꝰ nullas mo
ras obiecit. Parata igit̄ classe et sin-
gulis ad causas faciētibꝰ nauigādi.
Anthenor statim solicitꝰ classem in-
trat ⁊ sibilāte vento velis extēsis ī vē-
toꝝ afflatibꝰ secundoꝝ tādiu per spa
cia dieꝝ ⁊ noctiū nauigat ꝙ apd̄ me-
nusium quandā vidit ciuitatē de ꝑti
bus thesalie vbi sospes applicuit ⁊ ibi
rex peleꝰ morā casualiter ꝓtrahebat.
Quo a rege peleo in honoris vultu
p̄mo p̄cepto causam sui aduētus rex
peleus sciscitat̄. Cui anthenor ꝑ hᵉ v̄-
ba rn̄dit. A rege p̄amo sum missꝰ ad
vos. Hec eni rex p̄amus ꝑ me nunci
um mādat vobis graues quidē et i-
meritas sibi a vobis illatas iniurias
non putat a vestra memorie recordi-
is excidisse cū absq̄ꝫ grauis offensio-
nis causa sui genitoris irruissetis ī re
gnū quē neci neq̄ter tradidistis euer
tēdo funditꝰ terrā suā ⁊ ꝑemptis eiꝰ
ciuibus miseros q̊s fata viuere volu
erunt in seruitutē ⁊ exiliū deduxistis.
Ampliꝰ sororē eius exionā puellā re
giam vtinā matrimonio collocataꝫ
turpiter asportastis Illaꝫ meretricio
more pollutā turpiter ꝯtractat eandē
detentor ipsiꝰ. Cū igit̄ sitis multe di-
scretionis rex vos idē rex p̄amus ro-
gat ⁊ monet vt exinde cesset belli rabi-
es ⁊ futura scandala nō resultēt q̄ de-
testabilia debēt esse apud bonos et g̃
ues. Operā sibi placet velletis impē-
dere vt saltē sibi soror sua restitui mā
daret̄ omnibꝰ alijs bonoꝝ dānis ⁊ ī
iurijs q̄etatis ab ipso. Que oīa post
q̄ꝫ audiuit rex peleꝰ subito excāduit ī
furorē ⁊ impetui nō obtꝑans ire sue
ampullosis v̄bis insultauit in Pria
mū infelicitatem ei exprobās sensus
sui ⁊ minacibꝰ iniurijs. Anthenori
recessuꝫ indixit asserēs ꝙ si etiā ꝑ mo-
mentū morā in sua terra protraheret
hūc faceret neq̄ter neci tradi. Qd̄ an
thenor audiēs a rege peleo licētia nō
petita festinꝰ classem intrauit et rece-
dens a portu alto pelago se cōmittit.
Qui nauigās ignota ꝑ maria com
petētibus diebꝰ ⁊ noctibꝰ ꝑuenit ī co
lumis saleminā. In ciuitate igit̄ sale
mina tunc rex thelamon pn̄s erat ad
quā a classe descendēs āthenor se cō-
tulit locutuꝝ. Quē vt vidit rex thela-
mon vultu quodāmodo nō recepit
amico cū ob obtentū exione aduer-
sus oēs troianos cōtinuū odiū enu-
triret. Tandē aduētus sui ab anthe-
nore causaꝫ q̄rit. Cui anthenor regis

priami asserēs se legatū legatiōis sue seriem sibi explicat in hec vba. Rex p am⁹ troiani regni dñs nobilitatē tu am affectuose reqrit vt sororē suā exi onam quā in aula vestra in decenti tractatis obsequio restituatis eidem cū nō multū ad vestrā cedat gloriā eius filiā ꝛ sororē inhonesto ꝯtracta re ꝯsortio que fuit a pari nobili vl' eti am a maiori relatōe debita veneran da. Nec tñ de his q̄ a vobis erga eū detestabili modo sunt gesta mlto do lore vexabit si restituendā sibi eā be nignitas vestra ꝓuiderit quā adhuc rex p̄amus poterit decēti forte matri monio copulare. Finitis igit̄ ab an thenore v̄bis ipsis ꝛ a thelamone q̄ui ter intellectis grauē ꝛ subitā thelamō exalauit in irā ꝛ risibili vultu v̄ba p fundens sic intulit p respōsionis ob iectum. Amice q̄cunq̄ sis de tui leui tate regis admiratōe multa cōmoue or cum nec ipse mihi nec ego sibi ali cuius amicicie noticia sim ꝯiunctus et ideo exaudire ei⁹ p̄camina nō mi hi cedit ad votū. Nouit enī rex ip̄e tu us me in vltionē cuiusdā facinoris cū q̄busdā alijs grecie nobilibus ad uersus laomedontā regē eiusdem cri minis patratorē cū exercitu ꝯtulisse ꝛ in mei cruoris effusione nō modica bellicis armis troiā vrbē primum in trasse ꝓpter qd ex milicie toti⁹ assensu in mee victorie p̄mium mihi tradita fuerit exiona ad faciendū de ea mee arbitriū volūtatis. Qd nō leue mu nus mihi datū arbitror extitisse cū et ipsa sit nimia speciositate decora mlt tis insignita doctrinis ꝛ laudabiliū moꝝ cōpositione venusta. Nō est er go mihi tam leue rē tam reddere p̄ci osam ꝛ in tanto mee vite discrimine mihi quesitā. Dic ergo regi tuo exio nam obtinere nō posse nisi p acumē gladij trucidantis ꝛ teipsum fatuū reputo valde factū qñ de tali legatōe pondus assumere voluisti cum scire deberes manifesto discrimini te p̄nū subijcere ꝛ in eoꝝ potētia q̄ te ꝛ tui si miles ꝓsequunt̄ stimulis odioꝝ. Re cede igit̄ ab hac terra festin⁹. Qd ni si instanter feceris scias te sine dubio mortis ꝑiculum incursuꝝ. Qd āthe nor audiens illico festinauit ad naui ꝛ intrans ī ipsam statim ventoꝝ du ctibus se cōmisit ꝛ ipso nauigāte feli citer ꝑuenit achaiā vbi rex pollux et castor de q̄bus supradictū est moram ꝯtrahebant. Ad hos anthenor de na ui descēdēs accessit ꝛ eis exposita sue legationis forma sibi data p priamū de sue restitutōne sororis ꝛ illatis ab ipsis iniurijs sine causa de suoꝝ mor te parentū sue vrbis excidio ꝛ rerū de populatōe suaꝝ. Ad p̄dicta exposita p anthenorē. sic castor irato sermone r̄ndit. Amice q̄squis es nec credim⁹ nec putamus offendisse regē p̄amū indebite cum laomedon rex eius ge nitor causam prestiterit mali sui qui tanq̄ incautus inconsulte ꝓrumpēs offensam p̄mus intulerit ī quosdam terre nostre maiores Ei⁹ igit̄ odium magis appetimus q̄ querere pacem ipsius cum tā p p̄missa q̄ sequentia p̄missoꝝ aduersus ipsum ꝛ suos ho stilitatis sp̄m assumpserimus Nec multū te credo dilexit q̄ te ad hui⁹ le gationis onus est hortatus cū et tu vitā tuā tibi paꝝ carā esse mōstraue ris q̄ ob talē rem fines nostros p̄sum pseris attigisse. Nulla igit̄ mora te te neat ī hac terra q2 nisi decesseris festi nāter tue vite discrimē te senties subi tuꝝ. Anthenor aūt his v̄bis auditis il licentiat⁹ recessit ab ip̄is ꝛ ad nauim

accelerat ⁊ anchoris subductis a mari statiꝫ cū anthenore velificat nauis ipa ⁊ recte nauigās v̄sus pilon ibi sanus applicuit vbi dux nestor ī multorum suoꝝ comitiua nobiliū morabatur. Ad quē anthenor ď naui descendens se ꝯtulit ⁊ ei legatū se asserēs regis ṗami legatōis sue formā ꝑut añ castori ⁊ polluci ꝑ oīa explicauit. Nestor aūt vt v̄ba ꝑcepit anthenoris in iram totꝰ exardēs factꝰ ob furoris rabieꝫ discolor anthenorē rigoroso vultu respicit ab obliq̄ ⁊ ei talia verba dictans impetuose r̄ndit Serue neq̄m vñ te tanta deducere p̄sumpsit audacia vt taliū ꝑlatōe ꝫmonū inficere p̄sumpseres aures meas Nisi me mea frenaret ꝑfecto nobilitas mandarē a tuis faucibꝰ linguā euelli q̄ tales prodijt in ꝫmones ⁊ ī dedecꝰ regis tui te tracto ꝑ terrā ab eq̄s mēbratim disiūgi facerē mēbra tua. Discedas igiť a meo ꝯspectu celeriť. qđ si statim nō feceris mala q̄ dixi reuera tibi succedēt At anthenor stupefactꝰ taliū horrore sermonū dubitās tyrannidē nestoris ⁊ īmanitatē illico recedēs ab ipo suā ꝑuenit ad nauim ⁊ in ꝯtinēti velis extensis littora deserit pirataꝝ. Et eo alta maria scandēte ꝑ reditu odiosa cuiusdam rabies tēpestatis obduxit aerem tenebrosa caligine ⁊ ꝯtrarijs vētis flantibus fundunť imbres ⁊ tonitruoꝝ rugitu mirabili e choruscationum fulgoribꝰ odiosis ꝯcitati fluctꝰ a vētis excelsos tolluntur in montes Nūc puppis abstracta maris hiatibus ꝑiculosa petit ima ꝓfundi. nunc vndarū inflatōibꝰ eleuata ꝑ fluctꝰ mōtuosa petit cacumia ꝓcellaꝝ. Instat ergo euidēs nauigātibꝰ ī ipa vite discrimen ⁊ ꝓ liberatōe ꝑiculi effūdūť varia dijs vota. Sic ergo nauis illa ꝑ triduū patētibꝰ subiecta ꝑiculis quarto die cessauit tēpestatis angustia ⁊ ventoꝝ furor destitit mitigatꝰ Placanť maria q̄escūt fluctꝰ ⁊ nauigantes ipi a mortis laqueis iā erecti spūm ꝯfortatōis assumūt sic q̄ nauigantibꝰ ipsis recto dyametro subsequēter ad oras troiani portꝰ adueniunt. Et eis descēdētibꝰ in terram optatā passu celeri añ oīa se ꝯferunt ad tēpla deoꝝ vbi eoꝝ vota supplices dijs soluūt sic q̄ anthenor post victimas dijs oblatas ⁊ post sacrificia ď more libata ad magnā ṗami regis curiaꝫ ī comitiua multoꝝ de suo reditu valde letantiū incolumis ⁊ sospes accessit Cōsedente igiť rege ṗamo cū suoꝝ comitiua maioꝝ astātibꝰ etiā q̄ꝫ pluribus alijs ⁊ etiā filijs antedictis anthenor refert ⁊ recitat q̄cq̄d sibi ī grecia successerat seriatim. Narrat etiaꝫ sibi graue r̄nsum a peleo factū minaces iniurias a thelamone sibi dictas castoris ⁊ pollucis opprobriosa r̄nsa duros ⁊ asperos a nestore sibi timores īcussos. Que oīa postq̄ꝫ audiuit rex ṗamus turbatꝰ est valde ⁊ dolore torqueť nō modice sentiēs legatuꝫ suū in grecia sic opprobriose receptuꝫ ⁊ de recuꝑatōe sororis factꝰ est quodammodo desperatꝰ

De proposito regis priami volētis suā iniuriā vindicare

Postquā uero rex priamus per legationeꝫ anthenoris factus est certus de grecoꝝ odio qđ greci tot cōtinuatis temꝑibus aduersus eum et suos adhuc feruoribus viuacibus ꝯfouebant ⁊ qđ ad restitutionē sororis sue exione grecoꝝ animos non potuit demulcere in suoꝝ ꝓpositoruꝫ exordijs

magis tot⁹ ardēter incaluit ꝛ ad mittendū in greciā gentē suā mlto nauigio ꝯqsito in offensionē grecoꝝ viua cibus curis totalit̄ anhelauit. sed dicrer priame q̄s fatoꝝ casus infelix ad tāte īfelicitatis audaciā tue q̄etis aīm instigauit vt frenare ꝓprios aī mot⁹ tuos licet nō sint in hoīs ꝑtāte ꝑ maturata ꝯsilia mīme potuisses ꝛ dū licebat abstraheret ab iniq̄s ꝯsilijs pedem tuū ꝛ vt dū licebat scuisses tuas ꝑteritas dissimulare iacturas q̄ ꝑ tot annoꝝ curricula forte poterāt obliuione deleri. Sane nō aduertisti quod vulgarit̄ dici solet ꝛ qđ plerisqꝫ hoīm ꝺꝛ accidisse. Quia duꝫ sua ꝯtendunt vindicare dedecora excrescētib⁹ mal' maioris dedecoris inuoluūt̄ augmēto. Tuti⁹ ergo fuit ei qđ vulgarit̄ ꝺꝛ adherere. Qui bn̄ stat nō festinet ad motū. nā q̄ sedꝫ in plano nō hꝫ vnde cadat. Voluisti enī te submittere fatis ambiguis vt ꝺ infelici casu tuo et finali tuoꝝ excidio te tante vrbis ruinosa iterata iactura dares futris gentibus longā materiā velut delectabiles fabulas recēsendi cuꝫ de sinistris successib⁹ alioꝝ libēter hoīm mulceatur audit⁹ Sꝫ q̄d postea tibi et tuis ī de successit p̄ns narratōis historie series manifestat

De consilio deliberato vt Paris in greciā destinetur

Ex igitur priar mus ꝯuocatis oīb⁹ Troie maiorib⁹ ī regio ilion eis coactis in vnū sic allocut⁹ est illos. Ecce ꝑut de ꝯsilio vestro ꝓcessit anthenor missus i greciā ꝓ mea recupāda sorore vt odiū qđ gerim⁹ apud eos ꝑ belloꝝ scādalis euitādis sedari possit in posteꝝ rediIt sicut scitis ꝛ q̄lia obtinuerit ab ipsis sinistra ꝛ obprobriosa rn̄sa notū est vobis nō ꝯsiderātibus eis dāna tam grauia. q̄ nobis intulerunt ꝛ tā graues iniurias nō verent̄ Et o vtinā pn̄ia ducti saltim v̄bo cognoscerēt ꝙ male gesserūt. Sꝫ in maioris elationis supbiā eleuati nobis grauiora minant̄. Absit ergo ꝙ sinistrāte fortuna nobis acciderēt q̄ minant̄. Absit etiā vt de tot sine causa g̃uiter cōmissis ab eis penā debitā nō exoluāt ꝑ nos eis dijs fauētib⁹ infligendā. Credim⁹ enī eis ī virib⁹ nos esse potiores munitā ꝛ tutā ciuitateꝫ habere ab oīm hostiū insidijs ꝑfecto securā. Etiā si maioꝝ ps hoīm nobis ꝯstituerēt̄ aduersa. multa enī nos potentia ꝛ multoꝝ strenuitate vigemus militū ꝛ peditū pugnādi expertorū diuitijs plena q̄dē victualiū copia ꝛ indeficientiū in omnib⁹ futuris necessitatib⁹ abundam⁹. diuitijs exuberamus eximijs ꝛ nihil nob̄ ad offendendū molestias ingerēdas nec ad defendendi subsidia deesse videm⁹ Gratū ergo mihi videt̄ si vob̄ videtur acceptū vt aduersus grecos ip̄os tam impios hostes nostros exerceam⁹ saltī in aliq̄ vires nostras vt saltī in istis aggressiōis initijs ī terras ꝛ ꝑtes eoꝝ gentē nostrā bellicob̄ insultib⁹ transmittam⁹ q̄ ī terras eoꝝ ꝛ hoīes eorū ꝺē insidiaꝝ nrāꝝ ignaros repēte irruant maxīa eis dāna ꝛ detrimēta illaturi. ꝑusqꝫ ad eoꝝ ꝺfensiōes arma excogitata valeāt eleuare Est eī h̄ casus vt q̄libet nostꝝ ꝑsonas ꝛ res ꝓprias debeat fortūe cōmittere ad restaurationē dānoꝝ nrōꝝ ꝛ ad nrē g̃uis iīurie vltōꝫ Nec nos t̄reat si greci ip̄i aduersus nos ꝛ ꝑdecessores nrōs obtinuere victoriā Nā n̄ ē nouū vt victor a victis mltotiēs supet̄. vbis igit̄ reg̃ ꝛ

monitis oẽs astãtes vnanimiter an
nuẽtes deuoto corde se offerũt in om
nibus eoꝝ facultatib⁹ ꝛ psonis Pro
pter qd rex priam⁹ ad eoꝝ oblationes
tam grato corde vulgatas ĩ maioris
appetitus audaciã ꝛ animositatis fer
uentiam suã aperuit voluntatẽ Sic
qꝫ rex ipse ĩ oblatiõib⁹ ipsis exhilara
tus in modico recedẽdi licentiaꝫ affe
ctuosis verbis tribuit vnicuiqꝫ rema
nente rege in suo palacio cũ omnib⁹
filijs suis tã veris q̃ꝫ naturalib⁹ tũc
existentib⁹ cum eodẽ Erat enĩ ꝛ tunc
hector p̃sens cũ eis q̃ iam a pãnonie
ptibus redierant ad ipsi⁹ regis impe
riũ patris sui. qs oẽs sic rex facto si/
lentio est v̈bis talibus allocut⁹. Sed
anteq̃ꝫ ad verba ipsa prũperet lacri/
mis ora rigauit ꝛ inter medios sin/
gultus ꝛ lacrimas talit̃ v̈ba sua pro/
fundit. Nunq̃d ĩ memoria vestra re/
uoluitis auorũ vestroꝝ necẽ huitutẽ
exione q̃ meretricio more tractat̃ vo
bis viuẽtibus ꝛ ĩ tãta potẽtia ꝯstitu/
tis Dignũ ergo erit ꝛ iustũ vt ad vin
dictã tanti pudoris vos deberetis as
surgere ꝛ totis virib⁹ anhelare. Et si
nõ in vltionẽ auoꝝ ipsoꝝ saltim ĩ sa/
tisfactionẽ volũtatis mee q̃ tãta erin
de vexor angustia ꝛ innumerabilib⁹
dolorib⁹ incessanter. cũ vos ab ãnis
teneris educauerim ꝛ doloꝝ meorũ
debetis esse pticipes naturali ꝛ pbabi
li rõe. Et ꝯuersus ad hectorẽ dixit illi
Et tu carissime fili hector oĩm fratrũ
tuoꝝ p̃mogenit⁹ qui ꝛ annoꝝ excellẽ
tia ꝛ virtutis strenuitate p̃cedis cete/
ros fratres tuos hos meos ãplecte/
re monitus ꝛ p̃ceptoꝝ meoꝝ executõ
nem animosus assume Sis ergo tu
solus p̃nceps ꝛ dux huius negocij et
vniuersi tui fratres tibi prorsus obe/
diant ꝛ omnes alij regno nostro sub
iecti q̃ in potẽtia tua ꝛ virũ nosti do/
mare supbos ꝛ ĩ tue aĩmositatis au/
dacia cogis flectere ceruicosos. Ego
enĩ ab hodie in antea de eo qd de pre
senti negocio sit futuꝝ me totũ expo/
lio ꝛ tuis humeris fortioribus totũ ĩ/
pono q2 ĩ tua iuuenili duricia potẽs
es bella cõmittere ꝛ bellis strenuis p̃
ualere. qd me natura debilis posse ñ
patitur cum ad seniũ iam declinem ꝛ
verbis suis rege p̃amo fine facto he/
ctor in vultu quasi pudoris ꝛ hone/
storum platiõe verboꝝ ad regis pa/
tris v̈ba respondit.

Responsio hectoris primo geniti priami

c arissime domi
ne mi rex nũq̃d est hominis
inhumanũ arripe pondus
ꝛ q͏̄ humana desistens a natura vo/
luntas de illatis iniurijs passim non
appetere vltionẽ. Et si nos q̃ tãta no/
bilitate vigemus quoꝝ iniuria mini
ma pudoris est magni cũ psonaruꝫ
qualitas iniuriaꝝ qualitatẽ minuat
ꝛ augmẽtet si vindictam appetim⁹ de
iniurijs nobis illatis nos sum⁹ dege
neres hominũ a natura cuꝫ etiã ani
malia irrationalia videam⁹ ħ voto
potiri. Null⁹ est ergo inter vestros fi
lios care pater q̃ de nece auoꝝ nr̃orũ
magis teneat̃ vindictã appetere sicut
ego q̃ sum prim⁹ in eorum ordine ge
niture. et ideo prim⁹ esse debeo in vl/
ciscendi feruore pre ceteris. Ergo cuꝫ
omni auiditate desidero vindictam
meoꝝ inimicoꝝ appetere ꝛ etiã ĩ cruo
re meo mea dextera cruentatos inte/
rimat qui crudeliter meorum auoꝝ
et ciuium effundere cruorẽ. Unũ ta
mẽ discrete rex ad vestrã reduci peto
memoriã vt hui⁹ aggressiõis nostre

tanq̄z prudens ⁊ sagax ꝯsiliarius nō
solū inchoandi ꝑncipia verꝫ sequen-
tia media ⁊ exitū q̄ succedit ī fine. Nō
est enī discretionis laudādē ꝯsilium
singula scrutatorie nō rimari ⁊ nego
ciorum initia tantū appetere nec ad-
uertere finē ipsoꝝ. Quid enī prodest
alicui bene forte ī ꝑncipijs agere que
demum terminari ꝯtingunt fine sini
stro. Laudabilius ergo est ab illis ī-
itijs abstinere q̄ euentus dubios ī se
habent. et que magis ad infelicia q̄z
felicia se declinant. Illud enī felix po
test dici ꝑncipiū cui⁹ exitus felix seq̄t
Hec enī verba discrete rex ac ideo in
dicendi audacia iam ꝓrupi vt vltio-
nis auiditas incōsulta non arripiat.
spūm voti sui in eo assumēdo cui⁹ fi-
nis est dubi⁹ an succedat ꝓspere vel
aduerse. Nostis eī pater carissime to
tam africā ⁊ europā hodie grecis eē
subiectā quāta greci multitudine mi
litum sunt suffulti ⁊ quanta sint stre
nuitate pugnātes q̄ntis sint pleni di
uitijs ⁊ q̄nte potestatis vigeāt ditiōe
Nō est equalis hodie asie potētia po
tentatui tot viroꝝ cū ⁊ si in asia m̄lti
vigeant hoīes nō tn̄ sunt in pugnan
di exercitio nimiū bellicosi. Certū er-
go magis apud nos potest esse q̄z du
bium si arma ꝯ potētiores nobis in
discusso ꝯsilio ingeram⁹ vix aut nū-
q̄z nos posse finē attingere ꝯoptatuz
Statū ergo nostrū q̄ hodie tāta q̄ete
ꝑpollet tanta felicitate refulget ad q̄d
vexationib⁹ grauib⁹ appetim⁹ ꝑtur
bare ⁊ de iocūditatis req̄e venire ad
victimas nostraꝝ miserabiliū ꝑsona
rum. Sane nō est exiona tā caro pre
cio redimēda ꝑ q̄ forte q̄d absit d̄ me-
lioribus nobis ⁊ forte de omnib⁹ est
cōmutatio faciēda. Cōniuētib⁹ igiẗ
oculis nō est incongruū exione dissi-
mulare fortunā. q̄ tot annis suis ē iā
aptata dispendijs ⁊ quā mors pōt ī
breui ab aura viuaci diuellere vt no-
bis omnib⁹ sit ꝑata causa q̄etis. nec
vestra care pater credat opinio me
ista belloꝝ timore aut cordis pusilla
nimitate ꝑferre sꝫ dubito fortune sini
stros euētus ⁊ ne tui sceptri dignitas
sub insidiosis casibus fortune vacil-
let. A q̄bus dum licet liceat abstinere
nam licita est ⁊ salubris dissuasionis
ratio initia dissuadere que placeant
anteq̄z infelicibus medijs subsecutis
eoꝝ exitus dānis ⁊ dolorib⁹ ꝯtinua-
ri cogantur

Consiliū paridis secūdi filij

t Acuit ergo p⁹ hec v̄ba discret⁹ ⁊ strenuus
hector. sed paris qui verba
hectoris diligēter audiuit statī se eri-
gens stans hec v̄ba ꝓfudit. Audi rex
carissime pater de fine ꝓspero prose-
quendo. q̄s nostꝝ potest ꝓbabiliẗ for
midare si ꝯ hostes nostros arma bel
licosa geramus. Nonne sumus tot
strenui tot potētes tot diuites ⁊ in tā
forti ciuitate locati. Quis ꝓbabiliter
opinari potest nos sic feliciter ⁊ secu-
re cōpositos in nostris larib⁹ depo-
pulatos posse ꝯfundi. Fiat igitur au
dacter carissime dn̄e q̄d ꝑ vos dictuꝫ
est vt mittantur scꝫ nauigia depopu
latura greciā que gentē nostrā enor-
mibus afflixit iniurijs ⁊ dānis irre-
cuperabilib⁹ est ꝑdata. Me etiā ca-
rissime pater si placet iubeas cū illis
ꝓficisci nauigijs q̄r pro certo sum cer
tus deos velle me grauiẗ greciā pos-
se confundere et grauiter depredari.
necnō ⁊ de optimatibus grecie meli-
orem mulierē eripe et in troianuz re-
gnum a me captā posse transferre q̄

pro redemptione vestre sororis extione de facili poterit cōmutari Qd si a vobis q̄rendū est qualit̄ istud sciam dabo de h vestre ɔsciētie certū signuz qd a diis ipsis p certo recepi. Modū enī sunt multi dies elapsi dū agerem in minori india iusso vestro celebrāte sole solsticiū estuale dū sol sub pn cipio cancri ageret cursum suū q̄daz die veneris venationis causa placuit mihi adire nemora ī multoꝝ collegio venatoꝝ. Que dū diluculo fuissem ingressus multis laborib⁹ feris hincinde venatore pq̄sitis nihil inuenire potui mihi gratū ad p̄dā. Sole iam ɔstituēte meridie ⁊ q̄si circa vesperaꝝ ɔfinia declināte demū ingerēte fortuna q̄dā ceru⁹ apparuit ī ipoꝝ nemoꝝ locis solitariis vagabūdus quē cursu meo appetēs p̄uenire putaui. Propter qd deserui socios q̄ mecum erāt in celeritate currēdi ⁊ elōgatus ab eis ī ipsi⁹ nemoris solitudine qd ida vocat̄ p̄uení sol⁹ tenebrosas ad vmbras in q̄ ab aspectibus meis ille ceru⁹ euanuit forte ob frōdosas ipsius nemoris arbores vl̄ ob multā celerē fugā ipsius Lassat⁹ ergo ego nec nō ⁊ etiā equus me⁹ totus madidus p̄ sudore ⁊ velut imbres aq̄sos effundens diffundebat cumulādo subitas guttas guttis Quid vltra Fessus descendi ab equo et ipsum in ramo cuiusdā arboris mihi ppinq̄ cū habenis frem sui studui colligare deinde straui me solo qd adhuc multo virebat ḡuamine arboꝝ vmbraculis eius p̄hibētibus siccitatē ⁊ depositis arcu ⁊ pharetra quā gestabā ficticiū ex eis constitui mihi iacēti puluinar. Nec mora me letheus sopor inuasit tanta me rabida p̄occupans ḡuitate q̄ visum fuit mihi nullo p̄terito tēpore dormiuisse. Soporatus igit̄ tam grauiter vidi in ipso somno meo mirabilem visionem q̄ deus scz mercurius tres deas in suo comitatu ducebat venerem videlicet palladem ⁊ iunonem. Qui ad me statim accedens p̄dictis deab⁹ parū a se distātib⁹ mihi dixit Audi paris Ecce adduxi has tres deas ad te propterea q̄ inter eas quoddā nunc litigium est exortū de quo se disposuere cōmittere arbitrio tuo soli vt lis ipsa inter ipsas tuo iudicio dirimat̄. Vescentib⁹ enī eis in quodā solenni cōuiuio quoddā pomum mirabile ⁊ formose celature de materia p̄ciosa iniectum extitit inter eas in quo grecis litteris ɔtinetur inscriptuz vt pulcriori detur ex eis. Cū igitur quelibet ipsarum p̄cedere aliā de forma ɔtendat ⁊ exinde putet ipi⁹ pomi p̄mium promereri tuo de hoc iudicio se submittunt et q̄libet earuz tibi pro me promittit p̄mium pro tui arbitrii remuneratione ab ea infallibiliter consequendū quā in pulcritudine ⁊ pomi questu putaueris anteponi. Si iunonē enī preferre decreueris inter alios mundi magnificos illa constituet te maiorē. Si vero palladem omnem ab ea humanā scientiam p premio cōsequeris. Q, si venerem pulcriorē se et de grecia nobiliorem feminā ab ea in tuū p̄miū reportabis. Ego aūt talibus a mercurio auditis promissis ⁊ donis sic sibi respondi quod verū de hoc iudiciuz non dabā nisi se omnes nudas meo conspectui p̄sentarent vt p inspectionem meā singulas earū ptes corporis pro vero iudicio valeam contemplari. Et statum mercuri⁹ dixit mihi. Fiat vt dicis. Depositis ergo vestibus predictaꝝ trium dearū ⁊ singulatim

quelibet earum nuda meo ꝯspectui presentata visū fuit mihi ꝑsequendo iudicio veritatis ꝙ venus sua forma p̄dictas duas alias patēter excederz: ⁊ ideo decreui eam esse dominā po/mi. Venus aūt ex p̄dicta pomi victoria facta congaudēs submissa voce mihi ꝑmissum a mercurio infallibi/liter cōfirmauit. Et recedētibus illis a me statim somno ⁊ somnio sum solutus. Putas ergo care pater deorū ꝑmissa frustratoria posse cēseri. Sane certus penitus esse puto ꝙ si me ī greciam miseris indubitabilit̄ mecū deferā mulierem iuxta ꝑmissa diuīa. Mitte me ergo pie pater qꝛ mei missio ꝑ certo vestrum animū iocūdita/te replebit. Et his dictis paris suis s̄/monibus finem fecit

Responsio tertij filij

Finita igitur ipsius paridis responsione p̄/dicta surrexit deiphebus tertius natus regis. ⁊ ad eius eloquiūz dato silentio intentionis sue ꝯceptūz retinere non valens in hec verba re/soluit. Carissime rex si in omni negocio qđ est aliquis aggressurus vellet singula que possent esse futura ꝑticulari deliberatōe rimari nunq̄z eēt ali/quis q̄ alicuiꝰ oneri se subijceret animosus. Nam si semꝑ agricole diligēti deliberatōne pensarent quāta a raptu volucrū auferenda sunt semina nunq̄z forte sulcis semina darēt. Parētur igitur pater carissime nauigia in greciā ꝑfectura quoniā ꝯsilio pa/ridis non potest ꝑbabiliter cōtradi/ci. Nam si cōtingat eum aliquam đ grecia nobilē educere mulierē de facili poterit euenire ꝙ eius cōmutatōe recuperare possemus exionā ob quā totius nostri generis diffamata ꝓpria loq̄cis opꝓbrij squalore sordescit

Responsio quarti filij pria/mi qui elenus vocabatur

Elenꝰ uero quartꝰ regis filius in ordine geniture post q̄z dictis suis deiphebꝰ finē fecit a ꝓpria sessione ꝯsurgens animi sui motū aperuit in hec verba. Magnanime rex ꝓ deo vota ceca non arripiat auiditas vestra vlciscēdi. Scitis enī dijs fauentibus ⁊ etiā vobis ip/sis me instructūz totaliter eruditum in scientia futuroꝝ qđ ex p̄teritis vestra iam cognouit industria nunq̄z ex ore meo aliqua vaticinia ꝓcessisse que ipsaꝫ purā veritatē nō extiterint assecuta. Absit ergo vt paris in greciam se cōferre presumat. Nam ꝑ certo teneat vestra scientia ꝙ si Paris ī greciā se duxerit cōferendū terrā ali/quam inuasurus hanc nobilē ciuitatem vestrā funditus euertendā a grecis ciues vrōs morti traditos ⁊ nos omnes a vestris renibꝰ descendētes scitote. Abstineatis ergo ab his q̄ꝛuꝫ finis est dolor ⁊ mortis executio amare ne proinde teipsum doleas truncatum arene iacere carissimā ꝯsortē tuam excidio traditā ⁊ omēs tuos gla/dio seuiēte truncatos. Cum hec om/nia sint futura reuera si paris greciā cum exercitu presumat adire. Et his dictis quasi dolens se in ꝓpria restituit sessione. Ad hec verba igit̄ Eleni sapientis vacillauit animus regis et turbatōne repletus extitit non modicum stupefactus. propter qđ factum est inter omnes astantes tacitū ex oī parte silentium. nec erat aliquis īter

eos qui presumeret in vocem sermo
nis erumpere

Hunc Troilus

t regis ex filijs iunior postre-
mo susceptꝰ vt vidit omẽs
pre multa turbatione silere rupto silẽ
tio in hec verba prorupit. O viri no-
biles ⁊ nimiuz animosi ad quid tur-
bamini circa plurima ad vocem vni
us pusillanimis sacerdotis. Nonne
est ꝓprium sacerdotũ vitare bella. fu-
gere congressus quos sola pusillani-
mitas facit amare delicias et in sola
vescendi ciboꝝ ⁊ potus saturitate tu
mescere. Quis enĩ sapiens potest ꝓ
certo tenere hominũ ꝯscientias igno
rantes futura posse prescire deorum.
Non hoc sapiẽtis est credere cũ et h
ex sola ꝓcedat stulticie leuitate. Per-
gat igitᷓ elenus si timore concutitur ĩ
templis celebrare diuina ⁊ sinat alios
qui labe verecundie obducunť debi-
tas in armorũ conflictu exposcere vl
tiones. Ad quid circa eius verba taz
vana tam friuola rex inclite ꝑturba-
ris. Jube nauigia soluere ⁊ exercituz
ad iter accingere bellicosum cum nõ
sit ferendus de cetero tantus pudor
nobis a grecis illatus absq3 talione
vindicte. Et his dictis tacuit troilus
Cuius animositatẽ ⁊ dictum astan-
tes ceteri laudauerũt ⁊ omnes ꝯsiliũ
eius ꝓbant sic ꝙ mãdante rege ꝯsilio
ipso soluto p̃dicti regis filij cũ eodem
rege paratas mẽsas appetũt discũbẽ-
tes. Postq̃3 vero priamus prandio ce
lebrato suo sedit in solio in suis pro-
positis estuans ⁊ in executione ipso-
rum ĩportune totus anhelans filios
suos paridẽ ⁊ deiphebũ vocauit ad
se ⁊ expsse mãdauit eisdẽ vt in pãno-
nie ꝓuinciã se ꝯferãt festinanter dela

turos secũ milites strenuos q̃s ĩ gre-
ciam cũ nauigijs secũ ferãt Et eodez
die idẽ rex p̃dictos paridẽ ⁊ deiphebũ
coegit ad iter. Qui statim a rege ip̃o
obtẽta licẽtia recesserũt. Sequẽti vero
die idẽ rex priamus vniuersos ciues
ciuitatis troie ad generale colloqui-
um ꝯuocauit ⁊ ꝯueniẽtibꝰ illis his ẽ
eos sermonibꝰ allocutꝰ. O fideles ⁊
dilecti ciues satis notũ est vobis q̃n-
tum fuerimꝰ ꝑ grecoꝝ sup̱bias iniu-
rijs opprobriosis ⁊ dãnis innumera
bilibus lacessiti. nec vos latet passos
iniuriã cũ etiã alienis fabula facti si-
mus. nec mee sororis Exione ꝑmittit
seruitus manifesta q̇escere vota mea
cũ in eius memoria dolore ꝯstrĩgar.
quã ꝯtinuata recordia nullatenꝰ ab
lere ꝑmittũt. Scitis enĩ ꝓ recup̱atõe
ipsiꝰ nos in greciã discretũ anthenо
rem destinasse q̇ cũ nõ fuerit exaudi-
tus a grecis doloris mei materias du-
plicauit Sz q2 ferro curãda sunt vul
nera q̃ bñficia nõ sentiũt medicine ꝓ
posui paridẽ in armata manu ⁊ ma
rino exercitu multo cõpleto milite in
greciaz destinare vt hostes nostros
potẽter inuadat dãnis afficiat q̇bus
p̃t forte aliquã nobilẽ mulierẽ hosti
liter interceptã ad ciuitatẽ nostrã ad
ducet ꝑ quã cõmutatiõz sororis mee
dijs fauẽtibꝰ valeã ꝓmereri. Quod q̇a
exeq̇ nõ decreui absq3 vestri approba
tione ꝯsilij ꝓposui hoc vestre prebere
noticie vt si vobis videť esse salubre
perseuereť instantiꝰ in incepto. Licz
enĩ h̉ oĩa satis ĩtime tangãt me tãgũt
cõiter ⁊ vos omnes. Et quod oẽs tãgit
sapiente dicente debet ab omnibꝰ cõ
probari. Regis igitur eloquio fine
facto dũ lata pateret vndecunq3 silẽ-
tia. quidam miles de astãtibꝰ nomi-
ne perthe9 filiꝰ q̃ndã euforbij magni

philosophi in quē narrat Ouidius aiam magni pithagore fuisse trāsfusam surgēs in hͤ vba prupit. O nobilissime rex cū sim tot⁹ erga maiestatē vestrā zelo fidelitatis accensus q̄ me morie vestre reducere ñ obmitto. maiestas vestra benigne suscipit tanq̄ʒ plata ab intētione fideli. Nouit eī vestra serenitas me patrē euforbiū habuisse q̄ pl⁹ q̄ʒ centū octuaginta ānis vitali potit⁹ est aura. q̄ cū oīs phie fuerit imbut⁹ sciētijs plenā p̄scientiam habuit futuroꝝ. Hic multotiēs dixit mihi ⁊ p certo firmauit q̄ si filius vester paris in greciam sit iturus vt ex argiuis more p̄donio ducat vxorem q̄ hec vestra nobilis ciuitas magna troia in cinerē sit euersura per grecos vobis ⁊ omnib⁹ vestris crudelit̄ ⁊ nequiter interfectis. Quare sapientissime rex nō horreat vestra nobilitas acquiescere verbis meis cū nō sit tutuʒ sapientū v̄ba ptēnere ⁊ in his p̄cipue in quoꝝ abstinētia dignitas vestra ñ leditur ⁊ in eoꝝ pseuerātia potest inesse causa. qd̄ absit ppetue vestre ruine. Cur appetitis insidias apponere vestre q̄eti ⁊ trāquillitatē vestrā submittere casib⁹ q̄ omnū periculoꝝ genera in se habēt. Abstineatis ergo si placet vt dies vestros felices absq̄ʒ vexationis molestia felicit̄ ptrahetis vt filius vester paris grecie termīos nō attingat. vel saltim ali⁹ q̄ʒ ipe ī greciā dirigat̄. Ad perthei v̄ba talia pferentis rumor fit magn⁹ inter astātes eū ⁊ eius paterna vaticinia reprobātes ⁊ perthei suasiones violent̄ impugn̄antes q̄b⁹ o vtinā annuissent. Nā que postea secuta sunt scādala futura forsitan nō fuissent. sʒ q̄r futura discrimina ineuitabilia fata pstituūt. placuit cōmuniter omnib⁹ paridē in greciā naualí exercitu se pferre. Et sic colloquio fine dato vnusq̄sq̄ʒ recessit. Qd̄ postq̄ʒ venit ad cassandre noticiā regis filiā psiliū fuisse p certo firmatū paridē debere ī greciā se pferre velut infatuata prupit in maxios vlulat⁹. ⁊ vocibus altis exclamās psilijt ī hͤ verba. Ha nobilissima troie ciuitas vnde tam dira ⁊ tā dura fata te dirabunt vt grauib⁹ in breui sis subuertēda piculis ⁊ tuaꝝ turriū alta cacumina dissoluant̄ ⁊ dent̄ p̄cipitē ī ruinā. Ha infelix rex p̄ame qd̄ crimen diceris cōmisisse vt tui ⁊ tuoꝝ hoīm mortes defleas ⁊ ppetuas seruitutes. Et tu regina heccuba cui⁹ sceleris es inuoluta ptagio vt omnes videas partus tuos crudeli nece succūbere. Cur non phibes paridē adire greciam q̄ tante pestis futur⁹ est causa. Et suis clamorib⁹ fine dato surgens ad regē patrem se cōtulit ⁊ imbrib⁹ lacrimarum flebiliter regē patrē ammonuit vt desisteret ab inceptis tanq̄ʒ illa q̄ ī sue scientie scelestibus documētis futura p̄uiderat. ⁊ puisa vocib⁹ flebilibus diuulgabat Sed fortune cursus q̄ iam dederat suo cursui voluntarios instinctus ⁊ mot⁹ infelices accelerabat ad exitus pcessus exinde auidos ordinando. Sane si dissuasiones hectoris. cassandre monitus. suasiones heleni. suggestiones perthei. fuissent efficaciter exaudite ppetuis duratura tpib⁹. O nobilissima et sublimis troia oīm ciuitatū pulcerrima ⁊ omnium diuitiaꝝ decore nitēs atq̄ʒ ciuium multitudine ⁊ fortitudine murorum p̄pollēs vigeres. Sʒ īexorabilia fata maloꝝ postq̄ʒ infelicia puētura decernūt ptraria ⁊ aduersa hominū mentibus repsentant et insinuant p acceptis

De numero nauium quas troiani duxerunt in grecorum depopulationem

Empꝰ erat qꝫ
t iam sol int̃ iades ⁊ pleiades
ꝑfecerat cursum suū. q̄ dum
esset in signo thauri. mēsis ille maius
diuersis floribus planicies aruoꝝ or
nauerat. ⁊ nouas virētes frondibus
arbores in fecūditate floꝝ fructꝰ pri/
mos ꝓmittebāt cū paris ⁊ deiphebꝰ
a pānonie ꝑtibꝰ redeūtes tria milia
militū secū adduxerūt q̄ in armoꝝ
exercitio multa strenuitate vigebant
⁊ paratis nauibꝰ vigīntiduabus nu
mero magnis ⁊ oī plenitudine neces
sarioꝝ onustis rex pꝛiamꝰ anthenori
et enee de q̄bus supra relatū est. nec
nō ⁊ polidamo ipsius anthenoris fi
lio mādat et p̄cipit vt cū paride ī gre/
ciam cū ipso nauali exercitu se accin
gat. Quibꝰ deuote annuētibꝰ idem
rex priamus omnibꝰ ꝯuocatis ī vnū
q̄ deputati fuere ꝑ eum in p̄dictū via
gium ꝓficisci sic illos allocutꝰ est di/
cens. Nō est opus amodo vob̄ sup
suscepto negocio multos replicare s̃/
mones. cū vobis plene sit cognita . q̄
vrgens causa meū anxiat animum.
quare in greciā decreuerim vos con
ferre. ⁊ si illa rō debuit esse potissima
illataꝝ scꝫ iniuriaꝝ vobis ⁊ mihi vin
dictam appetere. tamen causa prepō/
derans magis est illa vt meā possim
exinde recuperare sororem que sub mlͭ/
to dedecore ⁊ anxiosa infelicitate vi/
lescit. Ad quā obtinendaꝫ oī debetis
animositate ꝯsurgere. cū ꝓ ea recupe
randa iuste videamur arma moue/
re contra detentorē ipsius. Scitis enī
⁊ vos iniuste danaos offendisse et ꝑ
iniustas offensas nos arma iuste ca
pescere cū ei sit s̄m iusticiā ignoscēdū
q̄ ꝓuocatꝰ appetit se vlcisci. Moneo
igitur vt quātūcunqꝫ potestis detis
operā virtuose in ipsa mea sorore re/
cuperanda. Nā nūc est tp̄s acceptū
vt ꝑ hostes nostros vestra ꝓbitas di
uulget̃ strenuitas vestra patent̃ appa
reat q̄ virtuose viget ī vobis. Me igi
tur scitote patū vt si casus se ingerat
ad obtinēda dijs fauētibus vota ve/
stra ad req̄sitionē vestrā me in mlͭo
vobis ministrādo subsidio ꝓdigalit̃
ꝓcessuꝝ. vt vniuersos danaos potē/
tia nostra ꝑterreat ⁊ grauia eoꝝ dis/
pendia in forti v̄tutis nostre brachio
deflere cogant̃. Sup huiꝰ igit̃ execu/
tione negocij paridē habebitis in p̄n/
cipem ⁊ ductorē deiphebū s̄m a pari/
de in cōsilio sapientū Anthenoris et
enee q̄ vobiscū sunt ī p̄senti negocio
ꝓfecturi. Et finito colloq̄o vniuersus
exercitus naues ascēdit. ⁊ paris ⁊ dei
phebus in lacrimis a rege obtēta licē
tia naues intrāt. Solutis itaqꝫ funi/
bus subductis anchoris ⁊ velis ele/
uatis ī altū naues ip̄e in noīe deoꝝ
iouis ⁊ veneris in altū pelagꝰ se im/
pingūt. ⁊ eis felici nauigatōe potitis
ad sparsas ciclades applicāt insulas.
vilōicꝫ romanie. q̄s dū velut ignotas
robusto remige trāsire ꝯtendūt. Na
uigantibꝰ ipsis finitima littora stri/
ctius inherēdo casus eis obuiā obtu
lit quandā nauim. In hac igit̃ naui
rex quidā de maioribꝰ grecie menela
us noīe nauigabat. q̄ duce Nestore
tunc tp̄is euocatꝰ apud pirā ciuitatē
se cū ipso nauigio dirigebat Erat
aūt ⁊ iste menelaus agamenonis re/
gis frater habēs helenam in vxorem
Hec enī helena diebus illis mirabili
speciositate vigebat soror castoris et
pollucis reguꝫ qui tunc in samestor

ciuitate de eorum regno insimul morabant educātes cū eis eorum neptē Hermionam natā ex helena supradicta. Greci vero dum nauim ipsam inspicerent viderunt eam ab eorum obuiatiōe flexo remige declinare. et ideo nec illi illos nec illi eos agnoscere potuerūt. Quare troiani naues secūdis vētis afflantibus salubri cursu diuertunt. et veniunt in quandā insulā nomine cithaream de districtu grecorum. que insula citrius hodie a nauigātibus appellatur. In hanc igitur insulā citharam nauibus troianis applicitis troes eius desiderabiliter portum intrāt. et anchoris in profunduz maris iniectis duris funibus religāt naues ipsas. et eis tuta statione locatis in schafis earum securis accessibus descēdūt in terram. Erat autē in hac insula citharea quoddā templū in honore veneris ex antiquo cōstructū mire pulcritudinis et diuitijs multis plenū cum habitatores prouinciarum circumadiacentium gentili ritu in deā venerē que tūc principaliter colebatur in ipsa maximam fiduciam gererēt et haberent. et in veneratione maxima annua colerēt eius festa cum ibidē a dea ipsa sepius responsa reciperent de petitis ab ea. Celebrabatur itaqz diebus illis in templo ipso tunc festū ipsius veneris principale. propter quod infiniti de finitimis partibus in illam insulam se contulerunt mulieres et viri. ob eorum vota cū multo gaudio in templo ipso soluenda. Quod postqz innotuit paridi in comitiua multorum decēter ornatus accessit ad tēplum. et more dardanico in tēplo ipso supplici vultu in presentia populi tunc astantis ibidē deuotis orationibus oblationes suas in multa auri et argēti copia immensa prodigalitate profudit

Fuerat enim paris pulcritudine multa decorus. omnes suos et etiā alios in forma precellens. Quez vt aspexerunt astantes in templo de eius pulcritudine mirati sunt valde et de regijs apparatibus quibus ipse inclitus apparebat Quare sciendi feruore ipm agnoscere gestiunt omnes astātes qui sint eius comites vnde sint et specialiter quis sit paris. Tandē sciscitantibus illis nō est eis occultata materia per troianos. Dicunt enim eis paridē esse filiū regis troie et venisse in greciaz in comitiua multorum suorum nobiliū iussu patris vt a regibus grecie repetat quandā sui patris sororē exionā noīe. quaz dicti reges regi thelamoni tradiderūt qui sub laomedonta rege troianā depopulati sunt vrbem Varia igitur de auditis dicta sunt inter eos. Sz loquax fama quē multas vires acquirit eūdo vicinas iā dispersa per partes ad aures helene de pulcritudine paridis ad templum veneris accedētis multa relatiōe peruenit. Quod postqz eidē innotuit helene vane voluntatis desiderabiliter appetitus quo mulierum aīm consueuit subita leuitate corrumpere helene aīm incōsulta flagrātia concitauit vt optaret ad ipsius festiuitatis solēnia se cōferre gaudia visura festiua et inspectura ducē frigie nationis. Sz o qz multas impudicissimas mulieres ad impudicos subito traxere collapsus ludorum spectacula et iocorum huiusmodi visiones vbi iuuenes confluētes suas exercēt illecebras et raptos aīos mulierum ex dissolutionibus gaudiorum ad sui pudoris crimē subita rapacitate seducunt cū habētes iuuenes habilitatē cōmodā vidēdi puellas et multo fortius alias ad mūdana delirameta promotas nūc oculis nūc tacitis blandiciarum sermonibus. nūc tactu ma

nuum. nūc signoꝝ instinctu mulieꝝ
animos de facili se mouētes cecis so
phismatibꝰ ⁊ dulciū fallaciarū argu
mentatiōe ꝯcludūt. Pereat ille q̄ pri
mo inuenit int̄ mulieres iuuenes et
adolescētes ignotos instituisse chore
as q̄ manifesta sunt causa multi ꝑpe
trati ⁊ ꝑpetrādi pudoris. Propt̄ q̄s
multe etiā iam pudice apud ꝓditori/
as infascinatōes hoīm enormit̄ cor/
ruerunt vñ tāta multotiēs orta sunt
scandala ⁊ multoꝝ necis causa secu/
ta. Cateruatim ergo adire tēpla deo/
rum ⁊ eoꝝ celebrare festiua quamq̄z
sit fas. nephas tamē euidēter apparet
cum sit in dissolutionibꝰ animorū q̄
moti ad instrumentoꝝ sonitus. et ad
diuersas modulaminis cātilenas fa
cilius corruūt in seipsis. Sed tu hele
na speciosissima mulieꝝ q̄s te rapuit
spūs vt in absentia viri tui tua desere
res tam leui relatione pallacia exires
eius claustra ignotum visura hoīez.
que te compescere habena freni faci/
li potuisti vt suasses pudica ieiunia
intra regie sceptra tue. O q̄z multas
duxit ad labem ad vulgaria loca dis
cursus. O q̄z grati feminabus eē de/
bent eaꝝ domoꝝ termini ⁊ honesta/
tis eaꝝ fines ⁊ limites ꝯseruare. Nū
q̄z nauis enī sentiret dissuta naufra/
gia si ꝯtinue suo staret in portu ī par
tes nō nauigās alienas. Optasti er/
go helena tuā exire regiā ⁊ visitare ci
thaream vt sub ꝑtextu voti soluendi
viꝝ posses videre barbaricū. Et ꝑte/
xtu liciti ad illicita declinares. Nam
eius viri visio virus fuit q̄ infecta ꝑ
te grecia tota fuit. ꝓpt̄ q̄d tot demū oc
cubuere danai ⁊ duris morsibus tot
frigij venenati. Quid vltra. Ad con
summatōnē sui desiderij iā ꝯcepti he
lena quibusdā suis familiaribꝰ ꝯuo

catis iubet eis parare necessaria eq̄s
et comites cū apud cithareā ad tēplū
veneris appetat se ꝯferre vbi eiꝰ festū
colitur tā solēne ⁊ vbi soluere sua de/
siderat quedā vota. Non enī a mene
lai regno multū extiterat cytharea re/
mota cum velut in eius opposito cō/
stituta ab ipsiꝰ finibus modico freto
distaret. Nec mora equi parant̄ ⁊ co
mites ⁊ helena cū suis comitibꝰ in re
gio apparatu equos ascendēs perue/
nit ad littꝰ. ⁊ a littore ī insulā cithareā
breui remige nauigauit. Ubi tam ab
incolis q̄z ab alijs velut regina ipsiꝰ
insule ī mltō fuit honore recepta. Ip/
sa demū causa soluēdi sua vota vene
ris templū adiuit. ibiq̄z suas oblatio
nes dee veneri ī multis ⁊ ꝑciosis mu
neribꝰ p̄sentauit. Quod postq̄z notum
paridi factū est reginā videlicet hele/
nam menelai regis vxorē ad templū
ipsum veneris accessisse ⁊ ī multa co
mitiua suoꝝ apparatu mirabili Pa
ris excellēter ornatꝰ ꝑuenit ī templuz
Audiuerat enī fama ꝑdicāte iaz diu
helenā castoris ⁊ pollucis regū soro/
rē incredibili speciositate vigere. quā
vt vidit inuidit dū de facili facibꝰ ac/
censis veneris ī veneris tēplo deside/
rio fluctuat anxioso. Et diligentem ī
helenā figens intuitū sigillatim eius
membra tāto decore respersa subtilit̄
ꝯtemplat̄. Mirat̄ enī tā in ea rutilāti
fulgore flauescere crines multos q̄s
niuei candoris ꝓtractꝰ in medio cri/
nie diametris equalibꝰ diuidebat. et
aurea fila hincinde serpētia sub certi
lege federis coegerant inuolutos. sub
q̄bus subsidebat frōtis lactea ⁊ niui/
osa planicies ad eiꝰ fulgentia tímpo/
ra vsq̄z distēsa vbi crinei aureorū cu/
mulꝰ perlucida visione turgebat. Et
cuiꝰ frōtis detestabilis nulla rugosi

tas planiciē sulcauerat adequatam.
Mirat̄ etenī in tā nitide frōtis extre/
mis ꝯqualib⁹ gemina sup̄cilia quasi
manu facta sic decēter eleuata flauesc/
cere vt gemīos exēplata velut ī arcus
nō vt in multa nube piloꝝ tenebrosi/
tatis horrēde nigresceret. ſꝫ ducta mo
derato libramine geminas distingue
bant ī maiori fulgore circūferentias
oculoꝝ. Mirat̄ igit̄ oculos duoꝝ si/
deꝝ radios describētes quorū orbes
quasi gēmaꝝ iuncturis artificiose cō
positi vaga volubilitate nō prodige
aspectib⁹ frenati modestis stabilē aī
ꝯstantiā ꝑmittebāt. Quoꝝ piloꝝ eti
am ī ꝑceritate modeste frenabāt pal
pebraꝝ habene Mirat̄ etiā in illa mi
re pulcritudinis nasi sui lineā regla/
rem q̄ maxillas diuidēs ī gemīas p̱/
tes equales. Nec multa longitudine
vergebat ad imū nec nimia breuitate
correpṫ sup̱ioris labij sedē indecēter
suspendebat in altum. Sic etiā nō ni
mia grossicie tumefact⁹ se in mlt̄a la
titudine diffundebat dū cōpositaruꝫ
narium termini nō multa vacatōne
se iungerēt nec se in multe ap̱ture pa/
tefactione vulgarēt. Mirat̄ etiā tātā
pulcritudinē faciei tāti candoris lac/
teo candore p̱fusam. Cui⁹ genas ro
se vestiuerāt mixte rosis dū nulla tē/
poris varietate rose⁹ color in illis ex/
hausto vigore languescere videretur
Sic intermixto colore niueo linearū
inter genas ⁊ labia rursus figurare
labia videbant̄ roseā surgentē auro/
ram q̄ nec mlt̄a temeritate videre po/
terant dulcia basia refutare. Sꝫ eorū
dura decēter eleuatōe tumētes intuē
tes ad oscula auidis affectib⁹ inuita
bāt. Sic mirat̄ dētes eburneos pusil
los ⁊ ī ordine cōpositos alteꝝ alteruꝫ
nullaten⁹ excedētes. quoꝝ ordie gin/
giue rosee linealiter amplectētes vere
describere videbant̄ lilia mixtis rosis
sicqꝫ totus ambitus faciei mentū mo
dica in medio concauitate sulcatum
forma sperica concludebat dum tho
rus sub menti valle modice duplica/
tus fulgorē videbat̄ effundere cristal
linum. Sic mirat̄ etiam in ipsa colli
columnula niueū p̄sentare nitorem.
quem niuei splendoris candor tenui
massa pinguedinis eleuatū ꝓdigali/
tate lactea dealbabat dum candentē
gulam ipsius linealis ordo depinge/
ret murenarū. Sic miratur ī illa eq̄/
les scapulas humili planicie subsidē
tes terga plana ꝑmittere a q̄b⁹ sulc⁹
decliuus in medio vtrūqꝫ latus gra
cili iocunditate iungebat. Sic mirat̄
in illa brachia decenti ꝓceritate distē
sa amplexus suadere dulcissimos dū
eius manus modica eleuatōne pin
guescerent ⁊ digitoruꝫ extrema tenui
ꝓducta libramine vngues eburneos
p̄sentarentque brachia manus et di
giti sereni candoris lacteo fulgore ni
tebant. Sic miratur in illa lati pecto
ris equalitatē extēsam. In cuius pla
nicie duo vbera veluti duo poma sur
gentia aeris natura q̄si gemīas cacu
minauit ī pilas. Et demū staturā ei⁹
eque ꝓceritatis attendēs prestantiori
forma putat ⁊ cōcipit esse mēbra latē
tia dum vere putat ⁊ patenter inspici
at in eius cōpositione p̱sone naturaꝫ
in aliquo nullaten⁹ delirasse. Sum/
mo igit̄ studio paris iuxta helenam
modestie finibus non obmissis fit ꝓ
prior ⁊ dum in eius lumina figit intu
itum helena intuentis aspectus ex su
orum aspectibus mutua relatōne re
pensat. Placuit enī helene forma
paridis pl⁹ q̄ꝫ de eo p̄ambula p̄dixere
p̄conia. cū de ei⁹ forma ipsa sit iudex

et testis asserēs in corde suo nūq̄ʒ vidisse hominē similis speciei nec q̄ tantum suo affectui ꝯueniret. Nunq̄ʒ ergo helena ad festiua solatia q̄ fiebant in tēplo flectit intuitus. aut ad aliena colloq̄a vertit caput. Sane inspiciēdi paridis ꝑsonā auiditate correpta curis tota deꝑmit̄ ad aliud inspectura sua lumina nō retorquēs. Quaʒ dum paris ꝑcepit sibi suis luminibꝰ blandientē gaudet suos radios visuales visualibꝰ helene radijs cōmiscere. ⁊ sic ꝑ mutuas ⁊ placidas visiōes sibi inuicē cōsonantes cōis amoris vehementiā manifestāt et duʒ ambo cogitant in seipsis qualit̄ eorū vnusquisq̄ʒ alteri sue intentiōis archana reuelet ausus est paris ꝑ intersigna vocis vicaria primitias exoluere voti sui. Sʒ helena tanq̄ʒ ardore tūc excussa ꝯsimilis sentit paridis appetitū ⁊ signa similia repēdit eidē. Monet etiā nutu eū vt inter ludentiū tumultus fiat magis sibi ꝓpinquꝰ. At paris omni pudoris omissa caligīe sessioni helene vicinꝰ appropinq̄t ⁊ qđ latēter emiserat latenti tn̄ ⁊ submissa voce vulgauit. Et sic vacātibus alijs ad ea q̄ iocose fiebant in tēplo nec aduertentibꝰ illoꝝ insidias amatorum vnꝰ alteri q̄cquid gestierat in aīo resolutis in suspiria vocibꝰ ꝓpalauit ⁊ q̄cquid de optatis eoꝝ fieri deberet inter se breui ꝑstrinxere sermone Quo facto paris ab helena humili obtēta licentia in comitiua suoꝝ templū exiuit. quē exeuntē helena dū potuit euʒ videre dulcibꝰ est aspectibꝰ insecuta

Procedēte ergo paride letꝰ sʒ amore vexatꝰ suas ꝑuenit ad naues vbi cōfestim oēs sui maiores exercitꝰ ad se euocari mandauit ⁊ ipsis coactis in vnū sic eis est animosis vocibꝰ allocutus. O viri fortissimi omnibꝰ est notū vobis qua de causa p̄amo regi nostro placuerit nos in greciā transmisisse. Fuit enī eiꝰ totalis intētio vt exioneʒ sororē ipsiꝰ nostro studio rehaberet. Cuiꝰ obtētus si vobis īpossibilis videret̄ saltim damnificare grecos quocūq̄ʒ modo possemꝰ deberemus studiū adhibere. Ecce enī nob̄ exione recuꝑatio impossibilis facta ē cum sciamꝰ eū a rege thelamone detineri viro vtiq̄ʒ fortiori q̄ nobis eam restituere nō sine ḡuis belli ꝯflictu cōcederet eiꝰ amore bachatꝰ. Nec nos sumꝰ in tāta quātitate potētes vt ipi regi thelamoni p̄ualere possimꝰ ī viribus. Nec in nobis est tāta potētia. vt aliquā ciuitatē ī grecia nobis subiugare possemꝰ tāta est ī istis ꝑtibus gētis danee plenitudo. Suꝑest ergo vt laudabile donū qđ sicut puto vobis dij offerūt in h̄ loco nō p̄termittamus ingrati. Videmꝰ enī in hac insula in quā nos fata dijs fauētibꝰ appullere de maioribꝰ grecie ciuibus festo suadēte venisse ⁊ de melioribꝰ mulieribꝰ ꝓuintie adiacentis tēplū veneris esse repletū cū int̄ alias sit istiꝰ regni regina vxor regis videlicʒ menelai. Templū etiā multis diuitijs ē opulentū si irruerimꝰ ī illud et illos q̄ morant̄ in illo si eos poterimus captiuos educere maximꝰ erit nobis ⁊ ditissimꝰ p̄de q̄stus nō solū ꝑsonarū ex p̄da captarū verū etiā rerū cū in tēplo ipso multa vasa sint aurea. mag̃ sit argēti copia ⁊ pānoꝝ deauratorū multa ꝓtendat̄ vbertas. Quid alibi potius disponimus q̄rere qđ magis se p̄beat nobis acceptū. Dico ꝙ si laudabiliter vob̄ appareat veniēte noctis vmbraculo omnes in arma furtiue surgamꝰ ⁊ irruamꝰ in templum ad

depopulationē ipsiꝰ viros ⁊ etiā mulieres existētes in illo captos nostras deducamꝰ ad naues. ⁊ p̄cipue Helenam quā si captiuā deducere poterimus apud troiā ex eiꝰ captione spes certa resultat ꝙ ob cōmutatiōꝫ ipsius de facili poterit rex p̄amus suā recuperare sororem. Videat ergo vnusq̄s qꝫ vestꝝ q̄d de h̄ facturi simꝰ anteqꝫ eius q̄d faciendū putamꝰ nobis abilitas subtrahat̄. Et demū suo colloquio fine facto multi de astantibꝰ faciendū improbāt ⁊ nihilominꝰ p̄les probant. Sed postremo multo examinato ꝯsilio ad id cōmuniter est deuentū vt aduenıente nocte ⁊ luna sue lucis radios occultāte armata mānu templū irruāt ⁊ exponāt p̄de que poterunt vniuersa. Factū est autē ꝙ nocte sidera publicāte ⁊ ad occasum luna vrgente troiani sub ipsiꝰ noctis silentio arma capiūt. ⁊ armati relictis nauibꝰ in tuta custodia armatorūꝫ subito templū intrāt ⁊ irruētes ī illos quos inuenerunt in illo hostili suspitione securos ī ore gladij inermes capiūt ⁊ captos deducūt ad naues. bona eoꝝ queqꝫ diripiūt. templū spoliant ⁊ vniuersa p̄dantur reginā helenam ⁊ omnes eiꝰ comites paris propria manu cepit in q̄ nulliꝰ resistētie contradictionē inuenit. dū animaſſꝫ eam consensu potiꝰ q̄ꝫ dissensu. Ducitur ergo p̲ paridē cū omnibus suis ad naues ⁊ in eis ipsa dimissa sub fida custodia iterū paris redit ad p̄dā Clamor itaqꝫ maximus ex vociferatione captoꝝ rumpit noctis silentia. ⁊ hoꝝ p̄cipue q̄ malunt neci tradi q̄ꝫ duci captiui. Ex multo igit̄ tumultu clamoris impellunt̄ incolarū aures. qui in quodā castro in eminētiori loco supra templū ipsum firmato degebant ⁊ expergefacti in vocibꝰ occisorum ⁊ alioꝝ q̄ fuge subsidio ī castruꝫ se recip̲e sūt conati. stupefacti surgūt a stratis. arma capiunt. ⁊ armati rapido cursu descendētes a castro irruunt in troianos. Erat enim in castro ipso multoꝝ quedā bellicosa iuuētꝰ. q̄ armoꝝ ministerio velut edocti acriter insultāt in troianos ⁊ dura resistētia ipsos impellūt putantes eos neci tradere ⁊ captas posse recup̲are p̲sonas. Cōflictus ergo fit maximꝰ ex q̄ sequit̄ magna cedes. Sꝫ troiani demuꝫ q̄ eos multo fortiꝰ ī quadruplo excedebāt p̄ multoꝝ armatorū copia facto in ipsis impetu ipsos vertunt ī fugam ⁊ eos vsqꝫ ad radices mōtis castri p̄dicti in ore gladij p̲sequūtur. Fit ergo finis belli ⁊ troiani obtenta victoria gaudentes reuertūtur ad naues nihil p̄ciosum relinquētes templo. ex cuiꝰ p̄da multas ⁊ innumerabiles diuitias q̄siuerūt. Ascendūt ergo naues p̄dictis plenas diuitijs et multitudine captiuoꝝ ⁊ velis ad ventorum afflatus erectis nauigatiōe p̲spera potiunt̄ ita ꝙ p̲ dies aliquos secundo remige nauigātes die septimo ad oras troiani regni p̲ueniunt. ⁊ cuiusdaꝫ castri p̲ sex milia a troia distātis q̄d thenedon ab incolis dicebatur feliciter portū intrant. Vbi iiectis anchoris ⁊ nauibꝰ ip̄is securis funibꝰ religatis gaudentes descendunt ī terram in qua a habitatoribus ipsiꝰ tāq̄ꝫ a suis ī honore maximo sunt recepti. Paris itaqꝫ illico postq̄ꝫ descēdit in terrā ad regem Priamū nūcium destinauit q̄ statim postq̄ꝫ peruenit ad regē refert paridē incolumem cū suis apud thenedon salubriter aduenisse ⁊ ei singula que per Paridēꝫ gesta sunt tanq̄m ille qui predictis

interfuit recitat seriatim. Ad hoꝝ igi
tur relationē rex priamus magna pre
gaudio exultauit ⁊ patefactis singul'
alijs troie maiorıbꝰ vniuerse plebi so
lenne festum instituūt vniuersi. Exi/
stente v̓o paride apud thenedon pro
ut ibi felix applicuit regina helena in/
ter captiuos alios luctuosos m'lta vt
videbat̄ astantibꝰ torquet̄ angustia
dum pectꝰ ⁊ faciem ꝯtinuis luctuali
bus lacrimis irrigaret ⁊ singultuosꝪ
vocibꝰ regē viꝝ regesq3 fratres filiā
⁊ patriam notosq3 defleret. q̄ crebris
vlulatibꝰ īquieta nullo cibo aut po/
tu potitur. Qd' Paris ꝓ molesto ge
rens ꝯsolari helenā humilibꝰ ⁊ pijs
verbis accedit Et q2 dolores eximios
helena ꝓducebat. nec etiam paris ad
ꝯfortationis spūm reducere poterat.
aut solamen velut iracundia motus
aduersus helenā prosilit in hec v̓ba.
Quid est hoc dn̄a ꝙ taz quotidiano
dolore ꝯtunderis nec q̄escis. Quis ē
ille qui tot dolorosas voces audire ꝑ
tolerantiā diu posset. cū die noctuq3
lamentis vaces ⁊ lacrimis. an putas
ꝙ tibi ipsi non obsit ⁊ ꝑsone tue nō in
ferat detrimentū. Sane saturata esse
deberes tātis ex lacrimis si tot gustas
ses ꝯtinuo potꝰ aque quot lacrimas
diceris sorbuisse. ⁊ velut superuacue
pleno de pectore iam manarent. La
crimis ergo tuis si placet finē impōe.
⁊ ꝯfortationis amodo resume q̄etem
cum ī regno patris mei nullꝰ te pos/
set occupare defectus. nec etiā eos ca
ptiuos quos tu mādaueris abunda
re. Tu ei in tua magnitudine hono/
raberis velut maior omnibꝰ suffulta
delicijs ⁊ in sublimatione maxīa ve/
neranda ⁊ captiui tui q̊s mandaue/
ris a vinculis liberari ī patris mei re
gno secure viuere poterūt velut in ꝓ
prijs laribꝰ abundāter. Ad hec hele/
na detersis lacrimis paridi sic rn̄dit.
Scio dn̄e veliz nolim habeo necessa
rio tuas exeq̄ volūtates. cuz feminea
potēna nō possit ꝓualere virili ⁊ ꝑci/
pue in captiuitate detēta. Si q̊d ergo
mihi captiue ⁊ alijs captis mecū bo/
ni ꝯfert̄ a quoq̄3 sperare poterit talia
ꝯferens a dijs gratiā cū afflictis com
pati humanitas suggerat ⁊ dijs pla
ceant pietates humane. Cui Paris
nobilissima dn̄a. quecunq3 mādaue
ris infallibiliter implebunt̄ Et ea sta
tim ꝑ manū accepta modica violen/
tia ītermixta a ꝓpria sessione leuauit
ipam secū ad locū adducēs vbi ī ma
ximo apparatu multa ordinata fuere
⁊ vbi secretius inter se de singul' ꝯfer/
re liceret. Cui statim Paris sic dixit.
Putas ne dn̄a si te dij a tuis laribus
traxerūt ⁊ te voluerūt in meā ꝓuinci/
se ꝓuintiā ꝙ talis tibi ꝑmutato sit dn̄a
nosa vt maioribꝰ diuitijs ⁊ carioribꝰ
delicijs nō abūdes. An putas troia/
nam ꝓuintiā achaie n̄ excedere vber/
tates q̄ sola est omnibꝰ p̄ciosissimis
opulēta. Putas ne me regina digni
tatē tuā libidinoso cultu velle fedare.
Sane maioribꝰ diuitijs affluēs ⁊ ho
norabilibꝰ diuitijs delicijsq3 vitā du
ces. ⁊ me quē dedignari nō debes eq̄l'
dignitatis vl' potioris etiam viri tui
matrimonial' thori habebis ꝯsortem
In carā ei vxorē te mihi copl'are ꝓpo
no ⁊ tecū ꝑpetuo viuere ī sacraꝝ fede
re nuptiaꝝ. nec tibi putare debes hor
rēdū si pusillū regnū ī q̊ fuisti actenꝰ
in āpla reg̃ ꝯmutes cū troiano regno
m'lta sint asie regna subiecta q̄ tibi cū
oī subiectōis deuotōe parebūt. Nec
amissi tui viri te dz iacta ꝯpūgere cuz
mihi n̄ sit ī nobilitate sil'is. ī strenuita
te par. nec ī diligēti feruore ꝑ2lus eq̄l'.

Er amoris enī tui flāma totis affectibus incalesco ⁊ ab eo q̄ te plus diligit sperare debes firmiter plus honoris Cessa ergo amodo plus dolere. lacrimas tēpera ⁊ murmuras querelarū ⁊ in his rogo vt exaudias humiles p̄ces meas. At illa r̄ndit. A lacrimis q̄s potest abstinere qui tāti doloris aculeis angit̄ sicut ego. Mallem deos d̄ meis successibus aliter statuisse. Sȝ ex quo aliud esse non potest inuita tuas p̄ces admittam cū tue resistere voluntati nulla sit potentia penes me. ⁊ statim subitas prorupit in lacrimas et singultus quos iterꝫ sedare sermonibus nisus est paris Et ea tandeȝ a lacrimis desistēte paris ab ip̄a poscit in humili voce licentiā. Et adueniente sero paris eā studuit delinire non minus blandicijs q̄ȝ p̄ciosis cibarijs abundāter. Decurso igit̄ noctis silentio ⁊ adueniente diluculo paris helenam regijs vestib⁹ a priamo sibi traditis ornatā equū mire pulcritudinis in aurea sella ⁊ in aureo freno decorꝫ fecit ascendere. ordinatisq̄ȝ captiuis alijs in equorꝫ multitudine iuxta g̃dum eorꝫ iubet eos p̄cedere in multa militum comitiua. Et demū ipse paris ⁊ deiphеb⁹ anthenor eneas ⁊ polidamas necnō ⁊ q̄ȝplures alij nobiles equos strenuos ascēdentes reginam helenā ī apparatu ⁊ honore maximo cōmearunt. Et recedētes a thenedon lentis passib⁹ se dirigūt v̄sus troiam. ⁊ eis veniētib⁹ iuxta ciuitatē eandem rex priamus in multorū nobilium comitiua obuiam illis exiuit ⁊ salutatis suis ⁊ hilari vultu receptis accedit ad helenā. quā deuotis affectibus ⁊ leta fronte suscipiens ipsi in v̄bis placidis humiliter se summisit. Peruenientibus enī eis ad ciuitatis portam vbi multitudo populi infinita ↄfluxerat gaudia celebrans ⁊ imēsa tripudia omni genere musicorūȝ rex priamus p̄mo descendit ab equo ⁊ reginam helenā pedes habenis aureis equi sui in multitudine maiorū troie ⁊ multa veneratōe deducit q̄usq̄ȝ ipsam in suā excelsam regiā aulaȝ introduxit. Quid vltra. Magna sunt gaudia q̄ ducunt̄ ab omnib⁹ de ciuitate troiana. Magna sunt festa. q̄ ob aduentū paridis ⁊ suorꝫ fiunt q̄ cum eo incolumes redierūt. Illucescente v̄o die sequēti rege p̄amo acceptante gratanter paris helenā ī templo palladis duxit vxorem Ob cuius rei causam vniuersi troiani festa festis. gaudia gaudijs aggregāt. ⁊ p dies octo ↄtinuis ludis ⁊ exhilarationibus vacauerunt. Qd̄ postq̄ȝ cassandre filie priami regis innotuit paridē Helenā sibi matrimonio nexuisse diras ꝓrupit in voces ⁊ querulos vlulatus potēter exclamās ⁊ dicēs. Ad q̄d infelices troiani gaudia ducitis de nuptijs paridis ex q̄bus vobis tanta futura sunt mala ⁊ p quas necem vestram ⁊ vestrorꝫ deflebitis filiorꝫ. q̄s ī cōspectu patrū videbitis trucidatos ⁊ maritorꝫ crudelia funera viduate ī tuebunt̄ vxores. Ha sublimis troia diris p̄cipitatura ruinis q̄ȝ impie sb̄uersa p̄ibis. Ha misere matres q̄nto dolore vestrorꝫ cordiū claustra secabitis cum de partub⁹ vestris viscera auelli videbitis ⁊ mēbratim membra disiungi. Ha misera heccuba vn̄ tot poteris educere lacrimas ī natorꝫ tuorum excidio q̄s secabit ⁊ īcidet cruētatus gladi⁹ impiorꝫ. Ha gens ceca ⁊ dire mortis ignara cur violēta mānu ab ī iusto viro n̄ euellitis helenā ⁊ eā n̄ acceleratis restitui iusto viro an̄q̄ȝ

dur⁹ ensis acceleret ꝛ gladius acut⁹ vestro deferueat in cruore. Putatis ne furtū paridis sine ḡui pena ꝛ acerba vindicta posse trāsire ꝑ quā vob̄ est finale excidiū ꝓuenturū. Ha infelix helena imo dira leena quot nob̄ es paritura dolores Pellite igitur ciues miseri impiū fun⁹ a larib⁹ et dū licet morte ꝑ vita vitate. Dū h̄ igit̄ et alia duriora ꝯtinuis querelis p̄dicta cassandra diffunderet ꝛ ad regis priami monit⁹ nullo modo desisteret iq̄eta. rex p̄amus ipsam capi mandauit ꝛ in cōpedib⁹ ferreis ī claustro firmari. In quo dr̄ cassandrā ipsam ꝑ multos dies fuisse detentā. cui⁹ querimonia ꝝ lamēta si fuissent troianis animis exaudibilit̄ inculcata troia forte mīme defleuisset ꝑpetuos casus suos q̄ vsq̄ nūc boīum flebiliter demulcēt audit⁹ nullo futuro t̄pe ꝑ obliuionis silētia deleturi

De grecis inchoātibus inire cōsilia ad quos de raptu helene fama peruenit quid sint ī de facturi

Cum hec itaq̄ in vrbe troiana feliciter. imo cecis insidijs infelicit̄ gererēt nondū troianis applicantib⁹ in insulam thenedon fama loquax ꝛ volās tumultuosis relatib⁹ menelai regis ī multa stupefactōe aures inuadit. q̄ nondū a pira discesserat nec a ducis nestoris comitiua. Cui postq̄ȝ patefacta sunt singula de disroboratōe tēpli videlicet ī insula citarea dominio suo subiecta. ꝛ nece suoꝝ interfectorū ibi neq̄ter a troianis de captiuitate mulieꝝ ꝛ alioꝝ deductoꝝ in troiā. et demū de raptu sue helene quā pl⁹ q̄ȝ seipsum amore tenerrime diligebat.

tantoꝝ doloꝝ aculeis fact⁹ est anxi⁹. Et ꝓnus cadēs ī terrā debilitatus est spū ꝛ fact⁹ est deficiēs in loq̄la. Qȝ post longā morā vires resumpsit in m̄lta dolorī anxietate corpa suoꝝ deflet excidiū. captiuoꝝ abductōnem. ꝛ helene sue absentiā sub tāti vituperij suggillatōe traducte Deflet etiam ei⁹ pulcritudinē alienis marib⁹ ꝯtractandā. Deflet ei⁹ delicias q̄s habiturā nō extimat in nationib⁹ barbaroꝝ. null⁹ est finis lamētis ei⁹ ꝛ lacrimis. ꝛ demū h̄ nestori nunciato Nestor ad ipsum veniēs quē sibi parem astrinxerat ī amicū fact⁹ lacrimaruȝ suaꝝ ꝑnceps blādis s̄monib⁹ ꝛ pijs affatib⁹ solari mestū intēdit Qui dū nullis monitis lacrimis ꝛ fletib⁹ finē daret celer se accingit ad reditū regni sui. Quē nestor nō deserēs ipsum in comitiua militū m̄ltoꝝ flebilit̄ cōmeauit. Qui postq̄ȝ suū ꝑuenit ī regnū ꝑ rege Agamēnone fratre suo vt ad ip̄m accederet ī fideli nūcio demādauit. Sic regib⁹ castori ꝛ polluci sil̄r q̄ ei⁹ audito nūcio statim ad eū oēs p̄dicti tres reges cursu celeri ꝑuenerūt Agamēnon aūt vt vidit menelaum fratrē tanto dolore torq̄ri ip̄m est his v̄bis ꝯsolatorijs allocut⁹. Ad q̄d frater tāto dolore dep̄meris. Et si causa iusta dolēdi te moueat. nō t̄n est prudentis viri aī sui motū extrinseca demōstratōe vulgare. Dolor eī patefactus extrinsec⁹ ī aduersis amicos ad dolendū pl⁹ ꝓuocat ꝛ maiora gaudia generat inimicis. Finge ergo ꝑpalare leticiā cū dolor abūdat. ꝛ finge te nō curare de his ī q̄b⁹ te debȝ rōnabilis cura mordere. Non curis anxijs aut fluuijs lacrimaꝝ bonor q̄rit̄ aut vindicta. Ense igit̄ petēda est vltio n̄ murmure querelaꝝ. Nam sapiētis

probitas tūc apparet cū casib⁹ exami
nata cōtrarijs aduersa nouit susti-
nere certamina. ⁊ maloꝝ pōderibus
animū nō submittit. Excita ergo tue
strenuitatis aīm ad hᷓ mala. ⁊ vbi iu
stus dolor te ꝓuocat rigidū assumas
animū vlciscēdi vt iīuria tibi ⁊ nobis
illata dura nō trāseat sine pena ꝙ nō
lacrimis est q̄renda. ſ; in mag̃ offen-
dendi v̄tute. Nosti enī nos abūdare
virib⁹ ⁊ in hac vlciscēdi cura nos mlˀ
tos habere ꝯsortes cū in hᷓ totius gre
cie assurgat imperiū. ⁊ a nobis moni
ti reges singuli arma troianis īgere-
re nō negabūt. In brachio enī fortis-
simo ⁊ multa classe apud troiā; nos
vnanimit̄ ꝯferem⁹. in cui⁹ litt⁹ si no
stra figere tētoria nos ꝯtingat. duru;
erit ⁊ impossibile frigijs nos a littore
posse deijcere. Ante enī eoꝝ maiores
erunt neci traditi. ⁊ ſuituti durissime
populares eoꝝ. cū troiana vrbs ī no
stra potētia fundit⁹ euertet̄. ⁊ ille pa-
ris tot maloꝝ actor si ꝯtingat interci
pi velut nequā latro furca suspensus
amarissimas penas luet. Cessandū ē
ergo ab omī dolēdi tristicia ⁊ ad om
nes reges grecie duces ⁊ comites ma
iores ⁊ nobiles nostra scripta mitte-
mus vt ī hui⁹ vlciscēdi causa dedeco
ris nobᷓ potēter assistāt. Sicq; v̄bis
⁊ sermonib⁹ fine facto acq̄euit humi
liter menela⁹. ⁊ sic ī cōtinēti ꝑ vniuer-
sos grecie ꝑncipes litteris destinatis
inter alios accesserūt p̄mi illi viri no
biles Achilles strenu⁹ ⁊ patrabolus
necnō ⁊ fortissimus diomedes. Sta
timq; eis toti⁹ negocij materia decla
rata oēs disponūt vnanimes ī maxi
mo exercitu ⁊ in multo nauigio cu-
mulari. vt ꝑ recuꝑanda helena ⁊ illi-
cite iniurie obtinēda vindicta se potē
ter ꝯferāt apud troiā Pro huius
aūt executione negocij añ omnia sta
tuerunt eligere aliquē in ducē ⁊ p̄nci
pem cui tot⁹ exercit⁹ pareat ⁊ sub cu
ius ductus regula exercitus ipse salu
briter gubernet̄. ⁊ sic de cōmuni assē-
su omniū p̄sentiū tūc ibidē agamen-
nonē regē multe strenuitatis virū om
ni sani ꝯsilij discretōe vigentē in im-
peratorē eoꝝ assumpserūt ⁊ ducem ⁊
data ei oīs plenitudinis potestate di
cti fratres Castor ⁊ pollux putantes
troianos nondū in frigiam ꝑuenisse
cū q̄busdā eoꝝ nauib⁹ se immittunt
in mare. si forte p̄dictā helenā recupa
re possent anteq; troiā ꝯtingeret ap-
plicare. Nonulli v̄o dixerunt ꝙ dicti
fratres vocatōe menelai nullatenus
expectata statim postq; de raptu he-
lene ad eos fama ꝑuenit se ī mare cū
multo nauigio īmiserūt. sed q̄cquid
de hᷓ ꝯtigerit fratrib⁹ ipsis mare ītrā-
tibus troianos volentib⁹ ꝑseq̄ nōdū
ꝑ duos dies feliciter nauigarāt. cum
subito celū obductum nubib⁹ obscu
ras induxit tenebras circūquaq;. et
varijs chorusationib⁹ timida ⁊ īter
polata luce micantib⁹ ruptis nubi-
bus mugiūt clamorosa tonitrua mē
tes nauigātiū excitātia ꝑ timore. In
pluuiā igit̄ coacte nubes aquose im
bres effundūt ⁊ inualēte vētoꝝ rabie
ꝑcellosa tumet pelag⁹ ī fluct⁹ maxi-
mos eleuatū. cui⁹ area aeris obscuri
tate facta nimiū tenebrosa. exasperāti
bus vndis aduersis varia cacumīa
fluctuū extollunt̄ spumas eructātia
crebras hincinde. ex q̄b⁹ nigꝝ pelag⁹
velut ebuliēs ꝯuertebat̄ ī albū. Nec
mora frangunt̄ arbores. lacerant̄ ve
la. rūpunt̄ funes. sternunt̄ antēne. et
oia nauiū earundē depereunt arma
mēta. dispergunt̄ naues mlta vētoꝝ
exacerbatōe vna ab alia sepata. Na

uis aũt illa in q̃ p̃dicti reges fratres ĩ simul nauigabãt ĩ potẽtia tẽpestatis aduerse fractis temonib⁹ ⁊ ei⁹ arboribus multo stridore collisis. ꝑprio remige destituta fert̃ p pelag⁹ icerto itinere nunc huc aduersis fluctibus nũc illuc q̃ dũ multa fatigatõe. nũc recta. nũc obliqua p mare discurreret. demũ exusta maris hiatib⁹ proprijs dissoluta carinis. auulsis tabul' nullo alio vidẽte demergit̃ inter fluct⁹ inter quos p̃dicti duo fratres et ceteri nauigãtes in ipa ꝑut vere putat̃ perijere submersi. Sic ⁊ ille naues seq̃ces ipsius simili tẽpestate corrupte in diuersis locis pelagi perierũt. Hoꝝ autem fratꝝ mors dũ gentib⁹ esset incognita. ⁊ de eoꝝ morte null⁹ essꝫ q̃ causam certitudinis phiberet. q̃dã credere voluerũt eos diuĩo munere factos deos ⁊ viuos vt voluit antiq̃ gentilitas trãslatos ĩ celũ. Hinc est ꝙ poete dixerũt eos ĩ celũ assumptos ꝯstituisse signũ in zodiaci circulo. q̃d vsqꝫ in hodiernũ diẽ signũ dr̃ geminoꝝ. q2 ex his fratrib⁹ geminis ꝯstitutũ. licꝫ antiqui phi dixerũt geminoꝝ signuꝫ iõ appellari. q2 geminis dieb⁹ plus q̃ꝫ in alijs signis sol sub zodiaco decurrẽs morat̃ in illo. Et sic q̃cq̃d dictũ sit p̃dicti duo fratres ꝑ eoꝝ helene recupatione sororis tales p̃mitias exoluerũt. Et q2 frigi⁹ dares voluit ĩ hoc loco q̃rundã grecoꝝ ⁊ troianoꝝ describere colores ⁊ formas q̃ ⁊ si nõ oĩm saltim describere voluit formosoꝝ. Asseruit enĩ in codice sui opis greca lingua cõposito oẽs illos suis ocul' inspexisse. Nã sepi⁹ inter treugas habitas inter exercit⁹ ipse se ad grecoꝝ tentoria ꝯferebat. vniuscuiusqꝫ maioris formaꝫ aspiciẽs ⁊ ꝯtẽplãs. vt ipsoꝝ ĩ suo ope sciret describere qualitates.

De forma et statura grecoꝝ hominum

Dixit enim primo helenam speciositate nimia refulsisse. d cui⁹ statura ⁊ forma satis aperte supra retulimus hoc addito ꝙ ipse dixit helenã ipsam inter duo supcilia quãdam habuisse modicã ⁊ tenuẽ cicatricẽq̃ miro modo decebat eandẽ. Agamẽnon aũt rex multa ꝑceritate venustus lacteo candore refulgebat. Fortis aũt erat ĩ virib⁹ dũ mẽbris esset fortib⁹ ꝯfortatus. laboris enĩ erat amic⁹ dũ esset q̃cetis impatiẽs discret⁹ audax ⁊ m̃lto loquẽdi lepore facũdus. Menelaus aũt frater ei⁹ nõ erat tãta ꝑceritate distẽsus. sed ei⁹ forma int̃ longitudinẽ ⁊ terminos breuitatis medium decẽti statura fuabat. In armis aũt erat strenu⁹ ⁊ bellãdi desiderio nimium animosus. Achilles v̓o mira pulcritudine decor⁹ fuit flauis crinibus sed crispatis. ⁊ oculis glaucis et grossis sꝫ amorosi aspect⁹. ⁊ ampluꝫ habuit pect⁹ ⁊ scapulas brachia grossa. renes largos. ⁊ in statura longitudinis cõpetẽtis. Hic achilles in fortitudine multa p̃ualuit. null⁹ grecorũ tũc fortior ipso fuit bellandi cupidus larg⁹ in donis ⁊ ꝓdigus in expensis. Tãtalus v̓o fuit corpe grãdis. fuit fortis multũ. varijs oculis. candidus rubore pmixto. veridicus. humilis. lites fugiens. sed p̃lia iusta peroptans. Aiax elieus corpe grossus fuit. amplis scapulis. grossis brachijs. long⁹ multũ. ⁊ semp vestib⁹ caris cõptus. Multũ v̓o fuit pusillanim⁹ ⁊ facilis ad loquendũ. Thelamonius aiax multa pulcritudĩe fuit decor⁹ nigris tñ crinib⁹ sed circulatis. Delectabat̃

in cantu dũ vocem cõmode haberet cantionũ & sonoꝝ in multa copiositate reptor. Hic fuit multe strenuitatis vir bellicosus multũ & q̃ pompas in suis v̄tutib⁹ nõ dilexit. Ulixes v̄o omnes alios grecos speciositate p̄cessit. strenu⁹ q̃dē fuit ꝫ omni astutia & dolositate plen⁹ mēdaciorũ maximus cõmentator. m̃lta diffundens v̄ba iocosa. ꝫ leporis facũdia tãta disertus ꝙ neminē sibi parē habuit ĩ cõpositione sermonũ Diomedes fuit multa ꝓceritate distēsus. amplo pectore. robustis scapulis. aspectu ferox in ꝓmissis fallax. ĩ armis strenu⁹. victorie cupid⁹. timend⁹ a multis. cum multũ essꝫ v̄tuosus. servientium sibi nimis impatiēs cũ molest⁹ fuĩetib⁹ nimis esset. libidinosus q̃dē multum & q̃ ꝑmultas traxit angustias ob fervorēꝫ amoris Dux nestor lõge stature fuit. latis mēbris. brachijs grossis. facũdus nimiũ in loq̃la discret⁹ ac vtilis. & fidelia ꝯsilia semp p̄bēs. ad irascendũ facilis. & ꝓuocat⁹ ad irã nulla poterat frenari temperie. licꝫ esset in eo brevi spacio duratura Huic nullus equari potuit in tãta sinceritate fidelitatis amic⁹ Prothesila⁹ pulcer fuit & decenti statura decorus strenu⁹ quidē multũ. null⁹ eo celerior & ĩ armis nimiũ animosus Neoptbolomus statura grãdis fuit. crinibus nigris. grossis oculis ꝫ rotundis. latus pectore. largis scapulis. supercilijs iunctis. ĩ loquela balbutiēs Sed doct⁹ erat ĩ legibus & exercitio multo causaꝝ Palamides aũt filius regis nauli forma pulcerrimus longus & gracilis. ꝫ moderata fuit ꝓceritate distēsus. animosus ad prelia affabilis. tractabilis. vrbanus & m̃lta dona diffundēs Polidari⁹ m̃lta erat plenus grossicie. & tãta pinguedine tumefact⁹ ꝙ vix seipsũ ꝫ ducere poterat aut stare multũ erectus. animosus multũ. sed multa sup̄bia cervicosus letari nõ novit & sp erat ex nimijs cogitationibus curiosus Machaon v̄o fuit equali forma cõpositus. dum nõ esset multũ longus nec multa brevitate corept⁹. sup̄bus tñ animosus multum nudat⁹ fronte calvicio. & qui nũq̃ꝫ de die dormivit Briseida autē filia calcas multa fuit speciositate decora. nec longa nec brevis nec nimiũ macilenta. lacteo perfusa candore. genis roseis. flavis crinib⁹. sed supcilijs iunctis. quoꝝ iunctura dum m̃lta pilositate tumesceret modicã incõvenientiã p̄ntabat. ocul' venusta. Multa fulgebat loq̃le facundia. multa fuit pietate tr̃actabil'. M̃ltos traxit ꝓpter illecebras amatores multosq̃ꝫ dilexit dũ suis amatoribus animi ꝯstantiã nõ s̃uasset Preter hos & alios maiores scripsit idēꝫ dares in grecoꝝ auxiliũ persaꝝ regem ĩ multa venisse militũ comitiva. cui⁹ colorē ac formã int̄ ceteros ñ omisit. Scripsit enĩ eũ fuisse magne stature vultũ habuisse pinguissimũ. faciē lentiginosam. capillos & barbam velut igneam rubicundã

De forma et statura troianoꝝ

De illis aũt qui fuerunt in troia idem dares formas suo stilo descripsit. Scripsit enĩ regem priamũ longe fuisse stature. gracilēꝫ & decoꝝ. vocē habuisse depressam. hoĩem strenuitatis multe. & cibos valde diluculo affectãtem viꝝ intrepiduꝫ & absq̃ꝫ timore et blãdicias hoĩm habentē exosas. Fuit enĩ in s̄monib⁹ suis oĩno veridic⁹

iusticiã coluit. sonos musicos ⁊ can
tationes amoris libẽter audiuit. nec
fuit rex aliꝰ q̃ maiori honore suos cõ
militones amasset et maiorꝝ donorũ
affluentia ditasset eosdẽ. De filijs ita
qꝫ regis priami nullꝰ fuit q̃ tãta aĩmo/
sitate vigeret sicut pmogenitus suus
hector. Hic fuit ille q̃ suo tẽpe oẽs ali
os in ṽtutis potẽtia supauit. parꝝ ṽo
erat balbutiẽs in loq̃la. habuit mem/
bra durissima sustinẽtia põdera ma/
gna laborꝝ. magnꝰ erat ĩ forma. nũq̃ꝫ
tãti vigoris virꝝ troia pduxit neqꝫ ita
magnanimũ. Multa repletuꝫ nube
pilorꝝ. nunq̃ꝫ ṽbum ĩiuriosum aut ĩ
decens ab ore eiꝰ exiuit. nunq̃ꝫ extitit
sibi tediosum laboribꝰ incũbere plio
rum. Nullis enĩ sudoribꝰ bellicis lax
abatur. Nunq̃ꝫ legit̃ aliq̃s in aliquo
regno fuisse q̃ tantũ a suis regnicolis
amaret̃. Deiphebꝰ secũdus filius
regis priami ⁊ sequẽs helenꝰ eius frat̃
ita fuerũt vniꝰ forme ⁊ similitudinis
coequales qꝫ nulla discrepãtia erat ĩ
illis. Vix enĩ vnꝰ ab alio dinosci po/
terat si q̃s eos subito inspexisset. Eorꝝ
enĩ forma pprietalis erat q̃lis erat eo
rum regis priami genitoris. Illa enĩ
sola eos tres dissimilitudo distinxit.
qꝫ rex priamꝰ erat etate prouectꝰ. ⁊ illi
duo iuuẽtutis glia pubescebãt. Item
illorꝝ duorꝝ alter videlicet deiphebꝰ ĩ
armorꝝ multa strenuitate vigebat. et
alius scꝫ helenꝰ multis erat edoctꝰ li
beraliũ artiũ disciplinis. Troilus
ṽo licet multũ fuerit corpe magnus.
magis tamẽ fuit corde magnanimꝰ.
animosus multũ. sed multã habuit ĩ
sua animositate temperiẽ. dilectꝰ plu
rimũ a puellis cũ ipse aliqualẽ seruan
do modestiã delectaret̃ in illis. In vi
ribus ṽo ⁊ strenuitate bellãdi vl' fuit
alius hector vel secũdus ab ipso. In
toto etiã regno troie iuuenis nullus
fuit tãtis viribꝰ nec tãta audacia glo
riosus. Paris ṽo fuit pulcritudĩe
multa venustꝰ. flauꝰ coma. ita qꝫ eiꝰ
tota cesaries nitorẽ aureũ p̃sentaret.
arcus magisterio excellẽter edoctus.
⁊ in ṽtute venãdi multũ fuit ĩ armo
rum strenuitate securꝰ ⁊ rigidꝰ miles
in bellis. Eneas autẽ fuit pectore
grossus. puus ṽo corpe. mirabiliter
discretꝰ in factis ⁊ ipatus ĩ dictis. elo
quentia multa refulsit. sanis cõsilijs
satis plenꝰ. mirabiliter sapiẽs ⁊ mlta
litteratura peritꝰ. vultũ habuit mlta
alacritate iocundũ duꝫ eius oculi es/
sent varij ⁊ multa speciositate fulgen
tes. Inter alios troie maiores nullꝰ
extitit q̃ tantarꝝ rerꝝ immobiliũ posses
sionibꝰ abũdaret locuples in castris
⁊ diues in villis. Anthenor aũt fu/
it longꝰ ⁊ gracilis. multis abundãs
sermonibꝰ. sꝫ discretꝰ. Vir fuit indu/
strie maxime circũspectꝰ. multum a
rege priamo affectuose dilectꝰ. ⁊ cuꝫ se
prestabat occasio iocose multũ suos
socios deridebat. absolute tñ erat oĩ
grauitate maturꝰ. Polidamas ve
ro ipsiꝰ Anthenoris filiꝰ iuuenis spe
ciosus multa fuit strenuitate ꝯspicu
us. laudãdus moribꝰ. corpe longus
⁊ gracilis. sicut pat̃. sꝫ parꝝ fusco colo/
re respersus multũ fuit hic fortis ĩ vi/
ribꝰ ⁊ valde potẽs ĩ armis ad irascẽ/
dum tñ velox. sꝫ moderamĩe mlto fre
natus. Rex ṽo mẽnon pulcer ĩ for
ma sꝫ grãdis latis scapul'. grossis bra
chijs. pectore durꝰ. crinibꝰ aũt crispa
tis ⁊ flauis. oculorꝝ ṽo eius orbes ni/
gro fuerãt colore perlucidi. mire stre/
nuitatis miles ⁊ q̃ ĩ troiano bello mlt'
ta ⁊ laudãda pegit. Regina vero
heccuba corporea pceritate distensa
magis declinauit ad virilẽ formã q̃ꝫ

ad speciē muliebrē Mlier fuit mira bil' sagacitatis illustris mltis erudita doctrinis. pia nimis. honesta mltū ꝛ opa diligens caritatis Andromeda vero vo hectoris nimia fuit speciositate decora. longa corpe. lacteo candore refulgēs oculos habuit ml'to fulgore luciferos. rubicūda maxill' roseis labijs. ꝛ cesarie deaurata. iter oēs mulieres honestissima. ꝛ vere fuit in omnib⁹ suis actibus moderata

Cassandra aūt fuit stature decētis cādida multū. lentiginosa facie. ocul' varijs virginitatē appetens ꝛ omnes quasi act⁹ fugiens muliebres. multa nouit pdicere de futuris cū in astroꝝ scientia ꝛ alijs liberalibus disciplinis esset potenter ꝛ patent' edocta Ipo lixena vo regis priami filia vgo tenerrima multa fuit speciositate decora. Hec fuit vere ver⁹ pulcritudis radius. quā natura studio multo depinxit. ꝛ in qua reꝝ natura nihil errauerat nisi q mortalē eā statuerat. cuius spēm pticularibus explanare sermonibus labor esset inutilis. cū eius forma quasi oīm aliaꝝ pcelleret speciez mulierū. Intelligit' ergo omnē in ea membroꝝ pulcritudinē abūdasse. et eam floruisse vtute ita q oīs generis exosas habuit vanitates. De his tū dares frigi⁹ voluit formas ꝛ colores describere tā grecoꝝ q̄z etiā troianoꝝ cum in vtroq̄z exercitu fuerunt multi multa vtute ɔspicui. qꝝ noīa ꝛ vtutes hincinde pugnātiū seriatim narrabūt' p sequētia. Supest ergo q ad ipsius historie seriē explicādā p suos actus ɔtinuos successiue stil⁹ noster deinceps veridic⁹ acuat'

De numero nauium quas greci duxerūt in troiane vrbis depopulationem

Emp⁹ erat q

t iam bruma suis eruta pruinis ꝛ gelu suo tpe soluta glacies iam liquarat cū iā niuib⁹ liquefactis varij fluuij p valliū ɔcaua varios iā tumescerēt in decursus. et pigra hiems ignei mēdica caloris intima terga daret ob vicinū pmi veris aduentū. sole sub extremo signi piscium decurrēte. dū extremi dies ꝛ vltimi februarij mēsis instarēt ꝛ mēsis ille marci⁹ succederet iā vicin⁹ cū vniuersus grecoꝝ exercit⁹ ī multa classe fecūdus ī athenaꝝ ciuitatis portū totus insimul ɔuenisset. Sciāt igit' presentis historie lectores ab ipsa mūdi institutōe nūq̄z tot nauigia insimul ɔfluxisse tāto plena milite necnō tantoꝝ cumulo pugnatoꝝ q̄ vt describi bili smone patefacta legant'. Sciēdū est agamēnonē regē ꝛ danaoꝝ ductorem exercit⁹ ex ciuitate sua sc3 mechenaꝝ. centū naues militibus onustas pugnātib⁹ aduexisse. Menelaum aūt viꝝ helene ꝛ ipsi⁹ agamennonis fratrē ex regno suo qd dictū est sparte sexaginta naues plenas militibus adduxisse. De regno boecie archelaus ꝛ pthenor ipsi⁹ regni dñi naues lx. duxere Ascalaph⁹ vo dux et comes helim⁹ de puintia citamenie naues duxere. xxx. Rex vo epistrophus rex tedi⁹ de regno forcidis naues qnquaginta adduxerūt ī multa militū comitiua. Thelamoni⁹ aūt aiax de regno suo de sua ciuitate nobili salemina. qnquaginta naues adduxit. In cui⁹ comitiua fuerunt multi duces et comites ꝛ sunt hij. Dux teutor. dux Amphiat⁹. comes doron. et comes theseus. Senex aūt dux Nestor cū. l. nauib⁹ ex pilon aduenit. Rex

vero thoas d regno suo tolie.l.naues
adduxit. Rex aūt doximax de regno
naues detulit.l. De regno aūt suo qd̄
demenū dicebat thelamoni⁹ oileus
lvj.naues adduxit. Polibetes vō
⁊ amphimac⁹ de puintia calcedonie
dn̄ naues adduxere.xxx. Rex aūt
idumeneus ⁊ rex merios de creta na
ues.lxxx.duxerūt. De regno autez
tracie ille facūdissim⁹ rex vlixes.l.na/
ues adduxit Dux vō meli⁹ de ciui
tate sua dicta pigris detulit naues.x.
Prothotach⁹ aūt ⁊ pthesila⁹ du
ces prouincie q̄ philorcha cōiter dice
batur duxerūt naues nūero.l. De
regno vō triciònico rex machaon et
rex polid⁹ fratres filij q̄ndā regis co/
liphis naues adduxerūt.xxij. De
nobili vō ciuitate sua q̄ dicebat̄ phi/
tes.l.naues adduxit achilles Rex
aūt thelapal⁹ de insula regni sui que
dicta est rodon.xx.naues adduxit
Euphil⁹ vō rex de regno suo q̄d d
orcomenie.l.naues adduxit. Dux
aūt antip⁹ ⁊ dux amphimac⁹ dn̄ cu
iusdā rusticane puintie q̄ dicta est be
lida naues.xj.adduxere Rex vero
polipotes de regno suo qd̄ dicebatur
rita.⁊ dux losius sobrin⁹ ei⁹ adduci
fecerūt nauigia.lx. Stenius vero
diomedes ⁊ in ei⁹ comitiua telen⁹ et
eurialus de terra sua argis naues de
tulit.lxxx. Rex vō polipheb⁹ de re/
gno suo qd̄ nondūz multa fama pol
lebat detulit naues septē. Rex fir/
meus de regno suo qd̄ tenebat a gre/
cis.xj.naues adduxit Rex aūt pro
tholius de regno suo qd̄ dictū est de/
menesei naues detulit.l. Et totidez
rex Capenor de sua puincia capado
cie. Treon⁹ vō rex de regno suo qd̄
reisa dicebat̄.xxij.nauel secū adduxit
Et sic facta summa d p̄dictis regib⁹
⁊ ducib⁹ fuerūt nūero.lxx. Naues ve
ro illoꝝ grecorū mille ducēte viginti
due Palamidē filiū regis nauli.q̄ vl
timus cū suis nauib⁹ vt infra prime
refert aduenit. Homer⁹ vō dixit i tē/
porib⁹ suis naues mille centū octua
ginta sex asportasse.sꝫ forte p̄ tedio nu
merū integrū nō descripsit.

De grecis mittentib⁹ apud delphon pro obtinēdo respon so de eo qd̄ facturi erant

Et factū est post
e qꝫ p̄dicti reges ⁊ duces et pn̄/
cipes grecoꝝ i portū athenaꝝ
cum eoꝝ nauib⁹ ꝯuenerūt. Agamen
non vir ille tā strenu⁹ q̄ ductor ac pn̄
ceps toti⁹ grecoꝝ exercit⁹ curam ge/
rebat vigilē curiosus attēte deliberās
qd̄ deinceps esset sup p̄dicto negocio
feliciter aggressur⁹ i quadā planicie
extra menia ciuitatis ipsi⁹ paratis se
dilibus p̄dictos reges grecoꝝ duces
⁊ pn̄cipes ad se ibidē venire manda/
uit.⁊ eis oībus ilico veniētib⁹ coram
ipso ⁊ ꝯsedētib⁹ seriatim indicto ma
nu ab agamēnone p̄dicto silētio om
ni tumultuose vocis murmure circū
scripto Agamēnon ip̄e inter eos talia
verba ꝓfudit. O viri nobiles q̄ in ve
straꝝ virtutū virib⁹ i hoc ordine iun
cti estis apte cognoscitis ⁊ videtis q̄n
ta sit ipsaꝝ virū vestraꝝ potētia.q̄n/
ta sit viroꝝ i nostra ꝯfluentiū comiti
ua pugnātiū multitudo Quis vnq̄ꝫ
vidit tp̄ib⁹ retroactis tot reges duces
⁊ pn̄cipes insimul i vnā volūtatis cō
sonantiā aggregatos.tot iuuenes ar
moꝝ bellicositate ꝯspicuos ꝯiūctos i
vnū ad bellicosa arma ingerēda viri
liter ꝯ hostes. Nonne manifesta de/
mētia ducit̄ ⁊ spū cecitatis obducit̄.q̄
ꝯtra nos p̄sumit eleuare calcaneū. et

vires nostras ad ꝑlia irritare. Sane
de nobis omnib⁹ q̄ sum⁹ in h exerci-
tu cumulati tales centum potētiores
agnosco. qꝛ vn⁹ dūtaxat reuera suffi
ceret ad exequendū illud ⁊ felicit̄ ter-
minandū. ad qd nos oēs insimul an
belam⁹. Nemi enī nostꝝ venit in du
bium q̄ꝫ sum⁹ ad pn̄s pulsati dedeco-
re. quātis ꝑ dānis nob ⁊ nostris nu-
per ꝓuocati sim⁹ ꝯ troianos arma
iusta capescere. ⁊ duros ꝯ eos īire cō
flictus. Et aūt ardentib⁹ animis ad
nostras ꝯsequendo oīno vindictas
vnanimes insurgam⁹. ⁊ h rōnabilis
necessitas īgerit ⁊ nos ad h iust⁹ do-
lor īpellit vt ṗmo obloquētiū ora fre-
nem⁹ ⁊ nostroꝝ vitupia detergam⁹.
sic vt troiani de cetero ad cōmittēdū
similia nō ꝑsumāt. ⁊ de cōmissis ꝯtra
nos eoꝝ excessib⁹ si penis debitis nō
verent̄ ad duriora. qd̄ absit ꝓcedere
postmodū nō timebūt. Neqꝫ eī ma-
iores nostri assueti fuerūt aliqd dede
coris sub silētio ptrāsire qd̄ ꝑ oblogn
tiū diffamationē eis opprobriose pos
set ascribi. Nec nos ergo filii mō ꝯni-
uentib⁹ oculis dissimulare debem⁹.
qd̄ opprobriose nobis ⁊ nostris possit
successorib⁹ exprobrari. maxīe cuꝫ tot
sum⁹ in vni⁹ volūtatis desiderio cō-
currētes. ⁊ in tāte sim⁹ potētie latitu-
dine ꝯstituti. Quis enī est hodie qui
nostras metiret̄ potētias. Et d̄ facto
null⁹ videt̄ q̄ ad offensionē nostram
auderet intrepid⁹ insurgere excepta
gēte fatua troianoꝝ q̄ ceco ⁊ stolido
ducti ꝯsilio se ī offensam nostram in
discussis ⁊ fatuis ꝓpositis iniecerūt.
Nōne h nouit mūdi ꝑs maria q̄liter
qdā ex nostris ī laomedontā regē pa
trem regis ṗami armis bellicis irrue
runt ⁊ tradiderūt eū neci ⁊ infinitos
ex suis vrbē suā troie ab ipso laome-
donta rege possessam fundit⁹ euertē
tes. Nōne adhuc apd̄ nos sūt hodie
plēs ex illis ī grecia q̄ in ꝓuintiis no-
stris a nr̄is adducti violēto iure p̄do
neo deflēt ꝑpetuas huitutes. Sane n̄
est impossibile neqꝫ difficile mille po-
tentiorib⁹ facere qd̄ q̄ttuor min⁹ po-
tētes fecerūt aut q̄nqꝫ. Scio qd̄e eos
scire nos eē aduersus eos accinctos.
⁊ iō multa sibi mēdicasse suffragia. et
multa subsidia q̄siuisse vt aduersus
nos potēter obsistāt ⁊ se ꝯ nos viril̄
tueant̄. Quare mihi videt̄ acceptuꝫ
si h vobis cedat ad gratū vt anteq̄m
ab h portu salubrit̄ dissolutis ancho
ris discedam⁹. apud delphos insulā
ad deū appollinē spēales deuotos no
stros nūcios dirigam⁹. recepturos a
deo ipso ⁊ ab aliis diis nostris certa
rn̄sa qd nos de cetero facere deceat et
liceat de his q̄ sum⁹ eis fauētib⁹ ag-
gressuri. Et sic agamēnon rex s̄monē
suo finē fecit. His dictis vniuersi ṗdi
cti reges duces ⁊ ṗncipes agamēno-
nis regis audito colloq̄o laudāt illd̄
⁊ sic esse faciendū vt ipe decreuit vna
nimiter oēs ꝓbāt. Quare sup ei⁹ exe
cutione negocii oēs ī vna vocis ꝯso-
nantia achillē eligūt ⁊ patroclum vt
ipsi ꝑ tā cōi bono qd̄ seipsos et alios
cōmuniter ⁊ ṗncipaliter omēs tāgit
apud delphos insulā se ꝯferāt. respō-
sum a deo appolline humiliter petitu-
ros. Nec mora ṗdictus achilles ⁊ pa
troclus ꝑ ṗdictis feliciter exequēdis.
securo remige portū intrāt ⁊ diis fa-
uentibus cursu celerrimo felici naui
gatiōe potiti ī insulā delphos salubri
ter puenerūt. Erat aūt ṗdicta insula
delphos mari vndiqꝫ circūfusa que
pro certo credit̄ ꝙ fuerit insula delos
que scriptorum forte vicio fuit adiū-
cta. que insula in medio insularum

cicladū sita est in mari .s. elespontico
ɔstituta Quare de p̄dictis insulis in
medio cicladū p̄ncipalis est vna In
hac enī insula vt narrat historia lato
na enixa est appollinē ⁊ dyanā .⁊ iō i
ea edificato tēplo in mirabilē muroꝝ
ɔgeriē colebat̄ appollo .⁊ dicta est de
los .p eo q̄ sedato diluuio ante omēs
terras radijs solis p̄mū illumīata ē.
⁊ luna ibi visa Dicit̄ enī delos quasi
manifestatio. Nā delon grece mani/
festū dr̄ latine. Et q̄r ab insula p̄rimo
fuerūt inspecta sol ⁊ luna .iō gentiles
dicere voluerūt hāc insulā fuisse pa/
triam solis ⁊ lune .⁊ ideo deos ī eo fu
isse natos cū appollo dicat̄ sol ⁊ luna
dr̄ dyana Ipa etiā dicta est ⁊ ortigia
eo q̄ ibi p̄mū nate sunt coturnices .q̄s
greci ortigias vocāt. Hūc gētiles ap/
pollinē deū esse dixerūt . Dixerūt eū
etiā esse solē ipsumq̄ titan q̄si vn⁹ ex
titanis q̄ aduersus iouē nō fecit. eun/
demq̄ febū quasi effebū h̄ est adoles
centē eo q̄ sol quotidie orit̄. Itē eūdē
appollinē phitiū vocauerunt a phito
ne serpēte ab eo interfecto. Inde phi/
tonisse dicte sunt quedā mulieres sci
entes p̄dicere de futuris, vt idē appol
lo petētibus p̄dicebat. De hac phito/
nissa qōdā scriptū est ī veteri testamē
to in p̄mo Regū q̄ fecit excitare mor
tuū samuelē ad petitionē saul

De imagine aurea appollinis

N hoc igitur tem/
plo erat maxima imago tota ex auro
cōposita in honore p̄dicti dei appolli
nis q̄ licet fuisset ex auro cōposita .⁊ i
ṽitate fuisset surda ⁊ muta .tñ ſm gen
tilium errores colentiū idolatriam q̄
p̄ncipaliter apud ipsos inualuit cū
obmisisset ver̄ cultū ṽi dī q̄ ī sapīa .i.
in filio dei dn̄o nostro iesu xp̄o ex ni/
hilo cūcta creauit adheserūt dijs sur
dis ⁊ mutis. Qui p certo hoīes mor
tales fuerūt credētes ⁊ putantes eos
esse deos q̄r potētia nulla erat. Sz re
sponsa que dabant̄ ab eis nō ipsi sed
qui ingrediebant̄ in eoꝝ imagīes da
bant q̄ sp̄us immūdi .p certo erant. vt
p eoꝝ respōsa homīes in ppetuis er/
rorum cecitatib⁹ ɔseruarēt . Qualit̄
aūt idolatria creuerit ⁊ initiū iniquū
habuerit ⁊ qualiter p sp̄us immūdos
rn̄sa dabant̄ .cū sit locus .puidemus
hic cōpendiose describere .⁊ qualis p̄
dicte idolatrie finis fuerit .cū p glorio
sum aduentū dn̄i nostri iesu xp̄i vbi/
q̄ terraꝝ idolatria tota cessauerit . et
suo penit⁹ euanuerit exhausto vigo
re. Certū est enī in scripturis eccl̄iasti
cis ſm sancti euāgelij veritatē ī quo
lux veritatis ⁊ sinceritatis assistit . q̄
cū herodes rex illusus esset a magis .⁊
ideo q̄reret p̄dere puerū videlicet do/
minū nostrū iesum xp̄m saluatorem
mūdi. angel⁹ apparuit ī somnis Jo/
seph vt educerz matrē ⁊ filiū ī egiptū.
quo pueniēte puero cū maria matre
oīa idola egipti insimul corruerunt.
nec inuentū est idolū in oī egipto. qd̄
nō esset minutatim abscisum. Juxta
illud Isa. Ascendet dn̄s nubē leuem
⁊ ingredief egiptū ⁊ mouebunt̄ simu
lacra egipti. ad demonstrandū q̄ per
aduentū dn̄i nostri saluatoris mūdi
oīs idolatria fundit⁹ euerti ⁊ cessare
deberet. Unde iudei dicunt q̄ ismael
p̄mo simulacrū de luto ɔfinxit. genti
les aūt p̄mū promotheū simulacrū
de luto fecisse dogmatisauerunt. atq̄
ab eo ars simulacra ⁊ statuas fingē/
di pcessit. Dicunt̄ aūt gentiles. q̄a sp
sine lege fuerunt . ⁊ ita semp fuerunt
vt geniti fuisse phibentur. idolis prin
cipaliter seruientes

De initio idolatrie

Idolatrie uero principium a belo assirioꝝ rege pmo dicit̃ ꝓcessisse. Nam iste belus rex fuit pater nini regis. qui morte p̄occupatꝰ p ninū filium eius p̄ciose traditꝰ est sepulture. In cuiꝰ memoriā ninꝰ filiꝰ eius mirabile simulacrū quasi simile patri suo ↄfingere mādauit ex auro. vt in ↄsolatōꝫ suā ⁊ memoriā patris sui viso simulacro videre fingeret patrē suū. Hoc ergo simulacrū rex ninꝰ coluit tanq̃ deū. ⁊ coli mādauit a suis. ⁊ in celꝭ esse deificatū omnibꝰ assirijs tradidit eē credendū. Et sic nō mlto postmodū tpe ꝓcedente spūs immūdus in hoc idolū beli regis ingressus rñsa petentibus exhibebat. Vñ apud assirios illud idolum dictū est belus. Alij dixerunt bel. alij beel. alij baal. alij beelphegor. alij belsabuch. alij beelzebub. Et huiꝰ idoli exemplo gentiles ꝓcesserunt ad idoloꝝ cultum fingētes homines mortuos esse deos ⁊ pro dijs adorabāt eos. Unde dixerunt primū deoꝝ fuisse saturnū. q̃ saturnꝰ fuit rex crete vocato noīe ab illo planeta qui dicit̃ saturnꝰ. quo mortuo deum esse dixerunt nō habentē patrē neq̃ matrem. De eo fabulose dictū est ꝙ cum ipse sapiētissimꝰ essꝫ in mathematica p̄uidit ꝙ debebat filiꝰ d eo nasci de q̃ erat grauida eiꝰ vxor. q̃ debebat eū a suo regno deijcere ⁊ cogere miserabiliter exulare. Unde p̄cepit vxori sue. vt filium quē ipsa pareret daret ei ad deuorandū. quo filio edito occultās illum ⁊ patri quendā lapillū ostēdit. dicens se lapillū illū ⁊ nihil aliud peperisse. Quē pater illico deglutiuit. ex quo dicit̃ tres filios genuisse ⁊ vnā filiam iouē scꝫ neptunū ⁊ plutonem ⁊ iunonē filiā. Hos oēs gētiles deos esse dixerunt. Unde iupiter seu iouis adeptus est nomen planete iouis ⁊ illum gentiles coluerūt p noīe summi dei. Deinde coluerunt martē. quē q̃dem deū belli eē p̄hibuerūt. Deinde solem quē apollinē vocauerūt. qui i p̄dicta vt dictū est delos insula pricipaliter colebat̃. Deinde venerē a veneris planeta nuncupatum. Deinde mercuriū dictū ab ipso planeta mercurij quē ipsiꝰ iouis filiū asserere voluerūt. Deinde lunā q̃ ⁊ diana dicta est vt est supra relatū latone filiā. Sic qꝫ ꝺm diuersas hoīm natōnes gentiles diuersa idola coluerūt. Vñ apud egyptū isim. apud cretā iouē. apud mauros iubam. apud latīos faunū. apud romanos q̃rinū. apd athenas mineruā. apud panos venerē. apud lēnes vulcanū. apud naxos bachū. apud delos seu delphos apollinē vt dictū est. Cōstituerūt etiā sibi multa alioꝝ idoloꝝ noīa ꝓut vnusq̃sq̃ suos gerebat affectꝰ. Sꝫ iā ↄstat ꝺm sacrosancte ecclīe traditionē ꝙ q̃ꝫ pmū creator mūdi i empireo celo creauit angelos. ꝙ ille angelꝰ q̃ omnibꝰ alijs angelꝭ fuit p̄latus. de q̃ ꝓpheta dixit. Cedri nō fuerūt altiores illo i padiso dei. Abietes nō adequauerunt summitatē eiꝰ. Platani nō fuerūt eq̃les frondibꝰ illiꝰ. Oē lignū padisi p̄ciosum nō est assimilatū pulcritudi eiꝰ. Jō speciosum eū fecit deꝰ ⁊ p̄fecit mlꝭtoꝝ legionibꝰ angeloꝝ. Hic elatꝰ superbie pondere cū dixit. Ponā sedem meā in aquilonē ⁊ silis ero altissimo statim ab eterna bñdictiōe cecidit cū legionibus suis. ⁊ diabolus ⁊ diaboli facti sunt. Unde diabolus. id est deorsum fluens ex hoc dictus est. De h

dictum est. Quō cecidisti stella ma-
tutina de medio lapidū ignitoꝝ. Et
cecidit lucifer q̄ in paradiso deliciaꝝ
nutritus est ⁊ vulneratꝰ a morte ad
inferiora descendit Unde ⁊ christus
in euangelio suo Uidi inq̄t sathanā
quasi fulgur de celo cadentē. Hic fu-
it ille leuiathan de q̄ dicit Job. Ner-
ui testiculoꝝ leuiathan perplexi sunt
Sed quia plerisq̄ȝ materia nō est no
ua. ideo sub cōpendio de eo dicere de
creuimus in hoc loco Scripsit enim
Isidorꝰ ethimologiarū q̄ hebrei he-
brea voce vocant illū beemoth qd la
tina lingua sonat animal brutū. Est
enī spūs malus immūdicia ⁊ spurci
cia plenꝰ. ⁊ ideo deꝰ ab ipso p̄ncipio
deiectionis eiꝰ ꝯuertit ipsum in aīal
brutū. i. in serpentem tortuosum. ⁊ cū
sit immēse magnitudinis dictꝰ ē dra
co. De h̄ sentit dauid. Hoc mare ma
gnum ⁊ spaciosum ⁊c. Deinde sub-
iunxit. Draco iste quē formasti ad il-
ludendū ei. ⁊ cetera. Dictꝰ est autē le-
uiathan s̄m Isidorū serpēs de aq̄s.
Unde legitur in apographia beati
brandini dum nauigaret p̄ occeanū
idem sanctus vidisse eum mire lōgi-
tudinis ⁊ spaciositatis in profundū
occeani deiectum ⁊ inclusum ī eo vs-
q̄ȝ ad diem iudicij iussu dei. Idō enī
dicitur tortuosus ⁊ esse in hoc mari.
quia in hm̄ōi seculi mari diabolꝰ vo
lubili versatur astutia ad recipiendū
animas miseroruȝ. Hic est ille leuia-
than q̄ factus serpēs a sue deiectiōis
p̄ncipio inuidens glorie p̄moꝝ parē
tum nostrorū ausus est voluptatis
paradisum intrare ⁊ erectꝰ gradiens
sicut homo p̄mos parentes nostros
cecis temptationibꝰ vicio p̄uaricati-
onis affecit. ⁊ facti mādati dī intrepi
di trāsgressores deici meruerūt ab ip

siꝰ gloria paradisi. sicut ille deici me-
ruit a celesti gloria culpa sui. licet illō
quod legit̄ in principio Genesis s̄m
mosaycam traditionē vbi dr̄. Sȝ ser
pens erat callidior omnibꝰ animanti
bus que fecerat deus q̄ dixit ad muli
erē. Cur p̄cepit vobis deꝰ ⁊c. Scd̄m
tamen traditionē sacraꝝ scripturaꝝ
catholice vniuersalis ecclīe ratuȝ est.
vt scripsit Beda q̄ diabolꝰ elegit tūc
quendā serpentē de quodā genere ser
pentum virgineū habens vultum. et
mouit ad loquendū linguam eiꝰ q̄d
loqueretur nesciētis. sicut ⁊ adhuc q̄-
tidie loquitur diabolꝰ p̄ phanaticos
⁊ energuminos nescientes. ⁊ p̄ homi
nes quorum corpora ab ipsis demo-
nibus sunt obsessa. vt de hoc scriptuȝ
est in libro historiarum scolasticarū
circa principiuȝ vbi prosequitur au-
tor historiam ⁊ expositionē libri gene
sis. Unde quicquid nob̄ catholicis
per has sacras scripturas notum est
certū est q̄ ille leuiathan. i. diabolorū
princeps a culmine celesti deiectꝰ vel
p̄ seipsum corp̄aliter factus serpēs vl̄
serpentē ingressus est vt callidis tem
ptationibus suis miseros parētes no
stros et successores eoꝝ perpetuā de-
iceret in ruinam. Et hec de idolatria
⁊ d̄ noticia leuiathan dixisse sufficiāt.

Nunc aūt ad prosequendum no-
stre intentionis propositū stilum no
strum ad narratōnē p̄sentis historie
cōuertamus. Per demonū igitur i-
gressum in idola surda ⁊ muta elicie
bant̄ ab eis petita r̄n̄sa q̄ tūc gētilitas
excolebat. Ūn̄ dauid. Quoniaȝ oēs
dij gētiū demonia. dn̄s aūt celos fec̄.
⁊ p̄ hāc diabolice delusionis astutiaȝ
deus appollo r̄n̄sa sua in dicta insula
delos petētibꝰ exhibebat. Ad quam
postq̄ȝ achilles ⁊ patroclus grecorū

nūcij puenerūt de intrādo ī templuȝ appollinis ꝯgrua hora aptata cū ꝯsilio sacerdotū in ipso tēplo seruientiū ipsi deo q̄ colebat̄ ī ipso. templū ipm deuoto corde humiliter intrauerunt. Et factis eoꝝ oblatōib⁹ ī multorum donoꝝ ꝓdiga q̄ntitate petētib⁹ ab eo de grecoꝝ negocijs habere r̄n̄sum. sic eis p̄dictus appollo submissa voce respōdit. Achilles achilles reuertere ad grecos tuos a q̄bus missus es. et dic eis ꝑ certo se salubrit̄ ad troiā ituros ibiq3 p̄lia multa cōmittēt ſ3 infallibiliter erūt decimo anno victores troianam vrbē dabūt fundit⁹ in ruinam Regē priamū ei⁹ consortē eiusq3 filios morti tradēt ⁊ oēs maiores eoruȝ. illos tantū viuere pmittēdo quos elegerit ipsoruȝ grecorum sola volūtas. Quo ab achille pcepto ⁊ facto exinde valde leto adhuc eo ī ipso templo morāte mirabilis casus euenit. Nā3 q̄dam troian⁹ noīne calcas antistes nestoris fili⁹ m̄lta perit⁹ sciā de mandato p̄ami regis vtpote ei⁹ nūci⁹ tēplum ipm ītrauit vt a deo appolline sibi r̄n̄sum eliceret q̄d de bello grecoꝝ troianis esset reuera futuꝝ. Qui p⁹ oblatōes ab eo factas multimode ipi deo de⁹ ille r̄ndit. Calcas calcas caueas ne ad tuos redire p̄sumas ſ3 statim ad grecoꝝ classem q̄ nūc est ī hac insula cū achille secur⁹ accedas. cū q̄ grecoꝝ exercitū festin⁹ adeas nunq̄3 discessur⁹ a grecis. Futuꝝ est eni grecos obtinere victoriā ꝯ troianos voluntate deoꝝ Eris ⁊ tu valde necessarius grecis ipis ī tuis ꝯsilijs ⁊ doctrina donec ipsi p̄dicta victoria potiāt̄. Calcas vō dū sciscitādo cognosceret q̄ ille erat achilles q̄ erat ī templo ꝯfestim ad ipm accelerat. ⁊ ꝯuenientibus ipsis ī vnū sese in amicicie fed⁹ accipiunt patefacta inter se de p̄dictis oīb⁹ v̄itate. Quare idē achilles p̄dictū calcas antistitē m̄ltis comoditatib⁹ honorare leta frōte curauit. Sicq3 anchoris extractis a mari ⁊ eis cū eoꝝ nauib⁹ ī pelag⁹ īmissis īcolumes salubrit̄ puenerūt athenas. Descēdētibus eis igit̄ a nauib⁹ ipis achilles p̄dictū calcas ātistitē agamēnoni regi ⁊ alijs regib⁹ grecoꝝ ducib⁹ ⁊ p̄ncipibus p̄ntauit. ⁊ ab achille narrato r̄n̄so deoꝝ de futura eoꝝ victoria ꝯ troianos. ⁊ q̄lit̄ idē calcas nūci⁹ regis p̄ami in ꝯtrariū r̄n̄sum obtinuit ⁊ d̄ mādato sibi vt ad troianos n̄ iret. ⁊ cum grecis durāte p̄lioꝝ turbine moraret̄. Uniuersi greci facti sūt hilares ⁊ premīo gaudio celebrāt diē festū ⁊ p̄dictū calcātē antistitē in eoꝝ fidē accipiunt ⁊ recipiūt ī sinceritatis amore. ꝓmittētes ei in oīb⁹ placide ꝑseq̄ vota sua. Et sic illi diei festo finis felicit̄ factus est.

De motu grecoꝝ versus troiam et sacrificio oblato dijs

Greci gratis responsis receptis a dijs iā exoluerāt dies festos. cū sequēti die p⁹ p̄dicta festa deposita calcas ille troian⁹ ātistes ī comitiua achill' et patrocli ad tētoriū agamēnōis se cōtulit mane facto. vbi iā m̄lti reges grecoꝝ p̄ncipes ⁊ duces an̄ ꝯuenerāt. q̄ corā rege agamēnone residebāt Quibus p achillē patroclū ⁊ calcātē salutis oracl'o resoluto ac ab eis debite relatōis obtēto r̄n̄so se int̄ alios comodis sessiōib⁹ collocarūt. ⁊ statī ab eod̄ calcas īpetrato silētio ī cōi audiētia p̄dictoꝝ dixit h̄ v̄ba. O nobilissimi reges duces ⁊ p̄ncipes q̄ ī p̄nti ꝯgregationis ordine iūcti estis nōne vestra

fuit p̄ncipalis intētio ꝯ troianos pu
blicos hostes vestros arma capesce
re qui sub tanto facinore ab eis con/
tra se vestram v̄tutē excitarunt. Cur
ergo inceptis moras annectitis cū sp
nocuerit differre paratis. Nōne credi/
tis aut putatis regē p̄amū inter vos
exploratores suos habere furtiue. q̄ p
eorū vicarios singula de vestra desi/
dia mittūt illi rn̄sa. Nihil enī aliud ē
ita pigere q̄ȝ ei competētia indulgere
spacia libertatis vt p eū quesita desi/
dijs cumulet. ⁊ sibi ꝯtinue multa sub
sidia coaceruet. cū tanti tp̄is sint iam
exacta curricula q̄ī potēti manu de/
bueritis iam inuadere regnū ei⁹. Nō
ne p̄sentis estatis plures iam euolu/
ti sunt mēses in q̄b⁹ nauigatiōis tp̄s
vobis se dedit acceptū. cū oīno placa/
ta sint maria que nauigare volētib⁹
blandiunt̄. ⁊ dulci sibulo sephiri aspi
rantes p equoreas planicies nauiga
re volētib⁹ in dulcedine tempis ⁊ se/
renitatis inuitant. Cur iam ī estatis
estu vester nō estuat anim⁹ p maria
desilire. vt dulci nauigatōis aura po
titi felici remige vestrorū hostiū pue/
niatis ad oras. vt eoꝝ aures fama p/
terreat de vestra solicitudine curiosa
nō vt de vestra morosa desidia gau/
deāt p quā in tantū vestra desideria
ꝓtelant̄. Nunq̄d ⁊ vobis frustrato/
ria creditis ꝓmissa deoꝝ. q̄ forte pro/
pter vicium ingratitudinis possunt ī
contrariū cōmutari Rumpite igit̄
moras vestras. soluite naues. et velis
eaꝝ eleuatis in altū festināter contra
hostes vestros iter vestrū dijs fauen
tibus maturetis vt ad ꝓmissa deorū
velociter ⁊ felicit̄ ꝑtingatis. ⁊ sic v̄bis
suis idem calcas tacitus finem fecit.
Verbis igit̄ calcas ab omnib⁹ intel/
lectis dum omnes cōmuniter ꝓbant
illa Agamēnon statim mandauit vt
vniuersi d̄ exercitu p tube sonitū mo
ueant̄. vt illico naues ascēdāt ab athe
naꝝ portu feliciter discessuri Nec mo
ra ad tube sonitum vniuersi naues
ascēdunt. nodatos funes exoluunt q̄
bus erāt naues ipse firmit̄ colligate.
⁊ a mari subductis anchoris ⁊ rece/
ptis ī naues vela exigūt. q̄ dū ventoꝝ
spiramīa imbuūt ⁊ extendūt alto pe/
lago se cōmittūt Nōdū enī se per ma
ris spacia nauigādo p. xv. stadia elō
gauerūt a ptib⁹ athenaꝝ cū subito se
renus aer q̄ nauigātib⁹ arridebat ce
cis obducit̄ nubib⁹ noctē ficticiā in/
ducēdo. Quare mugit aer tonitruo/
rum crebris ꝯtinuisq̄ȝ q̄relis. ⁊ crebre
choruscatiōes noctem ficticiā repen/
tinis suis fulgoribus ꝯuertūt in dieȝ
⁊ excolatis nubib⁹ īmense pluuie dif
fundunt̄. Cui⁹ rei causa exasperati
venti tumefacta maria mōtuosas se
erigūt in ꝓcellas. Quare nauigātes
ipsos maxim⁹ timor ⁊ tremor īuadit
dū se videāt in mortis discrimīe ꝯsti
tutos. Sȝ ille calcas troian⁹ ātistes
factis suis exorzizatiōib⁹ vt erat peri
tus in eis dixit se causam pcipere tan
te cladis. Dixit enī dyanā deā multa
iracundia cōmotam ꝓ eo q̄ de reces/
su nostro ab athenaꝝ portu sibi sacri
ficium oblatū nō extiterat a volētib⁹
ꝓficisci. Suasit ergo agamēnoni re/
gi vt omnes naues in aulidē insulaȝ
flexis velis incontinēti diuertat. vbi ī
templo quo colitur predicta dyana.
ipse agamēnon sacrificiū ipsi dee of
ferat manu sua. Nā sedata dyana ī/
minentē tempestateȝ euanescere faci
et. ⁊ tp̄s nauigationis nobis p̄stabit
acceptū. Nec mora iuxta predicti cal
cas cōsiliū agamēnone mādante na
ues oēs mutatis velis ⁊ temonibus

coapratis in aulidē insulā salue puenīut. q̄ nō multū remota erat ab ipis Agamēnon itaq3 rex festin⁹ descendit in terrā diane templū adiuit. Cui deuoto corde ppriis manib⁹ quedā3 oblata p eū i sacrificiū dedicauit. Cō festim igitur marina tempestas euanuit. ⁊ aer vndiq3 serenat⁹ vestes exuit et deposuit nubilosas. Quiescunt maria et nauigare volentib⁹ ī dulci eoꝝ planicie blandiūt̄. Ex hoc quidā sapiētes dicere voluerūt. q̄ ī astronomie operositate laborāt. ꝙ diana q̄ est ipa luna et dn̄a itineꝝ et viaru3 circulo se cōstituit fortunata vt sit in domo decima ⁊ vndecima ꝯfortata a bonis aspectib⁹ alioꝝ feliciū planetarū et hac rōne vtūt̄ astronomi vsq3 in hodiernū die3. Maris itaq3 tēpestate sedata p⁹ sacrificiū ab agamēnone diane libatū statim vniuersus grecoꝝ exercitus sonitu tube dictāte naues ascēdit ⁊ felici nauigatōne potius ad troiani ptinētias cū icolumitate pueniēs cuiusdā castri portū feliciter intrauit. Ubi nauib⁹ eoꝝ secure receptis cum port⁹ ille fuiss3 capax ipaꝝ greci naues ipas in eo tuta statione ꝯsignāt. Hui⁹ aūt castri nomē et portus frigius dares in suo codice obmisit forte p eo ꝙ grecoꝝ exercitus paucis dieb⁹ fuit morat⁹ in illo. S3 hest ratū vt in aliis codicib⁹ inuenit̄ ꝙ sarronaba ab icolis vocabat̄. H⁹ castri vō habitatores ⁊ incole ī armata manu cursu p̄cipiti puenerunt ad lit⁹ putātes grecos arcere ne in terrā descenderēt fatuis ī eos et incōsultis ppositis ꝯspirātes. Cui⁹ rei causa fatue in grecos irruūt q̄ iam ī terrā descenderāt maris fatigatōe lassati bellu3 fatuu3 ꝯstituūt ꝯ̄ eos. S3 greci innumerabili q̄ntitate armati descēdētes ī terrā eis sue fatuitatis penas exsoluūt. Nam ⁊ eos in ore gladii psequūt̄ q̄ p m̄ltitudine grecos sustinere aliq̄ten⁹ nō valētes fuge subsidio se cōmittūt. ꝑpter q̄d ad ipius castri cacumina festināter anhelāt se ante grecoꝝ aciē dispergētes. Greci vō insequētes miseros q̄ fuge p̄cipiti ante eos se eripe minime valuerūt eos captos morti emācipāt singl'os et q̄s ītercipiūt morti tradūt violēter castrū ascendūt q̄d aptis ianuis ob receptionē fugientiū incolaꝝ iueniūt intrāt in illō et in miseros ibi reptos q̄ defecerāt virib⁹ dissolutis crudelit̄ irruūt ferro interimūt castrū capiūt ⁊ p̄dāt̄ et fctā preda muros castri ipi⁹ ⁊ queq3 fortia s̄bitā excutiūt p ruinā. Nec mora direptis oīb⁹ inuētis ibidem ⁊ singulis ruina deiectis greci victores redeūt ⁊ ascēdūt ad eoꝝ naues ī ipas illico ītrāt maria ⁊ recto remige apō portū thenedō venīūt vbiq3 eis salubriter aplicantib⁹ iniectis anchoris eoꝝ nauiū in pfundū velisq3 depositis intrāt hilariter portū ipm Erat āt apō p̄dictu3 thenedon q̄ddam castrū in fortitudīe mag̃ firmatū habitatorib⁹ multis circū circa repletum m̄ltis diuiciis opulētū cū locus ipse satis ess3 amen⁹ deliciis terrestrib⁹ ⁊ marinis ꝙ p sex miliaria tātu3 vt supra relatū ē distabat a troia. Habitatores vō castri ipi⁹ tumētes excidiū d̄ seipis statim ad arma ꝯsiluūt castrū ipm muniūt bellicosis viris ⁊ armis ⁊ se defensioni opponere ꝯtra grecos potēter instituūt animosi. Greci aūt eoꝝ nauib⁹ cōmode alligatis ī portu ⁊ eis ibi tuta statiōe receptis armati descēdūt ī terrā ⁊ ī glomerosa m̄ltitudine pugnatoꝝ quecūq3 iueniunt rapaci prede violēter exponūt. Qui se

ꝯtra eos totis virib⁹ satagebant infestis conatib⁹ duras aggressuras exercẽt. Et nõ ĩter eos ⁊ troianos castri ip̄i⁹ dños crudelit̃ bellũ feruet et durũ p̄liũ estuat inter eos. Cui⁹ rei cã multi cadũt ex troianis gladijs ĩterfecti ſ3 plures ex grecis. et ad q̃ꝝ excidiũ ⁊ vindictã greci arti⁹ anhelãtes morti ⁊ vulnerib⁹ animosi⁹ se p̄ñtãt. Multi ex grecis intereũt ĩter ista nec nõ et de troianis q̃3 plures. Sed demũ troiani sustinere grecoꝝ ĩnumerabilẽ multitudinẽ nõ valentes fuge subsidio se cõmittũt ⁊ q̃b⁹ fugere licuit nõ fuit alia cã suffragij q̃3 lapsu fuge ad troie alta menia p̱uenire. Illi v̓o q̃b⁹ fuga nõ p̄fuit ferro ĩtereũt et acerba morte crudeliter vitas soluũt Sicq3 a grecis ip̄i⁹ castri toto ambitu intercepto in p̄dictũ castrũ irruũt ip̄m in mag̃ potẽtia debellãtes. Troini v̓o ordinatis bellis eoꝝ in sũmitate muroꝝ aduersus grecos duram ⁊ diram defensionẽ3 opponũt nũc eos iactis lapidib⁹ obruũt nũc eos ĩterimũt in vibramine lãcearũ nũc ipsos iaculis acutis afficiũt nũc balistarũ crebris sagittis emissis ip̄os letaliter vulnerant ⁊ extreme morti tradunt. Greci v̓o diuersoꝝ generũ machinis ordiatis ac diuersis parietib⁹ institutis ĩ diuersis locis q̃3 plurib⁹ bellicis scalis appositis letabiliter ĩpetunt dura debellatõne troianos in q̃ꝝ debellatione multi ex grecis sternũt̃ a scalis et volubiliter ruinosi p̱uenientes in terrã fractis ceruicib⁹ vitã exhalãt Greci ergo passim intereũt. Sed demũ troiani multo labore laxati quasi languida et ineffeminata defensione tuent̃. Ad qđ greci intolerabili copia pugnatoꝝ glomerose insistentiũ ꝯtra troianos p̱ scalas ip̄as castru3 ascendũt alij p̱ fenestras alij p̱ murorũ liberas sũmitates ⁊ eoꝝ p̱ muros vexillis appositis in recõp̄esatõe suorũ interfectoꝝ ab eis quotq̃t ex ipsis inueniũt aut gladio perimũt aut ruina nemini parcũt ⁊ etatis discretõne nõ habita vniuersos mucrone trũcatos occidũt. Et dũ null⁹ troianoꝝ viueret ĩter eos greci latibula castri scrutant̃ quicq̃d inueniũt vtile rapaci p̄da subripiũt ⁊ asportãt ⁊ oĩbus locis de rerum ablatione penit⁹ euacuatis demum castru3 ip̄m euertere decreuerũt. Prostratis menib⁹ altis ipsi⁹ totum scindit̃ ex ruina murisq3 solutis ⁊ in facie terre deiectis tã deiciẽtiũ studia q̃3 ignũ flãmis voracibus submissoꝝ altũ thenedon imu3 tenet ⁊ sic vastatis oĩb⁹ ⁊ arreptis greci victores cũ p̄da maxima eoꝝ reuertunt̃ ad naues.

De grecis mittẽtib⁹ ad priamũ p̱ restitutõne helene et dãnãdoꝝ factoꝝ per paridẽ in insula Citharie.

g

Reci itaq3 p̄dictis duob⁹ castris ⁊ eoꝝ ĩcolis absoluta obtẽta victoria. dũ ĩ portu thenedon ⁊ e⁹ planicie vitã deducerent laxiorẽ. Agamenon rex circa suũ regimẽ curã studiosam exercẽs vniuersos grecos. ad q̃s capta p̄da p̱uenerat de rebus et spolijs troianorũ ex duob⁹ castris ipsis ad se venire mãdauit et vt oĩa q̃ ceperãt ex preda p̄dicta secũ afferãt. Qui statim audito p̄cepto ducis eoꝝ omẽm obedientiã obseruãtes cũ omnib⁹ rebus captis ab eis corã ipso celeriter accesserũt secũ vniuersa capta ex p̄da p̄dicta fideliter in p̄ñtia dicti regis Agamenonis deferẽtes. De q̃b⁹ per

eundē regē distributōnibꝰ factis eq̄s
ea vnicuiqꝫ distribuit ſm merita et
qualitates ipoꝝ. q̄ ad obtinēdam vi
ctoriā castroꝝ p̄dictoꝝ mortē et vul-
nera nō vitarūt. Peractis igit̄ predi
ctis eq̄s particionibꝰ vt dictū est int̄
hoīes bellicosos idem rex voce preco
nia iussit mandari vt vniuersi reges
duces et grecorū p̄ncipes sequentis
diei aurora surgente cū alijs maiori
bus exercitꝰ ipoꝝ in eadē planicie cō
uenirent. vbi idē rex celebrare genera
le colloquiū intendebat. Diei sequē-
tis igit̄ mane facto oēs reges grecoꝝ
duces et p̄ncipes et maiores exercitꝰ
eorūdē in p̄dicta planicie satis hila-
riter ꝯuenerūt ⁊ eis comodis sessio-
nibus collocatis p̄dictꝰ agamenon
rex sua dextra et oris iussu taciturni-
tatis silētio dictato iter eos talis pro
rupit i v̄ba ſmonis. Amici reges du
ces et p̄ncipes et q̄cūqꝫ maiores q̄ in
p̄ntis ꝯgregatōis circulo ꝯuenimꝰ
necessaria causa dictāte satis ē ꝑ lon
gas ⁊ vniuersas mūdi ꝑtes potentie
nrē fortitudo p̄cognita. cū magnitu-
dinē viriū nrāꝝ mūdꝰ passim p̄dicet
vniuersus grata tn̄ ⁊ accepta est dijs
nrīs illa potētia. q̄ supbia caret et cer
uicose elatōis vicia n̄ cognouit. No
tū est enī oībꝰ q̄nta mala ex superbie
elatione ꝑueniunt et ipi dij mirabili
oppositōe resistūt supbis. Supbi enī
nullos amicos habēt et si q̄s habent
vndecūqꝫ sibi aggregant inimicos.
Nā ⁊ si supbꝰ q̄s efficiat̄ amicꝰ mul
tis oportet ꝙ inimicꝰ existat. Super-
bie enī viciū ī nrīs negocijs ⁊ specia-
liter in p̄nti q̄ntūcūqꝫ possumꝰ execre
mur. vt sola rectitudis iusticie linea
facta nrā p̄fulgeant et ꝯtra nos aliq̄s
de supbie vicio nō impigat. Nostis
enim nos in mag̃ ꝑte nrē potētie ad

obtinendā vindictā de iniurijs nob̄
illatis ꝑ priamū regē hucusqꝫ veisse
⁊ regni sui termīos in potēti brachio
inuasisse et tanta sibi nos iā intulisse
detrimenta dānoꝝ. ꝙ si primo troia-
ni nobis extiterant inimici nunc no-
bis facti sunt duriores. Scimus enī
eos iam multa p̄munitos potētia et
ipi patenter agnoscūt nos esse sibi vi
cinos et si ipi possent de dānis factis
eis recenter a nobis recentē assume-
rēt crudeliter vltionē. Ciuitatē itaqꝫ
potētē habēt ⁊ potent̄ vndecūqꝫ mu
nitā. ⁊ ideo vires eoꝝ aduersus nos
credimꝰ duplicasse Itē q² magna
p̄rogatiua dr̄ p̄ualere q̄ in suo hospi
tio int̄ suos cognitos ⁊ amicos vl' in
sua ꝓuincia se defendit. Nonne cor-
nix suo q̄escens in nido. licet sit viri-
bus ipa debilior duros ꝯflictꝰ īgerit
in falconē anteq̄ꝫ capiat̄ ab ipo et ab
ipa recedit sepiꝰ vulneratꝰ. Sane in
ter vos non h̄ v̄ba ꝓfundo vt dubita
bile nobis sit troianos nos nō posse
ꝯfundere. vrbē eoꝝ q̄ntūcūqꝫ sit for-
tis nō posse destruere et omēs troia-
nos finali excidio posse ꝯsumere Sꝫ
q² laude multa merebimur cōmēda
ri si omīa q̄ sumꝰ de isto negocio no-
stro facturi discretōe ductrice vitata
supbia moliamur. Multos enī con
sueuit in ꝓfundū necis imergere in-
cōsulta facilitas et illius aggressura
negocij q̄ multo examīe ꝯsilij non de
cocta ꝑ supbie impetū ad actꝰ subito
deducit̄ repentinos. Scimꝰ preterea
p̄amū regē nō esse diu q̄ nos ꝑ suos
speciales nūcios req̄siuit vt exionā
sororē suā sibi restituere deberemus.
Sed nos multa supbie elatōe tumē
tes requisitionē eius audire ī ꝓuida
responsione negauimus que si nob̄
exaudita fuisset damna grauia in ci-

tharea nobis illata sic enormiter nō
fuissent et regina helena q̄ de meliori/
bus grecie sua ⁊ suoꝝ v̓tute censetur
a patrie sue magnifica statōe nō fuis
set adducta. Nec nos q̊ ꝓ recuperati
one eiꝰ ⁊ illatis nobis iniurijs appeti
mus vltionē essemꝰ in tantis labori/
bus et expensis in tantum a nr̄is pa/
trie litoribꝰ elongati q̊d sit ꝑinde no/
bis ꝑ certo futurū ꝓsperū vel aduer/
sum penitꝰ ignorātes. Et idō si de be
neplacitis nr̄is et ꝑ sano ꝯsilio vide/
ret̄ acceptū vel labores laboribus ad
dere deuitemꝰ ⁊ q̄ in honoris nostri
gloria redire ad ꝓpria m̄ereamur ad
eundē regē priamū nostros nūcios
speciales destinemꝰ vt nobis volun/
tarie helenā raptā restituat et nobis
satisfaciat de hijs q̄ cōtra nos ꝑ pari
dem sūt cōmissa. Q̊d si rex priamus
velut sapiens h̄ duxerit acceptanduꝫ
honorabilis erit reditꝰ noster ad pro
pria nec a troianis ampliꝰ exigere d̊
iure debemꝰ. Si v̓o duxerit recusan/
dū duo laudabilia ꝑ iure nostro pu/
gnabūt iusticia scꝫ ⁊ nr̄a potentia ex
cusata. Et cū ꝑ mūdi ꝑtes h̄ a nobis
ꝓcessisse vulgabit̄ increpabit̄ ab au/
dietibꝰ demētia troianoꝝ. Et noster
cōmēdabit̄ vbiqꝫ ꝓcessus ab omī su
perbie vicio excusatꝰ. Nam ⁊ si post
modū in nostrā vindictā ī troianos
durissimas penas inflixerimus eos
passim in ore gladij perimendo euer
tendo funditꝰ terrā eoꝝ mulieres eo
rū ꝑhenni vituperio ⁊ seruituti ꝑpe/
tue ꝯtradēdo. Nullꝰ erit q̊ nos exinde
poterit rōnabiliter increpare. Atten/
datis ergo si placꝫ si iuxta v̓boꝝ meo
rū monita h̄ sit a nobis efficaciter ex/
equendū. His igit̄ dictis ex circum/
stātibꝰ multi fuerunt q̊ ꝑmissa verba
dixerūt exequenda non esse. Alij lau
dauerūt expedire sic fieri vt rex ip̄e d̊/
creuit. Et dum ad h̄ omēs postremo
vnanimiter ꝯuenissent diomedem ⁊
vlixem in eoꝝ nūcios elegerūt. Qui
statim se accingentes ad iter sole celi
tenēte iam mediuꝫ ad troiane vrbis
menia ꝑuenerūt. ⁊ intrātes in ipsam
ad magnā regis priami regiā se cōfe
rentes descēdētes ab equis marmo/
reos gradꝰ scandūt. Cūqꝫ venissent
ad atrij spaciosi vestibulū mirati sūt
ip̄iꝰ pallacij edificia tam miro artifi/
cij opere circūfulta sꝫ potiꝰ sūt mira/
ti dum in medio ip̄iꝰ atrij inspexerūt
quandā arborē manufactaꝫ mathe/
matice artis subtili ingenio ꝯstructā
dum eiꝰ stipes esset ex auro gracilior
lancea in duodecim altitudine cubi
toꝝ in cuiꝰ stipitis summitate arbor
ip̄a mirabilis latitudinis se diffunde
bat in ramos q̊ totū ip̄m atriuꝫ lōga
circūfusione tegebat. Erant ei rami
ip̄i partim ex auro partim ex argen/
to cōpositi sic vt eoꝝ folia ⁊ flores eo
rū in multa diuersitate gemmaꝝ eo/
rū fructꝰ editi radiarēt. Longa igit̄
ip̄i duces ab eiꝰ inspectione ꝯtēti du/
ctu multoꝝ portas camerarū ascen/
dūt et ꝑuenientes in locū vbi rex ipse
priamus in multa suoꝝ nobiliū co/
mitiua sedebat nō sūt regem ip̄m ali
cuiꝰ salutatōis oraculo venerati. Sꝫ
eis velut in eiꝰ opposito ꝯsedētibꝰ sic
illi est affatꝰ vlixes. Rex priame si te
ꝑ̓mo salutatōnis v̓bis nō exquisiui/
mus nō mireris cū te capitalē habe/
amus in hostē et hostis sui hostis n̄
debeat orare salutē. Agamenon rex
cuiꝰ iussu nos ad te legati sumꝰ per
nos mādat tibi vt reginā helenaꝫ de
sui regni terminis violēter ablatā re
stitui facias regi suo et damna q̄uita
grecis illata ꝑ paridē natū tuū iuxta

volũtatem eoꝝ ad pñs studeas resarcire. Quod si feceris salute sani cõsilij potieris. Si aũt h implere forte contẽnes ipe respice q̃nta tibi et tuis sint mala finaliter ꝓuẽtura. Nam tu infelici morte succũbes vniuersi tui crudeli nece peribũt ꝛ h tua nobilis ciuitas tota cassabit̃ ex ruina.

Q̃uo rex priamus respõdit nũcijs grecoꝝ ad se missis.

r Ex itaq3 Priam⁹ intellectis v̓bis vlixis nulli⁹ expectata deliberatione ꝯsilij sic respondit vlixi. De narratione v̓boꝝ vestroꝝ ammiratione multa ꝯmoueor cũ a me talia requiratis q̄ regem victum ꝛ hostem in exterminio positum vix decerent. Nec puto grecos vr̃os aduersus me tantis virib⁹ ꝑualuisse ꝙ ad faciendum q̄ dicitis cogi deberẽ. Ipi enĩ petunt a me sibi satisfieri q̄ satisfactionis iudicio sunt subiecti cũ ꝛ ipi sint causa et si forte fuit aliq̄ fuit illa ꝑ quã ipsi hec mererent̃. Interfecerũt enĩ mihi patrem et fratres et quoscũq3 coniũctos. vrbem meã fundit⁹ euerterũt. ciues meos morti et exilio tradiderũt. ꝛ adduxerũt sororẽ meã exionam. que vtinã more regio tractaret̃ sed viliter more meretricio deturpat̃. et petunt me sibi ad satisfactionẽ vrgeri. Ego aũt volui nihilomin⁹ sub silentio tãti mali vitã educere nec anxiari strepitu ꝓlioꝝ. et ido misi ad eos legatũ meũ anthenorẽ vt ipi saltim sororẽ meã restituere dignarentur nihil aliud de cõmissis iniurijs postulando Quãto v̓o dedecore q̃ntis minis legatũ meũ affecerũt satis patet vobis et mihi. Non est ergo locus vt verba vestre legationis exaudiã certe perre turpi⁹ ꝑus mallẽ. Quare agamẽnõ rex ꝑ omĩa sit securus nunq̃3 me cũ grecis a ꝑpetere pacẽ q̄ me tãtis dolorib⁹ afflixerũt ꝛ vos etiã q̄ sermonibus talib⁹ vsi fuistis nisi esset ꝙ legationis officiũ vos defenderet morte vilissima vos facerẽ interire. Redeatis ergo ad vestros q2 donec vos video absq3 magne ire fluctuatione eẽ non possũ. Ad qd̄ statim diomedes ꝓrumpens in risum sic dixit O rex si solis nobis inspectis sine ira nõ estis toto ergo tpe vite vr̃e nõ eritis absq3 ira cũ greci in tanta potentia vicini vestri existãt. Et nõ ẽ tps vlteri⁹ differendi q̃n videas nos in eos corã ciuitate tua aduersus te ꝛ tuos in armis ꝯtinuis insultãtes Et si de solis nobis inermib⁹ tanto dolore ꝯpũgeris. q̃nto poti⁹ ꝯdolebis cũ pl⁹ q̃3 cẽtũ milia grecoꝝ ꝯtra te inspicies armatorũ ꝯ qs nulla te poterũt ꝯseruare tutamina q̃n tu ꝛ tui crudelis mortis sentias interitus infelices. Et ãnq3 tibi h mala succedãt secura libertate verba potes effũdere velut vana. Multi ergo d astãtib⁹ ad diomedis v̓ba commoti i ipm irruere subito voluerũt et ei iniurias g̃ues inferre aduers⁹ ipm etiã nudatis ensib⁹ insurgẽtes. Sed rex p̄amus suo eleuat⁹ a solio aduersus illos potẽter exclamat ne iniuriã aliquã illi inferre p̄sumãt cũ nõ sit sapiẽtis stulto fm suã stulticiã r̃ndere. Et ꝓpriũ stulti sit suas demonstrare stulticias ꝛ sapiẽtis in sua sapientia tolerare stultoꝝ errores. Sic enĩ stulto liberũ est stulta v̓ba diffundere. sic sapiẽtis cedit ad laudẽ auscultare q̄ dixerit et auscultata ridere. In v̓bis igit̃ stultis cognoscit̃ stulticia ꝓferẽtis. Et ego ꝑus mallem in ꝑsona pati q̃3 legatus aliqs in mea curia ali-

quā iniuriam pateret̄. Pro modico enī ⁊ vili excessu p̄t se aliq̄s vitupare de leui. Sedete igit̄ vniuersi nec p̄sumat āmodo aliq̄s vestrū ampli⁹ inhonesta pferre. Et sic cessātib⁹ eis eneas q̄ tūc iuxta regē p̄amū nullo alio mediante sedebat v̄bis obtēperare non valens sic dixit. Non est iustū domine rex vt stulto debeat quis s̄m suā stulticiā r̄ndere. Nam q̄ stulta pfundit ius ē vt de sua stulticia ꝯdignam accipiat disciplinā. Ego ei in conspectu vestro tanta ⁊ talia possem dicere inhonesta ꝙ me occidi de iure fieri mādare possetis. Et nisi essꝫ vr̄a p̄sentia ille q̄ tanq̄ꝫ fatu⁹ est locut⁹ iam vt mortē incurreret nō esset indignum q̄ tam audacter ampullosis ⁊ verbis mordacib⁹ vestrā lacerare non horruit maiestatē et nos v̄bis eisdē turpiter exagitare presumpsit. Moneo ergo eū vt ab h loco discedat si p̄sumptā nolit stulticiā in sapientiā cōmutare. Diomedes v̄o ad p̄dicta nullaten⁹ stupefact⁹ sic ad enee v̄ba r̄ndit. O tu quisq̄s es i s̄monib⁹ tuis bene cognosco te nō rectū esse iudicē sꝫ oblocutorē acutū. Valde desidero vt te apte inuenire possem in loco in quo tibi grates ꝯdignas q̄s meruisti reddere possim de v̄bis q̄ tam ingrato ptulisti s̄mōe. Bene video ꝙ brūs ē ille rex. q̄ te in ꝯsiliariū suū tenet. q̄ tam bene nosti ꝯsulere regi tuo vt tu⁹ rex iniuriaꝝ actor existat ⁊ sic de facili labilis ad pudorē. Ulixes aūt diomedis v̄ba sagacitē interrūpēs monet eū ne plurib⁹ v̄bis vtat̄. Et illico idē vlixes regi priamo sic dixit. O rex intelleximus plene singula que dixisti. Ammodo recedem⁹ a te et regi agamenoni q̄ p te dicta sūt singula fideliter referē⁹. Et sic statim ambo a palacio descēdentes equos ascendunt et in celerib⁹ gressib⁹ ad eoꝝ exercitū puenerūt. Qui ꝯtinuo descendētes ab eq̄s agamenonis tentoriū simul intrāt vbi maiores exercit⁹ cum agamenone morabāt̄. Et referētib⁹ illis cūcta q̄ didicerāt a p̄amo rege predicto d ipi⁹ p̄ami respōsione valde mirati sūt greci et q̄liter sit āmodo ꝯtra troianos in talib⁹ pcedendū orditi sūt ꝯsilij multas vias de q̄b⁹ infra prime seriatim suo ordīe referem⁹. Uerūtamen anteq̄ꝫ ad narrationis seriem accedā⁹ de p̄dicto enea aliq̄ sunt dicenda. Hic ē ei ille eneas q̄ ꝯcept⁹ et nat⁹ ex dea venere ⁊ Anchise post troiane vrbis exidiū pfugus cū reliq̄s troianoꝝ p mare cū q̄busdā suis nauib⁹ tirrenū nauigādo p pelagus post multos successus romane vrbis et romanoꝝ rei publice fact⁹ est princeps. de c⁹ stirpe ille inclit⁹ magn⁹ cesar August⁹ in mag̃ felicitate pcessit Hic etiā ille ē de q̄ impator Iustinianus in libris legū suarū videlicet in libro autēticoꝝ in rubrica vt p̄ponat̄ nomē impatoris legitimis documētis fecit inclitā mentionē dicendo sic ꝙ si a magno cesare augusto īpatores ceteri dicēdi sūt cesares multo fortius s̄m p̄meua tpa oēs imperatores ab enea eneades dicēdi sūt. q̄ p̄mus rem publicā romanoꝝ imperiali q̄si sceptro impialit̄ gubernauit. Hui⁹ āt enee successus ꝯtinuos ⁊ pcess⁹ necnon et p maiori pte gesta virgili⁹ in suo ope eneidoꝝ dū vixit multa descripsit licet morte puent⁹ cōplere nō potuisset integralit̄ opus suū.

De grecis mittētib⁹ achillē et thelaphū p obtinēda maxima victualiū copia continue in exercitu grecoꝝ.

Um hec itaqȝ gererent̃ ꝑut supi⁹ sũt rela/ta agamenon rex vniuersos reges duces et principes ad generale consilium in planicie thenedon vo/ce preconia venire mãdauit. Quib⁹ statim conuenientib⁹ in loco p̄dicto idem agamenon intentionis sue ꝓ/positum in hec sub compendio ver/ba resoluit Inter alia necessaria que exercitui nostro potenter incumbũt est illud precipuum vt curã solicitaȝ habeamus qualiter exercitus noster dum est in conflictu belloꝝ debeat vi ctualib⁹ abũdare nam sine multo vi ctualiũ presidio exercitus noster vix possȝ prodesse. Quare si vobis vide/retur acceptum apud messaȝ pro vi/ctualibus continue rehabendis in q̃ maxima fertilitas viget speciales no stros nuncios viros strennuos ⁊ fi/deles absqȝ mora mittamus vt talit̃ predicti nuncij nostri predicta statu/ant et salubriter ordinent ꝙ indeficiẽ ter predicta victualia continuis suc/cursibus exercitui nostro in mlta ex/crescenti copia faciãt abũdare. Aga/menonis vero p̄dicti suo colloquio fine facto omnes astantes consiliuȝ suũ probant et incontinẽti strennuũ achillem et thelephum filium quon/dam herculis super executõne predi cti negocij cõmuniter elegerũt vt ad exequenduȝ predicta in multa comi/tiua militum pugnatoꝝ ad messam se dirigere deberent In hac igitur prouincia regnabat rex quidam no/mine theutran qui regnum ip̃m lon ga pace tenuerat dum in ipso multo rum militum copia et viroꝝ pugnã/tium inuent⁹ bellicosa vigeret. Ple/riqȝ enĩ dicere voluerũt hãc fuisse si/ciliã. q̃ in multaꝝ fertilitate victualiũ fuit sp abundãs dicta messa a messa/na ciuitate existẽte in ip̃a. q̃ sita ĩ introi tu ip̃i⁹ insule ex parte licoꝝ regnoꝝ mirabili salutis portu congeritur in q̊ naues in multa classiuȝ q̃ntitate oĩ tpe tuta statione tuet̃. Et ꝑinde q̃daȝ dicere voluerũt ꝙ p̄dicta ciuitas mes sana ideo dicta est quia ratione por tus ip̃i⁹ messis edite in adiacentium locoꝝ terminis coacte d̃ferũt̃ in ip̃aȝ. q̃ p nauigantes postmodũ p diuer/sas mũdi partes delatas quest⁹ grã deuehunt̃. Licet nõnulli dixerunt ci uitatẽ ip̃am messe a a cuiusdaȝ regis dicti messanus titulis insignitã. q̃ dũ regnaret in insula ciuitateȝ illam ex suo nomĩe messam voluit appellari. Sed frigius dares de his nihil ĩ suo opere descripsit simpliciter ponens achillem et thelephum apud messaȝ gratia querendoꝝ victualium adue nisse. que cũ forte sit alia a sicilia po/tuit esse grecis magis propinqua q̃ȝ insula sicilie que eis erat valde remo ta licet Bratum sit ꝙ sicilia subiecta fuerit ditioni grecoꝝ. In hac igitur ꝓuincia messe achilles et thelephus in copia triũ miliũ militũ strennuo/rum cũ multo nauigio ꝑueniũt qb⁹ cũ eoꝝ nauib⁹ applicantib⁹ ad litora terre p̄dicte et eis ĩ terrã descẽdẽtib⁹ rex theutran cuȝ multis militibus et multis cateruis peditũ ꝯstipat⁹ ꝑue nit ad litus vbi achilles et thelephus descenderãt in comitiua suoꝝ. Qui statim insurgentes ad arma dum re gem et suos ꝯtra se venire sũt infalli biliter suspicati. Nec pati velle eos ĩ sua terra aliquo modo eẽ animosis v̈tutib⁹ se ꝯtra eos p̄lio se presentant Quid vltra. Bellum feruet asperri/mũ inter vtrosqȝ hincinde cadũt ca/

dauero gladio trucidata. mlti cadūt
ex grecis sȝ plures ex inimicis eorūȝ.
Licet enī greci multa v̓tute vigerent
tñ resistere aduersariorꝝ numero tri/
plo maiori vix poterāt. Et reuera
oēs greci ibi fuissent nequit̄ īterfecti.
nisi fuisset ille mirabilis in opib⁹ ar/
matorꝝ achilles. q̄ multo studio con/
templat⁹ q̄ntitatē pugnātiū ꝛ q̄litatē
ip̄orꝝ ꝑcepit ꝛ vidit regē theutrā ī me
dio conflictu bellantiū ꝯ hostes suos
dāna grauia infugentē. Quare idēȝ
achilles impetuose dissiluit in confli
ctu frāgit ꝛ disrūpit acies vniuersos
interficit. q̄ ei⁹ cōspectui se opponūt et
q̄ ad sui transiūt nō aperiūt sibi viaȝ
Ad regem ergo theutrā velut leo ru/
giēs applicat ip̄m impetit ense nudo
crebris vexat ictib⁹ vulneribus sau/
ciat et eius galee laqueis viriliter ex/
tirpatis arreptū regem ꝑ violentiaȝ
ꝓstrauit in terrā eleuatoq̄ȝ mucrone
ip̄m interficere furibūd⁹ ītēdit Sȝ
thelephus q̄ scđus ab achille pug̃bat
vt sentit achillē sic in regeȝ theutram
crudeliter inseuire et eleuata dextra
velle ab eo eximere caput ei⁹ se in me/
dio vtriusq̄ȝ īgerēs descendentē ictū
accipit scuto suo et pia voce humilit̄
deprecat̄ achillē. vt regi theutrā letali
ter vulnerato q̄si mortuo et deuicto
mortem vltimā ꝓ sua benignitate re
mittat ꝛ vite spaciū victo victor īdul
geat. q̄ se sibi q̄si victū iūctis maībus
offerebat. Ad thelaphū igit̄ illud re/
spondēs dixit achilles. Que nā cā te
mouet ꝯ publicū hostē nostrū exer/
cere grām pietatis. q̄ tam crudeli req̄
sitione sola sua armorū ꝯfidētia nos
ꝑmo vexanit. Iustū est vt ip̄e cadat
in foueā quā parabat. Cui thelephus
Dñe iste rex fuit quondā patri meo
multa familiaritate ꝯiunct⁹. Et ego
dū quadā vice in hanc terrā suā ca/
sualiter diuertissem infiniti honoris
mihi aperuit grāȝ ꝛ vtiliū seruiciorꝝ
copiā in me ī maxīa q̄ntitate ꝓfudit.
ꝓpter qđ ei⁹ vite dispendiū totus ab
hominor ꝛ abhorreo mortē ei⁹. Cui
achilles. Ecce illū trado tibi recipe eū
et de eo ꝓsequaris finalit̄ tuum velle
Rege itaq̄ȝ theutram sic a manibus
achillis auulso ꝛ ab eo instātis necis
exicio liberato belli est finis imposit⁹
secedūt turme greci victores redeūt
ad naues. Rex aūt theutrā ad suam
regiā deducit̄ semiuiu⁹. Ad c⁹ p̄ces
cū multa humilitatis deuotōne por/
rectas. Thelephus ꝛ achilles incedūt
cū ip̄o in cui⁹ regia recipiunt̄ hospi/
tes in honore maxīo et rerū affluētiū
vbertate Non post multos v̓o di
es rex theutraȝ letalib⁹ vulnerib⁹ sibi
ab achille potenter inflictis atritis
p̄ multa valitudine fact⁹ exanimis. ꝛ
videns vite sue extrema sibi accelera
re dispendia achillem et thelephū ad
se mādauit venire. Quib⁹ ad eū ve/
nientib⁹ et inuenientib⁹ ip̄m in regio
strato iacere idēȝ rex theutrā sic locu
tus est illis. Inclīti duces longa sal⁹
sit vob. Dico eī vobis thelepho caris
simo meo q̄ȝ iaȝ vite mee ad extrema
deueni mortis interitū ampli⁹ deui/
tare nō valēs. Cum igit̄ heredē mihi
legitimuȝ ex me ꝓgenitū fata p̄stare
noluerūt ne p̄sens regnū meū rema/
neat in caduco qđ multo labore que/
siui ꝛ labore nimio manu tenui vsq̄ȝ
nunc incusse et quod iam quesitum
infallibiliter amisissem. nisi ille vir
strennuus qui omnibus alijs stren
nuis virtutibus fuit prelatus victo/
riosissim⁹ hercles pater tu⁹ ī adiuto/
riū meum ad preces meas festināti⁹
occurrisset dū in magna multitudīe

hostiū meoꝝ regnū istd iā ꝑoccupa/tū existeret. ⁊ recuperādi aditū iā mi/hi spes certa defecerat. et ipe solus in sola sue ꝟtutis potētia vniuersos ho stes meos ī duricia belli confregit. ex eis inenumerabilib⁹ īteremptis. ꝑpt qd regnū istd ab omī hostili ꝯgressu tūc ⁊ postmodū liberauit. ⁊ mihi illd in quietis pace restituit liberatuꝫ. vñ nō meis meritis nec mee ꝟtutis potē tia vsqꝫ nūc sū h⁹ regni sceptro in pa ce potitus. ſꝫ sola tui benigni pr̄is af/fectuosa ꝟtute. Ex h itaqꝫ loco illi q̄ putauerūt ꝓuinciā messe eē siciliam opinionē eoꝝ multa firmitate corro borāt. asserētes herculē ī siciliā adue/nisse. Unde dictū ē in vna pte sicilie ex pte barbaroꝝ herculē ex cā memo/rie suos fixisse colūnas. q̄ loc⁹ adhuc dr̄ colūnarū. ⁊ fra dudū existēs in ea hercules vocabat̄. lꝫ qdā voluerunt corrupto noīe herculis heracliā no/miari. Sꝫ h rata nō sūt. In hac igit̄ terra dudū a barbaris exarata ⁊ da/ta penit⁹ in ruinā adhuc supsūt qdā colūne. q̄ vulgo colūne herculis nū/cupant̄. et in eo quondaꝫ fredericus scds ꝑnceps rei publice romanoꝝ. ⁊ rex sicilie fecit ꝯstrui quādā terrā ꝯsi derās locū ipm habitātib⁹ vtilē ꝑpt situ. qꝫuis in facie pelagi situs sit ca/rens oī port⁹ statiōe salubri. Que tñ terra ꝑpter sit⁹ bonitatem plena ipso vsqꝫ in hodiernū dieꝫ dr̄ terra noua.

Rex aūt theutrā sua trahēs extre/ma dispendij incepto ſmone suo ver sus telephum cōtinuauit hec verba. Cuꝫ igit̄ fili telaphe ille ꝟtuosissimus pater tu⁹ regnuꝫ istud sibi sua ꝟtute quesiuerit. ⁊ ego mihi ab eo nō repu/tauerim restitutuꝫ sed mihi poti⁹ ab ipo cōmissū. qd fata sibi viuēti cōce dere voluerūt vt ꝓ pprīū habituro tibi loco ei⁹ cui⁹ es heres ⁊ fili⁹ fata tibi rōnabilit̄ ꝯcesserūt. q̄re te animo te i stādi in h meo pñti eulogio heredēꝫ instituo tam in regno isto qꝫ in oīb⁹ alijs bonis meis. vt h⁹ regni sceptro et dyademate potiaris et gubernes. me aūt honore regio regis tradere se pulture curabis celebratis meis ob/sequijs more regali. Et his dictis et scriptis rex theutran cōtinuo morte supueniēte vitā finiuit. q̄ mortuo te/leph⁹ d sua morte tristat⁹ cū ꝓcerib⁹ regni sui corpus ei⁹ honorabili tradi dit sepulture. et lapide marmoreo ni miū ꝓcioso ē tūba ꝯstructa ei⁹. ī qua statuit condi cadauer. In c⁹ tumbe supficie h epithaphiū sculptuꝫ iussit apponi. Rex theutran iacet h quem morte peremit achilles q̄ telepho re/gni sceptra tenere dedit.

De Thelapho duce nouiter in regem electo.

Hoc igitur facto hi vniuersi maiores regni et p suas vrbes singuli popula/res telepho. q̄ ducis noīe iure suo in paternis fuit titulis insignit⁹ nouo facto regi tanqꝫ eoꝝ regi ⁊ dño sacra menta fidelitatis et homagij pſtiterūt Et deinceps rex ipe teleph⁹ regni ipsi us gubernacula moderatur⁹ assum psit. Achilles autē omnīū victualiuꝫ copia nauib⁹ oneratis ⁊ alijs neces/sarijs ad vite regimīa deputatis. tele phū regē volentē cū eo in grecoꝝ exer citu ꝓficisci. et ꝓ facto redire ī regno ipo. in q̄ ipse rex erat assumpt⁹ quasi inuitū residere et remanere manda/uit. monēs illum et monitis ꝑcepta subiūgēs vt circa cōtinuos succurs⁹ victualiū ⁊ aliaꝝ rex edibiliū ī greco rū exēcitū mittēdoꝝ curā dbebat icess

santē et vigilē adhibere. Qui oī dēuo
tione ꝛ affectiōe subiecta se pdicta p̄
petim obtulit ipleturū. ꝛ sic achilles
a rege thelepho discedente cū suis na
uib⁹ alta petit maria. ꝛ recto remige
nauigāte sospes ꝛ incolumis puēit i
thenedon vbi adhuc grecoꝝ exercit⁹
morabat̄. Qui statim descēdēs in ter
rā in comitiua mltoꝝ ad tētoriū aga
menonis regis se ꝯtulit vbi cōfestim
reges duces et ipsi⁹ maiores exercit⁹
ꝯfluxerūt. et achillem in mag̃ leticia
suscipiētes in gaudio mario fouent
amplexib⁹ et amicis oculis blādiūt̄
anteq̄ȝ eū quē p̄ ceteris carū habebāt
et in oīb⁹ potiorē. Narratis itaqȝ per
eū singulis q̄ gesta sūt in messe puīn
cia et de thelepho facto rege ꝛ d̄ naui
bus inde adductis onustis ꝛ indefi
cienti victualiū q̄ntitate p tpa etiam
successura a thelapho rege promissa.
Propt̄ qd̄ certū erat āmodo grecoꝝ
exercitū nullā posse penuriā victua
liū trepidare. omēs excrescēti gaudio
sunt letati valde. et achillis pcessus p
babili rōne laudabiles vndecūqȝ cō
mendāt. Et sic v̄bis omib⁹ sine facto
achilles ad tētoria sua redit. vbi cum
mlto gaudio a suis mirmidonib⁹ le
ta mēte recipit̄ gratificātib⁹ sibi mul
tū. Verū cū in hoc loco frigius dares
dicēdi materiā fuit digressus añq̄ȝ d̄
grecoꝝ pcessib⁹ successiue loquētib⁹
aliq̄d enarret seriatim et noīatim de
creuit describere in hoc loco q̄ reges et
quot. q̄ duces ꝛ pncipes in defensio
nē troiane vrbis aduenerūt sic supra
de regib⁹ ducib⁹ ꝛ alijs veniētibus i
grecoꝝ exercitū descp̄sim⁹. Dignuȝ ē
eni vt et nos in hac pte d̄ eis faciam⁹
et si nō oīm saltem de maiorib⁹ men
tionē. Sciendū est ergo ꝙ de regnis
eoꝝ licet dares frigi⁹ nihil inde dixe
rit venerunt tres reges cū plus q̄ȝ tri
bus milib⁹ militū armatoꝝ. rex vieȝ
Pandor⁹. rex Thabor. ꝛ rex Anda
strus. Item de quadā puīcia q̄
d̄r colofon. quā q̄dam dixerūt esse in
sulā multe speciositatis ꝛ plenitudīe
vbiū circūfultam venerūt quattuor
reges in comitiua q̄nqȝ miliū militū
quoꝝ vnus vocabat̄ rex carras. ali⁹
rex imasius. tertius rex nestor fortis.
et quart⁹ rex amphimac⁹. Item
de regno licie cum tribus milib⁹ mi
litum venit rex Glencon cū eius for
tissimo filio sarpedone. q̄ rege p̄amo
fuerat vinculo ꝯsanguinitatis astri
ctus. Item de regno licaonie ve
nit rex enphemus cū mille militibus
expertis in bello. Itē de regno qd̄
dicit̄ de larisso venerūt duo reges cū
militibus mille q̄ngentis. scȝ Hupor
grandis. et rex enpedus. Item de
regno quod dicitur tabaria veīt rex
Remus cū trib⁹ milibus militū ꝛ in
ei⁹ comitiua venerūt comites septeȝ.
et duces quattuor qui regi Remo fi
deles erant de iure vasalli. Hij auteȝ
omēs portabāt arma coloris Jali
ni siue flaui absqȝ aliq̄ intersigno. vt
inter belloꝝ acies rex Rem⁹ et sui de
facili possent agnosci. licet essent alij
qui eadem arma gestassent. Iteȝ
de regno qd̄ dicitur Tracia. videlicȝ
que in orientali plaga sita est veīt rex
Piler et Alcamus dux secum mille
et cētū milites aducētes Itē de re
gno p̄nonie veīt rex p̄cemessus ꝛ q̄
dā sobrin⁹ ei⁹ dux stupei cū mille mi
litib⁹ tātū. q̄niā h⁹ regis puīcia tota
ꝯsistit ī mōtib⁹ obscuris nemorib⁹ ꝛ
siluis vmbrosis. Rare eī sūt ī ea ville
et mille planicies. Et iō d̄r in ea mul
tos satiros faunosqȝ bicornes q̄ȝ plu
rimū abūdare. Et ideo etiā ī ea mul

ta miraculosa visa fuisse narrāt. Nā et in t'ra illa sūt diuersa genera volu/ crū ꝛ ferarū ꝛ iō ei⁹ milicia p̄ ceteris est ex̄pta in v̄tutib⁹ lancear̄ arcuū et etiā sagittar̄. Itē d̄ ꝓuīcia boetine venerūt tres duces cū militib⁹ mille ducētis dux vicȝ Affini⁹. dux Forti/ nius. et dux Sani⁹. Itē de regno brotino qd̄ ē valde suppositū oriētali plage plenū oī genere aromatuȝ. ve/ nerūt duo reges frēs cū mille militi/ bus. rex vicȝ Boetes. ꝛ rex vicȝ Epi/ stius Itē de regno paffagonie qd̄ est nimis ꝓpinquū v̄sus oriente q̄si regnū inaudibile ꝓpter multā remo tōeȝ ipi⁹ venit ille ditissim⁹ auro ꝛ gē mis q̄ in flumīe tigris ꝛ eufratis cre/ brius inueniūt. In cui⁹ ripis regnū ip̄m paffagoniū situ est. rex scȝ Phi/ limenis cū duob⁹ milibus militū ha bentiū scuta. q̄r̄ materia non erat ex ligno ꝯstructa. ſȝ tantū ex corijs deco ctis m̄lto tn̄ auro fulgētia ꝛ diuersis gemmis ornata. Hic rex philumenis erat statura valde grādis nō minor statura gigātis Itē de regno ethi opie veīt rex perses ꝛ in ei⁹ comitiua strēnu⁹ rex Mennō cū militib⁹ du/ cib⁹ ꝛ comitibus sibi subiectis. et cuȝ trib⁹ milib⁹ militū. et ī eor̄ comitiua venit. Sigamon frater regis mēno/ nis supradicti Itē d̄ regno thereo veīt rex Teseus ꝛ fili⁹ ei⁹ Artilogus cū mille militib⁹. cū ip̄e rex these⁹ eēt regi Priamo stricta ꝯsanḡnitate cō iūct⁹. Iteȝ de insula q̄ d̄r Agresta venerūt duo reges cū militib⁹ mille. cc. q̄r̄ noīa h̄ exp̄ssa nō sūt Iteȝ de regno Lissinie qd̄ est vltra regnum Amazonū veīt q̄dā rex senex multuȝ ſȝ multa discretione ꝯspicu⁹ nomine Epistrop⁹ septē liberalib⁹ artib⁹ eru/ dit⁹. Hic duxit secum mille milites ꝛ dam sagittariū visu mirabilē. c⁹ vna medietas ab vmbilico superius erat hō. ꝛ ab vmbilico deorsū erat equus et illa medietas que erat hūana tota erat corio coop̄ta piloso. sic coriū eq̄. oculos tamē habebat flāmeos velut igne rubētes doct⁹ in arcu timorosi tn̄ erat aspectus. q̄ aduersus grecos pugnās multos timores incussit. et damna q̄ȝ plurima dedit eis dū mul tos ex grecis letiferis vulnerib⁹ pere/ misset. Fuerūt āt milites q̄ his re/ gib⁹ aduenerūt p̄ter milites ip̄i⁹ regis Priami et minoris ī die numero tri ginta duo milia. Nunq̄ȝ enī ab ipsi⁹ mūdi ꝯstitutōne legit̄ tot milites. tot iuuenes bellicosos coactos in vnuȝ. vbi totius mundi militū flos tam ex p̄te troianor̄ q̄ȝ ex p̄te grecor̄ ꝯuenit in vnū. Attēdant ergo lectores p̄ntis histoṙe q̄ȝ leui causa q̄ȝ debili ratiōe tot fortiū tot maior̄ ꝓcessit interitus. Sane abhominād̄a sūt scādala q̄n/ tūcunq̄ȝ debili sint ratione subnixa.

De grecis recedentib⁹ ab ī sula Thenedon et trāsferētib⁹ se in obsidione vrbis Troie.

n Vndū enī gre cia thenedon loco discesse/ rāt cū inclit⁹ ille palamides fili⁹ regis nauli cū trigīta nauib⁹ mi litibus onustis ibidē applicuit De c⁹ aduētu greci letati sūt valde q̄zuis d̄ mora ip̄i⁹ multū ip̄ingerēt ꝯtra eum q̄re maturi⁹ nō venissȝ ꝛ p̄cipue apd̄ athenas. Qui asserēs se graui fuisse morbo detentū suā absentiā rōnabi/ lit̄ excusauit. Hic āt palamides inter grecos ī honore maxīo gerebat̄ cum apd̄ maiores grecor̄ p̄m⁹ existeret vl̄ scd̄s potēs. s. ī v̄tute bellādi discretus

in omni igitũ ꝯsilio et specialiter ꝑilo-
rũ diuitijs plenꝰ ꝛ militibꝰ opulentꝰ
Rogãt ergo eũ greci vt vnꝰ de consi
liarijs statuat. Qđ palamides gra-
tanter annuit ad postulatõez ipsoꝝ.

Multis ergo diebꝰ ꝛ noctibꝰ gre-
ci ꝯuenerũt in vnũ ꝛ ꝑcipue maiores
eorũ vt certa ꝯsilia scrutarent̃.ꝑ que
ad obsidendũ troianaꝫ vrbẽ possent
vtilius ꝛ cõmodiꝰ ꝑuenire. Prouı-
iderũt ergo ꝑmo vt sub noctis tene
bris exequerent̃ ꝑdictũ opus eorum
Sꝫ timore ducti de recessu nauiuꝫ a
loco vbi tũc erant ꝛ accessu ad litora
vrbis troie ne noctis obscuritas ꝛ ꝑ-
cipue locoꝝ incognita noticia naui-
bus ꝛ nauigãtibꝰ possꝫ inferre discri
men. Propt̃ qđ ab hꝰ ꝓposito destı-
terũt et adhuc ex ĩtegro eis refricanti
bus multa ꝯsilia soliꝰ Diomedis cõ
siliũ ratũ fuit.q̃ inter grecoꝝ ꝯsiliari-
os h̃ verba ꝓfudit. Audite vniuersi
reges ꝛ ꝑncipes q̃ nũc p̃ntes potestis
aduertere verba ꝛ attẽdite sensũ eoꝝ.
Multuꝫ enĩ vereri debemꝰ et multi
dedecoris pudore ꝯfundi.qꝛ iam est
annus vnus elapsus et plũs qꝫ ĩ hãc
terraꝫ venimꝰ nec ab ea recedere nos
aliq̃ audacia potuit animare vt troi
am adire vel videre possemꝰ. Quid
interim pegimꝰ. Nihil aliud reuera
q̃ꝫ inimicis nostris habilitatem pre-
stitimꝰ ingeniũ ꝛ sensũ acuimꝰ eoꝝ
in nos ad inueniendũ materiã vt fa-
ciliꝰ et potentiꝰ valeãt nos deducere
in ruinã. Ecce enĩ iam postq̃ꝫ huc ve
nimꝰ nec inde discessimus qđ ꝓ certo
notissimũ nobis est troianis esse sup
addita multa subsidia vrbẽ eoꝝ in de
fensionẽ ipoꝝ nouis muris vallis et
caueis parauisse ĩ mlta cõpositõe pa
loꝝ. Facilẽ enĩ habilitatẽ interim ha-
buerũt om̃ia ꝑdicta faciẽdi ꝛ causas
et materias eoꝝ victorie ꝓcurare cuꝫ
ipi iam ꝯceperit ꝛ ꝓ certo teneãt nos
aduersus eos ꝓcedẽdi audaciã non
habere. Et idõ q̃nto magis negociuꝫ
h̃ differt̃.tanto magis dãna nobis ꝛ
dedecora ꝓcuramꝰ. Puto eĩ q̃ si tã-
ta olim potuissemꝰ animositate fer-
uere q̃ recto remige troiane vrbis ꝑ-
uenissemꝰ ad litora et repẽte ꝑcipue
q̃ facilior nobis p̃stasset in t̃ra descẽ-
sus cũ troianis improuisis descẽdisse
mus in ipos.et nũc nos descẽdere sit
necesse illis ꝓuidis et munitis. Mo
neo ergo si placet vt statim nauibus
preparatis mane diluculo nos accĩ-
gamꝰ ad iter ꝛ apparatibꝰ bellicis in
stitutis cursu celeri ad troie litora cõ
feramꝰ et in potenti ṽtute bellãdi de-
scendamꝰ in terrã obsidionẽ optatã
ꝯtra vrbẽ ipãꝫ oĩ celeritate firmãtes.

Scire eĩ debemꝰ q̃ troiaĩs volẽti-
bus nũq̃ꝫ poterit a noƀ h̃ fieri nisi ꝑ
belloꝝ discrimĩa et ꝑ magnã virium
nostrarũ cõgeriẽ appositam vndecũ-
q̃ꝫ. Rũpamꝰ igit̃ moras õni alia de
liberatione postposita et q̃cq̃d ĩ ꝯtra
rũ possꝫ dici ac quicq̃d sit a nobis fu
turũ ꝓsperũ vel aduersuꝫ post terga
laxemꝰ.cuꝫ ita fieri sit reuera necesse
et ꝑ aliã viã venire ad effectꝰ ꝓposito
rũ nostroꝝ cõmodiꝰ non possimus.
Placuit igit̃ omnibꝰ absolute datũ
a Diomede ꝯsiliũ. Quare sequentis
diei aurora surgẽte cũ multa discreti
one solutis nauibꝰ portuꝫ exeũt et la
to spaciant̃ in mari ibiq̃ꝫ pleno sum
pto consilio.q̃ naues debebant ꝑmo
ꝑcedere ꝛ q̃ postea sint sequaces alto
pelago se cõmittunt.

De dispositione nauiũ gre-
corũ precedentiũ et subseq̃ẽ-
tiũ in obsidione Troie.

Primo igitur statuerunt pcedere naues centū extensis velis signis vētilantib⁹ ꝛ verillis bellicis etiaꝫ in eis castellis erectis ꝛ multoꝝ armatoꝝ tumultu munitas. Subsequenter vo faciūt inseq̄ alias naues cētuꝫ deinde reliq̄ p pelag⁹ insequētes ꝛ p ordinē pcedētes recto cursu nauigāt versus troiam. Nec mora nauigantes in eis troiana litora vicina cōspiciūt ꝛ suburbanas vndiqꝫ stationes et mox inspiciūt ipam troiaꝫ. Quare flexa gubnatōe temonū ipi⁹ troiane vrbis litorib⁹ appropinquāt in terrā descēdere satagentes. Troiani vo vidētes naues ipas iam eoꝝ lit⁹ et litora in tanta mltitudine attigisse subito in arma psiliunt. ꝛ armati armatos eq̄s ascēdūt. et non expectata ducis seu regis eoꝝ licētia. inordinato cursu festināt ad lit⁹. Greci vo vidētes tantā militū copiā armatorū ad defensionē litoris aduenisse earū multitudineꝫ sūt admirati. Potiori tn̄ admiratōe sūt moti vidētes illos tam strēnue tam docte se regē sub tegumētis armoꝝ. Null⁹ enī fuit inter eos tam audax tam aīosus tā fortis q̄ ad inspectionē mltitudis troianorū vacillantē aīm ꝛ trepidū nō sumpsisset. Sꝫ q2 greci aliter non poterāt in terrā habere descensum q̄ꝫ p ictus ensiū nudatoꝝ ꝛ letalis belli ꝯflictuꝫ vniuersi arma capiūt mlta aīositate resumpta. Quare pthesilaus philardoꝝ rex q̄ pm⁹ extiterat ī ordīe nauiū venientiū cū pmis centū nauib⁹ primus ī multa aīositate secur⁹ terram attingē virilit̄ est conat⁹. Sꝫ mlte ex nauib⁹ vētoꝝ mlta rabie ipellente velis extēsis ī terrā veniūt. quaꝝ multe frangūt̄ ex illis. ppt̄ qd̄ mltos ex nauigantib⁹ in illis mare viuos absorbuit. Et q̄ viui ex eis puenire potuerūt in terrā a troianis ī multo martirio perimūt̄ multoꝝ flagellorū acerbitate pcussi. Timuit ether in ferientum ictib⁹ densant̄ nubes in aere ex emissione ꝯtinua sagittaꝝ. vicine aq̄ litoris īterfectoꝝ cruore rubescunt ex q̄ꝝ nece patent̄ dat̄ itelligi q̄ntus fuerit letalis descēsus grecoꝝ in terram.

Nūq̄ꝫ legit̄ exercitū aliquē tanta infelicitate. tāto discrimīe ī terraꝫ hostiū descēdisse. ſꝫ post pdictas centuꝫ naues insequētes easdē in eūdē locū adueniūt. Nō tn̄ repente ī terrā veniunt sic̄ pme. Sed velis eaꝝ multa comoditate depositis terrā pui̇a discretione attigere sūt conate. Quare nauigātes in illis in terrā descēdere iaꝫ anhelāt. q̊s troiani in armata manu receperūt viriliter. phibētes eoꝝ accessū in terrā. Greci vo in pdictis nauib⁹ existētes paratis balistis innumerabili q̄ntitate in crebris ictib⁹ sagittarū troianos arcēt a litore. ex q̄ꝝ letiferis ictib⁹ mortui multi cadunt. Secedētib⁹ ergo parū p balistarū timore troianis greci psiliētes a nauibus in terrā veniūt. ꝛ nauigātib⁹ in pmis nauib⁹ si q̄ sunt succurrere moliunt̄. Unde dirū ꝛ letale bellū cōtra troianos instituerūt. Illic pthesilaus rex q̄ iam ī terrā descēderat mirabilia ꝯ hostes de sue strēnuitate psone cōmisit. Infinitos ergo ex troianis suo ense pemit. et mirabilis adiutorij subsidia tūc pstitit grecis suis secū bellātib⁹. Nisi enī ipe sol⁹ fuisset oēs greci q̄ terrā troianoꝝ attigerāt et descēderāt ī ipa sine dubio mortis excidia finaliter incurrissent. Sꝫ quid pfuit pthesilai animosa defensio cū

tantū forte septē milia grecoꝝ pugnā
foueāt aduersus cētū milia troiano
rū. Cōmittit̄ ergo mortale ꝓliū inter
eos. sed vidētes greci nullū eis ad na
ues fauere posse fuge subsidiū cū illis
naues ascēdere nō sit tutū ⁊ cōmēda
re se fluctibꝰ ⁊ ꝓfūdi maris hiatibus
sibi nō videāt esse salubre malūt ī ter
ra eoꝝ vitas extinguere q̄꜄ in fluctuū
ceca ꝓfūditate demergi. Instaurāt
ergo bellū in ea aīositate q̄ ꝑnt. multi
tñ ex eis ferro trucidāte depereūt cu꜄
et arene bibule ex ferro candentiu꜄ ri
uos absorbeant troianis ꝑ eoꝝ mul
titudine crudelit̄ seuientibꝰ ꝯtra eos
In magnā igit̄ angustia greci se defen
dūt ⁊ in multo interitu ꝑsonaꝝ vsq꜄
ad extrema litoris retrocedere sūt co
acti. Qui omnes amara nece subito
ꝑijssent nisi archelaus et ꝓthenor sta
tim terrā cū eoꝝ nauibꝰ attigissent. q̄
in multa v̓tute bellandi velint nolint
hostes eoꝝ descēdūt a nauibꝰ. et ī mlt̄
ta potentia ꝓliantiū succurrerunt su
is occurrūt etiā hostibꝰ. ⁊ maxīa vio
lentia se defendūt. Instauratoq꜄ bel
lo cū ceteris q̄ aīositate resūpta in bel
lo durꝰ se ꝑsentāt. acriter bellum fo
uent. ⁊ in mlt̄o sine dubio eaꝝ ꝑsona
rū discrimīe ꝓliant̄ Tūc supuenit
dux Nestor q̄ dū suis nauibꝰ ī terrā
applicuit. ⁊ sitiēti aīo succurrēdi ipis
salue descendunt in terrā ꝓlio subito
se īmiscent. Frangūt̄ lancee. sibilāt ꝑ
aera multe sagitte. tremunt enses. ca
dūt occisi. ⁊ aer clamore multo ꝯfun
dit̄ deficientibꝰ ad ruinas archelao
et prothenore viris strēnuis multos
nihilominꝰ īterficientibꝰ ex troianis
Tūc rex ascalꝰ ⁊ rex alagꝰ cū eoꝝ na
uibꝰ ad litus applicāt et cū eoꝝ viris
pugnātibꝰ descendūt in terrā ī bellu꜄
ꝓsiliūt aīosi et ī troianos viriliť irru

unt sic dure sic acriter q̄ eos retroce
dere coegerūt. S꜄ troianoꝝ īnūera
bilis multitudo q̄ nōdum belluz atti
gerat in grecos īpetuose se dirigit. et
exasperato bello ī maiori feruore gre
ci retrocedere sunt coacti. q̄ iam resi-
stere nō valētes retrocedēdo extremū
ꝑuenerūt ad litꝰ. Tūc vlixes rex suo
nauigio ī terrā applicuit q̄ celeri cur
su cū multa caterua pugnātiū descē
dit ⁊ venit ad bellum. Cōmittit̄ ergo
bellū durissimū. resumūt greci vires
in vlixis aduētu et faciētes impetu꜄
in troianos viriliter ipos expugnāt
Ulixes aūt velut leo rugiēs ī medio
acierū insignis armis ⁊ lācea quam
gestabat in manu multos īterfecit ex
troiāis. nūc alios vulnerat nūc alios
ꝓsternit ab eq̄s. Que꜄ dum philime
nis rex paflagonie vidit in tāta strē
nuitate bellantē. tanta damnificāte꜄
clade troianos eques irruit ī vlixem
et ab equo eiecit eundem. et vlixes pe
des habuit necesse bellare. Sed phi-
limenis vibrata in vlixē lancea qua꜄
gerebat impulsu durissimo percussit
vlixē tam grauiter ⁊ tam dure q̄ eiꝰ
scuto cōfracto fulgētis lorice peruenit
ad squamas. Quibꝰ discussis ⁊ aper
tis vlixes impellētis ictum sustinere
nō valens in terrā cecidit resupinus
nec tñ ex inflicto sibi vulnere stupefa
ctus insurgit celer ⁊ vibrata versus
philemenē lancea quā gerebat ī mul
tis viribꝰ lacertorū ex sūmitate scuti
versus gulam philimenis vulnere
letali ꝑcussit. Nā eiꝰ ꝯfractis armis
⁊ lorica disrupta. īpellētis vlixis acu
ta et secabilis lācea eꝰ gule organicas
venas intercidit. Qua de cā phile-
menis letaliter vulneratꝰ ab eq̄ deci-
dit semiuiuꝰ. Quē troiani putātes
extinctū in multa v̓tute belli ipum a

manib⁹ grecoꝝ eripiūt et in scuto po situ͂ velut exanimē trāsmiserūt ī troi- am. Deputatiua igit͂ morte Phili- menis troiani turbati sūt valde et ni si fuisset ille casus q̄ tūc intercidit de vulnere philimeni tot⁹ grecoꝝ exerci tus q̄ descēderat ⁊ debellabat ī terraꝫ deuictus infallibiliter vite sue vltima dispendia defleuisset Sed ad hoc Thoas rex tholie cū suis nauibus ⁊ Agamenon rex toti⁹ exercit⁹ impera tor cū suis Menelaus rex cum suis. et nobilis thelamoni⁹ aiax cum suis ad litus applicāt subito in terrā dscē- dūt troianis intendētib⁹ circa belluꝫ asperrimū ꝯtra grecos alios. q̄ parū ante descenderāt et inuicē cum troia nis bellū ꝯfouebāt. Uniuersos ergo equos eoꝝ a nauib⁹ extrahunt ⁊ eis ascēdentib⁹ in eosdē in multa pugnā di v͛tute ꝑlio se immiscēt aduersusqꝫ troianos impetū faciētes frangūt lā ceas ⁊ in ipaꝝ fragore inumerabiles troianos ꝓsternūt ab equis q̊sdam mortuos q̄sdaꝫ letaliter vulneratos Instauratoqꝫ bello m̄lti interierūt de troianis. Tūc ꝓthesilaus rex phi lardoꝝ multo labore laxat⁹ q̄ tot la- bores armoꝝ passus extiterat illo die parū a bello secessit ⁊ vt respiratōnis aurā assumeret ad litoris extrema ꝑ uenit vbi bellū fuerat p̄mit⁹ īchoatū Ibiqꝫ pcepit q̄si omēs suos in bello ꝑmortuos ī quoꝝ morte latētes mul tas ꝓduxit lacrimas. et multuꝫ exīde cōmotus ad iram spūꝫ reassūpsit vt ad bellū iterū se ꝯferret sperās de suo rū nece vindictā ꝯsequi in multoruꝫ interitu troianoꝝ. Sicqꝫ suis equis et alioꝝ suoꝝ extractis a nauibus q̄ a ventoꝝ rabie salue demū euaserāt. equū suū potēter ascēdit suoꝝ necem cupid⁹ vindicare. Furēs igitur ense

nudo multos ex troianis interfecit. multos ab equo ꝓsternit. et multos vulnerat ex eisdem. Tūc Perse⁹ rex ethiopie cū multa militūꝫ comitiua a Troiana vrbe veniens furibundo aīo bellū intrat. et ī aduentu ethiopū ꝑlium duri⁹ instaurat͂. Tantaꝫ igit͂ troiani in eoꝝ aduentu sumpsere v͛- tutis audaciaꝫ ꝙ quasi facti recētes ī viribus in grecos impetuose dirum pūt. duris vulnerib⁹ eos ledūt. ipsosqꝫ opprimūt et oppressos ꝑ violentiaꝫ re- trocedere cogūt ad litus. Ibiqꝫ fuis- sent greci reuera deuicti nisi strēnu⁹ palamides cū suis nauib⁹ applicuis- set in terrā. Qui statim cū suis mili- tib⁹ eq̄s abstractis a nauib⁹ in bellā- di desiderio ⁊ succurrendi suis equū ascendit irruensqꝫ in bellū letale cer- tamen instaurat. In ei⁹ enī aduen- tu insultant greci aīositate resumpta et ipe Palamides exterminiū troia noꝝ furibūd⁹ intendēs in sigamon frēm regis mēnonis et nepotē regis persei. q̄ tūc in armoꝝ strēnuitate de se mirabilia faciebat. irruit in virtute bellandi et in pacta in eū sua secabili lācea ꝑ medias costas ei⁹ ipum vul- nerauit et ab eq̊ ꝓstrauit extinctū eo- qꝫ dimisso se dirigit in crebras acies troianoꝝ. dirūpit turmas. infinitos ex troianis interfecit. q̄ eū velut mor- tem vndiqꝫ metuētes. in ei⁹ aggressu faciūt sibi viā. Clamor igit͂ fit maxi⁹ in occisoꝝ excidio. Nam troiani su- stinere palamidis impetū nō valen- tes ꝑ longū terre spaciū retrocedere ꝯpellūt. erāt iam ꝑ fuge subsidiū troi ani dare terga coacti. Tūc stren- nuissim⁹ militū fortissim⁹ Hector q̄ ad voces clamātiū excitatus ab vrbe Troiana in comitiua multoꝝ egre- dit͂ bellū īgredit͂ flāmis furēs accen-

sus ⁊ micantib⁹ fulgens in armis et incisoria lācea scutū gerebat auri fulgore cōpositū depictuz ad imagines triū leonū. Grecos igit̄ potēter inuasit ⁊ diuisis acieb⁹ circūq3 p mediū irrefringibili v̄tute bellādi Prothilago regi venit obui⁹. q̄ troianos in ore sui gladij pimere nō cessabat. sicq3 in eū irruēs ense nudo cū i grecos ante lāceā ɔfregisset eleuato brachio in sue v̄tutis potētia Prothilagū p cutit sic q̄ a sūmo v̄tice ip̄m scindit p mediū vsq3 ad adiacētias vmbilici. nō obstātib⁹ armis eius. Cadit ergo nobilis et strēnu⁹ rex Prothila⁹ extinct⁹ et hector ip̄o dimisso ruit in alios. ⁊ q̄scūq3 sui mucronis ictu cōtingit certū est eos dies vltimos terminare. Non multū iam p turmas discurrerat ⁊ tātos iā morte peremerat q̄ greci timore pteriti q̄si mortis iterū vitāt illū. Et interrogāte vno ab alio q̄s nā esset. multi doloris exci dio antbonomatice noscūt illuz esse videlicet Hectorē omnib⁹ fortiorem

A facie igit̄ ei⁹ greci fugiūt eius ictus tolerare letiferos nō valentes. et sic dū psistit in bello greci deficiūt. sed lassat⁹ secedit a bello. Cāpū et vires greci resumūt q̄d octies vel decies cōtigit illo die. Sol igit̄ iā v̄gebat ad vespas cū hector q̄dammodo armoꝝ fatigatiōe lassat⁹ vrbē intrauit relictis ceteris q̄ plium acerrimum cōmittebant et troianis aduers⁹ grecos viriliter insistētib⁹ iam greci q̄si deuicti terga dare parabāt. Cum ille fortissim⁹ Achilles cū suis nauibus et mirmidonib⁹ terrā applicuit q̄ descēdens i eā cū suis oib⁹ bellū intrat irruit acriter in troianos Resurgūt greci in achillis aduētu in cuius comitiua venerūt plus q̄3 tria milia pugnātoꝝ bellū cōmittit̄ maximū. multa fit strages et cedes maxia ruūt hic inde interfectoꝝ cadauera et potius ex troianis. Nam ille fortis achilles in ore gladij ip̄os insequit̄ q̄ ex eis interficit infinitos sternit et vulnerat i multa effusione cruoris. Jam omēs alie naues litus attigerant iam omnes exeuntes in pugnā in terrā venerant et se ingesserāt in ɔflictū Quoꝝ troiani potentiā sustinere p multitudine nō valētes achille ip̄os letaliter opprimēte terga sūt dare coacti et fuge subsidio se in troianā vrbez recipe moliunt̄. Jllic magnus clamor exuberat et vociferātes intonāt anxiose in morientium casu ⁊ dolorib⁹ pcussoꝝ. Jllic achilles interfectoꝝ cruore vndiq3 madefact⁹ infinita post se cadauera deserit et multa de fugiētib⁹ addit illis. Jam fugaces troiani ciuitatis eoꝝ portas attigerāt ip̄as intrare tumultu maxio satagētes illic strages fit maxima illic troiani ab isequētib⁹ itercepti q̄ in eā intrare nō poterāt morientes cadūt in limine et ante ora patruz filij trucidati vitam exalāt mag̃ ⁊ inumerabilis cedes cōmittit̄ in introitu ⁊ fuisset ampli⁹ valde maioꝛ nisi ille v̄tuosus Troilus paris et Deiphebus cū multis militibus intrare volētibus occurrissent Jn q̄ꝝ occursu cessauit cedes et superueniēte noctis vmbraculo p̄liū est direptū Troiani ergo ciuitatis portas duris firmāt repagulis ⁊ achilles cū grecis i multa gl'a redijt ad lit⁹. Tūc Agamenon rex explorato loco decēti mādauit in eo figi tentoria vniuersos monet comode se locari distictis locis vnicuiq3 maioꝝ. tentorijs ⁊ papilionibus eleuatis vniuersi collocauert̄ se comoda q̄ poterāt statōe et q̄

tentoria nō habebāt tugurijs nouis instructis sibi noua parāt hospitia ⁊ receptacula mānsionū. Equis āt eoꝝ ꝑut melius pūt comoda stabula statuūt ⁊ reb⁹ oīb⁹ necessarijs adductis a nauib⁹ ipsisq̄ʒ nauib⁹ in fortib⁹ funib⁹ firmiter colligatis ⁊ tuti⁹ īstitutis ī multaꝝ ponderib⁹ anchoraꝝ iniectarū ī mari eadē nocte obsidionē in multa cōmoditate decernēte agamenone firmauerūt. Cū igit̄ multis ignib⁹ ⁊ ardentib⁹ facib⁹ noctis tenebras exclusissent ⁊ nō min⁹ ī exercitu fulgor fictici⁹ appareret q̄ʒ si diei claritas radiaret. Institutis etiam ī eoꝝ tuitionē multis licijs p̄cedētib⁹ altera alterā tam in ꝓpinq̄s eis q̄ʒ etiam locis spacijs ī remotis troianis ip̄is nulla eis nocte ip̄a īpedimēta p̄stātib⁹ q̄ clausis portis null⁹ ex eis nocte illa exiuit Post obsidionē v̄o firmatā ꝑut meli⁹ potuit nocte illa. ille pugil Agamenō q̄ nulla somni poterat occupari q̄ete vigiles ordinauit excubias circūq̄q̄ʒ ī multo modulamine fistularū ⁊ maxīa multitudīe armatorū q̄ totū exercitum a cecis insidijs tuerent̄ ⁊ ī eoꝝ vigilijs reliq̄ fida securitate iacerent. Sicq̄ʒ sub noctis supstitis portione nōnulli q̄ maxīa fatigatōe lassati ⁊ q̄ multo fuerūt p̄elio depressi ad quietis requiē assumēdam absq̄ʒ armoꝝ suoꝝ depositōe se sternūt donec aduenientis diei serena pandat aurora. Et hoc fuit p̄mū bellū īter Troianos ⁊ Grecos cū greci descēderēt in terram.

De secundo bello iam obsidione firmata.

Exclusis igitur tenebris noctis illi⁹ q̄s mane f'ctō fugauit aurora cōsurgens sole suis radijs t're faciē illustrāte ille strēnu⁹ bellicosus Hector actor et dux troiani exercit⁹ circa ducatū suū curiosus existēs facto diluculo vniuersos bellatores mādauit armari et eos in cuiusdā cāpi planiciē ī medio ciuitatis troie gremio cōstituti. vbi tēplū diane dee ꝯstructū extiterat, statuit ꝯueīre. ⁊ distributis eis bellicosa ꝓuisione ꝑ turmas ⁊ cuneos. et acieb⁹ ex eis sufficiētib⁹ ad illi⁹ diei ꝓliū ordinatis vnā de portis troie ciuitatis q̄ dardanides dicebat̄ aperiri mādauit. Et ꝓuocatis ad se duob⁹ d̄ ꝯsanguineis suis claucone scʒ filio regis licie cincinabore frī suo naturali ductū p̄me aciei ꝯcessit ⁊ delegauit eisdem. In q̄ p̄ma acie mille milites statuit bellatores. viros bellis vtiq̄ʒ fortes ⁊ bellorū exptos. tam de regno licie q̄ʒ de troia et eis ī noīe deoꝝ ab ip̄o hectore data licētia in victorie signo p̄dictā portā dardanidē exeūt et exeūdo sagacib⁹ ⁊ lētis incessib⁹ ad grecoꝝ exercitū appropinquāt Predicteq̄ʒ p̄me aciei p̄dict⁹ hector alios mille milites prudētes adiecit. q̄s sub ductu thesei regis tracie et archilei filij regis ip̄i⁹ viroꝝ nō sine magna strēnuitate cōmisit et eis dedit ī noīe deoꝝ benigne licentiā vt p̄me aciei pariter iūgeret̄. Secūdā v̄o aciē statuit in q̄ tria milia militū fortiū ⁊ pugnātiū deputauit quā sub ductu cōmisit bellicosi regis frigie regis xantipi et regis alcami virorum magne v̄tutis et ad mādatū hectoris sub victorie signo ꝑ p̄dictā portā exeunt ciuitatis ad grecoꝝ exercitū sagaciter ꝓcedētes Tertiā āt aciē ex tribus milib⁹ militū ꝯstitutā sub ductu bellicosi troili hector ip̄e ꝯmisit ⁊ monens eū dē affectuosis s'monib⁹ in eū

hec v̓ba ꝓfudit. Carissime frater mi
⁊ summa leticia cordis mei valde du
bitare me cogit ĩmoderata animosi/
tas tui cordis ne incõsulte ⁊ ꝓdigali/
ter exerceat te in bello Rogo te ser
ues oĩ custodia corpꝰ tuuʒ ⁊ a stulti/
cijs declines ĩmẽsis. nec te totum tue
strennuitate cõmittas ĩprouide. sed
bellis sic sagaciter potiaris ne inimi/
ci nr̃i affectãtes q̃ʒ plurimũ casus no
stros de tua facilitate letẽt. Vade igi
tur feliciter in noĩe deoꝝ nobis fauen
tũ. et victor ⁊ incolumis ad ciuitatẽ
tuam redeas sicut opto. Cui troilus
Carissime dñe fauẽtibus dijs vereri
aliq̓d nõ oportet q̊niam a mandatis
tuis tãq̃ʒ a carissimi fratris ⁊ dñi nũ/
q̃ʒ infallibiliter declinabo. Et hijs di/
ctis cũ comitiua p̄dictoꝝ triũ miliuʒ
militũ ꝑ portã feliciter egredit̃ ciuita
tis in signis armigeris. In cꝰ scuto
cãpus totꝰ erat aureꝰ. depictis in eo
tribꝰ leonibꝰ deauratis et ad grecoꝝ
exercitũ aĩosus accedit. Hector vero
q̃rtaʒ aciẽ ordinauit in q̃ posuit tria
milia militũ et milites septingentos
q̊s sub ductu disposuit regis larisse
dicti Vpon. Grandis eniʒ erat iste
Vpon hõ fortissimꝰ bellicosus mul
tũ et p̄lia multũ affectãs adeo q̄ ĩ to/
to exercitu troianoꝝ nullꝰ p̄ter becto
rem fortior putabat̃. in cꝰ comitiua
extitit copiosus vir valde strennuus
Ardelaus de p̄dicto regno larisse. q̃
ad p̄dictũ grecoꝝ exercitũ vnanimit̃
anhelãtes ab hectore obtẽta licẽtia ꝑ
eandẽ portam exeũt ciuitatis. Huic
etiã quarte aciei hector ducẽ fore con
stituit cũ p̄dicto rege larisse dunarci
um naturalẽ ⁊ dilectissimũ frẽm sibi
ꝓpter strẽnuitatẽ ipiꝰ. Quintã aũt
aciẽ ꝯstituit Hector sub ductu regis
Cisonie cũ gente sua de cisonia. Hij

aũt cisones erant fortissimi ⁊ statura
grandes valde vt gigantibꝰ similes
putarent̃. et hꝰ regis erãt arma sicil/
lina vel ialiua siue flaua sine aliq̊ in/
tersigno. et huic aciei hector cõstituit
ducẽ Polidamã frẽm suũ q̃ ab He/
ctore obtenta licentia ĩ comitiua suo
rũ festinat ad hostes Sextam v̓o
aciem hector de gente poenia statuit
sub ductu regis eiꝰ ꝓtemesi et ducis
eiꝰ serepes viroꝝ vtiq̃ʒ strennuorum
Sed hꝰ gens ad bellũ ꝓcedebat iner
mis lorica non indigens casside siue
scuto. Eius aũt gentis studiũ arcus
erat et longas pennis cauda tenꝰ ve
stire sagittas deinde de eoꝝ capitum
ex acutis ferris superimmissis cacu
mina coronarũt. cũ q̊bꝰ letalia vulne
ra eoꝝ hostibꝰ infligebãt equis fuga
cibꝰ ⁊ fortibus incedentes. Huic etiã
aciei hector deiphebũ naturalẽ et le/
gitimũ frẽm suũ prefecit in ducem. q̃
ab eo obtenta licẽtia ad eiꝰ hostes in
comitiua multoꝝ se ꝯtulit animosꝰ.
Verum huic aciei hector innumera
biliũ militũ multitudinẽ armatoruʒ
adiecit. et specialiter illos q̃ de regno
dicebant̃ agreste sub ductu regis ex/
dre et regis philon. Hic ãt rex philõ
mirabilẽ currũ habebat totũ ex ebo/
ris integritate ꝯstructũ dũ eius rote
tantũ essent ex ebano vestite desuper
auro puro. cꝰ testudo supimposita
tota erat gẽmis ⁊ lapidibꝰ preciosis
auro ⁊ argento ꝯtexa. Hic currus a
duobꝰ fortibꝰ ⁊ pugnãtibꝰ militibus
ꝯstipatꝰ erat. Hijs aũt duobꝰ regibꝰ
regi scʒ Exdre et regi Philon hector
p̄posuit Pictagoram frẽm suũ q̃ ce/
leriter cũ eisdẽ ad hostes se dirigit he
ctoris licẽtia iam obtẽta. Hector
v̓o circa sue ꝓpositõnis intentum vi
riliter ꝑseuerans inclitũ eneã de q̊ su

pra sepe retulim⁹ septime aciei ꝑpo/suit.in c⁹ comitiua oēs milites et eq̄/tes de districtu cōmuni deputauit q̄ a q̄dam nobili āmirato eufremo no mine regebāt̄. Qui oēs ab Hectore licētia obtenta ciuitatē ȝ exeūt debita festināntia se iūgētes sup̄adictis aliјs acieb⁹ Octauā autē aciē Hector esse ꝯstituit de xercis regno ꝑsarum et ei⁹ gente cui ꝑposuit paridē fratrē suū ⁊ ip̄m āmonuit ꝙ q̄ȝuis ad alias acies festinet accedere nō tñ bello se ingerat nisi se p̄nte quē p̄xime subse/qui festin⁹ intendit. Cui paris oīb⁹ mādatis eius deuotissime se parere respōdit.et sic affectuosa ab eo obten ta licentia in comitiua gentis sibi de putate ciuitatis Troie feliciter por/tam exit Nonā v̄o aciem ip̄e Hec/tor moderari statuit ductu suo con stituēs eam ex oriundis nobilib⁹ et fortibus equitib⁹ vrbis troie ducens in ea secū decē de fratrib⁹ suis natu/ralib⁹ q̄s aniosiores in bello poti⁹ ex pertos agnouit ordinatis in ea q̄nqȝ milib⁹ militū pugnator̄.q̄ in ei⁹ co/mitiua cū eo egrederent̄ adbellum. Ip̄e aūt hector necessariјs ⁊ fidelib⁹ armis circūquaqȝ munit⁹ equū suū ascendit noīe galatheam de cui⁹ ma/gnitudine fortitudine pulchritudīe ⁊ suis aliјs v̄tutib⁹ mirabilia scp̄sit da res.Eques v̄o hector in eo armatus vt erat ad regē p̄amū p̄rēm suū locu/turus accedit cui dixit h̄ v̄ba. Caris/sime pater habeto tecum mille quin gentos milites q̄s in tua deputo co mitiua cū q̄b⁹ ⁊ oīb⁹ peditibus pu/gnātib⁹ h⁹ vrbis sitis circa licias gre cor̄ illas scȝ q̄ plus ab aliјs liciјs sūt remote cautus existens ne q̄s vltra p̄dictas licias exire p̄sumat nisi tūc cū ego mādauero vt cū necessitas in gruerit habeam⁹ vos in tutū refugi/um firmitatis subsidiū etiaȝ ⁊ castel/luȝ.Ego aūt habebo mecū certos in ternūcios q̄ de me ad te vadant et ve niant ferāt ⁊ referant cōtinuū statuȝ belli et quid te facere oporteat scd̄um belli successus.Tu etiā eris cū comi/tiua tuor̄ ī vigili ⁊ circū specta custo dia ne aliq̄ dolo astucia siue fraude hostes nostri nobis bellantib⁹ ciui/tatem nostraȝ inuadāt. intercipiant aut p̄dent̄. et tu sis eis murus semp oppositus letaliter ledens illos et no bis sis in colūnā regiminis ⁊ securi/tatis auxiliū.Cui rex p̄amus. Fient omīa fili carissime vt disponis. Nō enī est mihi post deoruȝ auxiliū spes alia neqȝ fides nisi in tue v̄tutis bra/chio et in tui p̄uidi sensus guberna/tione discreta.Diјs humiliter suppli/co vt te mihi seruent incolumē et ab omib⁹ tueant̄ aduersis. Et sic hector a patre licentia postulata discessit et aciei sue quā sibi parauerat se ꝯiūxit Erat enī hector in multa virtute ma gnanim⁹ in bellis inuictissim⁹ et for/tissim⁹ ꝑliator ⁊ regiminis exercitus sapiētissim⁹ dux et p̄nceps Signa aūt ei⁹ armigera q̄ in scuto gestabat talia pingebant̄ in armis ip̄i⁹. Erat enī eius campus totus aureus siue flauus et in medio eius vnus leo tā/tum rubeo colore depict⁹.Hic in no mine deor̄ portam egreditur ciuita/tis in comitiua suorū vexillis expan sis.et licet fuerit in exeundo vltimus omnes tamen precedentes acies sua virtute transcendens perueīt ad pri/mam et preponendo se factus est pri/mus.Mulieres autem nobiles que in ciuitate remanserant omnes ci/uitatis muros ascendunt. vt ex eis videre valeant belli conflictum.

Illic filie regis ꝑami cū mag̃ helena
coascẽdũt. q̄ cū de multis ĩ corde suo
nimiū trepidaret timor ⁊ dubitatio
ĩ ea imaginatiões diuersas ⁊ varias
generabāt. Licȝ eĩ hector sic suas aci
es ordinassȝ nūq̄d agamẽnon negli/
gẽs extitit vel remissꝰ ĩ ordinatõe suo
rū. Sane de gẽte sua .xxvj. acies ordi/
nauit. In q̄ꝝ p̄ma patroclū ductorẽ
ꝯstituit q̄ secū duxit in ip̄a totā gẽteȝ
suā necnõ ⁊ totā gentẽ achillis mir/
midones viros bellicosos. Achilles
enĩ eo die nõ ꝓcessit ad bellū cū inten
torio suo maneret faciẽs de q̄busdaȝ
suis vulneribꝰ se curasse. Erat eĩ iste
patroclus vir nobilis et dux a suorū
ꝓgenitorꝫ stirpe ꝓductꝰ clarus mori/
bus et multis diuitijs opulẽtꝰ. queȝ
achilles in tanta amicicie sibi cõfede
ratiõe ꝯstrinxerat qꝫ amborꝫ anima
⁊ spũs vnꝰ erat. ⁊ q̄d eorꝫ vniꝰ erat al
teriꝰ totū erat. Secũde āt ꝑposuit
aciei regẽ mẽnonem ⁊ regem idume
neū in q̄ ꝯstituit tria milia militū et
menesteū athenarū ducẽ cū vniuer/
sa gẽte sua bellica de athenis Ter/
tiā aūt aciẽ cõcessit regi ascalopho et
eiꝰ filio philumeno. sub q̄ ꝯstituit vni
uersam gentem quinanorꝫ bellorꝫ ex
pertā Quartā v̓o aciẽ ꝯstituit sub
ductu regis archelai ⁊ regis ꝓtheno
ris et cū eis fuit fortissimꝰ securidan
cū tota gẽte boetie sub hac acie depu
tata Quintā aūt aciẽ duxit mene
laus cū spartensium gẽte sua q̄ sui re
gni regimini subiacebāt Sextam
v̓o aciẽ rex epistrophus et rex celidis
cū gente de ꝓuincia Fodisis sub eo/
rū ductu duxerũt Septimā auteȝ
Thelamonius aiax duxit cuȝ gente
sua de ꝓuincia salemina in cꝰ comi/
tiua fuerũt q̄ttuor comites Theseus
vicȝ Amphimacus Dorius et Po/
lisariꝰ. Octauā v̓o aciẽ duxit tho/
as Nonam aūt duxit aiax cileus.
Decimā v̓o duxit rex Philotois
Undecimā aūt duxerũt rex Idu
meneꝰ et rex Merion. Duodeci
mā vero duxit Nestor. Terciam
decimā rex Penes duxit filius Ma
bentis Quartamdecimam duxit
Ulixes. Quintamdecimam rex
Umelius. In sextadecima fuit
gens quondā prothesilai vindicare
mortem sui dñi sitibunda Septi/
mādecimā v̓o duxerũt rex Polida/
rius ⁊ rex Machaon. Octauam
āt decimā duxit rex Rodi. Nonā
decimā duxit Turipulꝰ rex octo ne/
morū Uicesimā duxit Xantipus
rex lidorꝫ et rex Alphimacus Uice
simā p̄mam duxit rex Philothethes
dñs larisse. Uicesimā secundā Dio/
medes et Stelenus duxerũt. Ui/
cesimā tertiā duxit Peneus rex cipri
Uicesimā quartā duxit rex Pro/
thailus Uicesimā quintam duxit
rex Capenor de capedia. Uicesi/
mā sextā ⁊ vltimā duxit ipse rex Aga
menõ vtpote totius exercitus impe/
ratorum

De primo cõgressu troiano rum cū grecis.

Hiebꝰ igiť oĩbꝰ ex vtra
qȝ parte sic solẽ
a niter institutis vtraqȝ ꝑs in
liberū cāpū egrediť cā bellā
di sȝ ille fortissimꝰ hector q̄etis ĩpatiẽs
p̄mꝰ ante oẽs alios potentẽ equū suū
coegit in cursū ꝯ grecorꝫ p̄mā aciem
quasi furibundus anhelans. quẽ vt
presentiť Patroclus qui prime aciei
grecorꝫ vt dictū est ductor erat cõtra
hectorẽ in equi sui cursu velociť dia
metro recto ꝓcedẽs hectorẽ acuta lā
cea sua petit et cum ea viriliter ipsum

impellẽs scutũ qđ sibi hector apposu it viriliť pforauit sic etiã q ad arma i teriora pueniẽs aliqđ disrupit ex eis nõ tñ ad nude carnis itima vsq3 trãs iuit Hector vo i violẽtia ict⁹ ipsi⁹ nõ trepidãs neq3 nutãs mlto ardo re furoris accensus nõ ictu lãcee pe rijt filii relatõe patroclũ s3 nudato en sem ipm irruit. ⁊ ex ictu ensis crudeli ter sic pcussit i capite q ei⁹ caput per medium i duas diuisit ptes. Quare patroclus se in eq̃ sustinere ñ valẽs. vtputa q̃ peruenerat ad spiramĩa vite sue vltima mortu⁹ in terrã decidit in medio pugñtor. S3 hector q̃ eũ preci pitẽ mortuum vidit ab eq̃ psterni ar ma qb⁹ patroclus erat armat⁹ ĩtuẽs et ptemplãs rapt⁹ desiderio habẽdi ipe a suo eq̃ descẽdit ⁊ p vnã habenã retinẽs equũ suũ ad corp⁹ patrocli p uenit volẽs expoliare ipm fulgenti bus armis suis. S3 rex Mennõ cu3 trib⁹ milib⁹ militũ armator i defen sionẽ cadaueris appropinq̃t. ⁊ ad cor pus ipm cũ tota gente sua pueniens hectori se opposuit in pdicta multitu dine pugñtor ne hector corp⁹ ipm ar mis ipis expoliare valeret. Et irato aĩo ꝯ hectorẽ dixit h̃ vba. Lupera pax et insatiabilis certe de h̃ cibo gu stare nõ poteris alibi oportet te que rere cibu3. Quia statim videbis ꝯ te plus q3 q̃nquagĩta milia pugñtorũ q̃ ad destructõe3 soli⁹ tui capitis moli enť. Et sic p eũdem regẽ ⁊ alios facto vnanimiť impetu ꝯ hectorẽ pcipita re ipm in terrã vtuose intendũt eius equũ a suis manib⁹ eripe satagentes adeo q hector ad instãtiã tot insisten tũ ad eũ in terra3 flectere genua fuit coactus. s3 ipe in vtute sue potẽtie se ipm illico erigens velint nolint greci equũ suũ potenť ascẽdit. et pperãs ꝯ regẽ menonem de eo appetit furibun dus vlcisci. S3 rex claucon ⁊ rex the se⁹ cũ artilego filio suo cũ alijs trib⁹ milib⁹ militũ armator menoni suc currũt se ꝯtra hectorẽ viriliter oppo nẽtes. Sed hector illũ q̃ pm⁹ grecor sibi occurrit appetẽs ense nudo mor ti tradidit ⁊ peremit. Sic etiã mltos de reliquis q̃ sibi occurrere nõ time bãt. Interea bellũ feruet asperrimũ et ad corp⁹ patrocli iterũ hector redit adhuc ipm expoliare pponẽs. Qua re descendere ab equo nõ curans q Idumene⁹ rex crete cũ duobus mili bus pugnator ꝯtra eũ pueĩt ad bel lum Et dum circa corp⁹ expoliã dum hector insisteret rex menõ iterũ in maxima caterua militũ in hecto rem irruit sic eũ grauiter expugnan do q nullo modo eũ suũ pueĩre per misit ad votũ. imo crebris et multis ictib⁹ ipi ⁊ sui pcusserũt eũ. Qui cu3 videret se peditẽ ⁊ ꝯ tot eq̃tes bellum letale feruere vires virib⁹ cumulat grecos acriter ĩpetit ense nudo eq̃s interficiẽdo q3 plures crura brachia et pedes mutilãdo mltor sic q breui hora q̃ndecim ĩterfecit ex illis q̃ ipsu3 ĩtercipere conabãť. Menõ vo rex in terim corp⁹ patrocli eleuatũ a tra co rã se recipit eq̃ suo ⁊ asportãdo illud secũ ad grecor tẽtoria duxit illđ Gre ci vo nihilominꝰ insistẽtes ꝯ hectorẽ vel ipm ĩtercipe vel ab eo equũ eripe i mlta caterua pugnãtiũ moliũť. sic q ipm equũ suũ ascẽdere nulla facul tate pmittũt. Ĩnť q̃s erat q̃dã miles fortissim⁹ noĩe Carion de petra q̃ ꝯ hectorẽ instãti⁹ anhelabat. S3 q̃da3 famul⁹ hectoris vidẽs hectorẽ i tãto discrimĩe ꝯstitutũ dũ duas haberet lanceas rigidas ⁊ acuto ferro muni tas contra predictũ Carion de petra

q̃ cū alijs centū militibꝰ ꝯtra hectorē
plus alijs insistebat vnā ex lāceis ip
sis in potenti v̓tute vibrauit sic ꝙ ex
eo ictu Carion letaliter ꝑcussus mor
tuus exspirauit. Deinde idē famulꝰ
aliā vibrauit in aliū q̃ Hectorē simi
liter opprimere conabaẗ ⁊ ex eo ictu ꝑ
cussus simili mō mortuꝰ decidit pre
ceps in terrā. Tūc exclamās idem fa
mulꝰ fortiter aduersus troianos vt
festinanter occurrerēt Hectori in tā
to discrimine ꝯstituto. cui Cinabor
vnꝰ ex fratribꝰ Hectoris vt vocez ex
clamātis audiuit p̄mꝰ cum tota acie
in q̃ erat maxima v̓tu⁹ᵉ bellādi ĩ gre
cos irruit ⁊ a grecis facta ꝑ violētiaz
sibi via ꝑuenit ad illos centū milites
q̃ sic acriter hectorē infestabāt. Qua
re illico triginta ex eis crudeliẗ ĩterfe
cti mortui defecerūt. Propter quod
troiani aīositate resūpta campū re
cuperāt ⁊ greci retrocedere sūt coacti
Ad qđ hector exhilaratꝰ nō modice
equū ascēdit ⁊ furibūdꝰ se ingerit in
certamē ⁊ aduersus grecos ĩmodera
te se laxans in ictibꝰ nudi ensis de pa
trocli spolijs desperatꝰ multos ex gre
cis interficit sibi veniētibꝰ in occur
sum. et tot q̃t veniūt obuiā coram eo
aut oēs interficit aut ꝓsternit letaliẗ
vulneratos. Tūc greci mortē vitare
volētes a facie eiꝰ oēs aufugiūt patē
tem aperiūt sibi viā sic ꝙ trāscendēs
multitudinē acierū totꝰ in occisoruz
sanguinē cruentatꝰ q̄nq3 vix reperit
in quem exercere valeat vires suas.

Tūc menelaꝰ dux athenaꝝ venit
ad bellū cū tribꝰ milibus armatoꝝ ⁊
eūdo cū tota gente illa ex ꝑte sinistra
ꝑuenit ad aciez illoꝝ de frigia in qua
erat troilꝰ q̃ grecos mirabiliter oppri
mebat ⁊ ĩ q̃ erat rex Antipꝰ rex Ma
chaon et rex Alcariꝰ q̃ aciē ip̄az cum
predicto troilo ducebāt et facta com
mixtione ip̄aꝝ acierū letali bellū cō
mittitur inter eos. Tunc menesteus
dux bellantem troilum potenter ag
greditur cum lancea sua sic viriliter
ip̄m impellens ꝙ velit nolit troilum
ab equo ꝓsternit. Qui in medio tot
pugnantiū in terrā ꝑuenit ⁊ locū mi
rabiliter impeditū cum decidisset in
ter pedes innumerabiliuz equorum
et assessoꝝ ipsorum qui letale bellum
sub mortis dubio tota intentōne tra
ctabāt. Menesteus vero circa ca
ptionē troili totus anhelans vt ip̄m
suū habere valeat in captiuū cumu
lando vires viribꝰ cum omnibꝰ suis
tantum studij adhibuit et laboris ꝙ
troilum pedibꝰ abstraxit cepit et ca
ptiuū ducere vi multa militum festi
naret sed quidam miles nomine mi
risetis aduersus illos de frigia potē
ter exclamat dicens. O viri fortes ad
q̃d venistis ad bellū. Nūq̃d ꝓ hono
re vel verecūdia acquirēda. Nonne
ꝑcipitis ⁊ videtis troilum filiū regis
p̄ami et frēm hectoris duci captiuū.
Sane si ꝑmittitis eū duci ꝑpetui pu
doris labe vos et heredes vr̄os pote
ritis tenere fedatos. In recuperatōe
igiẗ eiꝰ ꝯuertite vires vestras et hoc
facere cum celeritate curetis anteq̃3 a
potētia vestraꝝ virū eruaẗ. Tūc
rex Alcanius excandescens totus in
iram accepta quadā lancea ꝯtra gre
cos qui troiluz captiuum ducere fe
stinabant festinanter irruit et sic viri
liter ꝑcutit cum eadem vnuz ex eis ꝙ
ip̄m subita morte ꝓstrauit. Deinde
prosiliens in aliū ip̄m letaliter vulne
rat. Quare factū est cum adiutorio
suoꝝ occurrentiū cateruatim ꝙ troi
lus a maībꝰ ip̄m ducere volētiū exti
tit liberatꝰ ⁊ in maxīa v̓tute bellandi

equum ascẽdit auxilio pcipue regis xantipi q̃ cũ acie sua in liberationez ipi⁹ Troili festin⁹ occurrit. Hic rex xantip⁹ menesteũ ducẽ furibũd⁹ inuadit ꝛ eũ viriliť extrãsuerso pcussit ꝛ nisi fuisset armoꝝ tutela fideliũ ar/mat⁹ indubitãter iterfecissz eundem. Dolẽs itaqz meneste⁹ ex sui amissione captiui suos acrius hortať ad bellũ ꝛ supueniẽtib⁹ grecis in succursuz ipi⁹ multitudie pugnantiũ copiosa bellũ letale cõmittiť. Quare de interfectis cadaueribus ex vtraqz pte seqť mag̃ strages. Interea hector qui belli labore lassari nõ poterat in furore suo mltos grecos interficit sternit ꝛ vulnerat. Sz meneste⁹ q̃ multo dolore depmiť ꝺ eo ꝙ captiuũ suũ ami/serat ꝛ ptẽ maximã gentis sue discurrit p acies veluti furibũd⁹. Et dũ ita discurreret oppimẽdo troianos ille Mirisetis p quẽ suũ captiuũ amiserat obui⁹ venit ei. Quẽ meneste⁹ ĩ armorũ suorum gestamie recognouit Quare dirigẽdo se viriliť ꝯ eũ in eq̃ sui cursu ꝛ ĩ sue lãcee forti potẽter impulsu ipm ab eq̃ psternit ꝛ deiecit bellantiũ itra pedes. Quẽ ãpli⁹ vexare nõ valẽs deserit ꝛ in aliũ irruit quez siliť ab eq̃ psternit Ad hꝰ ex pte troianoꝝ supuenit hupon ꝛ in ei⁹ comitiua ardela⁹ cũ duob⁹ milib⁹ pugnatoꝝ et cũ oĩb⁹ de regno larisse. Cõtra q̃s rex pthenor ꝛ rex archela⁹ cũ gẽte sua de regno boetie obuiã exierunt ꝛ durũ bellũ cõmittiť inť eos. Sed nõ lõge ex pte troianoꝝ supuenit Polidamas anthenoris fili⁹ in maxia mltitudine pugñtorũ. q̃ videns tot acies troianoꝝ in vno loco insimul aggregatas statuit vt eius acies cũ q̃ venerat separareť ab alijs et ex alia pte se dirigereť ꝯ grecos. Quare factũ ẽ ꝙ p̃dicta acie se ꝯtra grecoꝝ exercitũ ex parte alia dirigẽte supuenit rex Remus a troiana ciuitate pgressus cũ trib⁹ milib⁹ militũ armatoꝝ ꝯ quez statim irruit menelaus cũ vniuersis spartensib⁹ equitib⁹ gentis sue. et sic rex Menela⁹ ꝛ rex Remus insimul prelianť. Qui ex potẽtib⁹ lãceaꝝ eoꝝ impulsib⁹ ambo se sternũt ab equis.

Qũo Polidamas irruit in Mereũ nepotem helene et interfecit eum.

Polidamas uero irruit in Mereũ nepotẽ helene ꝛ ducẽ viginti ãnos tantũ agentez q̃ iam in flore sue adolescẽtie miles strẽnu⁹ habebať. Hũc Polidamas in graui ictu sue lãcee sic impulit violenter ꝙ lesis ꝛ destructis armis q̃b⁹ se tueri Mereus cõ/fidebat letaliter vulneratus ab equo deijcitur et mortuus peruenit in ter/ram. Quem vt vidit Menela⁹ mortuum decidisse dolore multo torquetur quoniã euz tenerrime diligebat. et contra Troianos eius mortez cu/piens vindicare regem Remũ pcu/tiẽs ense suo et fracta casside ꝛ destructis armis duris ictib⁹ regis Remi puenit ad carnẽ. et sic illũ grauiť lesit in capite ꝙ ab eq̃ decidit semiuiuus Quẽ sui putantes extinctũ succurrẽdi sibi curã aliquã nõ ꝺerũt. immo ppo suerunt a bello discedere qꝺ effe/ctui tradidissent nisi polidamas eos detinuisset inuitos. Qui postmodũ in recupatõe regis eoꝝ vim ꝛ studiũ adhibẽtes ab equoꝝ pedib⁹ q̃si mor/tuũ extraxerũt ducẽtes eũ q̃i ad eoꝝ p̃sidia semiuiuum. Rex vero Celidis q̃ diebus suis omibus alijs in

forma pulchritudinis fuit plat⁹ de q̊
scp̄sit Dares q̄ ei⁹ formā nullus de/
scribere potuisset quē regina de femi
nea tanti amoris ardore p̄cordialit̄
diligebat q̄ magis eū caruȝ habebat
intime q̄ȝ seip̄am. Hic rex Celidis ir
ruens in Polidamā nisus ē eum in
ictu sue lancee ab eq̄ deijcere. quē po/
lidamas rex in multo dolore furoris
accensus agredit̄ ense nudo et in sue
v̊tutis potentia sic grauiter p̄cussit i
capite q̄ ip̄m q̄̄i mortuū p̄strauit ab
equo Interea Hector in subsidio
suoꝝ grecos retrocedere de necessita
te coegit et int̄ acies se īmiscēs dirū/
pit eas multos ex grecis letaliter vul
nerando donec p̄uenit ad aciem i q̄̄
gens d̄ salemina viriliter debellabat
troianos sub ductu thesei regis sui.
Hic rex Theseus in m̄lta strēnuita/
te ꝯspicu⁹ multos ex troianis vulne
nerat letaliter ⁊ m̄ltos occidit. Sȝ
tūc rex Theucer ex p̄te grecoꝝ adue/
nit q̄ ꝯtra Hectorē irruens cuȝ lācea
sua sic viriliter eū p̄cussit q̄ ip̄m gra/
uiter vulnerauit. Cōtra quem dum
Hector in sui vindictaȝ habenas di/
rigeret equi sui ille fuga lapsus mul/
tū est fact⁹ ab aspectu Hectoris p̄lō/
gat⁹. ita q̄ ab Hectore eius copia est
penit⁹ subtracta. Sȝ hector iracūdi/
am sui cordis retinere non valēs in
quendā admiratū grecoꝝ q̄ sibi pri/
mus occurrit suo irruit in furore et
in ensis sui ictu ip̄m statim crudelit̄
interemit Magna igit̄ pars acie/
rum circūdat hectorem ī furore suo
in hostes irruentē vt ip̄m greci capi/
ant vel occidāt int̄ q̊s dū essȝ These/
us hectorem est affectuosis sermoni/
bus allocut⁹ hūiliter monēs eum vt
a bello exeat ne inconsulte pereat int̄
tantos q̄ i damnū q̄̄si succederet toti

mūdo tantū militē deperire. Hector
igit̄ affectuosas ei grates exinde red
didit. Ad hec igit̄ dum bellū ferueret
asperrimū Troianis insistentib⁹ cō
tra grecos et cū parū longe ab hecto
re polidamas pugnaret virilit̄ ꝯtra
eos Menelaus ⁊ Thelamonius in
Polidamā irruūt. Quē thelamoni
us q̄ eū p̄mo īuasit cū lācea potenter
impellēs deiecit ab eq̊ ⁊ virib⁹ cumu
latis menela⁹ et thelamō polidamā
capiūt. q̄ fracto ense pedes erat in bel
lo et ab eis laqueis cassidis iā disru/
ptis caput ei⁹ erat īerme. Quare ca/
ptū mitte festinā̄t ad grecos. Sed he
ctor q̄ nō erat multū ab ip̄o remot⁹
partem respexit in illā et vidit eūdeȝ
Polidamam circūdatū multis gre
cis ⁊ ad voces clamantiū mox eum
audiuit esse p̄stratū et captuȝ et duci
captiuū. Qui statim iratus irruit ꝯ̄
illos q̄ eum circūdederāt et m̄ltos ex
ip̄is interficit letaliter vulnerat et p̄/
sternit. Quare sibi via necessario pa
tefacta q̊scunq̄ȝ occurrentes letaliter
vulnerando dum p̄uenisset ad illos
qui Polidimam captiuū ducere in
tendebāt furibūde sic irruit ꝯtra eos
q̄ triginta interfecit ex eis alijs Poli
damam dimittentib⁹ ꝯuersis ī fugā
et sic in Hectoris miraculosa v̊tute
Polidamas extitit liberat⁹ Tūc
rex Epistropus rex Menela⁹ et rex
Thelamonius cū eoꝝ acieb⁹ omni/
bus ꝯueniētib⁹ in vnū ꝯ̄ Troianos
sic potenter insistūt q̄ eos p̄ violētiā
ꝯuertūt in fugam ita q̄ campū q̄̄i ne
cessario deserere cōpellunt̄ nō obstā/
te q̄ Hector tūc erat inter eos qui de
se mirabilia faciēdo aduersus tot re/
sistere nequiuisset. Et q̄ equum suuȝ
sub eo interfecerant pedes ab eis ita
viriliter se defendit q̄ null⁹ ex grecis

tã audax extitit aut secur⁹ q̃ in eũ manus inicere p̃sumpsisset. Naturales q̃dem frẽs sui videntes troianorum exercitũ q̃i deuictũ et hectorẽ nõ videtes pueniũt in vnũ querẽtes eũ sollicite inter turmas sic q̃ ad ip̃m vtuose puenuit Thelamoniũ letalit̃ vulnerãt et Dinadaron vn⁹ ex fratrib⁹ ipsis irruit in Polixenon quendaʒ grecorum nobilẽ admiratũ .q̃ quendaʒ potentẽ et forteʒ dextrariũ eq̃tabat et ip̃m potenter impellẽs de dextrario p̃iecit.et eo p̱ habenas arrepto ipsuʒ hectori pugnãti pedes obtulit.quem statim hector ascendit illic oẽs predicti frẽs hectoris naturales ɔtra grecos fecerũt miracula in armorum vtutib⁹ de seip̃is. Tũc supuenit Deiphebus cũ tota acie sua quã deputauerat sibi hector cũ illis videlʒ de poenia arcus habentib⁹ ⁊ sagittas.cum quib⁹ vulnerauerunt multos ex grecis.et ip̃e Deipheb⁹ regẽ Theutran in facie grauiter vulnerauit.Troiani itaqʒ q̃ iam fugã arripuerãt aĩositate resumpta ad pugnã tendũt.q̃re bellũ duri⁹ instaurat̃ Thele⁹ p̃dictus dũ ɔtra troianos multũ insisteret Quintilien⁹ vnus ex filijs naturalib⁹ regis p̃ami et rex modern⁹ cũ eo in theseũ irruũt ip̃m capiũt et captũ interficere moliũt̃.Aduersus q̃s hector exclamãs ne ip̃um offendant dimittũt illũ et iussu hectoris eum liberũ p̃miserunt.Qui hectori hũiles grates reddit ⁊ liberatus ad grecos accedit. Tũc ex parte grecorum veit ad bellũ rex Thoas cũ illis de Calsidoneis et philateas cũ eo q̃ se ĩgerũt in certamẽ.Rex aũt Thoas irruit ĩ Cassibulam vnũ ex filijs naturalib⁹ regis priami.et videte hectore frẽ suo sic grauiter eũ p̱cussit q̃ mortuũ euʒ deiecit ab equo. De cui⁹ morte Hector nimiũ exacerbat⁹ ⁊ dolore commotus in ɔfusionem grecorum durius aspirauit.Nam multos interfecit ex eis.et nũc alios vulnerat.nunc alios p̱sternit ab equis.sic q̃ in virtute sue potentie ⁊ aĩositate suorum greci sũt dare terga coacti Iterũ ex p̃te grecorũ supuenit Nestor cũ q̃nqʒ milibus pugnatorum.cõtra quem venit obuiã rex Exdras ⁊ rex phion in curru suo cum illis q̃ erãt de agresta sub ductu Iecome filij regis gẽtis ip̃i⁹. Bellũ ergo cõmittit̃ int̃ vtrosqʒ ex q̊ occisorũ sequit̃ magna strages. Rex vero phion viriliter preliat̃ et m̃ltos ex grecis interficit.Demum circũdant euʒ greci ip̃m interficere festinãtes.Tũc Ieconias dixit regi Exdre.Non vides q̃niaʒ Phion iam est captus a grecis. Si placet ei cũ festinãtia succurram⁹.Tunc troiani faciẽtes impetũ ɔtra grecos velint nolint greci. succurrũt troiani regi Phion ip̃m a grecorum manib⁹ liberãtes Interea hector bellũ ingredit̃ cũ frib⁹ suis naturalib⁹ Deiphebo etiaʒ ⁊ Polidama q̃ mirabilia de se faciẽtes ĩ armis cũ eorum troianis grecos intẽdũt ad h̃ deducere ĩ vtutib⁹ et virib⁹ suis q̃ greci campũ deserãt et deuicti fugiant a facie troianorum.Sed Menela⁹ et Thelamon viriliter sic resistũt q̃ eorum votis troiani frustrãt̃. Tunc supuenit Eneas cuʒ illis de como s̃b ductu Eufrecij ducis eorum.cũ quibus et alijs hector ɔtra grecos sic durius potenter insistit q̃ greci bellãtes dare terga sũt coacti.Sed aiax q̃.p̱ grecis viriliter debellabat vidẽs suos in fugam velle puerti.multo dolore dep̃mit̃.Uerum inspiciens post se vidit plures acies grecorum.q̃ nondũ fuerũt

ingresse bellũ et vexillis extẽsis ad pre
liũ festinare in quibꝰ aciebus omnis
flos militũ grecoꝝ sine dubio venie/
bat. Hortatur ergo grecos vt a fuga
desistãt cũ vicinus sit eis succursus
eoꝝ. Ad hec bellũ duriꝰ instauratur
Eneas et aiax simł ꝯueniũt animis
odiosis et in forti cursu equoꝝ eoꝝ
vnus impegit in aliũ. sic viriliter. sic
potenter ꝙ ambo se sternũt ab equis
inter pedes equorũ pugnãtes. sed ex
parte grecoꝝ Philiteas de calcido/
nia ꝓdictꝰ cũ tribꝰ milibus militum
succurrit aciei cũ vsq; tunc troianis
pars belli melior arrideret. q̃ in virtu
te belli satagebãt opprimere grecos vt
a bello discederent fuga lapsi. Sz ille
due acies q̃ cum philitea venerũt ad
bellũ troianoꝝ vota ꝯtẽnũt et ꝓuale/
re nõ sinunt. Quare ꝑlio sic feruente
philiteas in hectorẽ irruit lanceã suã
fregit in illũ. Sed hector sic sua lãcea
illũ in sua v̓tute ꝑcussit ꝙ ipm̃ letalit̃
vulnerauit ⁊ deiecit ab equo. q̃ semi/
uiuus preceps peruenit inter pedes
equoꝝ. Tũc ex parte grecoꝝ supueĩt
Huneus cũ acie sua ĩ multitudine
pugnatoꝝ copiosa et vlixes cũ suis
qui de turcia bella gerere didicerunt

Itẽ et rex Humelinꝰ q̃ oẽs reges
grecoꝝ secũ decẽ milia militũ ad ꝑli/
um adduxerũt. Quid poterãt ergo
troiani cũ quasi die illo omẽs cõue/
nissent eoꝝ acies in conflictu. Et qui
multo labore lassati vix alios offẽde/
re et vix se defẽdere facultatẽ integrã
nõ habebãt. Sed paris interim cum
illis de ꝑsia supuenit ex ꝑte dextera se
in bellũ ĩmisit et irruẽs in regẽ fratri/
sie sobrinũ vlixis ipm̃ in suis viribꝰ
ĩteremit. De cuiꝰ morte valde trista/
ti sũt greci Ulixes aũt cupiẽs sobrini
sui mortẽ vlcisci in paridẽ irruit furi

bũdus et nitens ipm̃ cũ lancea sua
ꝑcutere sic potenter equum paridis
vulnerauit ꝙ mortuus in terrã cecı/
dit et ꝑ ꝯsequens paris eius assessor
Uerum troilus q̃ insistente ꝯ pari/
dem vidit vlixem statim irruit in eũ/
dem. et nudato ense sic potenter per/
cussit eũdẽ in capite. ꝙ fracta eiꝰ cassi
de vilit̃ ⁊ disrupta squame lorice sue
sic ĩ eiꝰ frõte guttẽ inheserũt. ꝙ infixe
fronti totã eiꝰ faciẽ sanguinis riuuli
cruentarũt. Ulixes vero firmꝰ in eq̊
ꝑstitit et troilũ q̃ eum offendere nite/
bãt cum ense suo ĩ facie vulnerauit.
Tũc fuissent reuera troiani dare ter
ga coacti. nisi ille fortissimꝰ hector cũ
fratribꝰ suis troilo deiphebo paride
necnõ ⁊ alijs fratribꝰ suis naturali/
bus viriliter restitissent. Toto eĩ illo
die hector hincinde discurrẽs a pro/
pria acie sua quã sibi deputauerat ex
troianis bellãdo discesserat aciẽ ipaz
sine ductore relinquẽs. Sed deinde
videns grecos inualescere ꝯtra troi/
anos ad ppriã aciem suam redit et
se ꝯiũxit eidem. Gaudent ergo troia
ni q̃ erant in ꝓdicta acie ꝯstituti suũ
recuperasse dñm et ductorẽ. Et sic he
ctor ipos sermonibꝰ affectuosis allo
quitur reducẽs eis ad memoriã ꝑte/
ritas iniurias eis a grecis illatas et
eoꝝ reducit ad mentẽ. q̊d greci eis fa/
cerẽt si eoꝝ q̊d absit essent forte victo/
res. Monet ergo eos ⁊ hortat̃ eosdẽ
vt in bello fortiter inualescãt ⁊ ad vi/
ctoriã toto corde prorsus anhelent.
Tũc omnibꝰ eis in deuota volunta
te fauentibus hector ex parte dextera
eos ꝑ quandã vallem cõtra grecos
duxit ad bellum. Illic fit cedes maxi
ma ⁊ multi ex grecis intereũt. Nam
⁊ hector eos sine fine ꝯfũdit. Rex vo
thoas q̃ cassibulã filium regis ꝑami

occiderat discurrēdo p acies contra troianos multa dispēdia committit. Quē naturales filij regis priami certissime cognoscētes in vindictā mortis fratris eorꝫ oēs vnanimiter cōuenerūt. Et sic oēs in regeꝫ thoas vnanimiter irruūt ꝛ ip̄m ab equo deijciunt. Qui fracto ense ab eis nō poterat se tueri ꝛ sui cassidis ruptis laqueis ꝛ eis viriliter extirpatis caput ei⁹ inerme sibi ītercidere oēs intēdūt Qđ de facili potuissent nisi athenarū dux irruisset acrius ꝯtra eos ꝛ q̄ntilenū. q̄ regem thoas duri⁹ opprimebat ḡuiter vulneratū ab eq̄ deiecisset.

Deinde cū ꝯtra aliū potenter insisteret Paris cū q̄dam sagitta tenso arcu ꝑcussit ip̄m in costis. Sed athenarū dux de his nihil curans sua potentia ꝛ virtute regem thoas in locis tn̄ plurib⁹ vulneratū ab eorꝫ maīb⁹ liberauit. Et ip̄e dux in multorꝫ adiutorio q̄ sibi viriliter succurrerunt ab eorꝫ manib⁹ liber euasit. Hector autē dū in deuictionē grecorꝫ cū suis anhelaret firmiter rex humer⁹ ex parte grecorū tenso arcu et emissa sagitta hectorē in facieꝫ vulnerauit. Contra quem hector statim irruit et nudato ense sic ip̄m grauiter ꝑcussit ī capite ꝙ caput eius duas diuisit in partes. Quare mortu⁹ rex humer⁹ nec amplius tendet arcū nec sagittā emittet. Greci vero in sonitu cuiusdā cornu septem milia pugnatorꝫ ꝯtra Hectorem faciūt ꝯuenire. q̄ cū suis mirabiliter se defendit Interim vero Hector a bello discedens ad regē p̄amū patrem ꝓperat monēs illum ꝙ ei cū gente sua succurrat. Qui cum tribus milibus pugnatorꝫ recentiū in eorꝫ virtute accessit ad bellū. Illic cōflictus fit maxim⁹ et ex grecis p̄cipue magna cedes Aiax et hector in bello ꝯueniūt ambo deijciunt se ab equis. Menela⁹ interficit quendā admiratū troianorꝫ. Celidonas īterficit molem de horep nepotem regis thoas. Madan vero de clara irruit in regē sediū. quē tam dure ꝑcussit in facie ꝙ oculū ei⁹ auulsit. Sardellus autē quendā aliū admiratū grecorꝫ interficit. Margariton ỽo in thelamonē irruit. sed thelamon ip̄m grauiter vulnerauit. Famuel aūt regem prothenorē deiecit ab equo. Sic et ceteri fratres naturales filij regis Priami ꝯtra grecos eos letaliter offēdēdo viriliter se gesserūt. Inter hec auteꝫ rex duglas irruit in Menesteū athenarū ducem et cū forti lancea ip̄um impellere viriliter est conat⁹. Sed Menesteus dum caret lācea ip̄m ense nudo ꝛ tam potenter sup cassidē e⁹ ip̄m ꝑcussit in facie. ꝙ cassidis nasali disrupto ip̄m vulnerat in naso Beamor aūt vidēs frēm suū sic lesum ī facie et in naso irruit in Menesteuꝫ sic potenter ip̄m impellēs ꝙ ip̄m deiecit ab equo Sed Menesteus statim in animi sui virtute surrexit. Verū ali⁹ frater eorꝫ ip̄m aggrediens sicut erat pedes crudeliter vexat eum et sic omnes tres frēs ꝯ menesteū crudeliter īsistentes aut ip̄m occidere aut ipsum capere tota intentione festināt. Sed menesteus a predictis fratrib⁹ viriliter se defendit. Verum qꝛ semp plures ꝯtra vnū ꝯsueuerūt poti⁹ pualere p̄dicti tres frēs in ictibus ensiū disrūpunt ei⁹ arma. frangūt eius scutū et cassidem cassant ei⁹ ꝛ specialit̄ thoras maior frater eorꝫ q̄ menesteū viriliter opprimit et infestat Tūc rex theucer q̄ vidit menesteū in tāto discrimine ꝯstitutū in adiutoriū ei⁹ fe/

stinus accelerat. sed hectoꝛ ibi occur-
rit appetens ducē menesteū et regem
theutruȝ violenter opprimere et male
sine dubio cessisset ambobus nisi ille
fortissimꝰ aiax cū mille militibus in
hectorem irruisset. q̄s secū ī sua duxe-
rat comitiua Ad h̄ ex pte troiano
rū supuenit persarū rex cū q̄nq3 mili
bus militū sub ductu paridis. et pul
sante paride quoddā cornu ꝯtra gre
cos viriliter se īmittit supuenientibꝰ
etiam aciebꝰ alijs troianoꝝ. Quare
bellū īterim feruet asperrimū ⁊ troi-
ani aduersus grecos nimiū ꝑualen-
tes in v̓tute hectoris grecos dare ter-
ga cōpellūt. Qui hectoꝛ tūc vt sc̓psit
dares mille milites īterfecit ex grecis
Interea hectoꝛ dū ꝑ turmas bel-
lando discurreret Mereon rex obui
us sibi occurrit corā q̊dam tētorio ī-
ter grecos. quē vt vidit hectoꝛ dicit ei
Nequam ꝓditoꝛ ecce nūc veīt hora
tua vt cōdignā mercedē accipias de
eo ꝙ a me patroclū temere ꝑsūpsisti.
Et facto impetu ꝯtra eū ipm̄ deiecit
ab equo. et statim hectoꝛ descendens
in ipm̄ pedes insiluit et nudato ense
caput eiꝰ ab eo velociter amputauit
Armis tñ eiꝰ quibus ip̄e erat indutꝰ
ip̄um nihilominꝰ expoliare festinat.
Sed menesteus athenaꝝ dux q̊ h̄ re
pente ꝑcepit accepta quadā lancea ī
hectorē irruit ex trāsuerso. hectore nō
aduertēte motū illiꝰ quare ipm̄ gra-
uiter ꝑcussit ⁊ vulnerauit eundem. ⁊
timēs furorē hectoris statim ab ipso
recessit. Hectoꝛ v̓o se sentiēs vulnera
tū. bellū egredit̄ ⁊ vulnꝰ sibi factū fe-
cit sic legaliter alligare ꝙ sanguis ab
eo manare nō posset. et ꝯfestim iterū
redit ad belluȝ. Tunc impetu ire sue
plures grecos interfecit. Nam dare-
tis liber ꝓ veritate testat̄ ꝙ post vul-
nus ip̄m eo die plus q̄3 mille grecoꝝ
milites interfecit. Quare grecorū
exercitū in tāta debilitate ⁊ pusillani
mitate duxit ꝙ nullꝰ grecoꝝ habe-
bat animū defendēdi nec agameno-
ni facultas libera cōpetebat ꝙ ad bel
lū accedere potuisset Quare troi-
anoꝝ exercitꝰ in mag̃ v̓tute ꝓcedens
fugiētes grecos vsq3 ad eoꝝ tentoria
sūt secuti. q̊ꝫ tētoria troiani q̄si victo
res inuadūt virilit̄ ⁊ predāt̄ arreptis
ab eis armis multis auri ⁊ argēti co
pia magna nimiū. quā in scrineis in
uenerūt eoꝝ. et oēm eoꝝ suppellectileȝ
asportātes ad eoꝝ ꝑsidia detulerunt
Hec fuit illa dies in q̄ ip̄e bello ꝑ-
petuꝰ potuit esse finis. et troiani tūc
fuissent in totū absolute victores. sed
fata q̄ statuūt aduersa futura ꝯtinge
re oīa cecis insidijs tollunt de medio
ꝑ q̄ aduersa q̄ futura disponūt fina-
liter cōpleant̄. O q̄3 fuit fragilis ⁊ de
bilis causa q̄ troianoꝝ oculos obce-
cauit ⁊ specialiter hectoris. qui ꝑsone
sue cladeȝ et suoꝝ omniū futuros in
teritus nō potuit euitare cū eo die in
tanta potētia troiani fuissent ꝙ om
nes grecos q̊ venerant ꝯtra eos mor
ti tradere finaliter potuissent et se ab
imminētibꝰ ⁊ futuris periculis libe
rare. Sane nō est illa laudabilis ī ali
quo sapiente discretio. q̊ cū ē aliquo
graui negocio ⁊ mortali periculo ꝑ
peditus. et fortuna sibi arridet ꝙ per
subitos et felices euentꝰ se potest ab
eo subito liberare si felicē successum
quem sibi fortuna repente ministrat
grata manu nō recipit nec est gratꝰ
et finaliter nō ꝓseq̄t̄ apprehēdēdo illō
quod vna hora sibi exhibet felix euen
tus. Nam si ea hora illud nō recipit
et admittit. sed differēdo dimittit. nū
q̄d ad illud q̄ vno pūcto potuit ob-

tinere poterit postea puenire. Nam fata si bonū qd ingerūt statim nō recipit ab ingrato tanq̄ȝ ille q̄ p ingratitudinis viciū illud amisit exhibere postea sibi negant. Sic successit infelici hectori illo die in q̄ cū potuissȝ cū suis hostibus in multa glā obtinere triūphum dū p acies discurreret psequendo hostes suos q̄ tanq̄ȝ deuicti ab eius ꝛ etiā alioꝝ troianoꝝ facie fugiebāt Ex pte grecoꝝ obui⁹ sibi venit Exione fili⁹ sobrin⁹ ei⁹ fili⁹ thelamonis q̄ thelamoni⁹ aiax ppo noīe dicebat. ꝛ q̄ ī vtute bellādi ipm vilit ē aggress⁹ cū fuerit vir ī virib⁹ multuȝ potens et fortissim⁹ pliator. Cōmittit ergo durū preliū īter duos tam fortes sed dū inter se bellādo mutuo loquerent agnouit hector illū esse filiū amite sue et sibi in linea sanguinis esse cōiūctum. Quare hector multū exinde fact⁹ letus depositis armis ī mlta sibi est affectōe blandit⁹ placere sibi in omnib⁹ spondet et monet ipm et rogat vt ad troiam veniat inspecturus amplam sui generis parentelaȝ. Ac ille negans et saluatonē suoꝝ grecorum et sue patrie nō obmittēs rogat hectorē vt si tanta affectione ducit erga eū faciat ꝛ pcuret q̄ troiani eo die ampli⁹ bellare desistāt. ꝛ q̄ grecos fugientes ampli⁹ nō sequant. sȝ vt troiani ad vrbē redeant grecis eo die ī pace dimissis. Annuit infelix hector q̄re incōtinēti emisso tube sonitu omēs troianos reuocedere ꝛ bello desistere fecit ꝛ mādat. Jam troiani in grecorū naues ignem īmiserant. iam omnes naues finaliter exussissent. sed ad vocē et mādatū ducis eoꝝ oēs totaliter destiterūt et multo dolore cōmoti oēs ad ciuitatē redeūt ꝛ ingrediuntur in ipam. Et ista fuit causa leuis quare troiani illo die ab obtentu eorum victorie cessauerūt. ad quaȝ postea nūq̄ȝ fatis ptradicentib⁹ peruenire potuerūt.

De tertio bello grecoꝝ et troianoꝝ iam obsidione firmata.

Ortis igitur ciuitatis securis seris ꝛ repagulis veniente nocte firmatis parū ante surgentē aurorā troiani viri pugnātes et q̄ sani erāt arma capiūt armant ex eis expectātes diei lucē et ad iussum hectoris ducis eoꝝ ad bellū exeant ptra grecos sȝ die facto greci ad regem pamum nūcios transmiserūt petentes mensiū duoꝝ inducias treuga firmata. Quod rex priamus et hector ex maioꝝ eoꝝ exercitus psilio pcesserūt. Greci vō interim mortuos eoꝝ q̄s voluerūt tradiderūt funerarie sepulture. Ceterorū āt corpa mortuoꝝ statuerūt igne cōsumi Achilles vō q̄ de morte patrocli solari nō poterat de morte eius mestis ꝛ flebilib⁹ vocib⁹ in mlto flumine lacrimarū diuti⁹ lamentatur. Demū pstructa patroclo ex insignibus marmoreis lapidib⁹ sepultura patrocli corp⁹ in eam ī multo honore fecit achilles humari et secura firmitate recondi. Sic grecoꝝ maiores corp⁹ prothesilai in qdam cenothaphio marmoreo in opere nimiū precioso statuerunt in honore maximo vt moris tunc erat maioꝝ nobiliū sepeliri. Troiani vero interea treuga ipa durāte eorū vulneratos in bello peritoꝝ psilio medicoꝝ curare faciūt et mederi ita q̄ ī fine duoꝝ mēsiū eorundē restituti sunt. q̄ vulnerati fuerāt integre sanitati. Sȝ ꝛ rex pamus

qui de morte cassibule naturalis filij
sui solari nõ poterat.ꝑ eo ꝙ eũ magis
q̃ꝫ capiat paternꝰ affectus tenerrime
diligebat in lacrimis vacauit diutiꝰ
et lamẽtis. Sed demũ ip̃m ĩ templo
veneris plurimũ p̃cioso recõdit ĩ se-
pulcro. Cassandra aũt plorantiũ au
diens gemitus ⁊ lamẽta. furiosas ex-
clamat in voces dicẽs. O miseri troi
ani quare vestroꝝ excidia sustinetis
q̃ d̃ vobis omnibꝰ similia sũt futura
Cur pacem grecoꝝ nõ queritis ante
q̃ꝫ gladio trucidãte oẽs nequit̃ pere-
atis. et nobilis troia det̃ in preceps ⁊
funditꝰ in ruinã. et antẽq̃ꝫ paruulis
matres eoꝝ orbate ꝑpetuas ip̃e ⁊ ip̃i
defleant seruitutes. Sane nõ fuit he
lena tam dolorosa tam exicioso pre-
cio companda vt omẽs vsqꝫ ad vnũ
sub tanto marturio peamꝰ. Quare
dũ cassandra talibꝰ clamoribꝰ nullũ
finẽ imponeret. rex p̃amus eam capi
mãdauit et sub firmi claustri custo-
dia tempe multo d̃trudi Interim
igit̃ palamides multũ ꝯquerit̃ inter
grecos de dominio agamenonis sic
prelati Dicit eni eũ indignũ tanti do
minij ptãte sup tot reges ⁊ duces ⁊ se
eo asserit digniorẽ. nec eũ habere in p̃
positũ suũ velle cũ ip̃e eũ sibi non ele-
gerit. nec ab omnibꝰ regibꝰ q̃ sunt nu
mero plus q̃ꝫ triginta fuerit electus.
sed a tribꝰ tantũ p̃ter ꝯsensuꝫ omniũ
alioꝝ Sed circa hec tũc nõ fuerat
vltra ꝓcessum. Elapsis igit̃ inducijs
treuge date agamenon ĩ sue potesta
tis officio ꝑuigil et cura exinde debi-
te sollicitudinis incalescẽs oẽs acies
suas studio vigili ordinauit. ⁊ quali
ter ordinate ⁊ cõposite accedere debe
rent ad bellum. Primam aciem
igitur commisit achilli. Secundam
diomedi. Tertiam menelao. Quar-
tam menesteo athenarũ duci. et om
nes alias acies subsequẽtes idẽ aga-
menon satis disposuit circumspecte
Hector autẽ suas acies in multa di-
scretione ꝯstituit In p̃ma posuit
troilũ ⁊ ceteros ductores viros mul
ta strẽnuitate ꝯspicuos ꝓut fuit vigi
li sibi cura ordinare. Nec mora He-
ctor cũ omnibꝰ aciebꝰ in m̃lta aiosi-
tate portã exiuit ciuitatis ⁊ grecoꝝ li
cias transcendẽdo cũ eis in campuꝫ
liberũ se recepit. Hector igit̃ primus
ꝯtra achillem quẽ bene cognouit in-
gerit se in ꝯflictũ et dum vterqꝫ eorũ
vnus videlicet ꝯtra aliũ suũ equum
coegit in cursum. ambo se virilit̃ cõ-
currentes dũ alter eoꝝ impegit ĩ alte
rũ ambo se sternũt ab equis iuxta il-
lud. Fortis impegit in fortẽ et ambo
pariter corruerũt. Sed Hector celer
primus insurgit equũ suũ violenter
ascendit achillem deserit ⁊ se velocit̃
ingerit in turmas. Maiorẽ partem
sibi occurrentiũ ĩterfecit. alios vulne
rat. alios crudeliter ꝓsternit ab eq̃s.
et in virtute sue potẽtie oẽs grecoruꝫ
acies fortiter d̃bellãdo diuidit perfo-
rat ⁊ vbicũqꝫ vult grecorum sang̃ne
madefactꝰ incedit ꝑcutiendo q̊scun-
qꝫ occurrentes ense nudo crudeliter
Achilles v̓o nõ post magnaꝫ ho-
ram insurgens equũ ascendit ⁊ faci-
ens impetũ in troianos m̃ltos occi-
dit ex eis et tam diu ꝑ turmas vulne-
rando discurrit ꝙ hectori venit obui
us in v̓tute bellandi. Insilijt igit̃ sta-
tim alter in alterũ ĩ fortitudĩe lancea
rũ. sꝫ hector sic potenter achillẽ impu
lit ꝙ licet lanceã ꝑ plures cõfregisset
partes Achilles se in equo sustinere
nõ valẽs ab eq̊ sternit̃ ⁊ preceps ꝑue
nit in terraꝫ hectore cape intendente
equũ achillis. Sꝫ cum ꝯtradictores

multi ꝯtra hectorē insultarēt achilles equū suū festinus ascēdit et hectorez impetit ense nudo et sic potenter ipm pcussit in casside supra caput q̄ Hector nutans necessario in suoꝝ viribus lacertoꝝ vix tenuit se firmū in sella. Hector tñ ꝓpterea mlto dolore furoris accēsus irruit in achillez ⁊ ipm impetens in multa potētia ense suo trib⁹ ictib⁹ ict⁹ ictib⁹ cumulādo sup cassidē pcussit achillē sic q̄ p ei⁹ faciē riuuli sanguinis defluxerunt. Mortale igit̄ bellū insimul ambo fouent. ita q̄ si diuti⁹ ambo in eodē simꝉ bello ꝑstitissent vel alter īterfecisset alteꝝ vel ambo forte se mutuo peremissent

Superuenientib⁹ ergo notis eoꝛuz de acieb⁹ partis vtriusq3 vix sūt ābo inuicē separati. Tunc diomedes bellū intrauit cū maxima acie pugnatorū et ex aduerso Troilus aciē cū maiori Diomedes et troil⁹ ambo bellādo ꝯueniūt et ab equis se sternunt s3 diomedes ꝑm⁹ insurgit equū ascēdit ⁊ troilū stantem pedes sic violent̄ pcussit in capite q̄ circulū cassidis e⁹ fregit. Uerū troil⁹ in virtute virium suarū diomedis equu3 interfecit ita q̄ ābo pedes insimul ꝑliant̄ Greci vero diomedē ⁊ troiani troilū ascēdere faciunt equos et ambo equites repetūt certamē eoꝛū. Sed diomede in multa potentia ꝑualēte cepit troilum et captiuū eu3 ducere ad ꝑsidia sua conat̄. Troiani ṽo ꝯtra diomedem acriter insistētes troilū a manibus suis eripiūt in multo discrimīe ꝑsonaꝝ. Tūc discurrēdo p acies superuenit menelaus et ex parte troianoꝝ Paris accessit ad bellū q̄d iam durius instaurat̄ Hector autē in bello quasi furibund⁹ anhelās quoscūq3 sibi occurrētes interfecit. Et dū venisset obui⁹ ꝯtra eum quidam miles nouus nomine Boetes in virtute sua animose hectorē est aggressus Sed Hector tam grauiter percussit ipm in capite q̄ ipsum a vertice vsq3 ad vmbilicū duas diuisit in partes. qui statim mortuus expirauit. Hector autem eius equum accipiēs ipsum fecit per quendam suum famulum asportari. Rege artilego Boetis consanguineo hoc vidente. Qui dum consanguinei sui mortem molliretur vlcisci dure Hectorem est aggressus. contra quem hector potēter irruens ipsum non obstantib⁹ eius armis per mediu3 ense scindit. Qui statim mortuus spiritum inter pugnantes emisit. Rex vero prothenor ausu temerario ductus ex transuerso inuadit hectorem et tam potēter ipm impulit non aduertente Hectore eius insidias q̄ hectorem eiecit ab equo. Sed hector incontinēti cōsurgens equum ascendit in Prothenorem irruit et tam dire in suarū virium virtute percussit q̄ corpus ei⁹ duas dimidiauit in partes Achilles aūt postq̄3 prothenorē sic vidit extinctum q̄ sibi in linea sanguinis attinebat de morte ipi⁹ grauiter fuit tristatus Sed et rex artilog⁹ de morte prothenoris in simili dolore ꝯcurrit cū sibi esset satis ꝓpinqua consanguineitate ꝯiunctus. Achilles ergo et artilogus simul cū eo recuperare corp⁹ prothenoris regis intendūt quod facere minime potuerunt. Inualescentib⁹ enī in multa ṽtute troianis greci necessario sūt dare terga coacti. quos troiani ꝑcipitē coegerunt in fugam. Ipsi eos fugiētes vsq3 ad eoꝝ tentoria ꝑsequūt̄ occidendo eos et ipos letalit̄ vulnerando die tūc ad

noctis tenebras iã vrgente q̃re supue
niẽte noctis vmbraculo preliũ est di
missum.

De quarto bello grecorũ et troianoꝝ.

Aspectibus igi
tur hoĩm crepusculo succe/
dente stellis p celi spaciũ vn
diqȝ patefactis. q̃s nox q̄ nocet oculis
intuentiũ in aspectibꝰ ceteroꝝ ꝑpter
sue tenebras cecitatis apte vulgauit.
oẽs reges grecoꝝ duces ⁊ pncipes in
ipiꝰ noctis cãticinio in regis agame
nonis tentorio ꝯuenerũt. vbi tantũ/
modo de morte hectoris q̃liter ipsuȝ
interficerent mlta ꝯsilia sũt scrutati.
Dixerũt enĩ. Nisi hector ab hac vita
deficiat et sp existat in bellis. Troia/
ni nũq̃ȝ poterunt sic offendi ꝙ greci
possint de eis ad victoriã pueĩre. Ip
se enĩ solꝰ ẽ troianoꝝ oĩm defensor et
grecoꝝ offensor mortalis. Sȝ demũ
oẽs ipi se in h̄ ꝯsilio firmauerũt ꝙ af
fectuȝ talis negocij achilles reciperet
supra se non tantũ suis viribꝰ q̃ȝ suo
sagaci ĩgenio terminãdũ. Qđ achil/
les suscepit sollicito animo exequen/
dũ cũ potiꝰ eius ĩtersit ex eo videlicet
ꝙ hector multũ affectat necẽ achillis
Et nisi achilles sibi p̄uideat de facili
poterit p manꝰ hectoris fortuna sini
strante pire. Cuiꝰ rei causa eoꝝ de h̄
finito cõsilio singuli eoꝝ ad tentoria
sua redeunt nocturne causa quietis.
Adueniente ergo diei seq̃ẽtis dilu/
culo mane facto greci cateruatim ad
arma ꝯcurrũt Nam ille fortissimus
oĩm hector q̇etis impatiẽs portaȝ iã
exiuerat ciuitatis ⁊ in campũ puene
rat causa belli cũ sua acie quã sibi in/
stituerat de troie pugnãtibꝰ spãliter
oriũdꝰ. quẽ secutꝰ Eneas cũ acie sua
post eũ velociter ꝑpauit. Sic paris
sic deiphebꝰ. sic troilꝰ. sic ceteri cum
aciebꝰ eoꝝ dudũ p hectorẽ ordinatis
Primꝰ igĩt ante oẽs hector ĩgerit
se ad bellũ cũ troianoꝝ omĩbꝰ aciebꝰ
in q̇bꝰ fuerũt vt scṗsit dares ex ipsoꝝ
troianoꝝ pte. c.l. milia pug̃torũ. Int̃
vtrãqȝ partẽ bellũ letale cõmittitur.
Paris cũ illis de psia pugnãtibꝰ cũ
in arcubꝰ et sagittis bellũ ingrediens
innumerabiles grecos interficit et le
talia vulnera figit in illos. Interĩ
rex agamenon bellũ ingredit̃. quem
statim hector aggredit̃ ip̃m ab equo
sternit grauiter vulneratũ Achil/
les v̇o tũc inuadit hectorem cassideȝ
eius in eiꝰ capite inictum multoꝝ v̇/
tute cõfregit. Sed illico eneas ⁊ troi/
lus irruũt in achillem in multitudĩe
pugnatoꝝ cum ille fortissimꝰ diome/
des irruit in eneam queȝ grauit̃ vul/
nerauit. q̇ improperando dixit enee.
Aue bone cõsiliarie q̇ regĩ Priamo
dedisti fidele consiliũ de me in sua p̄/
sentia offerendo. Sed pro certo scias
si huiusmodi prelia sepius frequen/
tabis ⁊ in manus meas te contingat
incidere pro certo de meis manibus
morieris. Et tũc facto impetu cõtra
eum ip̃m deiecit ab equo. Ad hec he/
ctor inuadit achillem eũ mirabiliter
grauat. Jam cassidem eiꝰ sibi cõfre/
gerat capere nitens illũ. sȝ filiꝰ Tidei
q̇ sic interceptũ vidit achillem in He
ctorem irruit furibundꝰ et eleuato en
se in suoꝝ fortitudine brachioꝝ pcus
sit illuȝ et ei graue vulnꝰ inflixit. He
ctor autem ad ictum vulneris nul/
latenus stupefactus accepto ense in
multa furoris rabie in diomedem. q̇
ꝯtra euȝ viriliter insistebat potenter
irruit sic ꝙ ip̃m deiecit de eq̊. Troilꝰ
aũt videns diomedem in t̃ra deiectũ

proprio descẽdit ab equo ⁊ cõ diomedem se ingerit ense nudo cõquez diomedes viriliter se defendit. Achilles ⁊ hector mutuo pliant. Interim vero menelaus. vlixes. polimites. neptolomus. palamides. stellenus. menesteus. dux nestor. rex thoas. eurialus. philutheas. et theseus. ex pte grecorum venerũt in cõflictũ. Sed ex pte troianorũ venerũt oẽs reges qui in adiutorium venerũt eorum cũ multitudine gẽtis eorum. necnõ et oẽs acies duodenũ p hectorem ordinate. Mirabile bellũ cõmittitur inter vtrosqz. Rex agamenon ⁊ rex pandalus inter se insimul cõcurrẽtes ambo se sternũt ab equis. Rex menelaus venit obuius paridi q se ambo tũc veraciter cognouerũt. Et dum ambo se offendere conarentur menelaus impulsu sue lancee paridẽ vulnerauit. sed in armorum suorum tutela fideliũ paris grauiter non est lesus. Et nihilominus dũ ad ictus potentiã Paris se sustinere nõ posset deiectus ab equo peruenit in terraz. Qui multo dolore cõfusus erubuit propter helenã cuz sic ipm dehonestasset enormiter menelaus. Inter regem arastrũ et vlixem maxima fit bellãdi cõtẽtio. Vlixes ipm ab equo deiecit ⁊ equũ eius captuz ab eo ad tentoriũ suũ mittit. polimides irruit in apon senen et letaliter ipsuz pcussit q eo vulnere mortuus expirauit. Neptolomus archilegũ regẽ aggreditur ambo deijciũt se ab equis.

Polidamas irruit in palamidẽ ipm vulneratũ ab eq sternit ⁊ turpibus vbis debilitatẽ eius improperauit eidẽ. Rex stellenus regẽ carrã vulneratũ ab equo pstrauit. Polimenis irruit in ducẽ athenarũ quẽ ab eq deiecit equuz ab eo aufert et portauit ad suos. Polithobas irruit in regez remũ sed ambo deijciunt se ab equis.

Rex theseus ⁊ rex auriolus ambo bellãdo cõueniũt mutuo se vulnerant et se ab equis deijciũt vtuose. Naturales filij regis priami fecerũt de eorum strẽnuitate mirabilia illa die multos interficiẽdo grecos ⁊ mltos ex eorum regibus cõfundẽdo. Rex thelamon regem sardonẽ aggreditur ambo in valido impulsu fortiũ lancearum grauiter vulneratos se sternũt sic q qsi semiuiui in medio bellantium deciderunt.

Rex thoas et achilles q cõsanguinei simul erãt ambo simul aggrediuntur hectorẽ duris ictibus et frequentibus ipm impugnant ab hectoreo capite eius cassidẽ extirpãt ⁊ i multis locis pcusserũt eũdẽ a qbus multi riuuli sanguinis defluebãt. Sz hector in regem thoas viriliter insistendo pcussit ipum in faciẽ sic q medietatẽ nasi detrũcauit eidẽ. Tunc fr̃es hectoris naturales in hectoris succursũ festinãter accelerãt. mirabiliter grecos premũt regẽ thoas capiũt regẽ thelamonẽ letaliter vulnerauerũt deijciẽtes ipm ab equo ita q qsi mortuus ad grecorũ tentoria fuit delatus ⁊ regem thoas captiuũ ad ciuitatẽ troianã p Deiphebũ ⁊ anthenorẽ trãsmiserũt. Menelaus paridẽ offendere multũ intẽdit. sed paris q hbene pcepit tenso arcu in menelaũ sagittam emisit letali toxico delinitã et sic grauiter eũ vulnerauit q eũ qsi mortuũ ad sua tẽtoria detulerũt. Sed illico medicorum cõsilio ligato vulnere menelai et vulnere in vnguentoruz medicamine dulcorato idem menelaus redit ad belluz paridẽ querit de eo cupiens furibundus vlcisci. Paridem inuenit et impulsu sue lancee menelaus in Paridem irruit volens eũ letaliter vulne/

rare qđ reuera fecisset nisi eneas īter
vtrūqȝ ī scuti sui tutamīe se mediū ī/
misisset. Paris aūt tūc erat inermis
cū ip̄e tūc suis armis spontanea vo
lūtate exuisset qđ qꝛ p̄senserat mene/
laus morti tradere facilꝰ eū putauit
Eneas v̍o ī maxia militū comitiua
ꝓ eo ꝙ paris nō erat armatꝰ ip̄m ad
ciuitatis p̄sidia cōmeauit ne forte tc̄
eū offenderet menelaꝰ. Sed Hector
menelaū aggredit̄ capenitēs eum. sȝ
eiꝰ voto frustratꝰ est ꝓ eo ꝙ in eiꝰ suc
cursum statim accessit īnumerabilis
q̄ntitas pugn̄toꝝ. Quare ip̄o dimis/
so cū suis in turmā grecoꝝ irruit ip/
sos interficit ⁊ in sua et suoꝝ potētia
greci sunt dare terga coacti. troianis
grecos insequētibꝰ fugiētes. Sȝ ver/
gente die ad solis occasum belluȝ di/
rimit̄ ⁊ vtriusqȝ partis acies mutuo
separant̄.

De quinto bello.

Troianis igi/
tur ītrātibꝰ ciuitatē ⁊ portis
in necessaria firmitate ꝯclu
sis sufficientibꝰ excubijs ordinatis. q
fuerūt bello lassati nocturne q̄eti cō/
mode se dederūt. Mane v̍o facto rex
p̍amꝰ statuit eo die nō esse bellanduȝ
sed ꝓ q̄busdam secretarijs suis misit
hectore videlȝ. paride. troilo. deiphe/
bo. polidama. anthenore. et enea. vt
ad ip̄m accedāt. Quibꝰ venientibꝰ
⁊ existētibꝰ corā eo rex p̍amꝰ eis dixit
h̄ v̍ba. Noscitis q̄liter regem thoas
carcer noster tenet inclusū q̄ ī multa
furoris audacia non offensꝰ a nobis
in nostre ciuitatis exterminiū ⁊ vrā/
rū ꝑsonaꝝ excidiū irreuerent̄ accessit
Quare iustū mihi videt̄ vt ꝑ nos ī/
iqua morte ꝑiret q̄ voluit nos ꝑire.
vt vel sit furca suspēsus. vel alio mō
nequit̄ detrūcatꝰ. Quid inde vobis
videt̄ ꝑ vos mihi ꝯsilio salubri pan/
dat̄. Eneas aūt q̄ p̍mo ad v̍ba rn̄dit
hūiliter dixit regi. Absit a vobis dn̄e
mi rex vt ad tantū facinꝰ vrā nobili/
tas ꝓtrahat̄ cū rex thoas sit de melio
ribꝰ grecie multis suffultꝰ ꝯsangui/
neis ⁊ amicis. ⁊ vos cū habeatis ml̄
tos q̄ cari sūt vobis posset eoꝝ aliq̄s
a grecis intercipi. queȝ greci sili pena
afficerēt carū vobis ꝙ forte ꝓ maxia
mūdi ꝑte vos sic factū eē aliq̄tenꝰ nō
velletis. Et sic magis reuera salubre
sit regē thoas captū salubrit̄ ꝯserua/
re q̄ ꝓ aliq̄ vrōꝝ in bello simılit̄ inter
cepto posset recupatōnis bn̄ficio cō
mutari. hector aūt enee ꝯsiliū vtpote
laudabile satis ꝓbat. Sȝ rex p̍amus
adhuc in suoꝝ v̍boꝝ intētione persi/
stens iterū dixit eis. Si sic decreueri
tis faciendū iam greci putabūt et di/
cēt nos sic esse repēte timore ꝯcussos
ꝙ de offendētibꝰ nos nō habeamus
audaciā faciendi iusticiā nec vlcisci.
q̄ȝuis de h̄ totꝰ in vestri ꝯsilij iudicio
ꝯquiescā. Et sic ꝯsilio fine facto ene/
as ad videndū helenam se velle dixit
accedere. Quare troilū ⁊ anthenorē
secū ducit et eis intrātibꝰ aulā pulcri
tudinis vbi tūc regina heccuba cum
helena residebat in comitiua ml̄tarū
nobiliū mulierū eneas ⁊ troilus nisi
sunt helenā multis affectuosis ꝟmo/
nibꝰ ꝯfortare. quare regina heccuba
vtputa sapiens ⁊ discreta eos ad tui/
tionē ꝑsonaꝝ ip̄oꝝ ciuitatis troie et
regis priami satis deuotis eloquijs
fuit hortata. Greci v̍o int̄ se de dam/
nis eorū ⁊ suoꝝ nece a troianis neq̄t̄
occisoꝝ nimiū tacito murmure con
queruntur et dicūt se fuisse maxima
fatuitate detentos. q̄ ad tā grauia di
spendia personarū eorum et rerum

se submittere voluerũt a quib⁹ potu-
erũt tũc salubriter abstinere. Eadem
aũt nocte aer obduct⁹ multa caligĩe
tenebrarũ multas aquosas diffudit
pluuias in multoꝝ imbriũ tẽpestate
veluti si nũq̃ȝ pluuias effudisset. vel
quasi forte dij vellent terris effũdere
deucalionis diluuiũȝ iterato. Et qđ
fuit ipo grauı⁹ ea nocte ventoꝝ rabi
es tanta et tam grauis iualuit ꝙ oĩa
grecoꝝ tentoria violẽter a soli statõe
defixit. ꝓpter q̃ grecis mag̃ doloris ⁊
laboris supuenit anxietas. Sed de-
mũ nocte fugata fugerũt tenebre ⁊ p̃-
dicte eaꝝ socie tempestates cũ adue-
mentis diei splendor serenus apparu
it q̃ totã terre faciẽ illustrauit. Tunc
greci armis eorũ ꝓtinus induũt̃ ad
bellũ ꝓcedere festinantes Achilles
aũt p̃mus inter grecoꝝ acies campũ
petit. Deinde Diomedes agamenõ
menelaus et athenarũ dux Achilles
aũt p̃mus in hupon grandem gigã-
ti similem regem de larissa ĩpetuose
irruit. et sic eũ sua lancea Achilles ĩ-
pulit et pcussit ꝙ ipm mortuũ ꝓstra
uit ab equo. Rex orthomen⁹ aggre-
dit̃ hectorẽ. quẽ hector ꝓtin⁹ ĩterficit.
Diomedes regẽ Xantipũ ꝯtra eum
bellantẽ in multa v̓tute pemit. Tũc
duo reges quoꝝ vnus vocabat̃ Epi
stropus et ali⁹ Cedius in bello se in-
gerũt ⁊ in hectorẽ irruũt. Sȝ epistro
pus ꝯtra hectorẽ quẽ bene cognouit
multis contumeliosis v̓bis ĩsultat. ⁊
post v̓ba in eũ ĩpetũ faciẽs ipm cum
lancea sua viriliter impulit. ſȝ a sella
ipm nõ potuit remouere Quare ira
tus hector v̓bis ei⁹ ⁊ factis ipum ag
gredit̃ ⁊ eũ crudeliter interemit. et di-
xit aduersus eũ. Cõtumeliosa v̓ba q̃
diffundebas ĩter viuos vade ⁊ amo
do ĩter mortuos si potes effũdas Ce
dius v̓o vidẽs mortuũ regẽ Epistro
pũ frẽm suũ m̃lto dolore torquet̃ ⁊ ĩ-
ter sui doloris angustias mille suos
milites q̊s cũ m̃ltis alijs ĩ adiutoriũ
grecoꝝ adduxerat statim cõuocat et
mãdat eisdẽ ꝙ cũ eo hectorẽ insequã
tur vt ipm interficiat vt de morte fra
tris sui optatã ꝯseq̃ valeat vltionem
Nec mora p̃dicti milites cũ rege Ce
dio Hectorẽ insequũt̃ ipm inueniũt
inter turmas et in eũ irruunt ⁊ ab eq̃
deijciũt. Sed rex Cedi⁹ dũ extẽso bra
chio cũ ense suo p utat ipum letaliter
vulnerare. hector q̃ vidit ictũ ab extẽ-
so brachio venientẽ regẽ cediũ in ipo
brachio pcutit sic ꝙ ipm brachiuȝ ab
humero diuidẽs regi cedio detrũca-
uit et in ipm regẽ cediũ appropĩquãs
q̃ iam ab equo ruebat ipm ꝓtin⁹ int̃
fecit. Eneas vero regem Amphima
cum bellãtem interfecit. Achilles pri
mus inter grecoꝝ acies campuȝ pe-
tit. deinde Diomedes Agamenon
Menelaus athenaꝝ rex menela⁹ rex
Iteȝ rex thelamon rex vlixes rex dio
medes rex arcela⁹ rex mathaon ⁊ rex
agamenon cũ eoꝝ acieb⁹ oĩb⁹ belluȝ
intrant. Ingens prelũ et letale com
mittit̃ ⁊ ex vtroq̃ȝ latere m̃lti decidũt
interfecti. Iam sol diei mediũ consti
tuerat cũ oẽs greci veniẽtes in vnuȝ
simul omẽs irruũt in troianos. ⁊ in
eoꝝ tũc v̓tutis audacia sic troianos
grauiter oppresserũt ꝙ eos vrgẽte ne-
cessitate ꝯuertũt in fugã. Tũc achil-
les regẽ phılis bellanteȝ cum eo ĩ sua
potentia viriũ interfecit. Sed hector
exinde multo furore bachatus duos
de regibus grecoꝝ interficit. regem
videlicet Alpinor et regem Borion
Tunc troiani in virtute hectoris sic
acriter debellãtes campum recupe-
rãt et durius grecos premunt. Sed

et rex epistrop⁹ tūc a ciuitate troiana animosus exiuit cū trib⁹ milib⁹ pugnatoꝝ qui omēs bello se imiscēt grecos impetūt crudeliter ꝛ ꝯfundūt ꝛ mlto forti⁹ ex eo ꝙ idē rex epistrop⁹ quēdā sagittariū secū duxit Hic āt sagittari⁹ ab vmbilico inferi⁹ erat equ⁹ et ab vmbilico superi⁹ erat hō. et in omni sui parte tam superi⁹ q̄ȝ inferius coopertus erat ex innatis in eo pilis equinis. Facies aūt ei⁹ licet similitudinis essȝ hūane tota erat rubea igneum colore habēs ac si carbo essȝ accēsus et equinos ex ore ꝑducebat hinnitus. oculi aūt ei⁹ erāt splendidiores ignis ardore cū duas ardētes flāmas igneas p̄sentarēt. propter qđ intuentes horrore maximo deterrebat. Hic nulla armoꝝ tutela vestit⁹ cum quodā arcu in manu et quadā pharetra plena sagittis bellū ītrauit. In cui⁹ ingressu equi bellantiū valde ꝑterriti nō obstante ꝙ sessores eoꝝ mltis eos stimulis calcariuȝ purgebāt retrogradi facti subitā q̄i rapiebātur in fugam. Sed cū magno labore bellantes ip̄os detinuerūt in bello non minus ip̄i⁹ sagittarij ip̄i bellātes impetū dubitantes q̄r in arcu ꝛ sagittis suis grecos plurimos interemit.

Hector aūt interim ducē salemine Polixenū q̄ aduersus eum plurimū insistebat occidit. et ita dux mortuus expirauit. Dum igit̄ sagittari⁹ interficiēdo grecos ꝑ turmas discurreret et troiani crudeli⁹ insisterēt contra grecos in fugam de necessitate cōuersi greci ad tētoria sua festināt. q̄s troiani vsq̄ȝ ad ip̄a tentoria sūt secuti vbi mirabilis casus emersit Nā dum sagittari⁹ grecos fugiētes corā eo acriter infestaret. et troiani grecos in tentorijs eoꝝ opprimerēt. Diomedes q̄ fugiens ad tentoria ꝑperabat corā vno de papilionib⁹ sagittariuȝ īuadit. quem nullo modo vitare potuit ꝑpter troianos q̄ ꝯtra eum a tergo viriliter anhelabant. Necessariū ergo fuit plurimū Diomedi vt inuitus et dubitans in sagittariū irruissȝ Qui si voluisset retrocedere cuȝ ipse esset grauiter vulnerat⁹ in manibus hostium incidebat quē viuere nullatenus ꝑmisissent. Sagittarius ergo dum Diomedem in sua sagitta ꝑcuteret Diomedes cū ense suo tam viriliter ꝑcussit ip̄m inermem ꝙ mortuum ip̄m deiecit in terrā. Interiȝ greci campū recuperant ꝛ troiani necessario retrocedūt. Hector vero ī achillem irruit in equi sui cursu celeri nomine galathea ꝯtra quem dū occurrisset achilles in eoꝝ ictibus lanceaꝝ se ab equo ambo deijcūt. ſȝ achilles equū suū p̄mo celer ascēdit ꝛ ī equuȝ hectoris manus extendens cepit euȝ ip̄m satagens asportare. Hector aūt iratus ad suos potenter exclamat ne equū suū abire ꝑmittāt ꝑpter qđ infiniti milites ad ip̄i⁹ equi recuperatōȝ viriliter intendētes irruūt in achilleȝ et graue bellum cōmittit̄ in vtrosq̄ȝ. Sed fratres Hectoris naturales in multa virtute bellantes violenter extirpant de manibus detinentiū galatheam et illum hectori restituūt. qui exinde est mirabiliter factus letus.

Uerum dum hec inter vtrosq̄ȝ in multoꝝ excidio gererentur et anthenor inter grecoꝝ acies bellādo discurreret greci in multitudine pugnatoꝝ anthenorem virū bellicosissimū bellandi arte mirabiliter instructum et resistendi efficacia inimicis atq̄ȝ deuicendi virtute fulsituȝ et corꝑis mole debite dispositum capiunt ꝛ captū

ad tentoria mittūt eoꝝ. Sꝫ cū iā dies declinasset ad vespas et sole iā vrgēte interim ad occasū nō obstāte ꝙ polidamas anthenoris filiꝰ q̄ sui patris nō interfuit captioni ꝓ recupatione ipiꝰ mlta cōmisisset. in bello tñ eo die ꝓpter supueniētis noctis tenebras ꝑliū est dimissum.

De sexto bello.

Sequentis igitur diei aurora surgēte solis splendore circūquaqꝫ diffuso vtriusqꝫ partis aciebꝰ in campū egressis bellū letale cōmittit. et tota die vsqꝫ ad noctis tenebras est pugnatū. Multi fuerūt eo die interfecti de grecis sed plures de troianis. Nā grecis tūc melior pars successit belli. sed illiꝰ die supueniente nocte nō fuit ampliꝰ preliatū. Sequenti vero die greci diomedem et vlixem ad regem p̄amum transmisere legatos vt treuga firmata triū mensiū p regem priamū inducie largirent. Hijs autē legatis obuiauit dolon quidā miles satis diues et nobilis et oriūdꝰ de ciuitate troiana q̄ legatis ipis obuiās ⁊ eos cōmeans regis p̄ami ↄspectui p̄sentauit. Legati v̄o legationis sue causam regi p̄amo sinceriter explicarunt rege tūc p̄amo ad mensā diuersis repletam cibarijs existente ī suoꝝ innumerabiliū nobilium comitiua. Sea et rex priamꝰ respondit eis ī mlta vrbanitate verboꝝ festatum exīde ↄsiliū habiturū. Et ↄfestim suis consiliarijs ↄuocatis omēs in dandis p̄dictis inducijs ↄuenerūt excepto hectore q̄ de indulgēdis eisdem omīno dissensit. asserens grecos ex dolo et astutia petere p̄dictas inducias. sumpta occasione fallaci ꝙ velint scꝫ eoꝝ mortuos interim sepelire cum ipi victualibꝰ careant. et ꝓ acquirendis eisdem cōmodam interim habeant facultatem. et nos interim nrā victualia consumemus. q̄ tñ nobis necessaria ꝓ sustinenda tāta gente in hac ciuitate nobiscū inclusa ꝓsus existāt. Sed ex quo omnibꝰ fuit acceptū hectori noluit tantoꝝ in idem ↄcurrētia ↄsilia refutare. Quilibet enī discretꝰ interpellatꝰ ad ↄsilium inter multos licet omēs in vnā ↄcurrant sentētiā si sibi aliud videatur nō ꝓpterea consensus omniū debet indicere silētiūꝫ ori suo q̄n ipse dicat qd̄ sibi videt̄ cuꝫ multotiens ↄtigerit et ↄtingat ꝙ vnius sententia etiā minoris multos sapientiores ad sententiā suam trahat. vtpote consilij sanioris. q̄zuis sp aut frequenter obtineat ꝙ multoꝝ sententia soleat preualere. licet aliꝰ salubriꝰ et meliꝰ ↄsilium subministret. Et idō hector a dato tunc ab omnibꝰ cōsilio non discessit. licet sibi aliud inde videretur vitans velle tantoꝝ iudiciūꝫ reuocare ↄsilium. Quare triū mensiū inducie sūt ↄcesse. Quod tam omnibus grecis q̄ꝫ troianis pugnantibꝰ gratum extitit vt infra tempus inductarū ipaꝝ a bello quiescerēt. ⁊ durāte treuga predicta in cōmutationem vniꝰ ꝓ altero rex thoas a troianis et anthenor liberatur a grecis. Calcas aūt troianoꝝ antistes q̄ mandātibꝰ dijs relictis Troianis grecis adheserat quandāꝫ filiā suā habebat multe pulchritudinis ⁊ morū venustate cōspicuā q̄ briseida cōmuni noīe vocabat̄. Hic calcas pro predicta filia sua briseida regē agamenon et alios grecoꝝ reges sollicite depcat̄ vt p̄dictaꝫ filiam suā a rege priamo si placet exposcant vt eam restituat patri suo.

Qui eidē regi priamo p̄ces plurimas obtulerunt. sed troiani cōtra calcam antistitē multū impugnāt asserētes eū esse nequissimū proditorē ꝛ idō morte dignū. Sed rex priamus ad petitionem grecoꝝ inter cōmutatōnē antheno ris et regis thoas briseidā grecis volūtarie relaxauit. Treuga igit̃ durāte hector ad grecoꝝ castra se cōtulit quē achilles libenter inspicit cū nūq̄ȝ viderit eū inermē ꝛ in eiꝰ tentorīū hector in suoꝝ multorū nobiliū comitiua Achille petente descendit. Dum inter se de aliquibꝰ multa conferrent achilles hectori dixit hͣ verba. Hector hector gratum est mihi ꝙ video te inermē eo ꝙ sine armis nūq̄ȝ potui te videre. sed gratiꝰ mihi esset si de manu mea mortē festinanē subires sicut opto. Ego eniȝ in tua v̓tute bellandi sensi tuarū virium potētiā multā. cum eā senserim in mei effusione cruoris et in grauibꝰ ictibꝰ ensis tui. Et licet de hanimꝰ meus sepius anxiet̃. maiori tñ anxietate ꝯcutiͬt de eo ꝙ patroclū intimū mihi morti tradideris. quē nō minus me sinceriter diligebam. Separasti me ab eo quē mihi vera dilectio indissolubilis affectionis vinculo copulauit. Sed tu ꝓ certo teneas ꝙ anteq̄ȝ annus elabitur mors patrocli acerbe vindicabit̃ in tēp̄o. Nam necesse est vt dō manu mea crudeliter moriaris ꝛ eo potius ꝙ ego ꝓ certo cognosco te in necem meā totaliter aspirare. Cui hector in hͣ v̓ba respōdit. Bñe achilles si in tuā mortē anhelo et te odio habeo in toto corde meo nō iniuste miraris. cuȝ te scire credā ex iusticia nō posse procedere vt eū diligere debeam qui me ꝑsequit̃ odio capitali. et q̄ in terram meā meos et me in tante guerre strepitu impugnare p̄sumpsit. Ex guerra eni amor ꝓcedere nūq̄ȝ potest. nec ex odio dilectio caritatis. Amor eniȝ ex dulci animoꝝ ꝯueniētia ducit originē. et ex odio ꝓcedit hostilitas. cuius p̄cipue mater est guerra. Sane volo te scire ꝙ me tua v̓ba nō terrent immo sic hic ad duos annos vita comite vigeat ensis meꝰ spero pro certo me tantū in mee v̓tutis potentia p̄ualere. ꝙ non solū tu sed et oēs maiores grecoꝝ exercitꝰ q̄ ꝯtra me continua bella fouent manibꝰ meis amara morte crudeliter succūbetis. Scio eni te et omnes maiores grecoꝝ exercitus fatuitate maxima circumduci Nam tale onus assumere p̄sumpsistis ꝙ eiꝰ oppressi pondere nihil aliud q̄ȝ mortis excidiū incurretis. Securus eni sum ꝙ tu prius morte vinceris q̄ȝ ꝯtra me ensis tuꝰ p̄ualeat. Sȝ si te tanta vigoris hortat̃ audacia vt cōtra me putes in viribꝰ p̄ualere fac ꝙ omēs reges grecoꝝ et p̄ncipes in hͣ sincera mente cōsentiant ꝛ manu teneant incōcusse ꝙ ꝯstituto bello īter nos duos tantū si ꝯtingat me te posse deuincere. ego et parētes mei ab hͣ regno et alijs regnis nostris ꝑpetue curabimꝰ exulare et regna ip̄a grecorum in dominio relinquemꝰ. faciaȝ eni vos de hͣ sufficienti cautela securos ꝑ sufficientē numerū obsidum ꝛ deoꝝ corpalia sacramēta. ꝙ si feceris nō solū tibi ꝓdesse poteris verum et alijs q̄ ꝑ belli abstinentiā incurrent cū integritate salutem et si me deuincere forte ꝯtingat fac vt vniuersꝰ grecoꝝ exercitus ab hac terra discedat ꝛ nos i quiete dimittat ab omī inquietudine liberatos. Achilles autem ad verba hectoris ira totus incaluit et quasi madefactꝰ totꝰ in sui rore su

doris bello se offert. bellū recipit a nio sus. ⁊ iuxta hectorē appropinquās in firmitatis signū gladium sibi offert. quē hector pl⁹ q̄z dici potest aīo desiderāti recepit. Sz agamenon multorū inde loquentiuz audito tumultu cū multis grecoꝝ regib⁹ ad achillis tētoria pperauit vbi statim fctā oīm maioꝝ ꝯgregatōne grecoꝝ oēs vnanimiter ꝯtradicūt nolētes id ratū habere ad qd̄ achilles se obtulit incōsulte. Nec eni placet eis se velle insidijs fortune subijcere vt ab vno milite tot regū ⁊ p̄ncipū pendeat mors et vita. Sic et troiani ex eoꝝ pte ne id fiat expresso dissensu recusant. excepto rege priamo cui tali casui se submitte placet ex eo ꝙ vires ⁊ potentiaz hectoris bñ nouit cui facile nimis erat d̄ vni⁹ tanti militis victoria gloriari. Sed q̄a tantoꝝ ꝯsensib⁹ q̄ꝝ intererat non potuit ꝯtraire. duoꝝ belli dissensum cū ceteris est secutus. Et sic Hector a grecis obtenta licētia in troiam redijt ⁊ ītrauit ī ipaz Troil⁹ v̄o post q̄z agnouit de sui patris pcedere volūtate de briseida relaxanda ⁊ restituenda grecis quā multo amoris ardore iuueniliter diligebat nimio calore duct⁹ amoris in desideratiua v̄tute ignee volūtatis multo dolore depmitur ⁊ torquet̄ fundit̄ qz q̄i tot⁹ in lacrimis anxiosis suspirijs ⁊ lamētis. nec est q̄ ex caris ei⁹ eū valeat consolari. Briseida v̄o q̄ troilum non minoris amoris ardore diligere videbat̄ non min⁹ in voces q̄rulas ꝓdijt suos dolores cuz tota sit fluuialib⁹ lacrimis madefacta sic ꝙ ꝯtinuis aquosis imbrib⁹ ab oculoꝝ suoꝝ fonte stillātib⁹ vestes suas ⁊ faciem aspersit ita ꝙ vestes ei⁹ tanto erant lacrimaꝝ pfuseli quore ac si p̄mētis alic⁹ manib⁹ stringerent̄ et aquaꝝ multitudinē effūderent in strictura. Unguib⁹ etiaz suis sua tenerrima ora dilacerabat et aureos crines suos a lege ligamīs absolutos a lactea sui capitis cute diuellit. et dū rigidis vnguib⁹ suas maxillas exarat rubeo cruore ptinctas lacerata lilia laceratis rosis īmisceri simultudinarie videbant̄. Que dum querit̄ de sua sepatione a dilecto suo troilo sepi⁹ intermorit̄ inter brachia eam volentiū sustinere dicēs se malle morteȝ appetere q̄z vita potiri. ex q̄ eam ab eo separi necesse est a c⁹ vita sue vite solacia depēdebāt. Noctis igit̄ supueniēte caligine troil⁹ se cōtulit ad briseidā eā flebilib⁹ mouet ī lacrimis vt a tanto se debeat tpare dolore. Et dū sic eam ꝯsolari troil⁹ ābelat briseida inter brachia troili labit̄ sepi⁹ semiuiua. Quam inter dulcia basia lacrimis irrorata flebilibus ad vires sui sensus ea nocte reducere est conat⁹ Sed diei hora q̄si supueniēte vicina troil⁹ a briseida in mltis anxietatib⁹ ⁊ dolorib⁹ discessit. ⁊ ea relicta ad sui palacij reḡ pperauit Sed o troile q̄ te tam iuuenilis errare coegit credulitas vt briseide lacrimis crederes deceptiuis ⁊ ei⁹ blādicijs. Sane omnib⁹ mulierib⁹ est insitū a natura vt in eis nō sit aliq̄ firma ꝯstantia. q̄rum si vn⁹ ocul⁹ lacrimat̄. ridet eaꝝ alius ocul⁹ ex trāsuerso. quaꝝ mutabilitas ⁊ varietas eas ad illudendos viros sp induc̄. ⁊ cū mag̃ sig amoris viris ostendūt statim sollicitate per aliū amorē sui demōstrātes variāt ⁊ cōmutāt repente instabilē. Et si forte null⁹ sollicitator eaꝝ appareat ipsum ipi dum incedūt vel dū vagant̄ sepius in fenestris vel dū residēt ī plateis furtiuis aspectib⁹ clādestine sibi que

rũt. Nulla spes est reuera tam fallax
qꝫ ea q̄ residet in mulierıbꝰ et ꝓcedit
ab eis. Unde fatuus ille iuuenis me
rito censeri potest et multo fortiꝰ eta/
te ꝓuectꝰ q̄ in mulierũ blãdicijs fidẽ
gerit et eaꝝ demõstratõibꝰ sic fallaci
bus se cõmittit. Briseida igit̄ de mã/
dato regis priami in magno appara
tu se accingit ad iter quam troilus
et multi alij nobiles de troianis per
magnũ vie spaciũ cõmearũt. Sꝫ gre
cis aduenientibꝰ ad recipiendũ ean/
dem troilus et troiani redeũt. ⁊ greci
eã in sua recipiũt comitatu. Int̄ q̄s
dum esset diomedes ⁊ illã diomedes
inspexisset in flãmam statim venerei
ardoris exarsit et eam vehemẽti desi/
derio ꝯcupiuit. Qui cum collatera/
lis associando briseidam cum ea insi
mul equitaret sui ardoris flãmaꝫ cõ
tinere non valens briseide reuelat sui
estuantis cordis amorẽ quã in mul/
tis affectuosis s̄monibꝰ ⁊ blandicijs
necnõ ꝓmissionibꝰ reuera magnifi/
cis allicere satis hũiliter est conatus
Sed briseida in ip̄is p̄mis motibus
vt mulieꝝ est moris suũ p̄stare recu/
sauit assensũ. nec tñ passa est q̄n post
multa diomedes v̄ba ipsum nolens
a spe sua deijcere v̄bis hũilibꝰ dixit ei
Amoris tui oblationeꝫ ad p̄sens nec
repudio nec admitto cuꝫ cor meum
nũc nõ sit ita dispositũ ꝙ tibi possim
alit̄ respondere. Ad cuiꝰ v̄ba diome/
des satisfactꝰ est hilaris cũ ex eis pre
senserit de spe gerenda in eam se non
esse p̄uatum in totũ. Quare associa
uit eam vsqꝫ ad locum quo briseida
recipere in sui patris tentoria se debe
bat. ⁊ ea ꝓueniẽte ibidem ip̄e eam ab
equo descendẽs promptus adiuuit et
vnã de cirothecis quã briseida gere/
bat in manu ab ea nullo ꝑcipiẽte fur
tiue subtraxit. Sed cũ ip̄a sola ꝑsen/
serit placitũ furtũ dissimulauit amã
tis. Tũc antistes calcas ĩ filie occur/
sum aduenit et eam in vultu ⁊ aĩo sa
tis hilari in tentoriũ suuꝫ recepit. Et
diomedes licꝫ amore briseide nimiũ
fluctuaret tñ amor ⁊ spes eũ in m̃lto
labore sui cordis impugnãt. Brisei/
da v̄o sola existẽs cũ antistite p̄rẽ suo
ip̄m duris verbis aggredit̄ in multi
tudine lacrimaꝝ dicens ei. Q̃uo pa
ter carissime infatuatꝰ extitit sensus
tuus q̄ tanta vigere sapientia cõsue/
uit vt tu q̄ tantũ inter troianos ma/
gnificatꝰ extiteras et eleuatꝰ cuꝫ fuis/
ses factus eoꝝ tanq̄ꝫ dñs ⁊ solus eo/
rũ in omnibꝰ gubernator. q̄ tantis ĩ/
ter eos diuitijs habũdabas tantarũ
possessionũ multiplicatione suffultꝰ
et eoꝝ etiã nũc factus est ꝓditor et tu/
am negasti patriã. cuiꝰ esse defensor
in omnibꝰ debuisti. et nũc elegisti me
lius tibi placere abiurãdo patriã in
paupertate et exilio viuere. ⁊ speciali
ter ĩter capitales tue patrie inimicos
q̄ ad delendũ tuos et tuã patriam sic
hostiliter accesserũt. O quanta inter
hoĩes pudoris labe ꝯfũderis q̄ tam
gloriose a tuis ꝯsueueras honorari.
Nunq̄ꝫ ei tanta dedecoris a te deter/
getur infamia. quanta es viscose tur
pitudinis ignominia denigratus.
An tu putas ⁊ si inter viuos vitupe
ratus iam existis. q̄n etiã post mortẽ
tuã apud inferos eternaliter ob tãte
ꝓditionis culpã nõ lugeas penas di
gnas. Melius ergo tibi esset et etiaꝫ
nobis tuis ĩ aliquẽ locũ solitudinis
et deserti vel in nemoribꝰ deuijs vel ĩ
aliqua insula longe ab incolis duce
re vitã nostrã q̄ꝫ inter hoĩes tanta la
be nigrescere diffamatuꝫ. An putas
ꝙ greci reputent te fidelẽ q̄ es tue pa/

trie public⁹ infidelis. Sane decepe/runt te Apollinis falsa responsa.a q̄ te dicis suscepisse mandatuȝ vt tuos paternos lares desereres.⁊ tuos ī tā/ta acerbitate peterares.et vt sic tuis specialiter hostib⁹ adhereres. Sane non fuit ille deus Apollo sed potius puto fuit comitiua infernaliū furia rum a quibus responsa talia suscepi sti. Ad hec Brisaida multis deuicta singultibus lacrimarum suo flebili colloquio fineȝ facit. Cui calcas sub quadam v̓boꝝ breuitate respondit. Dixit enim ei. Ma dulcis filia an tu/tum esse reputas an securū iussa deo rum spernere.et specialiter ea non se/qui in quibus possumus cū integri/tate saluari. Scio enī pro certo p in/fallibiliū ꝓmissa deoꝝ presentē guer/ram protendi non posse tempe diu/turno.et ꝙ ciuitas troie breui tempo re destruatur et ruat destructis eius omnibus nobilibus et vniuersis ple beis e⁹ in ore gladij trucidatis. Qua re carissima filia satis est melius no/bis hic esse q̄ȝ hostili gladio seuiente perire. In aduentu igitur Brisaide grecis placuit vniuersis ipsi⁹ brisai/de tam formosus aspectus. cum ad eius replacidam visioneȝ omēs ma/iores grecorum exercitus accessissent querentes ab ea de troiana ciuitate rumores.et eius ciuium ꝯtinentiam necnō et regis eoꝝ quos brisaida in multa verborū facundia pandit eis. Quare omēs maiores ip̄am in filia li affectione recipiūt.ꝑmittentes ei eā habere caram vt filiā et ip̄am in om/nibus honorare. Et eis ab ea receden tib⁹ multis donis ⁊ munerib⁹ replēt eam. Nonduȝ illa dies ad horas de/clinauerat vespertinas cū iā briseida suas recenter mutauerat volūtates et vetera ꝓposita sui cordis et iā ma/gis sibi succedit ad votū esse cum gre cis q̄ȝ fuisse hacten⁹ cū troianis. Iā nobilis troili amor cepit in sua men te tepescere.et tam breui hora repente sic subito facta volubilis ceperat in omnibus variari. Quid est ergo qđ dicatur de ꝯstantia mulierū. quarū sexus ꝓprium in se habet vt repenti/na fragilitate eoꝝ ꝓposita dissoluāt et hora breuissima mutabiliter vari/antur. Non enim cadit in homīe va rietates et dolos earū posse describe/re.cū magis q̄ȝ dici possint sint earuȝ volubilia ꝓposita nequiora

De septimo bello.

Ostquam igi/tur trium mensiū emersas inducias aduenīente die se/quenti troiani accingunt̄ ad bellum et ordinatis troianoꝝ p hectorē acie/bus.ip̄e hector cuȝ acieb⁹ ip̄is ad bel/lum prim⁹ exiuit.ducens secum quī/decim milia militū.quos sue depu/tauit tantūmodo aciei. quem cum alijs decem milib⁹ militum.et Troi lus illico secutus est. Deinde paris ciuitatem egreditur existentib⁹ secū pugnantibus viris in arcubus et sa gittis illis de persia triū miliū nume ro in equis fortibus et bene munitis Deinde deiphebus ad bellū exit cuȝ alijs tribus milibus pugnatoꝝ. De inde eneas cum alijs ceteris paratis ad pugnam. Qui omnes fuerūt tūc ex parte troianoꝝ centū milia militū strennuoꝝ in multa virtute bellandi ꝓut ipse dares in codice suo scripsit. Ex parte v̓o grecoꝝ accessit ad bellū rex menelaus p̓mus cū septē milibus pugnatoꝝ. Deinde proxime cum to

tidem diomedes. deinde achilles cuz
totidem. deinde rex xantipus in triũ
miliũ militũ comitiua. deīde rex aga
menon cuz multitudine magñ nimis
pugnatoꝝ. De grecis aũt rex phi/
lis cum acie sua ꝑmus troianos ag
greditur. Cui statim hector venit ob
uius ineunctanter. quem sic potẽter
in sue lancee ꝑcussit ictu q ipm̃ mor
tuum prostrauit ab equo. De morte
igitur regis philis clamor fuit maxi
mus bellum letale cõmittit. ex quo
sequitur magna strages. Ex pte vo
grecoꝝ dum rex xantipus accessisset
regis philis volens sui morte auun/
culi vindicare. multos troianos int̃
fecit hectorem insequitur ipm̃ inua/
dit. Sed hector conuersus in iram ī
ipm̃ irruit et sic ipsum grauiter vulne
rauit q ad terrã dilabitur interfectꝰ.
Tunc greci de morte regis Xantipi
condolentes viribus vires accumu
lant Troianos grauiter opprimunt.
quare multi ex eis deficiunt. et Achil
les qui eos multum deprimit mltos
ex eis nobiles bellica v̓tute interemit
Inter quos ducem Licaon et Eu/
forbium viros multa virtute conspi
cuos interfecit. qui in troie subsidiuz
venerant. et ideo in eius auxiliuz vi/
riliter anhelabant. Hector autem
eo die fuit in facie vulneratus igna/
rus a quo ex cuius vulnere immen/
sa sanguinis copia defluebat. ꝓpter
quod troiani retrocedere de necessi/
tate coguntur. Sed hector tunc ele/
uatis oculis ad muros ciuitatis di/
rexit intuitum. et vidit helenã necnõ
eius vxorem et sorores suas stantes
in muris vtriusq3 partis prelia con/
templantes. Etiam greci intantum
troianos repulerant q eos quasi im
pulerant iuxta troie menia ciuitatis.
Propter quod hector multũ erubu/
it. Et ideo in furore pudoris accẽsus
in regem Menonem irruit sobrinũ
achillis. quem sic ꝑcussit grauit̃ ense
nudo in eiꝰ cassidem cumulatis icti/
bus feriẽdo q in suis viribꝰ disrũpit
circulos in casside facta scissura. per
quam hectoris ensis ꝑuenit ad cutez
et eiꝰ capitis ossa ꝯfringens sibi leta
le vulnus infixit. sic q rex Menon
mortuus expirauit. Quez dum cer/
nit achilles accepta quadam lancea
valde grossa in hectorem irruit sic q
eiꝰ loricam offendit. nec tñ ipm̃ a sel/
la remouit. Hector autẽ in achillem
aggredit̃ ense nudo cassidẽ eiꝰ violẽ/
ter impugnat. disrumpit cassidem et
cassis dilabitur. sic q dilacerat interi/
oris lorice squamas affixas. et tñ eiꝰ
carnis ictus intima nõ leserũt. Non
enim achilles ad tam graues ictꝰ se
potuit tanta firmitate tenere qn tre/
mebundꝰ nutaret ī equo. Cui illico
dixit hector. Achilles achilles multũ
niteris accedere iuxta me. sed tu pri/
mũ accessum queris ad ignẽ. vt sine
dubio ad tue exitum mortis accedas
Achilles igit̃ dum vellet ad v̓ba He/
ctoris relatione mutua respondere.
ecce supuenit Troilꝰ in maxĩa multi
tudine pugnatoꝝ. q̃ factus mediꝰ in
ter achillem et hectorem ipos inuicẽ
separauit. cupiens tñ achillem letali/
ter offendere et grecos precipitii dare
fuge. sic q tunc ex grecis plus q̃z quĩ/
genti milites in ore gladij perierunt.
cuiꝰ rei causa greci retrocedere sunt
coacti. Ad hec aũt in grecoꝝ cursuz
supuenit Menelaꝰ in comitiua triũ
miliũ armatoꝝ q̃ bello se ingerũt. ꝓ/
pter quod greci campũ in viriũ eaꝝ
audacia resumpserũt. Sed ex parte
troianoꝝ supuenit rex Cedemon cũ

magna acie gentis sue et in regẽ me/
nelaũ irruit. ip̃m ab equo deiecit et ĩ
facie vulnerauit. Troilus ergo ⁊ rex
Lcedemon conant̃ intercipe Mene/
laũ. illũ capiũt ⁊ captũ ad ciuitatẽ in/
troducere moliũt̃. Sꝫ impedientibꝰ
turmis tumultuosis bellantiũ ip̃m
longe traducere a bello minime po/
tuerũt. Tũc cũ ille diomedes supue/
nit bellicosus multa gente suffultus
q̃ repente in troilum irruit. et ip̃m ab
equo p̱sternit. ab eo auferens equuꝫ
suũ. quem p̱ suũ nũciũ specialem ad
brisaidã in exenium destinauit. man
dans nũcio suo predicto vt brisaide
nũciet ip̃m equũ troili fuisse dilecti. a
quo troilũ ip̃e deiecit in suoꝝ bellico
sa fortitudine brachioꝝ. et eaꝫ dep̃cet̃
humiliter q̱ diomedem seruũ suum
a sua memoria non repellat Nun
cius igitur statim cum ipiꝰ equi do/
no ad brisaidam celeriter festinauit.
equũ sibi obtulit a diomede trãsmis/
sum. ⁊ verba que dixit sibi diomedes
fideliter narrat illi. Brisaida vero re/
cepit hilariter equũ ip̃m. ⁊ ipi nũcio
dixit hec verba. Dic secure dño tuo
q̱ illum ego habere odio non possuꝫ
qui me tanta puritate sui cordis affe
ctat. Ad hec nũcius recedit ab ipsa ⁊
ad dominũ p̱perauit adhuc ꝯflictu
belli durante. Exhilaratꝰ igitur dio/
medes ad verba nũcij inter acies bel
licosas discurrit troianis insistenti/
bus contra grecos. Troiani grecos
diuertunt in fugã et eos vsqꝫ ad eoꝝ
tentoria in ore gladij p̱sequũt̃. Et ni/
si tunc agamenon ipis grecis succur
risset in bellantiũ plenitudine multa
nimis. greci fuissent tunc omino de/
uicti. et totuꝫ finaliter amisissent. In
stauratur ergo bellũ durissimũ iter
eos. Greci campũ recuperãt. ⁊ troia
ni necessario retrocediũt. Sed Poli/
damas tunc ꝯcurrit cũ pugnatoruꝫ
multitudine glomerosa. succurrens
in magna virtute troianis. quos iã
greci vsqꝫ ad eoꝝ fossata in armata
manu repulerant violenter Dio/
medes v̾o dum polidamã in grecos
sic violenter inspicit irruentem in po
lidamã irruit. satagens ip̃m letaliter
offendere in viribꝰ sue tense lancee fe/
rientis. Sed polidamas sic Diome
dem impulit virtuose q̱ et diomedẽ
et eius equũ deiecit et inculcauit ad
terram. ex cuiꝰ ictu diomedes grauit̃
fuit lesus Polidamas vero dio/
medis equũ a sua p̱stratione resur/
gentem suas intercipit p̱ habenas et
troilo pedes bellanti presentat. ĩ queꝫ
troilus festinãter ascendit. Sꝫ troilũ
tũc achilles festinãtius inuadit. quẽ
troilus in sua virtute suscepit ⁊ viri/
lius irruit in achillem. sic q̱ achillem
ab equo deiecit et ip̃m grauiter vul/
nerauit. Achilles auteꝫ nec suo casu
precipiti stupefactus. nec curans de
tanti ictus quasi letifera lesione. cuꝫ
maxima celeritate surrexit ⁊ equum
conatur ascendere. sed greci viriliter
ei resistunt. Tunc hector ad locũ
illũ accessit et vt sc̃psit dares fere tũc
hector mille milites interfecit. q̃ achil
lem defendere conabant̃. Ac q̃ achil/
les tunc sic grauiter fuit oppressus q̱
sibi multa fatigatiõe lassato vix erat
defendendi facultas. Qui tũc captꝰ
indubitanter extitisset nisi thelamon
et dux athenarũ celeriter occurrisset.
q̃ achillem equũ ascendere cũ multo
labore fecerũt. Superueniente igit̃ no
ctis crepusculo nõ fuit tunc ampliꝰ
preliatum. et vtraqꝫ pars bellantiuꝫ
bello ip̃o diuiso in sua presidia se rece
pit. Per triginta aũt cõtinuos dies

acriter fuit pugnatū. Propter qđ ex
vtraqȝ parte multi sunt cesi. sȝ plures
ex grecis. De filijs v̄o naturalibus re
gis p̄ami infra dies illos sex īterfecti
fuerūt. ⁊ hector iterū in facie vulnera
tus. Quare rex priam⁹ regi Agame
noni nūcios suos mittit. sex mēsiū pe
tit inducias. q̄ sibi ɔcesse fuerūt treu
ga firmata.

De octauo bello.

Firmatis igitur sex mensibus datis ad treu
gam infra hos Hector sibi
de vulneribus suis medetur iacens
tunc in aula pulchritudinis nobilis
ilion de qua mirabilia scripsit dares
Dixit enim eam fuisse totaliter insti
tutam de duodecim lapidib⁹ alaba
stri cum et ipsa esset lōgitudinis pas
suum fere viginti. Eius pauimentū
fuisse dixit de cristallo firmatū et pa
rietes eius pariter incrustatos ex di
uersis lapidibus preciosis. In cui⁹
quattuor angulis colūne quattuor
de onichino erant extense ɔceritatis
affixe. Sic erant eiusdem generis ca
pitella et sic erant bases ip̄az. In sū
mitate columnarū v̄o ipsarū erāt de
auro quattuor imagines collocate
mirabili arte mathematica institute
de quib⁹ dares et earū aspectib⁹ mul
ta descripsit. Que magis instar ha
bent inaniū somnioz q̄ȝ certitudinē
veritatis. licet ip̄e dares fuerit profes
sus ea vera fuisse. et id̄o de eis obmis
sum est in hac parte. Interim rex pri
amus naturales filios suos mortu
os fecit inter alios fratres eoz hono
rifice sepelire facta eorū cuiuslibet se
motim sepultura nimium preciosa.

Diomedes vero q̄ totus erat in
amore briseide calescens quid faciat
ignorat. et eius animus vt moris est
amatoz desiderantiū amatrices eo
rum quas habere nō possunt. diuer
sis funditur ī curis. cibo et potu ma
le vesci desiderat. Et dum vigilijs cō
tinuis maceraꝫ in solatiū sui doloris
sepi⁹ videre briseidā accedit. et eā sup
plex hortaꝫ vt sibi ɔsentiat in multitu
dine lacrimarū. Sȝ illa q̄ multuȝ vi
gebat sagacitatis astucia spem Dio
medis sagacib⁹ machinatōib⁹ differ
re ɔcurat. vt ip̄m afflictū amoris in
cendio magis affligat. et ei⁹ amoris
vehementiā in maioris ardoris aug
mentū extollat. Unde sua callidita
te se nolle nō negat et velle ī expectati
onis fiduciā conaꝫ ponere diomedē
Elapsis igiꝫ sex mēsib⁹ datis ad treu
gam duodecim dieb⁹ sequentib⁹ cō
tinue fuit pugnatū. infra q̄s mlti de
nobilib⁹ vtriusqȝ partis interfecti fu
erūt. cū tunc feruentis estatis nimio
inualescente calore magna mortali
tas grecos inuasit degētes in cāpis.
Quare agamenon a rege priamo ɔ
treuga trigīta dierū inducias postu
lauit. q̄s rex p̄amus concessit eidem.

Elapsis v̄o triginta dieb⁹ p̄dictis
vtraqȝ pars paraꝫ ad bellū. Uerum
a nocte qua erat p̄m⁹ dies belli futu
rus post predictas decursas induci
as andrometa vxor hectoris. de qua
hector iā sustulerat duos filios vnū
nomine Laomedontam. et aliū no
mine Astionactam. q̄ minor primo
adhuc a matris vbere depēdebat. de
p̄dicto hectore vidit in somnijs satis
terribilem visionē. q̄a si hector ea die
egrederetur ad bellum euadere non
poterat quin interficeretur ab inimi
cis in ip̄o bello Andrometa igitur ex
tali mirabili visione valde perterri
ta. fluuiales prorupit in lacrimas. et

ausa est eadē nocte ī lecto vbi iacebat cū hectore sibi illā pandere visionez. Ipsis itaqz pcib⁹ illū depcat̄ in lacrimis vt sensuz visionis attendat et ad preluz ire nō p̄sumat eo die. Hector vō ad vxoris vba nimiū indignatus vxorē increpat. et eam in multa vborū acerbitate castigat. asserēs nō esse sapientis vanitatib⁹ credere somniorū q̄ somniātib⁹ semp illudūt. Mane aūt facto diluculo andrometa regi pamo et heccube ei⁹ vxori mādat et pandit sue oraculū visionis. hūiliter rogans eos vt hectorez eo die ad bellū aliquaten⁹ exire nō pmittant.

Mane igit̄ ipo facto acieb⁹ omibus troianoꝝ p hectorem ordinatis Troilus ad bellū pm⁹ egredit̄. deinde paris. deinde deiphebs⁹. deīde eneas. subsequent̄ polidamas. deīde rex sarpedon. deinde rex epistrop⁹. deinde rex erois. Item rex Forti⁹. Itez rex philimenis. deinde ceteri reges q̄ ad troie subsidiū aduenerūt. Rex autem priam⁹ omnibus p̄dictis regib⁹ et aciebus eoꝝ licentiā tribuit ad p̄lium exeundi. cū iam greci exiuissent ab eoꝝ castris ad bellū. Hectori mādauit expresse vt eo die se nō deberet prelijs immiscere. Hector vero tot⁹ ppterea exarsit ad irā. ppter qd̄ multas iniurias et exprobrationes vxori sue dixit. p quam ad suggestionē ei⁹ p̄sensit esse tractatū ne ad bellū exiret Tamen mandato patris omisso arma petit a famulis ea famuli sibi tradunt et armatur ex eis. Sed duz hoc vidit Andrometa ei⁹ vxor. multo dolore commota cuz paruulo filio suo quem gerebat in brachio in multitudine lacrimaꝝ se eius psternit ad pedes. et multiplicatis singultib⁹ p̄ dolore humiliter supplicat sibi vt arma ipa deponat. Et dū hector acquiescere denegat Andrometa sepius intermorit̄ inter brachia ante pedes ipsi⁹ dicēs. Si mei denegas misereri miserearis saltem hui⁹ paruuli nati tui ne mat̄ ipi⁹ ꝛ filij tui ipi amara morte depereāt. aut p mundū exules paupertate nimia in maxima verecūdia depmant̄. Regina autē heccuba mater ipi⁹ cassandra et pollixena sorores eiusdē et helena prostrate ante eius pedes in lacrimis ipm rogant. vt depositis ipis armis tutus in sua regia conquiescat. At ille earum nec mouetur ad lacrimas nec ad preces Armat⁹ ergo a palacio suo descēdit et equū ascēdit. Dum ire ad bellū intendit omino festin⁹ Andrometa tristis facta ex multo dolore veluti mēte capta ad regem pamū scissis vestibus laceratis genis. ꝛ sparsis sine lege capillis exclamās accessit. Sic eī faciē suā vnguib⁹ lacerauerat sāguine vndiqz defluēte. q vix agnosci poterat a notis suis ꝛ se ante regis pedes in multo dolore psternens. ipm monet et lacrimose p̄cat̄ vt ad hectorem festin⁹ acceleret. et ipm ad palaciū reuocet et reducat anteq̄z immisceri se bello contra inimicos suos ptingat.

Rex igit̄ pamus nulla mora longius ptracta equū suū ascendit. Hectorem filiū suū cū magna festinātia insequit̄. quem anteq̄z se plurimum elongasset. ad eum puenit et ei⁹ equi habena veluti irato animo ītercepta Hectorem monet et rogat inenumerabilib⁹ lacrimis et fletibus. et p numina deoꝝ ipsum adiurat. vt redeat et vlteri⁹ non procedat. Qui demū in multa cōtradictione iussui patris sui Priami obtemperans redit inuitus. Et in palacium suum ascen-

dit. nec tñ arma q̄bus erat indut⁹ deponere p̄curauit. Bellū aūt interim letale cōmittitur Diomedes ⁊ troil⁹ bello ꝯuenūt ambo in equoꝝ eoꝝ cursib⁹ se grauiter impetūt in duris ictib⁹ lāceaꝝ. Et indubitanter tūc alter alterū p̄emisset. nisi menela⁹ cum sua acie p̄uenisset ad illos q̄ certamē āboꝝ inuicē separauit. Menela⁹ autē in regē Miserem regē frigie irruit et animose eū ab equo deiecit. Greci regē Miserem capiūt ⁊ captū asportare nitunť nisi tunc velociter occurrisset polidamas q̄ in suis viribus ⁊ sue potentie acie regē frigiꝝ ne duceretur captiu⁹ viriliter impediuit. Greci v̄o videtes q̄ eū captiuū ducere nō poterant. p̄posuerūt incidere sibi caput. Sed tūc sup̄uenit ille fortissim⁹ troil⁹ q̄ multis tūc p̄ eū īterfectis grecis ip̄m ab eoꝝ manibus liberauit.

Tūc thelamoni⁹ aiax cū trib⁹ milibus pugnatoꝝ bellū intrauit. ⁊ in polidamā irruit. ip̄m p̄strauit ab equo Sed troil⁹ festin⁹ occurrit. q̄ polidamā in equū suū fecit ascendere m̄lto labore depressum. Tūc paris bellū intrauit. et ex parte grecoꝝ achilles q̄ cū suis sic potenter irruit in troianos q̄ greci ī v̄tute achillis troianos vertūt in fugā. et terga sūt dare troiani coacti. et ī ciuitatē se recip̄e festinabāt Interim dū margariton vn⁹ ex filijs regis priami intercip̄e conatť achillē. achilles dū ille viriliter sibi restitisset interfecit eundē. Tūc clamor fuit maxim⁹ de morte margariton crudeliter interfecti. et thelemonius aiax troianos viriliter insequitť. Sʒ paris viriliter eos defendit. necnō et alij filij naturales priami. nō tamen intantū ī viribus preualuerūt. quin troiani p̄cipiti fuga ciuitatē ītrantes eoꝝ corpus margariton ad ciuitatē mortuū detulerūt. Quem vt mortuum hector audiuit multo dolore torquetur diligenter querit q̄s eum iter fecerit quem achillem fuisse relatum est ei. Tūc hector quasi furibundus in ira ligata casside rege patre īnscio bellum ingreditť. et statim in furore suo duos magnos duces interfecit. Eripolum scʒ ⁊ ducē Hastidū. Grecos deinde viriliter īpetit diruit vulnerat ⁊ occidit. quē greci ilico cognouerūt in letalib⁹ ictib⁹ ensis sui. ⁊ a facie ei⁹ aufugiunt. troiani aūt grecos inuadūt. et potenter ip̄os expugnāt. Greci v̄o polidamā capiūt ⁊ captuʒ educere conabanť a bello. Sed Hector ip̄m liberat. q̄ ducētes eū in suis viribus interfecit. quod dū inspexissʒ q̄dam grecoꝝ maximus admiratus noīe Leocbides in Hectoreʒ irruit morti putans tradere euʒ. Sʒ hector totus exardescens in iram in ip̄m irruit et furore ire sue interfecit eundeʒ

Achilles v̄o vt vidit Hectoreʒ tot nobiles grecoꝝ et īfinitos alios morti sic velociter tradidisse. suo cōcepit ī animo q̄ nisi velociter hector morti tradatť. nunq̄ʒ greci aduersus troianos preualere poterūt. Diligenť igitur scrutat⁹ in sue mentis archano qualiter in ꝯtinenti illud p̄ficere valeat et complere. Et dū meditaretť diligenter achilles in hijs et politenes dux. q̄ ob achillis amorem in grecoꝝ subsidium se ꝯtulerat. sperans etiaʒ quandam sororem achillis ducere ī vxorem. q̄ a superiori india valde diues aduenerat dū inter turmas Hectori obuiasset hector in ip̄m irruens interfecit eūdē achille vidente. Achilles aūt furibund⁹ in Hectorem irruit vindicare politenis necē intendēs

Sed hector q̄dam iaculū cui⁹ fer/
rum erat in ei⁹ acumīe valde secans
vibrauit viriliter in achillem. Et duʒ
ip̄m pcussisset in inguine graue sibi
vulnus inflixit. Achilles aūt in bello
vulneratꝰ egredit̄. sed vulnere ip̄o li/
gato redit ad bellū eo proposito q̄ he
ctorem morti tradat etiā si eū exinde
mori contingat. Hector vero inte/
rim in quendā grecoꝝ regem irru/
erat quē ceperat. et captū conabatur
ip̄m a turmis extrahere scuto suo si/
bi post tergū reiecto vt abili⁹ regem
ip̄m a turmis eripe potuisset. Qua/
re pect⁹ suū discoopertuʒ iā gerebat
scuti sui scʒ defensione p̄uatum. Q̄d
achilles dū p̄sensit hectoreʒ aū pect⁹
scuti sui subsidiū nō habere accepta
q̄dam lancea valde forti nō aduertē/
te hectore velociter in hectorē irruit.
ip̄um letaliter vulnerauit in pectore
sic q̄ eum mortuū deiecit ab eq̄. Ver
v̄o Odemon statim vt vidit hectorē
mortuū achilleʒ aggredit̄. ip̄m ab eq̄
deiecit ꝛ letalit̄ vulnerat sic q̄ sui mir
midões eū q̄i mortuū ad sua castra
deducunt in scuto. Troiani v̄o q̄i de
uicti campū deserūt ciuitatē intrant
in quā corp⁹ hectoris mortuū grecis
nō resistentib⁹ detulerunt.

De sepulchro Hectoris et de palamide insuper actore exercitus grecoꝝ assumpto.

Ortuo igitur m hectore et ī ciuitatē troie ei⁹ corpe introducto planct⁹
fit maxim⁹ vniuersaliter inter ciues
Non enī est aliq̄is ciuis q̄ non ma
luisset filiuʒ suū morti tradere p̄ vita
hectoris si h̄ fata vel dij pro eoꝝ votis
salubriter statuissent. Mulieres etiā
troiane tam virgines q̄ʒ matrone in
earū domib⁹ satis lugubres dies in
earū querulis ducūt clamorib⁹. pro/
dunt voces suas flebiles dicentes se
ammodo cū earū filijs et maritis in
dubitanter respirare nō posse cū eis.
cū hectore deficiente defecerit earum
firma securitas. q̄ ab insidijs hostiuʒ
eas faciebat respirare securas. Cū et
earū hostes sollicite in earuʒ ꝛ mari/
toꝝ eoꝝ venerint insidijs. vt vel easꝛ
eos intercipiant et occidant. vl̄ vt eas
et earum liberos perpetue adijciant
seruituti et sic in tanti fletus et dolo/
ris angustijs longis dieb⁹ continue
vacauerūt. Corpus aūt hectoris vni
uersi reges ꝛ nobiles q̄ erant in troia
ad regis priami regiam scissis vesti/
bus et nudatis capitib⁹ in maximo
vlulatu deferūt et deponūt. Q̄d post
q̄ʒ vidit priamus ineffabili dolore cō
cutit̄ supra corp⁹ hectoris sepi⁹ inter
moritur. et id sibi p̄ breuia momenta
sepi⁹ accidisset. nisi fuisset sepi⁹ a cor/
pore hectoris violenter abstractus. ꝛ
p̄inde sine dubio sue mortis exitium
incurrisset. Sic ꝛ dolētes frēs eiusdē
doloris casu vniuersaliter torquebā
tur. cū mori magis q̄ʒ viuere potius
affectarent. Quid dicet̄ ergo de regi/
na heccuba matre sua de ei⁹ sororib⁹
pollixena videlicet et cassandra quid
de andrometa ei⁹ vxore. quaꝝ sexus
fragilitas ad doloris angustias ꝛ la
crimas fluuiales fecit ad longā que
relarum seriem promores. Sane la
mentationes earum particularibus
explicare sermonibus. cum n[illegible]
necessarium videretur in hoc loco.
vtpote inutiles sunt obmisse cum cer
tum sit apud omnes q̄ quantuʒ hec
affectuosius diligebāt maiorib⁹ do/
lorū aculeis vexabātur. et mulierib⁹

sit insitũ a natura q̄ dolores earũ nõ nisi in multarũ vocũ clamore ꝑpalẽt ⁊ ipsis dolorosisq; ꝟmonibus eos diuulgent. Uerũ q̄r corp⁹ hectoris cadauer effectũ sicut est fragilitatis humane diu nõ poterat supra terrã sine corruptione seruari in multorũ consilio magistrorũ rex priam⁹ subtilit̃ ꝑquisiuit si corp⁹ ip̃m absq; sepulture clausura posset in aspectu hominuʒ semp esse. sic q̄ absq; alic⁹ horribilitatis fetore corp⁹ mortuũ q̄si viuũ ficticie videret̃. Quare factũ est ꝑ magistros eosdem valde artificiose discretos q̄ corp⁹ ip̃m mãdante ꝑamo in tẽplo apollinis locaret̃. qđ iuxta portam timbream ciuitatis troie antiq̃tus fuit fundatũ. Statuerũt enĩ predicti magistri iuxta magnum altare templi ipsi⁹ quoddam tabernaculuʒ construi spacij condecentis. qđ supra quattuor columnas ex auro purissimo fusiles gereret̃. in quarũ qualibʒ colũnarũ firmata erat q̄daʒ imago aspectũ angelicum representans ab imo vsq; deorsum ex ipaꝝ substãtia colũnarũ sic q̄ ip̃e imagines in colũnis ip̃is erant imagines ⁊ colũne habentes bases et capitella in mirabilibus celaturis. Testudo v̄o ip̃ius tabernaculi licet tota fuisset ex auro. incrustatões tñ e⁹ erãt ex lapidib⁹ p̃ciosis cuiuslibet generis ĩ mirabilis copie quantitate. quorũ splẽdor claritatis ⁊ lucis de nocte diẽ et de die solis radios effundere videbat̃. Tabernaculũ aũt ip̃m ab infima soli sup̃ficie extitit eleuatũ. ⁊ superpositis q̄busdã gradib⁹ cristallinis ꝑ ip̃os grad⁹ ad ip̃m tabernaculuʒ erat ascensus. In excelso vero testudinis ip̃i⁹ tabernaculi supra culmẽ p̃dicti magistri construxerũt quandã statuã auream similitudinẽ hectoris describenteʒ habentem ensem nudũ in manu. cuius aspect⁹ et facies erat ex ea ꝑte in q̃ grecorũ exercit⁹ in eorũ tentorijs morabatur. q̄ cũ eius ense grecis minas impingere videbat̃. Corp⁹ v̄o ip̃i⁹ Hectoris in mirabilis magisterij eorũ artificio statuerũt in medio solij ip̃ius subnixa firmitate sedere sic artificiose locatũ vt q̄si viuũ se in sua regeret sessione ꝑprijs indutũ vestib⁹ preter pedũ extrema. Apposuerũt enĩ in ei⁹ vertice quodam artificioso foramĩe ꝯstituto quoddã vas plenũ puro et p̃cioso balsamo q̄busdaʒ alis mixturis rerũ virtutem ꝯseruatõnis habẽtium intermixtis. cui⁹ balsami et rerum liquor p̄mo diriuabant̃ ad frõtis ambitũ ꝑ partes intrinsecas. deinde ad oculos. ad nares. necnon recto decursu descendẽdo ꝑ easdeʒ ꝑtes intrinsecas ꝑueniebat ad genas per quas gingiue et dentes ꝯseruabãtur ip̃i⁹ sic q̄ tota ei⁹ facies cũ suorũ multitudine capillorũ in sua ꝯseruatõne vigebat. Deinde liquor ip̃e ꝑ guttur ei⁹ et ip̃i⁹ gule arterias descendendo eius deriuabat̃ ad pect⁹ et ꝑ ossa brachiorũ intrinsecas ꝑueniebat ad manus ⁊ vsq; ad digitorũ extrema. Sic et liquor ip̃e descendens ꝑ vtrũq; latus copiose diffundens latera ip̃a cõseruabat in statu. vt quasi viua latera viderent̃. q̄ ꝯtinuis distillatõibus ad ꝯtinentias pectoris emanabat. et ꝑ eas ꝑueniebat ad crura. a q̄b⁹ cõtinuo cursu ꝑueñebat ad pedes. ĩ q⁹ pedibus erat quoddã aliud vas puro balsamo plenũ. Et sic ꝑ has appositiones cadauer Hectoris quasi corpus viui ficticie presentabat. in multa durabilitatis custodia conseruatũ. Construxerũt predicti sapientes

artifices q̄ttuor lāpades ex auro cō-
positas ignē inextinguibilē ꝯtinētes.
Et sic cōpleto opere tabernaculi ipsius
circa ipsi⁹ ambitū statuerūt quandā
clausurā ex lignis ebani q̄ clausa q̄n
qꝫ poterat esse ⁊ q̄nqꝫ poterat aperiri
vt corpus hectoris sic locatū aspicere
volētib⁹ apt⁹ pateret aspectus. Rex
igit̄ priam⁹ p̄terea in tēplo ipso ma-
gnā familiā ꝯstituit sacerdotū vt ꝯti-
nue in deoꝝ orōib⁹ solicitudine inde
fessa vacarēt. ⁊ ipsi⁹ tabernaculi cōti
nue custodie īminerēt depositis per
eundē regē p̄amū redditibus copio-
sis ad sustētationē vite p̄dictoꝝ dijs
famulantiū sacerdotū

Electio noui ducis scꝫ Pala
midis.

Agamennō au
tem int̄ hec hectore mortuo
⁊ achille vt p̄dictū est letalit̄
vulnerato ꝯuocatis regib⁹ ⁊ maiori
bus grecoꝝ exercit⁹ ⁊ eis venētibus
corā eo sic ipsos allocut⁹ est dicens.
Amici reges ⁊ p̄ncipes humiles gra
tes debem⁹ dijs nostris deuoto cor-
de referre. q̄ duꝝ hostē nostrū videli-
cet hectorē dignati sūt interficere p achil
lem. cū hectore ipso viuēte nullā de ī-
imicis nostris poteram⁹ sperare vi-
ctoriā. q̄ tot reges nostros interemit.
cū ex nostris maiorib⁹ īterfecerit sua
bellicosa v̄tute regē pthesilaū. regem
patroclū. regē merionē. regē cediū. re-
gem polaterē. regē p̄thenorē. regē xan
tipum. regē alphironē. regem arthilo
gum. regē dorcū. regē polsenar. regeꝫ
isidium. regē polibetē. ⁊ regē Letobo
nis. ⁊ alios multos nobiles gētis no
stre. Quid ergo amodo eo mortuo
p̄nt sperare troiani nisi vltimū eoꝝ
excidiū ⁊ nos q̄d vltra spare debem⁹
nisi q᷑ d̄ eis erim⁹ absqꝫ lōgi tp̄is mo
ra victores. Veꝝ q᷑ bellū aliq̄d ī spe
certa victorie inire nō possum⁹ absqꝫ
ipsi⁹ achillis p̄ntia v̄tuosa bonū essꝫ
⁊ vtile si vobis videret̄ acceptū vt do
nec achilles ī suis virib⁹ ꝯualesceret.
ad regē priamū nostros nuncios de
stinem⁹. vt obtētis inducijs seu treu
ga duoꝝ mensiū cadauera mortuo-
rum q̄ꝝ fetore ꝯfūdimur valeāt inte-
rim igne ꝯcremari. ⁊ vt īterim vulne
rati nostri ad sanitatē b̄n̄ficij reducā-
tur. Et sic agamēnon suo colloq̄o fi-
nem fecit. Astātes igit̄ vniuersi ꝯsili-
um ⁊ dictuꝫ agamēnonis vnanimit̄
cōprobāt. ⁊ sic esse faciēdū hortantur
Mittunt̄ ergo de ħ legati ad regē p̄a
mū ⁊ petite duoꝝ mensiū inducie cō-
cedunt̄. Int̄ istas v̄o inducias pala
mides valde ꝯquirit̄ int̄ reges de do
minio agamēnonis. Et cū q̄daꝫ die
dicti reges ī agamēnonis tētoria cō-
uenissent ⁊ palamides sua ꝯsueta v̄-
ba ꝯ̄ regē agamēnonē effudisset. aga
mēnon in sui animi discretiōe r̄n̄dēs
vtpote q̄ erat ī oīb⁹ multa sapīa mo-
derat⁹ in cōi audiētia tūc p̄n̄tium v̄-
bis palamidis r̄n̄dēdo sic dixit. Ami
ce palamides de potestate mei regi-
minis huiusqꝫ mihi ꝯcessa an putas
me exinde mlta iocūditate letari. cuꝫ
ab ipso p̄ncipio nec eā exq̄siuerīꝫ. nec
eā ꝓcurauerī mihi dari. cū ex ip̄i⁹ pla
tōne nulla mihi q̄siueri emolimenta
sꝫ exinde meo sp̄ūi ⁊ psone mee ⁊ cōti
nuas curas addiderim ⁊ labores vt
reges ⁊ p̄ncipes ⁊ ceteri sub mea gu-
bernatiōe salui ī omnib⁹ ducerentur
Et si ea me ꝯtigisset potestate carere.
potuisset mihi abūde sufficere eē sub
alteri⁹ ducis regimīe f̄m q᷑ suffecit et
sufficit cuilibet alioꝝ regū ⁊ p̄ncipuꝫ
meo esse sub ductu. Et satis puto me

in meo regimīe non peccasse nec ali/
qͦd dolo ꝟ negligētia cōmisisse qđ mi/
hi sinistre posset ascribi. Si vͦo in ele
ctione mei regimīs tuꝰ nō fuit reqͥsi/
tus assensus mirari nō debes cū tūc
tu pn̄s ī mee electōis īitio nō fuisses.
nec tu postmodū ad exercitū accessis/
ses donec āni duo elapsi fuerāt ī qbꝰ
si tuꝰ fuissꝫ expectatꝰ assensus adhuc
forte ī athenaꝝ portu noster exercitus
resideret. Et ne forte puteť ꝙ talꝫ regi/
mīs sim multū auidꝰ ⁊ forsitā ꝯcupi
scēs ḡtū est mihi ꝙ aliꝰ eligať. In ele/
ctionē cuiꝰ patꝰ sū vna cū alijs regi/
bꝰ laborare ⁊ affectōe maxīa ꝯsentire
Nec potes dicere dn̄e palamides. ꝙ
exercitꝰ noster sine ꝯsilio duci n̄ vale
at cū te absente ⁊ absqꝫ tuoꝝ ꝯsilioꝝ
dictamīe mlťa ī h̄ exercitu acta et ge/
sta fuerūt q̄ satis salubriť oībꝰ cōiter
successerūt Et cū agamēnō suo collo
quio finē adhibuisset eo die đ h̄ vltra
non fuit dispositū nec tractatū. Aga/
mēnon igiť circa ipsiꝰ die vespas per
totū exercitū p̄conia voce mādauit.
vt oēs ipsiꝰ exercitꝰ ī mane sequentis
diei ad tētoriū agamēnonis ꝓ collo/
quio generali accederēt incūctanter.
Factū qꝫ ē mane facto vniuersi ma
iores exercitꝰ ⁊ ceteri ad colloquium
accesserūt. Quare agamēnō inť eos
sic dixit. Amici frēs hucusqꝫ gessi re
gimīs vestri sarcinā. sub cuiꝰ pōdere
satis laboriose mlťipliciter insudaui
oēs salubres vias mēte solicita ꝑscru
tādo ꝑ q̄s tā maiores q̄ꝫ ceteri sb̄ mei
cura regimīs salubriť ducerēť. Sꝫ fa
ctū est ꝑmissione deoꝝ ꝙ sub mee gu
bernatōnis cura ꝑ mlťos felices suc
cessus ad portū salubris statꝰ sumus
feliciť iā deducti. Sꝫ cū equum sit vt
vniuersitas n̄ debeat vni tātū incum
bere sꝫ eq̄ distributōne ceteros de vni
uersitate ḡuare q̄ inuūcto oneri pares
existāt ⁊ q̄ sub eiꝰ onere n̄ succūbant.
cū iā tps sit me ab ipiꝰ regimīs one
re releuari qđ sup humeꝝ meum tot
annis īcubuit incōcusse ꝯgruū est vt
aliquē de regibꝰ ⁊ ꝑncipibꝰ eligāꝰ. q̄
ꝑ debitas vicissitudīes distributōne
facta nos salubriť regat ⁊ sua discreti
one gubernet. Agamēnonis igiť col
loqͦ fine fctō placuit astātibꝰ vniuer
sis. cū hoīm sit viciū naturale freq̄nť
de nouo dn̄io ḡtulari ⁊ de noua mu
tatōe gaudere vt eoꝝ eligereť aliꝰ gu
bernator Et iō electōis celebrato scru
tinio palamidē elegerūt ī ducē regēdi
totū exercitū sibi ꝑtāte ꝯcessa. Inde ē
ꝙ colloqͦ dissoluto vniuersi se ad eo
rū tētoria reduxerūt. Qđ postq̄ꝫ ach
illi de agamēnonis mutatōe ⁊ subro
gatiōe palamidis ꝑ referētes īnotuit
valde sibi displicuit. ⁊ irato aīmo in
ter astantes asseruit ꝙ Agamenno/
nis n̄ fuit necessaria nec bona muta
tio cū nec ei sit silis nec pari ī discretōe
regimīs subrogatꝰ cū mutatōes sp fi
eri habeāt ad cōmoda meliora. Sed
qꝛ ꝑ tot fuerat cōis electio celebrata
tūc incōcussa remāsit

De nono bello

Uobis igitur
mēsibꝰ datis ad treugā cū ī/
tegritate decursis rex ꝑamꝰ
cupiēs filij sui mortē in ictibꝰ ensium
vindicare ip̄e de ꝑsona sua oēs acies
ordinauit. Et ꝯstitutis ductoribꝰ sup
eis ip̄e ꝑsonaliť statuit belluꝫ intrare
electis. xx. milibꝰ militū in sue cuneo
aciei. Et sic̄ scripsit dares centū q̄nq̄/
ginta milia equitū eo die ex ꝑte troia
noꝝ ad ꝑliū sunt egressi Egrediť ꝑ
mo deiphebꝰ. deinde troilus. deinde
paris. deinde rex ꝑamꝰ. subsequēter

eneas. deinde rex menō. deinde Poli damas q̄ vsq3 ad grecoꝝ licias cū celeritate festināt Palamides vō iā suas acies ordinauerat q̄ ꝛ ꝯ troianos venūt ī occursum. Bellū letale ꝯmittitur ex q̄ deficientiū mag̃ seq̄t̃ multitudo. Rex aūt priam⁹ ī palamidē irruit. ipm violēter ab eq̄ ꝓsternit ꝛ eo ꝓstrato dimisso furibūde se ingerit int̃ grecos ꝛ multos ex grecis īterficit. mltos vulnerat ꝛ ꝓsternit. Mlta fec̄ eo die rex priam⁹ de ꝑsona sua mirabilia q̄ q̄si incredibilia facta sūt vt hō tā senil' etatis potuisset talia bellicose sic viriliter cōmisisse. Deiphob⁹ vō grecos cōprimit incessant̃. Int̃ h̄ ex pte troianoꝝ rex sarpedon bellū ingredit̃ q̄ in neptolomū oīm grecoꝝ fortissimū irruit aīose. S3 neptolom⁹ in equi sui cursu regē excipit sarpedonē ꝛ ī robusto ictu sue lācee ab eq̄ ꝓstrauit illū ī terrā. Rex igit̃ sarpedon ꝓstrat⁹ a terra violēter exurgit. ꝛ pedes vt erat in neptolomū irruit ense nudo ꝛ ipsum potenter ꝑcutit ense suo circa femur ipsi⁹ sic q̄ ei letale vuln⁹ infixit. Tūc rex ꝑsaꝝ cū sua acie bellū intrat et regem sarpedon equū3 fecit aſcēdere in alioꝝ auxilio troianoꝝ in q̄ dux athenaꝝ ꝛ menela⁹ ī mltitudine pug̃torū violēter irruūt ꝛ acieb⁹ eoꝝ circūq̄q3 diffusis ī medio eoꝝ troianos includūt. Regē ꝑsaꝝ greci tūc interficiūt ꝛ in multitudine bellātū troiani retrocedere ꝯpellunt̃. in defensionē q̄ꝝ rex sarpedon mlta in sua bellicosa v̄tute cōmisit. Ad h̄ aūt rex priam⁹ cū filijs suis naturalib⁹ q̄ vbiq3 sequūt̃ eūdē v̄tuose succurrēdo troianis in grecos furibūd⁹ anhelat eos viriliī̃ opprimit ꝛ in multa strage ꝯfundit. Null⁹ itaq3 fuit ex pte troianoꝝ tā strenu⁹ illo die q̄ tantū ī armoꝝ viribus cōmisit q̄ntū rex priam⁹ solus ipe cōmisit. cui dolor ꝛ ira vires vndiq3 submīstrant S3 greci ꝯsilio inito ī eū locū vn̄ troiani poterāt reditū ad eoꝝ ciuitatē habere ī mlta militū glomeratōe ꝯueniunt ꝛ locū ipm ab eis obsessum occupāt. Ad quē dū troiani retrocedētes accedere cōpellunt̃ ī mltitudine pug̃toꝝ locū ipsi⁹ trāsitū obsessū3 īueniūt vbi durissimū ꝑliū est cōmissū. Et nisi fuisset rex priam⁹. q̄ ex supiori pte ad locū ipm accessit in pugñtiū multitudine glomerosa īnumerabiles d̄ gente sua tūc crudelit̃ amisiss3. Paris aūt superueniēs ex trāsuerso ī mlta copia gētis nīmiū bellicose ī grecos se īgerit cū eadē q̄ cū arcub⁹ ꝛ sagittis letalit̃ grecos p̄mūt vulnerāt ꝛ plurimos morti tradūt. sic q̄ greci sustinere nō valētes ict⁹ letiferos sagittaꝝ ex q̄b⁹ iā multi defecerāt retrocedētes ad eorum tētoria redire festināt. Quos dū troiani inspiciūt redeūtes eos inseq̄ nullaten⁹ conant̃ s3 ciuitatē eoꝝ lētis passib⁹ īntrauerunt. Proptē q̄d eo die sic ꝑliū fuit dimissū3 laude toti⁹ belli ipsi⁹ diei regi priamo totalit̃ attributa Sed illucescente mane troiani mittunt ad grecos inducias postulant. ꝛ postulate inducie ꝯcedunt̃ a grecis q̄ꝝ induciaꝝ tpsi ī libro nō inueniī̃ expssum. Int̃ has igit̃ inducias postulāt troiani corp⁹ regis ꝑsaꝝ q̄d ī ciuitatē troie flebilit̃ fuit deductū Luct⁹ fuit inde maxim⁹ int̃ ciues ꝛ spēalit̃ a paride q̄ regē p̄dictū dilexerat integro sinceritatis affectu. Quare p paride extitit ordinatū q̄ corp⁹ regis ipius p terrā in regnū ꝑsie fuit transductum vt rex ipe sepeliret̃ ibidē vbi reges añcessores ipsi⁹ ꝯsueuerūt honore regio sepeliri. ꝛ ī suoꝝ duoꝝ p̄ntia filioꝝ q̄ regi supstites erāt eidē.

Qualiter achilles intrādo
ciuitatē troiā capt⁹ est amore
nimio polixene ipsā īspiciēdo

Durantib⁹ aūt
ipsi⁹ treuge īducijs cōcessis
iā tps aduenerat in q̄ in ciui
tate troie debebat defuncti Hectoris
aniuersariū celebrari. In q̄ troiani
ɔstituerūt fuari solēnit̄ q̄ndecim di
es luct⁹ ⁊ post eos dies celebranda q̄
dā festa funeraria statuerūt ꝑut tūc
regū ⁊ maioꝝ nobilium moris erat.
Inter has igit̄ inducias secure greci ci
uitatē intrabāt ⁊ troiani securi se ɔfe
rebāt grecoꝝ ad castra. Tūc achilles
q̄dā incōsult⁹ rapuit appetit⁹ vt troi
am vellet adire visur⁹ vrbē ⁊ solenni
tatē aniuersarij supradicti. Inermis
igit̄ ad ciuitatē se ɔtulit ⁊ appollinis
templū īrauit vbi corp⁹ hectoris col
locatū extiterat vt ē supra relatū. Ibi
eni multitudo viroꝝ ꝗ nobiliū muli
eruz anxiosos gemit⁹ corā Hectoris
corpe ꝓtrahebāt. Erat eī tabernacu
lum hectoris ex oī pte vulgatū. sic ꝙ
apte cuilibet illō videre volēti publi
cus patebat aspect⁹. Erat eq̄dē effigi
es hectoris ī ea scȝ qualitate in q̄ fuit
cū ꝑmū in sede solij extitit collocatuz.
Ad h̄ vtus aromatuz ⁊ liq̄r balsami
totū corp⁹ Hectoris firmauerūt im
mutatū. Corā vo eodē corpe ante pe
des ipi⁹ erat regina heccuba ⁊ formo
sa ei⁹ filia polixena ī mltaꝝ mulieruz
nobiliū comitiua. q̄ sparsis p eaꝝ pe
ctora ⁊ terga capillis flebiles gemit⁹ ī
multa cordis amaritudīe ab imis pe
ctorib⁹ ꝓducebāt. Nūq̄d igit̄ polixe
na ī tātis angustiaꝝ anxietatib⁹ sue
immutauerat pulcritudinem faciei.
Nūq̄d color viuid⁹ suaꝝ maxillarū
q̄ rosaꝝ rubedine colorauerat genas
suas ꝓpter sui doloris angustias a
sui vigoris viuida claritate fuerat ex
haust⁹. aut natiu⁹ ei⁹ color rose⁹ la
bioꝝ ablat⁹ vl' forte lacrime fluuiales
ab ei⁹ ocul' decurrētes splēdorē suorū
obfuscauerūt oculoꝝ. Sane sic reue
ra videbat̄ intuētib⁹ vt ei⁹ defluētes
lacrime p maxillas instar illō ꝓprius
viderēt habere. veluti si q̄s tabulā re
centis eboris ī suo lacteo cādore nitē
tem ex guttis aq̄ lucide ⁊ ꝑclare desu
per irroraret. sicqȝ ei⁹ aurea ⁊ flaua
cesaries ī mltis dispsa capillis auri si
militudinē pñtabat vt q̄si nō viderēt
esse capilli sȝ ɔiūcta potius auri fila.
Quos dū polixene man⁹ ad dirum
pendū insurgerēt manib⁹ tāgi nō vi
debant hūanis sȝ nimia effusione la
ctis aspergi. Achilles igit̄ dū polixe
nam inspexit ⁊ ei⁹ est pulcritudinem
ɔtemplat⁹ vere suo ɔcepit in animo
nunq̄ȝ se vidisse puellā nec aliquam
aliā mulierē tāte pulcritudīs forma
vigere. Et vt ī ei⁹ psona concurrerēt
ista duo tā generosa nobilitas ⁊ tam
excellētis copie pulcritudo. ⁊ dū desi
derabili aīo ī eā achilles suū defixissȝ
intuitū sagitta cupidinis fortē achil
lem subito vulnerauit ⁊ ad interiora
ptrāsiēs cordis ei⁹ ipm mlto ardore
amoris obsessuz bachari coegit. Qui
dū ī eā frequēti⁹ intuēdo sibi ipsi pla
cere putaret ⁊ lenire ḡue desiderium
cordis sui maioris scissure cordis vul
neris seipsum sibi reddebat actorem.
Qui dū polixene pulcritudinē notat
⁊ ɔcipit destruit ipse suā que ex mlto
amoris desiderio subitū labit̄ ī squa
lorem. Quid vltra. Amore polixene
nimiū illaq̄atus achilles nescit ipe q̄d
faciat. Omnib⁹ alijs curis extrahit̄ ⁊
sola illa supest sibi cura polixenā tan
tū intueri dū pt. Propter q̄d dilatat

amplius plagas suas et sui amoris vulnera magis sui cordis attrahit in profundum. Uerum cum iam dies declinaret ad vesperas et regina heccuba cum eius filia polixena a templo descenderent lacrimis finefacto achilles dum potuit ipsam est dulcibus aspectibus insecutus que fuerat causa et principium sui morbi. Stupefactus igitur et multi desiderii languoris factus impatiens ad hospitium suum declinat stratum petit et in ipso se prosternit et eo in multarum curarum aggregationibus involuto. et eius animus exacerbatus intrinsecus sentit et percipit quod polixene amor immensus est causa efficiens sui languoris. Tunc tacito murmure inter se dicit hec verba. Ue mihi. quia me quem viri fortissimi et robusti vincere minime potuerunt. quem nec ille fortissimus hector qui fortissimos omnes excessit fragilis puelle devicit intuitus Et si ea est causa efficiens mali mei. cuius sapientis medici possum sperare medelam. cum ipsa sit que sola mihi potest esse medicus et medela salutis quam nec preces mee nec multarum precia facultatum nec mearum virium fortitudo. nec mea generosa nobilitas movere poterunt ad lubricum pietatis. quis enim furor sic meum animum occupavit ut illam diligam et affectem que me habet odio capitali. cum ego in regnum suum advenerim eam suis orbare parentibus et iam orbaverim inclito fratre suo. Qua igitur fronte ut amantes ceteri ipsam allicere potero ad motum flexibilis voluntatis cum ipsa in nobilitate et divitiarum potentia me penitus antecellat. et tanto vigore pulcritudinis vigeat super alias mulieres que omnia eius animum in elatione conservant Sane omnis mihi via videtur esse preclusa per quam mihi providere valeam in salutem. Et conversus ad parietem fundit tot furtivis in lacrimis ne aliquis percipiat suos dolores Et demum suas lacrimas abstergendo eas in suspiria crebra commutat. et sic deliberatione multa correptus tacitus in mente sua vias plures exquirit quibus ad sue salutis possit beneficium pervenire. a stratu igitur surgit et a suis famulis aqua petita faciem suam lavat ut suarum signa lacrimarum abstergat

De achille intercepto adhuc amore polixene et bellare nolente

Quemente igitur nocte die ipsius cum adhuc treuga duraret achilles suo iacens in lecto totam noctem preteriuit insomnem cogitans qualiter ad heccubam suum dirigat nuncium in secreto tractaturum cum ea ut si eius filiam polixenam sibi vellet concedere coniugalis federe matrimonii collocandam et quod eam sibi tribuat in uxorem ipse faciet et procurabit quod totus grecorum exercitus a troiane civitatis obsidione discedet. Et sine troianorum lesione in greciam revertetur omni scandalo quietato absque alicuius alterius contradictionis eventu. Quare ipsius mane aurora surgente quendam suum secretarium et sibi valde fidelem velociter ad se vocat. Cui patefactis sui cordis archanis et iniuncto sibi de eorum tacita occultatione fideli firmiter mandat illi ut ad reginam heccubam se dirigat in secreto data sibi forma mandati Qui statim iussui sui domini fideliter obsecundans se protinus accinxit ad iter et ad reginam heccubam veniens in secreto legationem sui domini fideliter pandit illi. Regina vero heccuba que multa discretione vigebat verbis ipsius nuncii placido animo intellectis licet multa suspiria a pectore resoluisset nuncio sic ad eius verba respondit. Amice ad tuum dominum redeas et illi ex mea parte secure promittas. quod quantum in me est leto animo sua pata vota eius implere. Sed ut res ipsa finem debitum consequatur necesse est me voluntatem regis priami viri mei et filii mei paridis ex

plorare. De quoꝝ dũ fuero certiora-
ta rñsis. die tertia ad me redire cura-
bis rñsũ a me vt fieri poterit receptu
rus. Auditis ergo v̓bis heccube redi
it nũci⁹ ad achillẽ. ⁊ nũcij sui audito
rñso in suis dolorib⁹ respirauit achil
les dũ v̓boꝝ spes ei⁹ exhilarauit aĩm
⁊ sub ipsi⁹ spei fiducia q̊dãmodo re-
q̄euit. Regia v̓o heccuba regis ⁊ pa-
ridis abilitate captata ĩ secreto refert
illis verba q̄ sibi achilles ꝑ nunciũ su
um misit. Quib⁹ auditis rex p̓amus
ꝑ magnã horã inclinato capite nihil
dixit diuersimode cogitãdo suꝑ v̓ba
eiusdem. Demũ regine heccube sic re
spõdit. O q̄ꝫ durũ aĩo meo videt̃ illũ
in amicum recipe q̊ tante inimicicie
odio sic g̃uiter me offendit vt ab ocu
lis meis mihi lumẽ erueret hectore in
terfecto. ob cuius mortẽ greci resũpse
runt audaciam cõtra me in meum ⁊
meoꝝ exterminiũ anhelãtes. Sed vt
deinceps si qua sunt futura grauiora
vitemus. vt saltim alij filij mihi fuen
tur incolumes. ⁊ vt ego in meo senio
a belli laborib⁹ cõquiescam inuitus
assentio votis suis. ita tñ vt ip̄e prius
ꝑficiat qđ ꝓmittit ne forte sub alicui⁹
dolositatis machina decipe nos intẽ
dat. Paris v̓o verbis regis auditis.
ꝯsilium regis ꝓbat ⁊ suũ forte sic đ fa-
cili accõmodauit assensum ꝓ eo ꝙ in
ter ꝓmissa ipsius achillis Helena cõ
sors sua p̓ori non erat restituẽda ma
rito sꝫ penes eũ debere ꝑpetuo rema-
nere. Die vero tertio succedẽte achil-
les ad reginã heccubã p̄dictum nun
cium suũ misit. Qui cũ accessisset ad
eam in secreto regina heccuba sibi di
xit se a rege priamo viro suo ⁊ a Pa
ride nato suo super verbis ab achille
transmissis habuisse rñsum ꝑ qđ pla
cet ambob⁹ ⁊ mihi similiter implere

votũ achillis. si tñ ipse p̓mo sue ꝓmis
sionis debitũ finaliter exequat̃. Est er
go in ei⁹ potestate p̃ntis negocij vel-
le ꝯsequi votũ suũ duꝫ tamẽ interim
res ipsa ꝑfici valeat secreto ⁊ caute ge
ratur. Et sic nũcio data licentia redijt
nũcius ad achillẽ cui cũcta q̄ sibi dixe
rat heccuba fideliter patefecit. Achil-
les aũt feruẽtis amoris nexib⁹ alliga
tus dum ꝑ aliam viã ꝑcipit de polix-
ena nõ posse satisfacere votis suis mł
tarum exagitat̃ infestatõe curarũ dũ
in mente sua anxiose reuoluit se regi
p̓amo grauia ꝓmisisse q̄ absolute nõ
erant in sue plenitudine potestatis.
Etenim mos est ⁊ ꝓpriũ omniũ vici
um amatoꝝ vt eoꝝ ꝯcupiscentie desi
derio estuãte sibi magna ⁊ impossibi
lia incõsulto calore ꝓmittãt. Putat
tamẽ achilles de suoꝝ ꝯsisus merito-
rum gloria. ⁊ si se amplius grecos iu
uare negauerit ꝙ greci sibi ꝯsentiant
de recessu. ⁊ ꝙ troie obsidione deserta
ad ꝓpria remeabũt. Propt̃ qđ reges
⁊ p̓ncipes grecoꝝ ꝯsentiẽte palamide
achilles ad colloquiũ ꝯuocauit. Qui
bus ꝯuenietib⁹ achilles hec v̓ba pro-
posuit inter eos. Amici reges duces
⁊ p̓ncipes vos oẽs q̄ mecũ vna p̄sen-
tis guerre sarcinã tã q̄ꝫ comites ⁊ p̓n
cipes insimul supportam⁹ vñ nos iã
incõsulte deliberatõis spũs ĩstigauit
vt ꝓ vni⁹ hoĩs scꝫ dñi menelai vxore
recuꝑãda videlicet dña helena dimis
sis regnis nostris ab alijs lacerãdis.
nostra etiã patria vxorib⁹ nostris et
filijs ĩ terrã accesserim⁹ alienaꝫ ꝓ cu-
ius recuꝑatõe iã fecerim⁹ ꝓdigaliter
tã graues expensas ꝑsonas nostras
morti subiecerim⁹. ⁊ laborib⁹ infini-
tis. cũ iã de nobilib⁹ nostris ⁊ militi-
bus fortib⁹ ⁊ robustis mł̃ti sunt mor
ti traditi q̊ forte nobiscũ adhuc hodie

in eoꝝ incolumitate vigerẽt ⁊ ego in multis vulnerib⁹ iã receptis a me mľ tum mei cruoris amiserim. ⁊ nõ sunt mľti dies q̄ ĩ morte hectoris receperiz tale vuln⁹ ex q̄ nũq̄z ampli⁹ posse vi/ uere ꝯfidebam. Nũq̄d helena tãti p̄/ cij ẽ q̄ ꝑ ei⁹ recupatõe mori tot nobi/ les ꝯtingat Sane sunt ĩ diuersis mũ di ptib⁹ mľti nobiles mulieres d̄ q̄b⁹ nõ tãtũ vnã vez duas pľes ve p̄t rex menela⁹ sibi eligere ĩ vxorẽ ꝑ q̄ subire tot labores totã greciã necesse nõ essz. Nec enĩ leue est troianos posse de le/ ui deuinci cũ ipsi fortissimã habeãt ci uitatẽ ⁊ infinitis pugn̄tib⁹ militib⁹ ⁊ peditib⁹ cõmunitã. Et cũ iã ex eis for tissimũ hectorẽ morti dederim⁹ ⁊ no/ biles multos ex eis p̄t nobis amodo abunde reuera sufficere vt ĩ honoris nostri laude ad ꝓpria redeam⁹ Nec si dimitterem⁹ helenã irrecupatã nõ multũ graue nobis videri p̄t cum de troianis sororẽ regis p̄ami apud nos habeam⁹ exionã cui helena in nobili tate p̄ferri nõ p̄t. ⁊ sic achilles suo col/ loquio finẽ dedit Sed rex thoas ⁊ menesteus dux athenaꝝ in multorũ verboꝝ exprobratõis effluẽtia cõtra/ dicunt achilli. Similr̃ maior ps re/ gum ⁊ p̄ncipũ achillis ꝯsilium repro bant nolẽtes achillis ꝯsilio cõsentire. Quare achilles iracũdia multa mo tus mirmidonib⁹ suis mãdat vt cõ/ tra troianos ampli⁹ arma nõ eleuẽt nec grecis p̄sumãt ampli⁹ auxiliũ ex hibere Interea aũt in grecoꝝ exer citu victualia defecerũt vñ fames int̃ eos maxia est exorta. Quare palami des ꝯsilio celebrato cũ oĩb⁹ ꝑceribus ⁊ maiorib⁹ grecoꝝ exercit⁹ oẽs cõue/ niunt in h̄ vt agamẽnonẽ regẽ apud messam ad regẽ telephũ cũ nauibus mitterẽt vt nauib⁹ ipsis onustis rede untib⁹ cũ eoꝝ maxia victualiũ q̄nti/ tate a grecoꝝ exercitu oĩs depellat̃ in opia ⁊ greci ipsi magna gaudere va/ leãt vbertate. Agamẽnõ v̄o iussa sui ducis gratanť acceptãs ad messaz cũ p̄dictis nauib⁹ se ꝯtulit incũctanť et eo ibi feliciť applicãte rex teleph⁹ a ga/ mẽnonẽ cũ multa iocũditate recepit. Et demũ oneratis nauib⁹ ipis ĩ mul ta victualiũ q̄ntitate ⁊ ꝓprijs reb⁹ edi bilib⁹ ad vsum humanũ felici naui/ gio in grecoꝝ exercitũ remeauit vbi ĩ maximo gaudio fuit recept⁹. Pala mides sui regimĩs curã h̄ñs oẽs gre coꝝ naues q̄ cũ exercitu troiaz adue nerãt intueri ⁊ repari mãdauit vt ĩ re fectionis eaꝝ ope possent salubri⁹ cõ seruari. ⁊ vt eas abilius in eorum oc currentibus necessitatibus paratas haberent

De decimo bello et de morte deiphebi regis sarpedonis et de morte palamidis

Noucijs igitur datis ad treugã finalr̃ euo/ lutis ambo exercitus ad bel/ lum ꝯuenũt ⁊ duꝝ bellũ cõmittit̃ int̃ vtrosq̄z. Deipheb⁹ v̄o tũc in regẽ cre/ seum de agresta irruit aĩose. quez rex crese⁹ potẽter excepit in veloci cursu equi sui incussa forti lancea ꝯtra euz. Sz deipheb⁹ ĩ ictu sue lancee sic ipsuz potẽter impulit ⁊ ꝑcussit q̄ regẽ crese um mortuũ prostrauit ab eq̄. ⁊ sic rex crese⁹ finiuit vltimos dies suos. De morte igiť regis cresei mľtũ dehortati sunt greci ⁊ insistẽtib⁹ troianis virili ter ꝯ eos greci sunt dare terga coacti. q̄ in fugã p̄cipites se dederũt Sz pa lamides ⁊ diomedes cũ viginti mili bus pugtoꝝ succurrerũt grecis. troia nis occurrũt necnõ ⁊ cũ eis strenu⁹

thelamoniꝰ aiax. q̄ thelamoniꝰ statī
irruens in sisienū naturalē filiū regis
priami. ⁊ sic ipm̄ ḡuiter ī brachio vul
nerauit ꝙ ex tūc sisienꝰ factꝰ fuit īabi
lis ad bellandū. Qd̄ vt vidit deiphe-
bus totꝰ motus est in furore ⁊ in the-
lamoniū tūc irruit furibunde sic ꝙ ip
sum vulneratū ab equo deiecit Quē
palamides appetēs vindicare accepta
quadā lancea ī deiphebū irruit. ⁊ sic
acriter ipsum impulit ꝙ fracto scuto
⁊ lorice squamis in multa virtute dis
ruptis. lanceā suā in deiphebi pectus
immisit. ⁊ lancea ipsa fracta trūcꝰ cū
ferro in deiphebi pectore remāsit infi
xus. Paris aūt frater deiphebi q̄
tunc erat in eo belli loco vt vidit Dei
phebū sic letaliter vulneratū in labo-
re maximo necnō ⁊ copia lacrimarū
eū bellicis extraxit a turmis. ⁊ illū iu
xta ciuitatē deferre curauit Ubi post
q̄z fuit delatꝰ deiphebꝰ apertis oculis ī
spexit paridē fratrē suum qui dixit ei
Nunq̄d frater mi ad inferos descēde
re me ꝑmittis. Multū rogo vt anq̄z
iste trūcꝰ a vulnere mei pectoris eru-
atur ꝯtra infectorē meum festināter
acceleres ⁊ sic laboriose ꝓcures ꝙ an-
teq̄z moriar eius manibꝰ deficiat inī
fectus. Paris antē verbis vulnerati
fratris auditis in multa doloris an-
gustia moribundo fratre relicto festi
nat ad bellū totꝰ aspersus ex lacrimis
p̄ dolore dum post mortem deiphebi
fratris sui amplius viuere nō affectet
Palamidē igit̄ studiose q̄rit int̄ aci-
es bellatoꝝ. palamidē inuenit ꝯ regē
sarpedonē viriliter p̄liantē. Rex eniꝫ
sarpedon palamidē inuaserat ⁊ dum
ipsum interficere conaretur palami-
des in ipsum regē sarpedonē furibū-
do irruit ense nudo cū q̄ sic ḡuit vul-
nerauit ipsum ī femore ꝙ femur eius
diuisit ab inguine. ⁊ statim rex sarpe-
don cecidit interfectꝰ. Paris aūt vi-
dens tā graue mortalitatis exitiū qd̄
palamides in troianos sic crudeliter
cōmittebat adeo ꝙ iā eos ad fugā de
necessitate cōpulerat i multis dispen
dijs occisoꝝ tēso arcu suo in suoꝝ for
titudine brachioꝝ Palamidē acutis
aspectibus intuēdo in quo loco ꝑso-
ne sue posset ipsuꝫ letalit̄ magis offen
dere quadā venenata sagitta ī ipsuꝫ
emissa ipsum ꝑcussit in gula sic ꝙ per
venā eius organicā trāsiens ipsuꝫ ꝓ-
tinus interfecit. Quare Palamides
mortuus preceps ꝑuenit in terrā. Ex
clamāt igitur greci anxiātur ⁊ dolent
in tanti morte ducis eoꝝ ⁊ stupefacti
illico campū deserunt ⁊ fuge precipiti
se cōmittunt. ⁊ vsq̄z ad eorum castra
fugiendo ꝑueniunt. quos troiani in
ore gladij letaliter ꝓsequūtur. Sꝫ gre
ci ante eorum tentoria se vertūt hosti
liter cōtra troianos in v̓tute nimium
bellicosa ⁊ opponētes se eis resistūt vi
riliter ꝯtra eos. Troiani v̓o resistēti-
am attendētes illico ibi descendūt ab
equis ⁊ duꝝ tunc ꝯtra grecos iniere
certamen. Sic pedites ꝯtra eos viri-
liter resistētes ꝙ irruētibus eis in eoꝝ
tentorijs tentoria ipsa exponūt ad p̄-
dam. Multa ex eis argentea vasa di
ripiunt ⁊ multā auri ⁊ argēti copiaꝫ.
que in repositorijs inuenerūt eorum

Tunc paris ⁊ troilꝰ ad littꝰ maris
adueniunt cū triginta milibꝰ pugna
torum qui statim mandāt in grecoꝝ
naues immitti ignem. Nec mora ml̄
ta in multis grecoꝝ nauibus incēdia
submittuntur. Unde vicinꝰ aer eorū
nigrescit ex fumo. qui protinus inca
lescit dum incendia ipsa in maiores
flammas eructuāt crepidantibus in
fauellis. Illuminatur igitur aer ex

splendore flammarũ ⁊ loca ei⁹ vicina relucescunt sic ꝙ flãme ipse ab existentibus in muris ciuitatis Troie libere videbant̄. Sȝ ad h̄ cuȝ maxima pugnantiũ comitiua grecoꝝ ex parte thelamonis aiax aduenit qui ꝯ̄ troianos durissime resistentie defensionē iniecit. Letiferũ igitur cõmittit̄ pliũ ⁊ inter eos strages fit maxima cũ mlta ex vtraqȝ parte occisorũ cadant cadauera circũquaqȝ. Tunc etiaȝ tota nauium ꝯgesta cõgeries sine dubio exusta fuissȝ. nisi ille thelamoni⁹ aiax q̄ tunc de psona sua mirabilia cõmisit viriliter restitisset. ⁊ tñ plus q̄ȝ q̄ngente de nauib⁹ ipsis igne cõsumpte fuerunt. Illic in tãta v̄tute p̄ualuere troiani ꝙ p̄ter occisos ex grecis ipsi sunt innumerabiles vulnerati. Ex q̄bus plures q̄ ꝓpter vulnera doloris angustias nõ poterãt tolerare a pliꝗ ꝯflictu se in multis debilitati piculis abstraxerũt. Ex qb⁹ heber fili⁹ regis tracie ex q̄dã lancea letalit̄ vulnerat⁹ dũ truncũ gerebat ĩ corpe ad achillis tentoriũ ꝓperauit. q̄ tunc in ipso tẽtorio morabat̄. ⁊ eo die ꝓpter amorem polixene ad bellũ exire negauit. Heber aũt sic letalit̄ vulnerat⁹ multũ improperauit achilli. cur sic crudeli modo ꝯ̄ cõpatriotaꝝ excidiũ eos turpit̄ mori pmittat. q̄ in sue v̄tutis p̄sidio ipsos iuuare poterat ⁊ tueri. Trũco igitur ab heber pectore violenter abstracto heber corã achille languẽtib⁹ oculis expirauit ꝓtin⁹. Et nõ p⁹ multam horã q̄dã achillis famul⁹ a bello veniens ad achillis tentoriũ ꝓpauit. q̄ interrogat⁹ ab achille q̄d eëȝ d̄ grecorum exercitu. ille su⁹ famul⁹ dixit illi. Dñe o q̄ȝ male successit hodie grecis nostris ꝓpter immẽsam multitudinẽ troianoꝝ interficiẽtiũ in ore gladij grecos ipsos. Nõ eni ̄ credit̄ ꝙ de troianis omnib⁹ bellicosis q̄ erant ĩ troia vnus remãserit in eadẽ cuȝ omnes ad bellũ ipsum venerint ⁊ grecos sic oppresserunt violẽter. Quare reuera mi dñe cum troiani ipsi iam sint multo labore lassati. si animi vob̄ eẽt nunc bellum ingredi ꝯtra eos eterne fame memoriã possetis vobis exinde acq̄rere. Nã p solũ ingressum vestre v̄tutis in bello oẽs statim essent troiani deuicti q̄ ꝓpter eoꝝ lassitudinẽ cõtra vires vestras manus erigere nõ auderent. Achilles igit̄ nec ad v̄ba sui famuli applicat animũ nec ad Heber mortuũ s̄ua lumina saltum ex humanitate retorquet. Sȝ oĩa q̄ vidit et audiuit tãq̄ȝ inaudita dissimulat velut ille q̄ amoris vinculis alligat⁹ oĩa p̄termittit. Est eni ̄ mos omnium amatoꝝ vt amoris vulnerib⁹ obcecati honoris laudes effugiãt putãtes eorum amatricib⁹ displicere etiã si cum magna ignominia a bonoꝝ operuȝ laudib⁹ ꝯtingeret abstinere. Belluȝ igit̄ interim feruet asperrimũ int̄ troianos ⁊ grecos. sȝ cũ dies iã vergeret ad solis occasum bellũ dirimit̄ ⁊ troilus ⁊ paris cũ troianis eoꝝ a plio discedẽtes ad ciuitatẽ ꝓpriã redierũt. nõ dũ ei deipheb⁹ q̄ sua ꝓtrahebat extrema mortu⁹ fuerat cũ paris ⁊ troilus añ eũ insimul venẽtes deiphebũ ĩ mltis angustijs ⁊ clamore vlulãt añ eũ. Mori cũ eo finalit̄ cupiũt tãq̄ȝ illi q̄ cõpmunt̄ nimio p̄ dolore. Deiphebus aũt palpãtib⁹ ocul' ⁊ in voce q̄si deficiẽs q̄rit a paride si sit ei⁹ mortu⁹ interfector. Qui de morte ei⁹ p paridem fact⁹ cert⁹ mandat ab ei⁹ vulnere truncũ euelli. quo euulso Deiphebus ilico expirauit. De morte v̄o deiphebi vniuersi troiani dolore nimio

compmunť. dolores tñ regis p̃ami ⁊
regine heccube sororis ⁊ fratrum dei
phebi. cũ sit enarrare supfluũ. necnõ
planctꝰ ⁊ lacrime q̃ ꝓ rege sarpedone
effuse fuerunt omissum est in hac pte
Rex tamen p̃amus corpꝰ deiphebi ĩ
p̃cioso monumẽto statuit sepeliri sic
⁊ corpꝰ regis incluti sarpedonis. In
castris v̓o grecoꝝ de morte Palami
dis planctꝰ fit maximꝰ ⁊ eiꝰ corpore
tradito sepulture greci ꝯueniũt ⁊ cuꝫ
sine ducis industria eẽ nõ pñt de ꝯsi-
lio nestoris cõiť acceptato regẽ Aga
mẽnonẽ in eoꝝ ducẽ exercitꝰ ⁊ princi
pem iteꝝ elegerũt

De mirabili potẽtia troili

SEquenti uero die troiani cum aciebꝰ eorũ
bellicis ordinatis egrediunť
ad bellum. Cõtra quos greci statim
irruunt animose. ꝓpter qd̓ bellũ duꝝ
cõmittitur inter eos ex quo mortuoꝝ
sequiť magna cedes. Sꝫ cũ eo die nu
bilosus ⁊ obscurus aer mľtas pluui
as effudisset. nihilominꝰ bello feruen
te multoꝝ mortuoꝝ sanguis effundi
tur. Et in crebris ictibus ensiũ multi
deficiunt de grecis ampliꝰ q̃ꝫ troia-
nis. Tũc troilus in armoꝝ maxima
comitiua bellũ ingrediť. quẽ greci su
stinere aliquatenꝰ nõ valẽtes fugiũt
añ eum. Et fugiẽtes in mľta affluen-
tia pluuiarũ diuertũt ad castra quos
troiani vsqꝫ ad eoꝝ tẽtoria insequũť

Et demũ eis dimissis ibideꝫ ꝓpter
turbati tp̃is tempestatẽ ad ciuitatem
eoꝝ redeunt ⁊ se recipiunt in eadem.

Sequenti vero die inter eos letale
p̃lium instauratur ⁊ bello commisso
Troilo ad p̃lium veniente mľtos ex
grecis interfecit plures eorũ nobiles
comites ⁊ barones ⁊ maiores. ⁊ sic eo
die vsqꝫ ad noctis tenebras fuit pug-
tum sic sine intermissione ꝑ proxime
subsequẽtes septẽ dies. Et dum greci
amplius sustinere nõ valerẽt ꝓpter
multoꝝ corpa mortuoꝝ duoꝝ mensi
um inducias in firmitate treuge a re
ge priamo ꝑ eoꝝ nuncios petierũt q̃
ꝯcesse fuerũt ab eo treuga iurata In
fra tempus v̓o treuge p̃dicte agamẽ-
non ad achillem nuncios suos misit
ducem videlicet nestorẽ vlixem ⁊ dio
medem vt achillẽ moneãt ⁊ inducãt
ꝙ ad bellũ cũ alijs grecis amodo ve-
niat ⁊ suos grecos sic interire crudeli
ter ab eoꝝ hostibꝰ nõ ꝑmittat. q̃ dum
ad achillem venũt eos achilles ĩ ma
xima iocunditate recepit. Et ꝯsedenti
bus eis simul vlixes primo allocutꝰ
est achillẽ dicens. Dñe achilles nõne
intẽtionis vestre ⁊ omniũ nostroruꝫ
fuit tot regũ videlicꝫ ⁊ p̃ncipũ regna
nostra deserere ⁊ in regnũ regis pria-
mi in forti brachio nos ꝯferre vt regẽ
priamũ ⁊ suos morti tradere valere-
mus ⁊ ciuitatẽ suã troie ꝑpetuã euer
tere in ruinã. Unde nunc vobis ani-
mus nouus aduenit ⁊ volũtate mu-
tata in ꝯtrariũ declinaueritis motus
vestros post tot dãna nobis ĩ hac ter
ra a troianis illata post tot angusti-
as ⁊ dolores. Cũ troiani tot reges ex
nostris ⁊ nobiles neci tradiderint. tẽ-
toria nostra spoliauerint ⁊ exposue-
rint ad p̃dã. ⁊ tot ĩcẽdio exusserint na
ues nostras. Nonne in virtute vestri
brachij ad spem iã victorie nostre ꝑ-
uenimꝰ q̃ fortissimũ hectorem morti
tradideritis interemptũ. a q̃ troiano-
rum spes salutis ⁊ eorum victorie de
pendebat. et nunc deiphebo mortuo
fratre ipsius hectoris omnis spes sa-
lutis a troianis penitus sit sublata.

Et nũc vos q̃ in vestrarum viriũ

potētia tāte fame gloriā ꝗsiuistis vul
tis vt nūc tāte glie fama vestra p actꝰ
ꝯtrarios extinguat vt sustineatis eti
am gentē vestrā amara morte succū-
bere quā toto tpe i effusiōe ꝓprij san-
guinis vestri defendistis. Placeat
amodo ergo voƀ dn̄e ipsiꝰ fame ve-
stre gliam manu tenere viuacē ⁊ tue
ri vestros ꝗ sine potentie vestre subsi
dio nihil pn̄t. Ad h vt bello de cetero
ꝯ hostes vestros dirigatis arma vi-
ctricia vt ab ipsis celerē possimꝰ obti-
nere victoriā vt p vos p certo spamꝰ
Et ad hec vlixes pdicto suo colloq̄o
finem fecit. Achilles vō h modo tūc
ad vlixis vba rn̄dit. Dn̄e vlixes si vt
dixistis ad terrā accessimꝰ eo ꝓposi-
to ꝗ in smone vestro placuit declara
re vobis secure dicere possumꝰ ꝙ ma
gne fatuitatis aura vos ipulit ⁊ ma-
xime stulticie spūs rapuit sensus ve-
stros Ut ꝓpter vnius dūtaxat regis
vxorē videlicet dn̄i menelai tot reges
⁊ pncipes se morti subiecerīt. ⁊ ꝙ nos
p troianos crudelit moriamur i regi
onibꝰ alienis. Nōne meliꝰ fuisset in-
clito Palamidi in nobili suo regno
morari ꝗ₃ fuisset morti traditꝰ in pro
uintia aliena ⁊ alijs regibꝰ nostris. ꝗ
in bello pempti vitā extra regna pro-
pria finierūt. Sane cū maior ps mū-
di tam militū ꝗ₃ nobiliū sit in h exer-
citu ꝯgregata si oēs eos ꝯtīgat defice
re i hac terra reficiet ⁊ ꝓpagabit mū-
dus tot deficiētibꝰ nobilibꝰ ex vili p-
genie rusticoꝝ Nōne ille fortissimꝰ
hector vitā miserabilit in h bello fini
uit. Sic de facili possem ⁊ ego ꝗ tāte
fortitudinis non existo. Reqrere me
igit vel rogare ꝙ ꝯ troianos ꝓcedaꝫ
ad bellū est labor amissus. nec ei mei
ꝓpositi nec intētio mea ē me ampliꝰ
mortalibꝰ bellis igerere. Nam malo
mee strenuitatis famā extingui poti
us ꝗ₃ psonā. pbitas ei ⁊ si qn̄q₃ laude
tur repente obliuio eam submergit.
Satis itaq₃ nestor ⁊ diomedes ach-
illem i eoꝝ smonibꝰ allicere studue-
runt. s₃ nullo mō potuerūt ipsum in-
ducere vt nec eoꝝ smonibꝰ nec Aga
mēnonis pcibꝰ ꝯsentiret. Persuasit
tn̄ eis vtile esse pacē ꝗrere troianoꝝ
anteꝗ₃ in eoꝝ bellis tot nobiles pere-
ant ⁊ succūbant. Redeūt ergo ad
agamēnonē vlixes. diomedes. et ne-
stor ⁊ ei cūcta referūt ꝗ ab achille p or
dinē didicerūt Quare agamēnō om
nes reges grecoꝝ ⁊ pncipes ⁊ maiores
ad colloquiū ꝯuenire mādauit. ꝗbꝰ
omnibꝰ simul iūctis in vnū. volūta-
tem achillis ⁊ eius resistētiā publica
uit ꝗliter ipse rogatꝰ ab eo ⁊ ab alijs
grecoꝝ pncipibꝰ venire ꝯ troianos
ad bellū absolute negauit ⁊ ꝗliter ipe
grecis reditū ad ꝓpria psuasit ⁊ pacē
querere cū troianis. De his igit ꝗd
animi voƀ sit ⁊ ꝗd a noƀ d cetero sit
faciendū vnusquisq₃ vestrū si placet
voluntatem suam exinde manifestet
Et sic agamēnon suo colloq̄o finē fe-
cit. Menelaꝰ vō ꝗ primꝰ i loquē-
do surrexit. pacē querere cū troianis
satis dixit esse iniquū cū hectore ⁊ de-
iphebo mortuis troiani se mag mor
tuos reputēt ꝗ₃ viuētes. ⁊ certum sit
amodo ꝙ absq₃ achillis potētia d tro
ianoꝝ victoria simꝰ securi. S₃ vlixes
⁊ nestor menelao mirabilit ꝯtradicūt
dicentes non esse mirum si menelaꝰ
bellum appetit ⁊ reditū dissuadet cuꝫ
in recuperatione sue vxoris spūs eiꝰ
totus anhelat. Nec enim adhuc po-
test censeri troia Hectore ⁊ deiphebo
viduata. cum ibi sit alius hector qui
non minori preditus est virtute incli
tus ille sc₃ troilus qui non minꝰ ꝗ₃ si

hector viueret grecos affligit. et sit ibi ali⁹ deipheb⁹ videlicet paris qui nõ minoris v̄tutis deiphebo ĩ v̄tute bel-landi psistit. Quare pacẽ per omnia suadent et reditũ post pacis effectum Calcas v̄o troianoꝝ pditor et ãtistes quasi furibũdus exclamãs inter gre-cos dicẽs. Ha viri nobiles q̄d facere cogitatis ꝯ voluntatẽ et iussa deoꝝ. Dij enĩ pro certo vobis victoriã spõ dent vt infallibiliter ab eoꝝ ore pcepi et dijs illudere nõ sit tutũ nec eoꝝ ius-sionibus cõtraire. Arma igit̃ capite cõtra troianos p̄lia instaurate virili us ꝯtra eos. nec deficiat man⁹ vestra donec de eis speratã victoriã ꝯseq̃ va leatis. quã dij vobis ꝯseq̃ irrefraga-biliter statuerũt. Ad v̄ba igit̃ calcan-tis antistitis vniuersi greci ꝯ troia-nos vigorẽ et duꝝ aĩm resũpserũt. nec curãtes de achillis subsidio ac si ipse nõ esset aliquaten⁹ inter eos

De vndecimo bello

Noucijs igitur i duorũ mensiũ iam exactis da-tis ad treugã. greci eoꝝ ordi-natis aciebus ad bellum egrediũtur viriliter causa pugne. Contra quos troiani qui tunc fuerunt ad bellum egressi festinanter occurrunt et bellũ asperum cõmittũt inter eos. et multa cadunt hincinde cadauera mortuo-rum. Tũc troil⁹ bellũ intrauit ĩ ma-xima pugnantiũ comitiua grecos ĩ-terfecit dũ mortẽ sui fratris properat vindicare. Scripsit Dares q̄ eo die troilus mille milites interfecit ex gre-cis. Greci fugiũt ante euz dare terga coacti quos troiani vsq3 ad eoꝝ tẽto ria in ore gladij psequunt̃. s3 nox sup uenit et p̄lium sepatur. Sequenti v̄o die duodecimũ bellũ durũ et asper rimum est cõmissum cũ greci ad vin dictam suoꝝ viriliter anhelãtes dira morte insistunt ꝯ troianos. Illic enĩ diomedes mire ꝯtra troianos inse-uit et m̃ltos ex troianis interficit vul nerat et psternit. S3 troil⁹ q̄ vidit dio medem quẽ bene cognouit ꝯtra troi-anos sic acriter insistentem in veloci cursu equi sui et lancea sua protensa in diomedẽ irruit. quẽ diomedes ani mose excepit. Diomedes autẽ in troi lum lanceã suã fregit non t̃n offendit eum aliqua lesione. S3 troil⁹ sic for titer in diomedẽ impegit q̄ ipsum pre cipitem deiecit ab equo et mortaliter vulnerauit adeo q̄ quasi mortu⁹ per uenit in terrã. Troilus aũt amorem briseide diomedi opprobriosis verbis improperat. S3 greci diomedẽ cum multo labore quasi mortuũ ab eq̄rũ pedibus abstraxerũt ipsum in scuto ad sua tentoria deferẽtes. Menela us aũt vt vidit diomedẽ sic grauiter vulneratũ et ab equo deiectũ equum suũ coegit ĩ cursum et ꝯ troilũ irruẽs troilũ ab equo deijcere fuit nisus S3 troilus eadez lancea qua vulnerauerat diomedẽ cũ nondũ sensisset viciũ fractionis menelaũ pcutit sic q̄ ipsũ deiecit ab equo et letaliter vulnerauit quẽ sui a pedib⁹ equoꝝ violenter ab stractũ scuto ad sua tẽtoria detulerũt

Agamẽnon igit̃ vidẽs suos in bel lo quasi deficere coactis multis alijs ipse cũ suis viriliter ĩ troianos ipsos vi grassat̃ et multos interfecit ex eis. sed troilus in agamennonem irruit. ipsum ab equo psternit non sine vul nere licet nõ letaliter vulneratũ Aga mẽnon aũt suoꝝ adiutorio equũ ascẽ dit et maioꝝ suoꝝ timẽdo iacturã eo die bello finito a rege p̄amo sex men-siũ inducias p nũcios suos exposcit.

sed rege priamo habito consilio super eo rex ipse inducias ipas indulsit cū mltis de suis fidelib⁹ nō fuisset acceptū tam lōgas debuisse inducias indulgere Interim briseida cōtra sui patris voluntatē videns diomedē i lecto iacentez ex vulnere sibi facto frequēter accedit. Que licet scivisset ipm a troilo dudū dilecto sibi sic grauiter vulneratum. multa tñ in sua mēte reuoluit. que dum diligēter attēdit de se iungenda cum troilo nullaz superesse sibi fiduciaz totū suū animū tanqz varia ꝛ mutabilis sicut est ppriū mulierum in diomedis declinat ꝛ cōuertit amorē. pponēs in corde suo amplioribus expectationib⁹ nolle diomedez retrahere. sz qz primū cōualescentiā fuerit adeptus absolute facere velle suuz cum in ei⁹ amore tota deferueat ꝛ flagranti desiderio penitus incalescat.

Rex vo Agamēnon infra tps induciaꝝ ipsaꝝ se cōtulit ad achillem in ducis nestoris comitiua quē achilles vultu iocūdo recepit. Tūc agamennon ipsum alloquit̄ vt ad bellū amodo veniat ꝛ grecos suos perire ampli⁹ nō pmittat Satis erga achillē tunc istitit agamēnon. Sz achilles i duro corde noluit aliqua prece moueri. Uerum pro eo qꝫ achilles agamēnonē sinceriter diligebat oēs mirmidones suos absqz se in bello sibi habere cōcessit de quo agamēnon ꝛ nestor sibi multas assurgūt ad grates. Demū Agamēnon ꝛ nestor ab achille qsita licentia ad eoꝝ tētoria redierūt Elapsis vo pdictis inducijs Agamēnō cum suis se ad pliū accingit. Achilles aūt vniuersos mirmidones suos armari mādauit quos ipse ad armanduz adiuit assignans vnicuiqz ipsoꝝ qdam rubea intersignia ꝛ in rore lacrimaꝝ egrediendi ad bellum licentiā eis dedit. Tūc mirmidones lento passu ad ad bellū accedūt qđ iā exiuerat ichoatum. Quare i bello ipso troiani grecos mirabiliter opprimūt. sz dux athenarum viriliter eos defendit In quē superueniens troil⁹ irruit ꝛ ipsum ab equo psternit ꝛ de mirmidonib⁹ mltos letaliter vulnerauit. Eo igit̄ die vsqz ad noctis tenebras extitit pliatū sed superueniente noctis vmbraculo a plio fuit cessatū. Sequēti vero die ambe ptes ad pliuz accingunt̄. bellū cōmittitur multo asperrimū Rex aūt philimenis ꝛ polidamas regem thoas capiūt ꝛ captiuū ducere conātur. Sed mirmidones viriliť eis resistunt ꝛ ipsum a manib⁹ eoꝝ eripiūt. Tūc troilus se ingerit int̄ eos ex mirmidonibus multos vulnerat mltos qz psternit. q̄ faciētes durū impetum cōtra eum equū sibi interficiūt ꝛ ipsuz intercipe moliunt̄. Tūc paris cuz suis fratrib⁹ naturalib⁹ i medio mirmidonū viriliter se ingessit. eos opprimit vulnerat ꝛ disrūpit ꝛ troiluz liberat qui statim alium equum ascēdit

Pro liberatōe aūt troili. tūc letale pliū fuit cōmissum vbi tūc mirmidones emargaron vnū ex filijs regis priami naturalib⁹ occiderūt Troilus vō ꝓ suā iniuriā ꝛ fratris sui mortem cupiēs vindicare i mirmidones acrit̄ irruit mltos ex eis vulnerat et i subsidio paridis ꝛ naturaliū fratꝝ suoruz nimiū eos infestat. Sz nec leue erat mirmidones posse cōfundi cum int̄ se mlta strenuitate vigerēt ꝛ essent in plio valde docti Quare ipsi troianoꝝ multitudinē intuētes de seipsis psidiū cōstituūt ꝛ castellū eis oīb⁹ coactis i vnū itrāt. q̄ tñ nec ita poterāt se tueri qn troil⁹ q̄ erat stimul⁹ nocu⁹

eoꝝ ipſos ñ lederet ⁊ vulneraret. ⁊ eo
rum aliq̊s ab eoꝝ globo non cogeret
ſepius ſepare. Tũc rex agamẽnõ. rex
menelaꝰ. rex thelamon. vlixes et dio-
medes. q̇ tunc plena ſanitate vigebãt
cum aciebꝰ eoꝝ bellũ intrarũt. quare
duꝝ cõmittit̃ pliũ inter vtroſqꝫ. Mi-
rabilit̃ ergo greci troianos opprimũt
⁊ plures ex eis occidũt Sꝫ troilus
tunc ſe ingerit ad partẽ illã ĩ qua troi
ani durius vexabant̃. ⁊ grecos inter
ficit. vulnerat ⁊ cõfundit. ſic ꝙ quaſi
ſola v̓tute troili greci ꝯuertunt̃ in fu-
gam. ⁊ ad eoꝝ tẽtoria q̃ſi p̄cipites cuꝫ
multa celeritate feſtinãt. Sꝫ thela
moniꝰ aiax bellũ ingredit̃. troianos
aggredit̃ in dura ⁊ aſpera v̓tute bellã
di. Tunc greci campũ recuperãt. ⁊ h̃
fuit ſextũdecimũ bellum valde letale
cũ ex vtraqꝫ pte in maxima quãtitate
ceciderint interfecti Troilus v̓o q̃
in ſuis viribꝰ mirmidones nõ ceſſat
opprimere. ⁊ grecos alios vniuerſos
in tãta duricia eos affligit ꝙ in v̓tute
ſue potẽtie fortiores grecoꝝ ꝯtra eũ p̄
ualere nõ poſſunt. Propter qd̓ greci
iteꝝ ꝯuertunt̃ in fugaꝫ quos troiani
vſqꝫ ad eoꝝ tentoria pſequunt̃. Ubi
troilus eos mirabiliter eſt aggreſſus
in virtute nimia p̄liandi ⁊ de grecoꝝ
nobilibꝰ centũ cepit. quos captiuos
ad ciuitatẽ adduxit. bellũ qꝫ dirimit ⁊
ambo exercitꝰ ſepant̃. Mirmido-
nes aũt ad caſtra redeunt vulnerati
plures ex eis ſibi referunt ꝙ multi ex
eis eo die ceciderũt in bello. ſic ꝙ perq̃
ſitis eoꝝ cadaueribꝰ mortuoꝝ inuẽ-
ti ſunt de eis plus q̃ꝫ centuꝫ numero
defeciſſe De morte ſuoꝝ igitur do-
let achilles nõ modice ⁊ ĩ multis do-
loribus ſupueniẽte nocte anxiꝰ lectũ
intrat. Ubi factus penitꝰ inquietus
ſua nõ appetit claudere lumina ĩ dor-
mitionis ꝯſueta q̇ete. Nam multis ĩ
ſurgentibꝰ cogitationibꝰ occupatus
pro vindicta ſuoꝝ ſuo diſpoſuit ĩ aĩo
bellum intrare. Sꝫ polixene amor in
feſtus ſibi duro marte reſiſtit duꝫ co-
gitat ꝙ cum polixenã diligat plus q̃ꝫ
ſe ꝯtra ſe efficax argumentũ inducit.
ꝙ ſi forte ad arma ꝓſiliat polixene vo
to fruſtrabit̃ ⁊ ſperatis gaudijs ex ea
p̄uari ꝯtinget cũ iaꝫ regi p̓amo ⁊ eiꝰ
vxori euidẽter illuſerit ꝯ ſua veniẽdo
ꝓmiſſa ꝑ que pollicitꝰ fuit eis grecos
vlteriꝰ nõ iuuare ⁊ eis totiẽs tradide
rit ſbſidiũ gẽtis ſue Multis igit̃ die
bus fuit achilles taliũ cogitationũ ĩ-
uolutione ꝯcluſus. Cũ demũ troi
anoꝝ ⁊ grecoꝝ exercitꝰ ad letale deci-
mũ ſeptimũ bellũ ſe accingũt. Feruet
ergo duꝝ p̄lium inter eos qd̓ ꝑ ſepteꝫ
dies ꝯtinuos nõ quieuit. Quibꝰ die
bus amore vetãte achilles cõtinuat
motus ſuos dũ ad p̄lium nullatenꝰ
ſe ingeſſiſſet. inter q̊s multi de grecis
interfecti fuerũt. Qd̓ dum agamẽnõ
videret tantoꝝ ſuoꝝ excidiũ inducias
poſtulat a troianis. ſꝫ troiani ſibi ꝯce
dere negauerũt. niſi tot dieꝝ infra q̊s
greci poſſent eoruꝫ mortuos ſepelire.

His igit̃ diebꝰ elapſis letale octa-
uumdecimũ bellũ factũ eſt int̃ troia-
nos ⁊ grecos. Nã ordinatis aciebuſ
eoꝝ durũ bellũ cõmittit̃ inter ipſos.
Quare menelaꝰ ⁊ paris ſe in p̄liũ cõ
iungũt ambo ſe ſternũt ab eq̄s in eo-
rum potẽtia lanceaꝝ Polidamas
iu vlixẽ irruit enſe nudato ⁊ vlixes in
enſe ſuo ſilr̓ ab eo virilit̓ ſe defendit.

Meneſteꝰ dux athenaꝝ antheno
rem aggredit̃. ipm ĩpugnat ſic ꝙ euꝫ
ab equo deiecit. Rex Philimenis
agamẽnonem inuadit quẽ tũc graui
ter offendiſſet. ſꝫ rex thelamonius ſuc
currit ei q̇ regẽ philimenẽ vulneratũ

prostrauit ab equo Arthilog⁹ au/tem nestoris fili⁹ irruit in vnū ex na/turalibus regis priami nomīe bruno. de gemellis cum lancea sua ipm po/tenter impellens ꝛ letaliter vulnerās ꝙ ipsum mortuū ꝓstrauit in terram.

De morte vō brunonis troiani val de facti sunt anxij. Cui⁹ rumor dū ꝑ/uenisset ad troilū de eius morte troi/lus mltas ꝓrupit in lacrimas ꝛ ī gre/cos multo irruit ī furore sic ꝙ eos si/ne dubio coegisset in fugā nisi mirmi dones viriliť restitissent Propter qđ troilus dimissis alijs ī mirmidones se ꝯuertit. ꝯ eos se ingerit vtuose ipos vulnerat ꝓsternit ꝛ multos occidit ex eis sic ꝙ mirmidones sustinere troili impetū nō valentes. nec alij greci mlťtitudinē troianoꝝ fuge ꝑcipites se cō mittunt quos troilus ꝛ ceteri troiani vsqꝫ ad eorum tentoria ꝑsequuntur. ibiqꝫ troiani diris vulnerib⁹ grecos offendunt ꝛ ab equis descendētes ip sos in eoꝝ tentorijs ꝓsternunt vulne rant ꝛ crudeliť morti tradūt Clamor ergo fit maxim⁹ ī tentorijs ipis ꝛ vo ces vlulautiū in vicino aere mltipli/citer echonisant Quare vocū ipsarū ꝯfusiones ad achillem tumultuose ꝑ ueniunt in tētorio suo stantē. querit achilles q̄ sit tā turbida causa clamo/ris. Fugiētes vō a bello ipso. dicunt ei grecos a troianis esse deuictos. ꝛ es se in tentoria eoꝝ vitande necis cau/sa necessario sic depulsi. a qb⁹ etiāꝫ sic se tueri nō possunt qn a troianis īter/ficiantᷣ ibidē. ꝛ vos q̄ sic stare creditis in tentorio vestro securi iam sup vos ꝯfestim videbitis plus q̄ꝫ q̄nquagin ta milia troianoꝝ q̄ vos inermem vi uere nō pmittent. ꝛ q̄ nunc tantos ex mirmidonib⁹ vestris morti tradide/runt. ꝛ adhuc morti tradere n̄ cessent. ꝛ q̄ mortui nō possunt se ꝓ certo tue/ri nisi in iuuamen eoꝝ aliq̄ potēter in surgant Ad hec igiť achilles q̄si fu ribund⁹ exurgit. fremit spūs ei⁹. ꝛ mlťto furore dū excandescit ī iram amo/re polixene postposito arma petit. ar/matᷣ instāter ꝛ cū festinantia equum ascēdit ꝛ velut lup⁹ famelicus inter agnos auidus se ingerit in troianos ꝛ in eos irruit vulnerat ꝛ occidit. sic ꝙ in breui hora inter ꝑliantes notus efficiť eius ensis. q̄ tot⁹ interfectoꝝ ab eo madid⁹ ex cruore terrā implet ꝛ ve lat cadauerib⁹ mortuoꝝ Qđ post q̄ꝫ audiuit troilus duꝝ esse cognouit achillē. ꝛ id⁹ versus eū dirigit equum. quē silr vt ꝑsentit achilles ipm poten ter excepit. Et dū vn⁹ impegit ī aliūꝫ troil⁹ achillē sic grauiter vulnerauit. ꝙ achilles pl'ibus diebus necessario cessauit a bello ꝛ eū oportuit mltis di ebus ex ipso vulnere in suo lecto iace re. Troil⁹ vō ꝛ si nō fuit sic ab ach ille grauiter vulneratus. nō tamen si ne vulnere ictum ꝑsensit achillis. De mum ex ipsoꝝ amboꝝ impulsionib⁹ ambo ab eq̄s eoꝝ insimul corruerūt. Preliatum ergo fuit eo die ꝯtinue a mane vsqꝫ ad noctē ꝛ supueniēte no/ctis vmbraculo ꝑlium fuit diuisum. Sex dieb⁹ ꝯtinuis itaqꝫ fuit pugna/tum infra quos vtriusqꝫ ptis mlťi ce ciderūt ī bello Rex vō priam⁹ mlťo dolore depmiť de eo ꝙ achilles ꝯ pro missa sua bellū intrauit Putat eī eū magis decipiēdi cā dixisse. regine cō/sorti sue multū impropat. qꝛ si verbis eius fidē exhibuissꝫ maximo fuissꝫ vi tuperio inuolut⁹. dolet etiā polixena cui iam placuerat achillē ipm in ma ritū habere Achilles vō infra predi ctos sex mēses de vulnerib⁹ sibi fctis a troilo ope salubris medicine restitu

tus est pristine sanitati feruentē tñ ꝯtra troilū ꝯcepit ardorē q̄ sic eū grauiter vulnerauit. Dicit enī necessario euē- tuꝝ vt p manꝰ suas troilꝰ turpit̄ mo riat̄. Tps igit̄ belli his gestis sup- uenit. in q̄ decimūnonū letale p̄liū est cōmissum. nā duobꝰ exercitibꝰ si- mul iunctis ⁊ mutuo dimicātibꝰ int̄ se ex vtraqȝ p̄te cōmittit̄ mag̃ cedes.

Achilles v̄o anteq̄ȝ bellū intraret. coram se suis mirmidonibꝰ cōuoca tis de troilo eis grauē querelaȝ expo- nit. ⁊ ideo mādatis ⁊ p̄cibus monet eos qualit̄ ꝯ troilum in bello debeāt ꝓcedere. ⁊ eis omnibꝰ simul iunctis ad nihil aliud cor apponāt q̄ȝ vt troi lum in medio eoꝝ cōcludere studeāt sic ꝙ eum firmit̄ valeāt detinere ⁊ de tentū nō ipsum interficiūt. sȝ tam diu ip̄um impediāt debellādo donec ip̄e ad eos ꝑueniat q̄ nō longe sp̄ in bello erat remotꝰ ab eis. ⁊ achilles tūc suo colloquio fine facto bellū ingreditur quem sui mirmidones insequuntur

Interea troilus in maxima mili- tum comitiua ⁊ in magna v̓tutis au dacia bellū intrat. in grecos irruit eos sternit vulnerat ⁊ occidit. sic ꝙ ī breui hora factū est ī sue v̓tutis potentia ꝙ greci sunt dare terga coacti ⁊ a facie fugere troianoꝝ ꝯstituēte sole meridi em ea hora. sic ꝙ greci q̄si deuicti fugi giendo p̄cipites ad tentoria sua festi- nant. Tūc mirmidones q̄ erāt nu- mero duo milia pugnatoꝝ in belluȝ se ingerūt animosi simul tunc iuncti ⁊ mādati eoꝝ dn̄i nō obliti. In troia nos igit̄ ī ore gladij se immittūt ⁊ gre ci campū recuperāt ⁊ duꝝ p̄liū com- mittit̄ inter vtrosqȝ. Mirmidōes au tem troiluȝ inter acies bellantē solici- ta mente querūt ipsum aīose bellātē inueniūt inter turmas. tūc ip̄m ex oī

parte circūdant in medio eoꝝ ipsum ꝯstituunt. sȝ ipse ex eis plurimos īter fecit ⁊ infinitos ex ip̄is letaliter vulne rauit. Veꝝ dū nullꝰ esset ex suis q̄ tūc ipsi troilo succurrerȝ mirmidones in terficiūt eius equū ⁊ in eoꝝ lāceis mł tipliciter ipsum vulnerāt. ⁊ nō mirū cum sint q̄ttuor milia soluȝ inter eos cassidem ab eiꝰ capite violenter extir pant. capuciū lorice sue sibi ꝑ violēti- am disrumpēdo. ꝓpter qđ troilꝰ nu dato capite exterminatis viribꝰ se de fendit a grecis. Tūc sup̄uenit ach- illes q̄ postq̄ȝ vidit troilū habentē ca put inerme ⁊ oī defensionis auxilio destitutū in eū irruit furibundꝰ ⁊ nu dato ense ictus ictibꝰ cumulādo. ca put eius crudeliter amputauit ipsuȝ ꝓijciendo inter pedes equoꝝ. Corpꝰ aūt eius suis manibꝰ interceptū ad caudā equi sui firmit̄ colligauit ⁊ per totū exercitū inuerecunde post equū suū crudeliter ipsum traxit. Sȝ o ho mere q̄ in libris tuis achillē tot laudi bus tot p̄conijs extulisti. q̄ ꝓbabilꝰ rō te induxit vt achillē tātis ꝓbitatū titu lis exaltasses. ex eo precipue ꝙ dixeris achillē ipsum suis viribꝰ duos hecto res peremisse ip̄m videlicet ⁊ troilum fortissimū fratrē eius. Sane si te idu xit grecoꝝ affectio a q̄bꝰ originē dice ris ꝓduxisse vera nō motꝰ diceris ra tione sȝ potiꝰ ex furore. Nōne achilles fortissimū hectorē cui nullꝰ ī strenui tate fuit silis neqȝ erit ꝓditone morti dedit. Cū hector tūc regē quē in bello cepat ipsum a bello abstrahere tota ī tentione vacabat scuto suo tūc pꝰ ter ga reiecto q̄ quasi factꝰ inermis tunc ad nihil aliud intēdebat q̄ȝ regē ipsuȝ captū a turmis extrahere vt ipsum ca ptiuū suis bellantibꝰ assignaret. Nō ne si hector tūc achillꝰ īsidias ꝑsensissȝ

in defensionē suā scuto suo reuoluto velociter se opposuisset ei deē q̄ achillez mł'tis guerrarꝫ grauare dispēdijs cō/sueuit Sic ꝛ fortissimū troilū quē nō ipse in sua ỽtute pemit ꝫ ab alijs mille militibꝰ expugnatū ꝛ victū interfi/cere nō erubuit in quē resistentiā nullius defensionis inuenit. Et ideo nō viuū hominē sed quasi mortuū interfecit. Amplꝰ Nunq̄d achilles dignꝰ est laude quē ꝑscripsisti multa nobilitate decorꝫ q̄ nobilissimi regis filium virꝫ tanta nobilitate ꝛ strenuitate vi/gentē. nō captū neqꝫ deuictum ab eo ad caudā equi sui dimisso pudore detraxerit. Sane si nobilitas eū monu/isset si strenuitas eū duxisset cōpassione cōmotus nunq̄ꝫ ad tā vilia crudeliter declinasset. ꝫ ipe ad ea moueri n̄ potuit que vere nō erāt i ipso Achille vero corpus troili sic sine pudore trahente Postq̄ꝫ innotuit paridi polidame ꝛ enee de morte troili ītermo/ritur paris ꝛ anxiose factꝰ est semiuiuus. Troiani tñ in recupatione cor/poris troili multū adhibuere laborē. sed illud rehabere mīme potuerūt ꝓ/pter grecorꝫ multitudinē qui ꝑ eiꝰ re/cuperatione nimiū restiterūt Rex aūt menon de morte troili multo do/lore cōmotus achillē animosus īua/dit. primo opprobriosis ỽbis dicēs ei/dem. O ūque ꝓditor vnde te tāta po/tuit exacerbare crudelitas q̄ tā nobi/lissimū tā strenuuꝫ nobilissimi regis filium equi tui ligares ad caudam ꝛ tanq̄ꝫ vilissimū trahere ꝑ terrā nullatenus horruisses. Sane illud nequaq̄ꝫ sine tue ꝑsone damno poteris amplius amouere ꝛ statim in eū irruēs in cursu celeri eq̄ sui sic ipsum in suo ictu lancee grauiter in pectore vulnerauit q̄ achilles vix se potuit sustine/re. ꝛ statiꝫ extracto ense achillē supra cassidem quā gerebat i capite ictibus duris impugnat adeo q̄ achilles ḡ/uiter vulneratꝰ ab eq̄ corruit semiuiuus in terrā. ꝓpter qđ troiani corpus troili recuperauerūt ꝫ nō sine maxīo belli labore Mirmidones aūt achillem a terra releuāt ꝛ ipsum in equū suū ascēdere faciūt. q̄ nō post magnā horā resumptis viribꝰ bellū ingreditur ꝛ regē menonez aggredit̄ furiose. Rex tñ menon ipsuꝫ excipit ꝛ graue ꝑlium cōmittit̄ inter eos. ꝫ rex menō durius ꝛ magis grauauit achillez et superueniente multitudine acierꝫ hinc/inde pugnantiū ambo inuicē separant̄ ꝛ vergente die ad solis occasum a ꝑ/lio fuit cessatū. Septē igit̄ diebus ꝯtinuis feruidū bellū troiani et greci fecerunt cū achilles ex suis vulneribꝰ ꝯfortatꝰ ꝛ ad regis menonis vīdictā anhelās die septimo bellū intrat mir/midones suos alloquit̄ firmiter mādans illis q̄ regē menonē in eorū medio circūcludāt ꝛ inclusum detineāt. donec ad eos achilles ipse perueniat vindictā de eo finalit̄ recepturꝰ. Bel/lum itaqꝫ graue cōmittit̄ multi defi/ciunt interfecti. achilles ꝛ rex menon mutuo se inuadūt. ab equis ambo se sternūt ꝛ ambo pedes virilit̄ ꝑliātur Tūc mirmidones in regē menonem irruūt ipsum ex oī pte circūdāt. ipsuꝫ omni auxilio capiūt destitutū. cū nullus sit q̄ ꝯ mirmidones succurrat ei/dem. quem vt vidit achilles sic a suis mirmidonibꝰ interceptū in eū irruit. ꝛ innumerabilibꝰ vulneribꝰ eū peremit. Verꝫ achilles sine graui suo pe/riculo hoc nō potuisset cōmisisse cuꝫ rex menon ipsum pluries grauibus vulneribꝰ afflixisset. ꝑ q̄ sanguis ab eo in nimia q̄ntitate eiꝰ diriuabatur

ad talos ppter qd de morte ei⁹ poti⁹ sperabat̄ qȝ de vita Attende miser homere q̄ nunq̄ȝ achilles vir̄ strenu um nisi pditorie interfecit vn̄ merito dign⁹ est laude si pditio est laudis ti tulis extollēda Interea igit̄ feruēti bello menela⁹ menesteus diomedes thelamoni⁹ aiax cū acieb⁹ eoꝝ ī troi anos impetū faciētes ipsos a campo repellūt sic q̄ subito fuge dati ad ciuit tatē accelerāt ⁊ in maximo discrimīe in illā intrare ꝯtendūt cū greci eos in maxima duricia ꝑsequētes infinitos ex ipsis vulnerāt ⁊ occidūt Sȝ troia ni q̄ fugere potuerūt eoꝝ vrbē ingres si ciuitatis portas firmis repagulis muniunt ⁊ clausuris

De morte Achillis Paridis et Aliacis.

Orpore igitur c troili in regiam priami regis adducto. dolet p̄amus īmo dice. dolet heccuba. dolet nimium po lixena. dolet helena. dolet paris ⁊ ī mł tis anxiosis lamentationib⁹ flebiles dies ducūt. dolent vniuersi troiani q̄ dū se sentiūt hectoris deiphebi ⁊ troi li auxilio destitutos vere putāt viue re se vltra nō posse. Rex tn̄ p̄amus a grecis petit inducias treuga firmata q̄ ꝯcedunt̄ a grecis. infra q̄s rex pria mus corpus troili in preciosissima se pultura ꝯstituit sepeliri. necnō et cor pus regis menonis fecit p̄cioso sepul cro recōdi Regina v̄o heccuba de morte filioꝝ suoꝝ nimiū exacerbata. ⁊ anxiosa multiplices vias exquirit ꝑ quas posset de eoꝝ interfectōe fina liter vindicare vt tyrannum achillez qui sic non horruit vt in suos filios ī seuire morti tradere potuisset. Dein de vocato ad se paride secreto ip̄m al loquit̄ ⁊ in multa lacrimarū affluen tia dixit illi. Charissime fili tu nosti q̄ liter ille infelix Achilles fratres tuos charissimos natos meos proditorie morti tradiderit orbādo me miseraȝ genitricē hectore ⁊ troilo. q̄ soli vna te cum erāt integꝝ solatiū vite mee. pro pter qd dignū esset ⁊ iustū q̄ sicut ip̄e pditorie orbat parētes interficiēdo fi lios alienos. sic ⁊ ipse pditorie inter fectus penā similē patiat̄. Hic enī in felix achilles fecit sepi⁹ me reqri d̄ po lixena filia mea sibi tradēda legitimā in vxorē quā dū ei sibi tradendā ī spe certa ꝑposuerim. ꝑpono ad eū nunci um destinare vt ad me in templo ap pollinis mecum veniat locutur⁹ vbi volo vt tu fili cū fideli nostroꝝ mili tum comitiua secreto debeas latere ⁊ eo veniēte ibidē vobis irruētib⁹ ī eū dem euadere nō valeat man⁹ vestras q̄n interficiat̄ ibideȝ. Qd paris pias matris motus ad lacrimas matri si militer lacrimando deuote concessit. Factumq̄ȝ est q̄ paris iuxta cōdictū matris cū viginti sibi fidelib⁹ ⁊ nimi um animosis ī templo appollinis la tenter occuluit se ⁊ statim misso ꝑ hec cubam nuncio ad achillē infelix ach illes amoris incōsulto calore decept⁹ q̄ valde sapientib⁹ sensuȝ aufert vna cum antilogo nestoris filio ad appol linis templū accessit. q̄bus ibi venien tibus paris cum ei⁹ fidelibus ab eoꝝ latibulis exeuntibus extractis ensib⁹ irruit in achillem. Achilles vero exce pto ense tunc erat inermis ꝯtra queȝ paris tria iacula in suoꝝ brachioruȝ virtute vibrauit. cum q̄bus q̄dem ia culis letaliter percussit eundem alijs suis militibus insurgentibus contra euȝ. Achilles autē extracto ense ⁊ suo

pallio in suo brachio inuoluto irru/
ens in eum septē ex eis interfecit. Sz
demū antilog⁹ ꝛ achilles mortui sūt ī
eodē templo appollinis a paride neq̄
ter interfecti. Paris vō corp⁹ achillis
iubet ꝛ antilogi coruis ꝛ canib⁹ exhi
beri. sed pcibus ꝛ monitu helene a tē/
plo tantū appollinis eiecti sunt in pla
tea vt ab omnib⁹ troianis videre vo
lentibus posset liq̄de intueri Gau
dent itaqȝ troiani de morte achillis ī
ter se mutuo ꝓferētes ꝙ de grecis nō
poterāt amodo aliquaten⁹ dubitare
Agamēnon vō rex ad regē priamuȝ
nūcios suos interim mittit vt grecis
iubeat exhiberi corp⁹ achillis ꝛ nesto
ris filij corp⁹ antilogi ī triste solamē
patris sui īmodice ꝯdolētis. Cōcessit
ꝑamus vt greci ad eoꝝ castra tradu/
cāt amboꝝ corpa mortuoꝝ. De mor/
te itaqȝ achillis planct⁹ fit maxim⁹ ī/
ter grecos q̄ putant ꝛ ꝓferunt inter se
amodo eis de capiēdo ciuitatē illam
nullā supesse fiduciā achille sublato.
ibiqȝ achilli ꝯstituūt magni precij se/
pulturā rogantes regē priamū vt se/
pulturam achillis in ciuitate troie lo
cari pmittat. qui in ītroitu porte tim/
bree sepulturā ipsam edificari ꝯcessit
Eius aūt sepulture pciosam formā ꝛ
modū describere supfluū visum est.
Agamēnon vō rex post h reges gre/
corum ꝛ pncipes ad colloquiū man
dauit ꝯuocari. Quib⁹ ꝯueniētibus
ꝛ in eius p̄sentia ꝯstitutis agamēnō
illis in suo sermone significat q̄liter p
morte achillis maior ps exercitus vi
detur nimiū dehortari. Querit ergo
q̄d sit meli⁹ eligēdū an a bello desiste/
re. an in bello ipo adhuc psistere viri/
bus cumulatis an ad ppria remeare
Audiendū aūt iudiciū in diuersa vo
ta diuidit. alij bellū pbant alij reditū
gratū dicunt. Demū oēs eoꝝ in vnā
sententiā ꝯcurrētes bello insistere ap
probant ꝛ hortant̄ dicētes. Et si achil
les eis defecerit nō eis deficiēt vera p
missa deoꝝ quin cōtra troianos gre
ci gaudeāt optata victoria ꝛ ciuitatē
troie funditus nō euertant. Aiax tn̄
in medio regum assurgens regib⁹ p/
suasit ꝛ si achilles de medio sit subla/
tus mittat̄ p eius filio q̄ apud regem
licomedē auum suū in armis iuueni
libus educat̄ cum ipse p certo didice
rit grecos sine eo ꝯ troianos victoriā
non posse obtinere. Greci itaqȝ hui⁹
modi audito ꝯsilio fauent omnes re
gem menelaū eligūt vt p filio achillis
qui neptolom⁹ vocabat̄ ad regem se
ꝯferat licomedē. Temp⁹ erat ꝙ iam
sol sub zodiaci circulo maturauerat
cursuȝ suū qꝛ iā in eo ītrauerat signū
cancri in quo ſm diuinā dispositiōeȝ
astrorum celebratur solsticiū estiua/
le. tūc eni sunt dies maiores in anno.
Sextodecimo igit̄ die mensis iu/
nij tunc cū dies sunt maiores ī anno
vt dictū est vicesimū ꝛ letale bellū tro
iani ꝛ greci simul instituunt ꝛ ambo
bus exercitib⁹ simul iunctis bellum
asperrimū cōmittit̄ inter eos. Tunc
aiax quodā stimulo fatuitatis astri/
ctus capite discoopto inermis belluȝ
ingredit̄. solū ensem portat in manu.
scuti etiā subsidio destitut⁹ Ceteri ve
ro principes grecoꝝ diomedes mene
steus vlixes menela⁹ ꝛ agamēnō aci
ebus eoꝝ bene dispositis vsqȝ ad pas
sum ꝑueniunt troianoꝝ. Rex vero p̄
amus ordinans sagacit̄ suis turmis
ꝛ cuneis exire cōtra grecos ad belluȝ
statuit ꝛ mādauit. Sz o quāto terro
re concutit̄ troianoꝝ gens cum videt
se bellum īgredi sine ductu fortissimi
hectoris sapientis deiphebi ꝛ Troili

nimiū animoſi. ſꝫ q̄ꝛ neceſſe eſt vt troi
ani vitas tueanť eoꝝ ſuas ī belli diſ/
crimine vitas ponūt Paris vͦo ob d̄
fectum fratrū ſuoꝝ exiuit a bello ī mlť
titudine lacrimaꝝ ſub eiꝰ caſſide de/
fluentiū latentibꝰ riuulis ⁊ impcepti
bili murmure ſocioꝝ Deinde poli/
damas rex philimenis. rex eſdras rex
eneas curſu celeriꝯ grecos p̄lio ſe im
miſcent Paris vͦo cū acie ſua d̄ gē
te pſaꝝ cū eoꝝ arcubꝰ ⁊ ſagittis mul/
tos grecoꝝ vulnerāt ⁊ mlťos occidūt

Diomedes aūt in regē philimenē
irruit cui potēter rex ip̄e reſiſtit. Ue
rum paffogonīēſes vaſalli regis ipſi
us multos ex grecis interficiunt vul
nerant ⁊ pſternunt ſic ꝙ diomedes ⁊
greci eoꝝ impetꝰ ſuſtinere nō valētes
retrocedere magno terre ſpacio ſunt
coacti Meneſteꝰ itaqꝫ athenaruꝫ
dux irruit in polidamam ſic eum ha
ſta ſua potēter impellēs ꝙ ipſum p/
ſtrauit ab equo ⁊ ipſum viriliť impe
tit enſe nudo. duris ictibꝰ eū infligit.
⁊ ipſum conať occidere. Qd̄ feciſſet
niſi regis philimenis potentia ⁊ ſuc/
curſus ipſum a manibꝰ meneſtei li/
beraſſet. Jtē paris multos ex grecis
vulnerat ⁊ mlťos occidit ex eis. Tūc
ille aiax in gentē paridis irruens en/
ſe ſuo d̄ quo quoddā mirabile dici p̄t
cum tot troianoꝝ interfeciſſet ī ermis
in bello ab omni vulnere euaſerat iā
illeſus Uerū cum ad gentē paridis
peruenerat enſe nudo diſſilijt inť per/
ſas infinitos ex eis interficit ſic ꝙ om
nes fugiunt ante eum. Unde Paris
hoc ſuſtinere nō valens tenſo fortiſſi/
mo arcu ſuo in aiacem quandam ſa
gittam venenatā emiſit cū qua letali
ter ipſum inter ſpatulas pcuſſit et co/
ſtas ſic ꝙ Aiax bene pſenſit ꝙ erat ex
eo vulnere infallibiliter moriturus.

Anteq̄ꝫ ergo ipſe moriēdo deficiat q̄/
rit paridē inter turmas paridē inue/
nit ⁊ ſe ꝯiungit eidē ⁊ dixit ei. Paris
paris tu me in ictu ſagitte tue crudeli
ter peremiſti. ſꝫ anteq̄ꝫ mortuꝰ deſcen
dam ad inferos tu eris mihi p̄uius ⁊
p̄curſor. Neceſſe eſt enī vt ab iniuſto
amore helene p qua tot nobiles ſunt
interfecti illico ſepareris ⁊ ſtatim enſe
nudo ſic ipſum letaliter pcuſſit ī facie
ꝙ maxillas eius geminas diuiſit ī p/
tes ⁊ eis a cerebro ſeparans cōfeſtim
cecidit mortuꝰ inter pedes equorum
Et aiax non longe pgreſſus mortuꝰ
expirauit. Troiani vͦo vidētes Pari
dem mortuū corpus eiꝰ cum mlťo la
bore recuperant ⁊ ad ciuitatē cū effu
ſione multarū inferūt lacrimaꝝ Sꝫ
diomedes ⁊ meneſteꝰ cū multitudīe
grecorū inſiſtentium cōtra troianos
eos dare terga compellūt cū iam ſol
quaſi declinaret ad noctem ⁊ cuꝫ diſ/
crimine pſonarū intrant in vrbē ⁊ in
firmis clauſuris ⁊ ſeris portas corro
borant ciuitatiſ. Agamennon vͦo ad
ueniēte nocte non multū longe a ciui
tate. ſꝫ valde ppe obſidionē ſtatuit eē
firmandā inſtitutis tētorijs ⁊ papili
onibꝰ circūquaqꝫ. Troiani vͦo ⁊ ſi ī/
mēſam altitudinē ciuitatis haberent
tñ circa muros adhibuere cuſtodes
q̄ in ꝯtinua cuſtodia eēnt cū illť. Eadē
vͦo nocte corpe pidis ī regiā ſui patriſ
in mlťaꝝ lacrimaꝝ effuſiōe deducto
plāctꝰ fit maxīꝰ inť ciues q̄ amō oīs
deſpatōis viā fideli eſtimāt patenter
aptā. ex q̄ oēs regis filij a q̄bꝰ defenſi
onis eoꝝ ſpes tota pēdebat defecerūt
interfecti Nunq̄d ipſius regis patriſ
⁊ multo fortius infelicis hecube ma
tris ſue. necnō ⁊ ſororum ſuaꝝ ⁊ mul
to longe fortius Helene dolores ⁊ la
menta non facile eſſet explicari poſſe

sermone ꝛ specialit̄ ipsi⁹ helene q̄ fere mortua plus q̄z viginti vicib⁹ nocte illa a corpe paridis fuit abstracta cupiens mori cū mortuo ꝛ ampli⁹ viuere nō affectās. Cui⁹ v̄ba lamētatiōis ꝛ si ꝯtineāt multoꝝ doloꝝ angustias ꝛ q̄ possent hoīem valde impiū ad pietatis dulcedinē lacessire ꝛ ad dolētis cōpassionis affectū ducere. Hic tñ ea describere ꝓpter magnitudinē p̄ntis opis fuit omissum. Adeo q̄ rex priamus ꝛ heccuba in tantū sunt i anxietatis helene excedēti dolore mirati q̄ quasi doloꝝ ꝓprioꝝ eoꝝ obliti dolores eoꝝ a dolorib⁹ helene anxiosa fomēta trahebāt. Et cū viderēt helenā ob mortē paridis tātis dolorib⁹ cruciari ipam carā plus q̄z filiā d̄ cetero habuerūt Quid vltra. parat̄ paridi ī tēplo iunonis p̄ciosa nimiū sepultura cui⁹ forma ꝛ series sunt ī narrādi modo postposite in q̄ corp⁹ paridis reconditū extitit ꝛ humatū

De morte panthasilee amasonum regine.

Duobus mensibus ītegralit̄ euolutis. Rex priamus portas ciuitatis noluit aperire. Quare troianis existētibus clausis portis ad nihil aliud vacauerunt nisi ad ꝯtinuos gemitus ꝛ lamenta. Agamēnon v̄o regē p̄amū interum multotiēs p nuncios requisiuit vt ad bellum gentē suā exire mandaret. qd̄ rex Priam⁹ oīno negauit timens supremū excidiū gētis sue. et eo amplius q̄ rex p̄amus īdubitabilem spem habebat de quodā succursu infallibiliter obtinendo ab amasonum regina q̄ iā accinxerat se ad iter Erat enī ꝛ tunc ī ptibus oriētalib⁹ quedam ꝓuintia que amasonum dicebatur in q̄ sole femine sine mascul' habitabāt. quaꝝ adolescentiū femiāꝝ cura potissima erat armis bellicis insudare ꝛ bella cōmittere vñ strenuitatis famā ꝛ bellādi gloriā sibi q̄rere potuissent In facie v̄o ipsi⁹ ꝓuintie erat quedā magna insula valde fortis ꝛ amena ī q̄ soli masculi cōtinua habitatiōe degebāt Erat enī mos feminaꝝ ipsaꝝ tribus mensib⁹ anni scz aprilis maij ꝛ iunij ad predictam insulā trāsfretare ꝛ cū masculis ipsius insule cōmorari. ꝓpter qd̄ multe impregnabant̄ ex eis ꝛ pregnantes ad ꝓpria remeabāt. partu tñ edito si cōtingebat filiam nasci eam secum ī ꝓuintia detinebāt Si masculū facto triennio maiorē ad ipsam insulā trāsmittebant. Huius autē ꝓuintie tunc erat regina quedā virgo nobilis ꝛ nimium bellicosa Panthasilea noīe q̄ hectorē nimiū sibi astrinxerat in amicum ꝓpter sue strenuitatis nimiā ꝓbitatē. Sz audito q̄ greci ꝯ regē priamum in magno exercitu veniebant. mox ipa ī auxilio regis p̄ami cū mille puellis cū m̄lta strenuitate pugnatibus apud troiā ob amorē hectoris se ꝯtulit pugnaturā. ꝓpter qd̄ in ciuitatem troie cum suaꝝ comitiua puellarum intrauit. ignara tamē hectorē mortuū extitisse. d̄ cui⁹ morte postq̄z sibi innotuit facta est nimiū anxiosa. ꝛ pluribus dieb⁹ vacauit ī lacrimis. Demū regē p̄amū affectuosis s̄monibus allocuta requirens eū vt sequenti die omnib⁹ suis paratis ad bellū vnam ex portis ciuitatis iubeat aperiri. Nam ꝛ ipsa cū puellis suis intendit ꝓgredi cōtra grecos ad bellum vt greci ꝓuide valeāt experiri quid ī bello valeant dextre puellarum Ad iussū igit̄ regis priami rex Philimenis cū

paffagonijs eneas polidamas ⁊ cete
ri cũ acieb⁹ eoꝝ ⁊ pãthasilea cuȝ suis
puellis ꝑ portã dardanidã quã rex ꝓ
amus aperiri mãdauit egrediuntur
ad bellũ. ꝯ quos greci viriliť ꝯcurrẽ-
tes eos potẽter recipiũt ĩ ictib⁹ lance-
arum. Duꝝ ergo pluũ cõmittiť inter
vtrosqȝ. ꝓpter qđ menela⁹ irruit ĩ pã
thasileã. sȝ panthasilea sic potẽter ĩpu
lit menelaum ꝙ ipm ab equo deiecit.
equũ ipm ab eo aufert ⁊ suis puellis
assignauit. Diomedes aũt pãtha
sileã in cursu eq̃ sui ⁊ in ictu lãcee vio
lenter aggrediť. pãthasilea ipsum ex-
cipit v̾tuose. ambo in lanceaꝝ ictib⁹
se impellũt. sȝ pãthasilea firmo suo ste
tit in eq̊. Diomedes v̾o ad impellẽtis
ictũ tot⁹ est nutare coact⁹. sili ⁊ equ⁹
ipi⁹. Pãthasilea itaqȝ a collo diome
dis scutũ violẽter extirpat ⁊ vni puel
larũ suaꝝ illud assigt̃. Thelamon ita
qȝ tolerare nõ valẽs q̃ ꝑ pãthasileam
cõmittebanť in bello ꝯ eã equũ suum
coegit ĩ cursu. sȝ pãthasilea viriliť illũ
excipiẽs ipm ab eq̊ ꝓstrauit in terraȝ
⁊ irruẽs inť grecos ipos acriť debel-
lat. q̃re greci breui hora cognoscũt pã
thasilee potentiã ⁊ v̾tutẽ q̃ in ictib⁹ en
sis sui sic thelamonẽ potẽter ĩuasit ꝙ
adiutorio philimenis cepit eũ ⁊ mit-
tere tendit captũ in vrbẽ. qđ postq̃ȝ vi
dit diomedes multa ira cõmot⁹ ĩ de-
tinẽtes thelamonẽ se ingerit aĩose. sic
ꝙ ipsum ab eoꝝ manibus liberauit.

Tũc pãthasilea ꝯ suas puellas ex
clamãs ipas coegit in vnũ ⁊ faciẽs ĩ-
petum ꝯ grecos sic violẽter institit ꝯ
eos ꝙ eos necessario coegit in fugam
fugiẽtes a facie puellaꝝ q̃ incredibili
ter ꝑmunt eos. Pãthasilea aũt occi-
dẽdo grecos ipsos insequiť fugiẽtes.
q̃ vsqȝ ad litt⁹ maris fugiẽdo ꝑuenit.
ibiqȝ oẽs greci finaliť defecissent. nisi
fuisset ille inclit⁹ diomedes q̃ mirabi-
lem iniecit resistentiã ꝯ eas ⁊ tã diu ꝓ
liatũ est ibi donec sup̲ueniente nocte
ab ipo ꝓlio fuit cessatũ Tũc pãtha
silea cũ puellis suis q̃ taȝ miraculose
se gesserat debellãdo ⁊ rex philimenis
cũ paffagonijs suis se in vrbem troie
cõmode receperũt vbi rex p̉am⁹ pan
thasilee de cõmissis ab ea affectuosas
grates exhibuit mũera mlta ⁊ exenia
sibi fecit oĩa sua sibi liberaliť offeren-
do cũ ꝑ eã rex p̉am⁹ credat a suis do-
loribus respirare Sequẽtib⁹ autẽ
dieb⁹ plurimis ꝯtinue fuit bellatum
donec menela⁹ ĩfra duos mẽses iuit
⁊ rediјt a licomede rege q̊ neptolomũ
achillis filiũ q̊ etiã pirrus alio nomi-
ne cũ esset binomi⁹ vocabať in exerci
tum grecoꝝ aduenit. quẽ reges greco
rum ⁊ ceteri ĩ honore maxio ⁊ mirmi
dones in eoꝝ dñm receperũt de cui⁹
aduẽtu facti sunt nimiũ letãtes. Gre-
ci igiť statim neptolomũ dec⁹ militie
tradiderũt quẽ thelamoni⁹ aiax ensis
cingulo decorauit verboten⁹ addẽs
illi vt eo signo honore militie decoreť
ꝙ ad vindictã necis q̊ndã incliti pa-
tris sui v̾tuosus assurgat. cui duo de
p̉ncipib⁹ grecoꝝ ꝓprijs manib⁹ appo
suerũt calcaria deaurata. ⁊ agamen-
non rex oĩa arma sui patris ei⁹ tẽto-
ria ⁊ res alias sibi ꝑtin⁹ assignauit ꝓ
cui⁹ militia letãtes greci duxerũt plu
res solẽniť dies festos. Interim dies
belli sup̲uenit vtriusqȝ ꝑtis acies or-
dinanť ad bellũ exeũt ⁊ duꝝ bellũ cõ-
mittiť inť eos. Tũc pirr⁹ ĩ paternis
armis bellũ ingrediť in polidamã ir
ruit ⁊ ĩpetẽdo eũ in ictib⁹ ensis sui ip-
sum morti tradere ꝓrsus intẽdit Sȝ
rex philimenis ĩ potẽtia gẽtis sue ve-
lociter ei succurrit q̃re pirr⁹ offende-
re eũ tũc nõ habuit potestatẽ. Pirr⁹

itaqȝ eo dimisso philimenē aggredit̄ ipsum ꝓstrauit ab equo ⁊ vt ipsum ī tercipiat vires addit. Paffogonieſes aūt ſe morti ſubijciūt manifeſte ꝑ eo/ rum dn̄o liberādo. Sed mirmidōes nō ꝑmittūt. Thelamon vō troianis occurrit recupare philimenē potēter intendens ſȝ minime potuit ꝓpter ni miā reſiſtentiā ptis aduerſe. Inte rim pāthaſilea cū ſuis puellis ad bel lum aduenit interſignis armoꝝ can didis ſicut niue ī mirmidones ſe īgeſ ſit eos vulnerat ⁊ ꝓſternit ab eq̄s Ve rum thelamoniꝰ aiax pāthaſileā ag/ gredit̄ ipſam de eq̄ ꝓiecit. ſȝ illa aīoſa ꝯſurgens thelamoniū pedes īuadit. quē ſic pcuſſit grauiter enſe nudo ꝙ thelamoniꝰ p̄ceps puenit in terrā in plantis ſuaꝝ manuū terrā attingēs. Puelle vō panthaſileam eaꝝ dn̄am equū aſcēdere faciunt in multa vtute bellandi. que ſibi poſtq̄m innotuit ꝙ philimenis a mirmidonibꝰ captus erat. ſtatim cū puellis ſuis ꝓperat cō/ tra mirmidones aīoſe q̄s in ore gla/ dij vulnerat ⁊ occidit ſic ꝙ peam mir midōes retrocedere ſūt coacti Pir rus itaqȝ vidēs mirmidonū ſuoꝝ ex cidiū philimenē quē cepat abſq̄ȝ leſi/ one dimiſit exclamās fortiter ꝯ ſuos. q̄bus tūc dixit. Nōne vereri debetis. ꝙ ſic turpit̄ interficiamini a manibꝰ mulieꝝ. Anhelate ergo mecuȝ vt eas ſubito in ore gladij morti tradamus Pāthaſilea vō pirri minas audiuit veꝝ de eis aliquatenꝰ nō curauit. et dum ad pirrū ꝓpinquꝰ acceſſiſſȝ. ita ꝙ pirrus liq̄de poterat ītelligere vba eius. Panthaſilea mortē hectoris in verbis ſuis ſibi multū improperat ꝓ ditore ab eiꝰ patre cōmiſſam. ad cu/ ius vindictā nō ſolū mulieres abileſ ad pugnandū verū totus mūdꝰ de/ beret aſſurgere. ⁊ nos quas mulieres aſſerunt greci ſubito ſentient letaliter ictus noſtros. Pirrus vō ad h̄ vba in multā iram exarſit ꝓpter q̄d ꝯ pan thaſileam coegit velociter equū ſuuȝ quē dum panthaſilea ꝓſenſit ī curſu equi velociter obuiā venit illi ⁊ ictibꝰ lanceaꝝ inuicē ſe impellūt. Pirrus ī panthaſileam lanceā ſuā fregit ſȝ eā a ſeſſione equi ſui non poterat remo uere. Panthaſilea tn̄ pirrū ſic g̃uiter impulit haſta ſua ꝙ ipſum ab eq̄ pro ſtrauit in terrā. Pirrꝰ aūt celer a ter/ ra ꝯſurgens in panthaſileā ſe ingerit enſe nudo eam petens ⁊ repetēs ī plu ribus ictibus enſis ſui. ꝯ quē pantha ſilea plures ictus ī ſuo furore mucro nis non minori relatiōe retorſit Sed mirmidones pirrū eoꝝ dn̄m in vtu/ te bellandi aſcendere faciūt equū ſuū Tunc Agamēnon in maxima mili/ tum comitiua diomedes cū acie ſua athenaꝝ dux cū multitudine pugna/ torum ⁊ alij reges ⁊ duces grecoꝝ cū aciebus eoꝝ veniunt in ꝯflictū. Rex philimenis vō a pirri manibus libe/ ratus panthaſilee multiplices grateſ exhibuit aſſerens ſibi vitam eiꝰ bene/ ficio ꝯſeruatā. Tunc gentē ſuam coe git in vnū ⁊ panthaſilea ſimilit̄ ſuas puellas. Polidamas q̄ poſt deiectō nem ſuā ab equo cū multo labore ex pedibus equoꝝ euaſit in maxīa mul titudine armatoꝝ ad bellum acceſſit Sic rex eneas ſic rex remꝰ ⁊ ambobꝰ exercitibus ſimul iunctis letale belluȝ cōmittitur inter eos. Pirrus autem multum cōtra troianos inſiſtit Sed Panthaſilea durꝰ ꝯtra grecos Pir rus vero in Glauconem filium An/ thenoris ⁊ fratreȝ polidamas ex alia matre natum ſic irruit furibunde. ꝙ ipſum in ſui enſis ictibus interfecit.

Panthasilea itaq3 pirrū aggreditur
pirrus eā potēter excipit. ambo in eq-
rum cursu ꝯueniūt. ambo se sternūt
ab equis sȝ ambo viriliter reascēdūt.
Ambo inuicē pliantur ꝛ superuenien-
tibus turmis ambo sunt ab inuicē se
parati. Polidamas vō de morte fra
tris factꝰ nimiū anxiosus ī vindictā3
necis sui fratris crudelit̃ grecos p̄mit
ꝛ multos ex eis interfecit ꝛ mlt̃is vul
neribus ledit eos. Vñ factū est q̄ vir
tute polidamas ꝛ panthasilee plūmū
insistētiū greci sunt dare terga coacti
quos polidamas ꝛ panthasilea ī fu-
rore gladij psequūtur. Quibꝰ pirrꝰ
thelamonius ꝛ diomedes resistentes
vnanimiter virtuose cessare fecerunt
grecos a fuga cū iam longo vie spa-
cio effugissent Et cum iam dies decli
nasset ad solis occasū3 a p̄lio fuit ces-
satum. Per totū ꝯtinuum igitur mē
sem vnū cōtinue bellum effecerūt int̃
eos infra quem plus q̄3 decem milia
pugnatoꝝ ex vtraq3 pte finaliter deci
derunt ꝛ panthasilea interim mlt̃as
ex suis puellis amisit. Superuenienti-
bus aūt diebus sequētibus pꝰ vnius
mensis lapsum bellū durius instau-
ratur. ꝛ ex vtroq3 latere ꝯueniunt aci
es ꝛ letale bellū cōmittitur inter eos.
Pirrus bellū ingredit̃ ꝛ pāthasilea
similit̃ ex aduerso ambo se letali odio
psequunt̃. ambo in letalis belli furo-
re cōcurrunt Pirrus in cursu eq̄ sui
in panthasileam lanceā suam fregit.
sed eam ab equi sui sella nō valuit re
mouere. Panthasilea tñ durius tūc
pirrū impulit hasta sua quē licȝ non
deiecisset ab equo. fregit tñ suā lanceā
in eundem sic q̄ ipsum grauit̃ vulne
rauit. trunco sue lancee in eiꝰ psona
dimisso, ppter quod clamor maximꝰ
fit. ꝛ in vindictā eius ꝯ panthasileā3
greci plures insurgūt adeo q̄ laque-
os cassidis panthasilee nimia virtute
disrumpunt. Pirrus vero in sui ani
mositatis furore psistens cū toto trū-
co quem gerebat in corpe non cōside
rans q̄d inde sibi ꝯtingeret panthasi
leam aggredit̃ cum tunc panthasilea
casside sua careret ex viribus ꝯtra eā
insurgentibus tota quassata. Pan-
thasilea aūt cum vidit Pirrum ꝯ se
velociter venientem prius credidit il
lum pcutere. sed pirrus in pcutiendo
velocius eam p̄uenit ꝛ in virtute bra
chiorum suorū cum ense suo sic grauit̃
eam pcussit inter humerum ꝛ pennā
scuti q̄ p violentiā3 ictus sui sibi bra-
chium amputauit ꝛ ab eius humeri
naturali iunctura disiunxit. Pātha
silea itaq3 mortua p̄ceps ꝯuenit ī ter
ram. ꝛ pirrꝰ in sue vindicte satisfactō
nem totū corpus eius p frusta trūca-
uit. ꝛ ipse ob multā effusionē3 sui san
guinis ex sui vulnere defluentis se su
stinere non valens in medio bellanti
um cecidit semiviuꝰ quē sui ī eiꝰ scu
to ad sua tentoria detulerūt. Puelle
vero panthasilee de eius morte nimi
um sunt turbate mori penitꝰ affectā
tes. quare in vindictā necis eiꝰ totis
animis anhelāt. In mirmidones igi
tur irrūt eoꝝ ꝓtectore carentes. infini
tos ex ipsis occidunt ꝛ de alijs grecis
tūc morti plus q̄3 duo milia tradide
runt. Sȝ q̄d troianis ꝓfuit tot greco-
rum excidium cū3 greci infinita mul
titudine glomerati in troianos irru
unt ꝛ ex eis īnumerabiles occiderūt.
Scripsit enī dares q̄ decē milia troi
anoꝝ tunc in furore gladij perierunt
quare tam reliquie puellaꝝ q̄3 reliq̄e
troianorū que aufugere potuerūt in
ciuitatē se recipiūt ꝛ durissimis repa
gulis portas ī mlt̃a clausura ꝯfirmāt

cum nō sit eis volūtas amodo neq3 posse ab eis egredi causa belli.

De tractatu seu proditōne Troie.

Troiani igitur clausis ciuitatis ianuis existētes inclusi m̄lto dolore torquēt̄ cū amodo eos spes nulla reficiat de succursu aliq̄ rehabēdo. de q̄ eorū ī aliq̄ possent sperare salutē. Ad nihil ergo aliud vacāt p̄terq̄3 ad custodiā ciuitatis fideles ꝛ v̄tuosos adhibere custodes p q̄s ciuitas tueatur. Sciūt eñ q immensa altitudo murorū ciuitatis ipi⁹ oēs ab eis ꝯgress⁹ exteriores excludit ꝛ q p infinita scl'a sic īclusi possent eē securi si victualia eis nō deficerēt ad sustētatō3 eoꝝ De morte etiā panthasilee q̄ sic viriliť dū potuit eos defēdit ꝛ tot hostes eoꝝ ipsa morte ꝯsūpsit ī anxietate nimia satis dolēt ꝛ m̄lto forti⁹ ex eo q corp⁹ e⁹ habere nō p̄nt vt ei funeralia debita dolētes exsoluerēt q̄ defūctis nobilibus ꝯsueuerūt exsolui. Greci v̄o portas ciuitatis exteri⁹ muniūt et circūq̄q3 inglomerosa multitudie armatoꝝ. ne q̄s ex hijs q̄ interi⁹ cōmorant̄ libere p eas possit exire. Corp⁹ āt panthasilee aliq̄ decreuerūt ex grecis dandu3 canib⁹ ad vorandū. Pirr⁹ āt restitit ꝛ dixit illō tradendū debite sepulture S3 diomedes dixit cū p panthasileā tot grecoꝝ nobiles perierūt eē sepultura corp⁹ eius indignū. Demū ad h̄ deuentū est q corp⁹ panthasilee in q̄dam magno stagno aq̄ꝝ vicino ciuitati troie p̄ici deberet Troiaīs igiť exn̄tib⁹ tantis dolorib⁹ anxiosis et inclusis in vrbe anchises cū eius filio enea Anthenor etiā cū ei⁹ filio polidamas ꝯsiliū inierūt q̄liter possent vitas eoꝝ saluas facere ne p̄derent̄ a grecis. Et si aliud facere nō possēt q̄3 p̄derent ciuitatē. Propter qd̄ statuerūt inter se loq̄ cum rege p̄amo vt ipe rex grecoꝝ pacē appetat restituēdo helenā menelao. ꝛ damnū factū p pariđē in insula cithareа ītegraliť resarciendo. S3 o q̄3 p̄amo feliciť successiss3 si greci vellēt talē cōcordiā acceptare Licet enī p̄am⁹ tante strēnuitatis viros filios amisisset tāta fuisset dāna ppessus si talis fuisset accepta cōcordia: poterat se. vxorē suā heccubā. ei⁹ filiā polixenā suos etiā q̄ superāt filios naturales ciuitatē troie ꝛ e⁹ ciues q̄ tūc erāt ppetue commēdare saluti. Quod p̄am⁹ fecisse potuit iam ē diu tūc cū grecoꝝ exercitu apud thenedō existēte fuit exinde p agamenonē req̄situs Unde apd̄ q̄sdā vulgares in puerbio dictū est q iuueniles tantum ꝯcordie bone sūt. i. q̄ fiūt in ip̄is p̄ncipijs anteq̄3 expertes sint expēsis dānis et labor ib⁹ fatigate. Post dāna eñ et psonaꝝ dispēdia q̄s potest ad cōcordia3 illū poti⁹ declinare q̄ potiorē in obtinēdo de discordia voto suo. Sane q̄s poss3 p certo tenere grecos velle tali ꝯcordie ꝯsentire post tāta eorū dāna. tot eoꝝ nobilib⁹ īterfectis tāta subijsse pp̄tea dispēdia ꝛ iacturas. et nūc p̄cipue q̄ ī spe maīfesta sūt positi eos esse de p̄nti bello debere victores. vt h̄m eoꝝ intētum credāt vniuersos troianos morti tradere. ꝛ ciuitatē troie fūdit⁹ euerte ī ruinā. q̄re maīfeste cōijciť ꝯsiliū p̄dictoꝝ ex solo dolo pcedere vt sub ip̄ius pacis tractat⁹ velamine abilitatē captēt ꝛ habeāt proditores p̄dēdi ciuitatē eoꝝ si se alio mō saluare nō possent Cupientib⁹ ergo eis ī ꝯsilio cepto p̄sistere anthenor et eneas rege3 p̄amū cū grecis de pace

querenda insimul alloquūt̄ presente
amphimaco ex suis filijs naturalibus
iuniore ⁊ p̄sentibus multis nobilibus
ciuitatis ipius. Rex vō priamus audito
q̄ anthenor ⁊ eneas sibi psuadebāt d̄
concordia tractāda cum grecis statim
suo cōcepit in animo q̄ nō ex fidelita
tis zelo ac dilectionis affectu pcede/
ret qd ipi sollicite suggerebāt. Sz pus
multa sibi ptracta suspiria eis in sua
sagacitate respondit occultādo tn̄ ex
inde sui animi cogitatū. Dixit enim
eis se velle habere cōsiliū p dies aliq̄t
sup hoc. Qui dixerūt. Si dicis te cō
siliū exinde scrutaturuz audias ergo
nostrū. Et si tibi displicere putaueris
alioꝝ ꝯsilio poteris adherere. Qui/
bus rex sic dixit. Consiliū vestrū non
reprobo audire ei illud gratū ē mihi
et ei credere si sit bonuz. Sz si a bono
discrepare videbit̄ vobis displicere
non debet si adherere valeo meliori.
Tunc surrexit anthenor et stās dixit
hec v̄ba. Bn̄e rex. dissimulare non p̄t
vestra sagacitas. q̄nto vos ⁊ vestri si
tis discrimine inuoluti. Hostes enim
vestri q̄ pdere vestrā animaz ⁊ vroꝝ
affectāt. vestre portas obsidēt ciuita/
tis. iter q̄s sūt plus q̄z .l. reges q̄ nihil
aliud appetunt q̄z hanc nobilē ciuita
tem vrām euertere funditus. ⁊ q̄ de vo
bis et vris reliquie nō supsint. nec in
vobis est tanta potētia q̄ de eis pos/
sitis esse victores nec etiā eis resistere
Cū ad tantā deueneritis impotenti/
am q̄ aperiende ciuitatis vrē portas
nulla sit vobis permissa libertas. nec
vobis aliq̄ nūc suppetāt defensores q̄
vos ⁊ terrā vrām in eoꝝ interesse de/
fendāt. Cū oēs filij vestri tanta stren
nuitate ꝯspicui in bello defecerint et
pars potior gētis vestre. Nūc qd ergo
vos ⁊ nos sic moriemur inclusi. Bo

num est ergo vt de duobus malis eli/
gi debeat minus malū. Quare expe
dire vobis potius videt̄ et nobis que/
rere pacem a grecis. vt restituat̄ hele/
na menelao p qua tot sunt nobiles i
terfecti tum paris q̄ eam p vxore te/
nebat clauserit diem extremū. ⁊ q̄ re/
stituant̄ oīa grecis q̄ p paridez abla/
ta sunt in insula cytharea. Tunc am
phimacus regis filius naturalis exur
gens multum dictis anthenoris cō/
tradixit et ei exprobrans que dixerat
dixit anthenori. Quaz spem de te rex
et nos amodo gerere possumus q̄ cuz
deberes erga tuū regem et ciuitatem
tuam animū firmū habere et pedes
omni firmitate subnixos nūc te vide
mus penitus vacillare et ad lapsuz di/
rigere pedes tuos ⁊ q̄ mori nobiscuz
et viuere deberes affectione firmissi/
ma. Nūc reuoluto mātello psuadere
nobis irreuerēter intendis q̄ rex no/
ster grecoꝝ pacez appetat in tante sue
declinatiōis obprobrio. quē deberes
tue pbitatis v̄tute i sua debilitate ful
cire. Sane q̄r durus est hic sermo quē
pponere studuisti p̄us viginti milia
hominū destruēt̄ q̄z cōtingat perfici
sermo tuus cū nō ex fidelitatis zelo p/
cesserit. sz detestabilis pditōis errore
Multa igitur alia obprobriosa v̄ba
ꝯtra Anthenorem protulit Amphi/
macus. Sed Eneas nisus est mul/
tum verbis dulcibus Amphimacum
refrenare. Dicēs postremo amodo
nobis aliqua spes non est cōtra gre/
cos inire congressus. nec audere ciui
tatis nostre portas bellicosas aperi/
re hostiliter ꝯ eos. Alia igit̄ via dein
ceps nobis est vtilior exquirenda. q̄
non nisi p pacem potest salubrius pro
curari. Rex vō priamus ad h̄ animi
sui motū temparenon valēs. multū

alias pmotus ad irã ꝯtra ipsuz Anthenorẽ et Eneã eosdẽ indigne increpando sic eis dixit. Q̃uo potestis erga me in tante crudelitatis et infidelitatis audaciã sine pudore ꝓsari Vere p vos stimulo desperatõis anxior ꝛ inuoluor. cũ qđqđ ego hactenꝰ vsꝫ nũc fecerim aut gesserim ꝯtra grecos nõ nisi instinctu vrĩ ꝯsilij sim aggressus. Nõne cũ tu dñe anthenor a grecia redijsti p q̃renda a grecis exiona ꝑsuasisti mihi vt paridẽ in greciã destinarẽ grecos hostilit̃ ꝑdaturũ Nũq̃ʒ a mea ꝓcessisset audacia guerrã ꝯ grecos in tãta mea pacis tranq̃llitate ꝓmouere. Sꝫ tui falsi ꝯsilij mõita ꝛ ꝯtinui stimuli tui sermones me ad tante ꝑsumptionis audaciã ꝯmouerunt. Et tu dñe enea q̃ñ te cuz paride ꝯtulisti nonne fuisti actor ꝯsilij ꝑncipalis vt paris helenã rapet ꝛ duceret in hoc regnũ Et tu etiã fuisti ꝑsonaliter adiutor ipsius. q̃ si tunc dissuadere paridi voluisses nunq̃ʒ vidisset helena muros troie. Et nũc pꝰ oĩm filiorũ meoꝝ necẽ ꝛ post tanta mea dispẽdia ꝛ iacturas in ꝯsiliũ irreuerent̃ assurgitis vt grecoꝝ pacẽ exquirã. q̃ me sic ipie sic crudelr̃ finalr̃ destruxerũt Sane nõ est tale ꝯsiliũ exequendũ p qđ mihi laqueꝰ ꝑparet̃ vt finiã in tãti dedecoris obprobrio vitã meã. Eneas ꝓ nimiũ ꝯmotꝰ ad irã m̃lta ṽba ꝯ regẽ priamũ ꝓtulit ãpullosa. ꝓpter qđ tũc anthenor ꝛ Eneas recesserũt a rege in ṽbis nimiũ iracũdis. Priamus itaqꝫ multo dolore confusus multas ꝓrupit in lacrimas dũ apte ꝑcipit. ꝛ ꝓbabilit̃ timere p̃t ne anthenor ꝛ eneas in grecoꝝ manꝰ tradant ꝛ ꝓdant ciuitatẽ vt greci ip̃m exinde nequit̃ morti tradant. Cuiꝰ rei cã cupiens ip̃os in eoꝝ ꝓditorijs opibꝰ ꝓuenire Amphimacuz filiũ suuz ad se secrete vocauit. queʒ his ṽbis allocutus est di. Care fili. nõne ego tuꝰ suz genitor ꝛ tu a me genitꝰ. cũ sic sumꝰ sanguinis iuncturis vniti. ne p mortis discidiũ inuicẽ sepemur dũ possumus occurramꝰ Scio enĩ q̄ isti duo ãthenor videlicet ꝛ eneas tractare intendũt q̄ greci nos interficiãt ꝛ eis ꝓdant ciuitatẽ. ꝛ ideo nõ est iniquũ vt ipsi cadant in foueã quã intendunt alijs ꝑparare. Proposui enĩ ambos interfici anteq̃ʒ p eos interficiamur a grecis Qđ si comode fieri p̃t cras in sero cũ ad ꝯsiliũ venient ꝯsilio celebrato volo ĩ hoc palacio cũ aliqbꝰ nr̃is secretis fidelibꝰ te latere. vbi statim tu ꝛ alij irruatis in eos. ꝛ ambos morti crudelr̃ ꝯtradatis. qđ amphimacus fidelit̃ exeq̃ regi spondet. nec ñ ꝛ qđ ꝓdictũ ẽ nimiũ int̃ eos occulte tenere. Sꝫ nihil occultũ fit qđ nõ valeat reuelari. Et rustici asserunt q̄ terra vomit ꝛ ꝓpalat archana. Ignoratur q̃lit̃ ad enee ꝑuenit noticiã ꝯsiliũ regis priami quod habitũ extiterat de morte duoꝝ. Statim eneas ꝛ anthenor ꝓditionẽ ciuitatis cũ q̃busdã eoꝝ ꝯplicibꝰ iurauerũt. ꝓponẽtes ad ꝯsilia regis priami si eos euocari cõtingat nõ ire nisi cũ magna multitudine armatorũ. Erat enĩ tunc eneas valde potens in ciuitate troie in ꝯsãguineis ꝛ amicis. ꝛ nullꝰ de ciuibꝰ ditior erat eo. adeo q̄ regi poñe poterat coequari. Silr̃ ꝛ anthenor q̃ in m̃lta ꝯsanguineoꝝ parẽtela vigebat. et inter se multas vias exq̃rũt qualr̃ cum grecis loq̃ valeant de ciuitate ꝓdẽda habita a grecis securitate sincera q̄ ipsi de ꝑsonis eoꝝ ꝛ rebꝰ necnõ ꝛ cõsãguineoꝝ suoꝝ penitꝰ salui fiãt. Interea rex priamꝰ anthenorẽ ꝛ eneã ad

se venire mandauit p habēdo cōsilio qd de factis incūbentib9 sint facturi cupiens sue intentōnis ppositū finaliter cōplere. Sz anthenor et eneas vt inter se cōdixerant ad regē Priamuz in multitudine se cōferūt armatorum Qd rex ipe videns amphimaco mādauit vt a precepto sibi facto desistat Sequēti vo die rex Priam9 mādauit oēs troianos ad colloquiū cōuenire. et eis venientib9 eneas assurgens monet et suadet cū grecis pacē eē tractandā. cui oēs troiani vnanimit cōsenserunt. Ad qd dū rex ipse resisterz eneas dixit ei. Ad qd dn̄e rex renitens Uelis nolis de pace tractabitur etiā te inuito. Quod postq̄z rex vidit q sua cōtradictio non valeret maluit cōsentire q̄z sub cōtradictionis errore ciues suos ad scādalū puocare. ppt qd dixit enee. Quicqd vobis faciendū videt de psenti negocio facite cuz et mihi qcquid inde feceritis videat acceptū Cōmunicato igit cōsilio Anthenor eligit i legatū vt vadat ad grecos pacem cū eis omnino de tractaturus. et colloquio dissoluto troiani in signū pacis cū ramis oliuaꝝ muros ciuitatis ascendunt. qd pcipientes greci troianis reddunt perceptibilia signa cōsensus Propt qd anthenorē p murū descendere faciūt ciuitatis. et eo a grecis recepto et Agamenoni psentato. Rex Agamenon cū grecis regi crete Dyomedi et Ulixi totū negociū cōmiserunt. Et q̄cquid pdicti tres cū quarto eis Anthenore adiūcto de pdicto negocio sint facturi. oēs greci ratū habere ppetuo promiserūt. et eis ordinatis p parte omniū grecoꝝ ipsoꝝ ad seruandū oia supradicta corporali sacramēto firmarunt. Quare predictis trib9 cū anthenore prefato segregatis in ptē Anthenor dolositate repletus pmisit eis pdere ciuitatē sic q de ea libere faciāt velle eorū. dūmodo ipsū et eneā firmiter assecurent de psonis et oīm cōsanguineoꝝ eorundē quos ipsi duxerūt eligēdos. et q sibi et enee oēs possessiones suas et cetera bona sua salua facient. sic q libera eis et sine dānoꝝ lesione dimittant. Et h pdicti tres firmiter attente eidē anthenori iurauerūt. Uerumtn̄ q res ipsa teneri deberet in secreto donec suū sortiat effectum. ne forte ipso negocio ppalato cōtingat ipsi9 effect9 ipediri. Monet eos anthenor attente vt qd dictū est inter eos ipsi sub sigilli taciturnitate consignēt. Et vt res ipsa sit meli9 in secreto et aliquo colore q̄sito meli9 pagatur petijt anthenor a grecis vt rex talcib9 senectute grauat9 cui facili9 sit credēdū cum eo se dirigat apud troiā qui ficticie voluntatē troianoꝝ exq̄rat. si pax cōiter grata sit eis. et quid grecis facere velint p pdicta pace firmanda Et nihilominus Anthenor postulauit a grecis panthasilee corp9 sibi cōcedi. qd greci sibi cū difficltate maxīa et multaꝝ precū laborib9 cōcesserunt.

Obtēta igit a grecis licētia anthenor et rex talcibius ad ciuitatē venūt intrant in eā. et regi pamo notificant aduentū eorū Sequenti vo die rex priamus ciuib9 ciuitatis troie ad colloquiū cōuocatis p legatione anthenoris audienda mandauit anthenori vt qd ipse cū grecis tractauerat in cōi audientia oīm explicaret. Anthenor vo volens sue dolositatis cōmentum callide palliare longū cō..uit in sua verboꝝ platione sermonē. asserens i verbis suis de multa grecoꝝ pbīa d eorum legalitate et firmitate in pmis

sis habita sp ꝛ vbiqȝ ꝓpter qđ grecis callidū argumentū induxit de firmitate treugaꝝ. quaꝝ ps aliq̄ p eos nūq̄ȝ extitit viciata. Itē adiecit de debilitate nimia troianoꝝ ꝛ qualit̄ ad nihil aliud sint deducti nisi vt in cōtinuis lacrimis ꝛ multa anxietate doloꝝ ꝯtinue flebilē vitā ducant ꝛ ideo astruere p verba sua nimiū est innixus ꝙ amodo esset vtile ꝛ salubre viā pacis diligent̄ exq̄rere ꝛ inuentā diligenti⁹ eā sequi p quā posset eoꝝ lacrimis ꝛ lamētis finis īponi. Addidit etiā ꝙ ad hoc cū grecis ꝑueniri non pt nisi p auri ꝛ argenti maxias q̄ntitates in restitutione grauiū dānoꝝ eoꝝ q̄ ꝓpterea sūt ꝑpessi. ꝓpter qđ oībus in suo sermone suasit hn̄tib⁹ pecuniā ꝛ specialr̄ ipsi regi vt ad releuatione tantoꝝ doloꝝ eoꝝ man⁹ apiāt Cū fm vulgare ꝓuerbiū dictum sit. Meli⁹ est marsubijs pecuniarijs accomodare dolores q̄ȝ cordis ꝯtinuis dolorib⁹ anxiari. Verū cū nondū a grecis potuerit finaleȝ cognoscere volūtatē petijt ꝛ laudauit vt eneas secū eo ad grecos ꝯferat vt ambo sil'a grecis volūtatē eoꝝ finalē eliciant. et de obseruādis ꝓmissis p anthenoreȝ sint greci in maioris roboris firmitate. Dictū vo anthenoris cōiter oēs ꝓbant. Quare anthenor ꝛ eneas se ad grecos cū redeunte rege talcibio ꝯtulerūt. Rex vo priam⁹ colloquio dissoluto suā se secreto recepit ī aulaȝ vbi mlta lacrimas ꝑ dolore in nimia anxietate ꝑfudit ꝯferēs in corde suo ꝓditorias dolositates anthenoris et enee ꝛ ꝙ oēs filios suos amiserat tāta strēnuitate ꝯspicuos ꝛ tāta fuerit dāna ꝑpess⁹. ꝛ nūc qđ deteri⁹ ē necesse mihi ē vt me redimā ab eoꝝ māib⁹ q̄ tanta mihi dispendia intulerūt. Et ꝙ ꝑ textu redēptiōnis ipsi⁹ a me totū aurū exhauriāt qđ multo tp̄e cumulaui vt demū spoliatis oībus bonis meis in ꝓfundū pauptatis īmergar Et o vtinā esse possem de mea vita secur⁹. Et sic rex ꝑam⁹ qđ faciat ignorat cū necessitate coact⁹ illoꝝ habeat ꝓseq̄ volūtates. q̄ totis eoꝝ virib⁹ ad suā aīam delendā penit⁹ ꝛ ꝓdendaȝ ꝓrsus anhelant Helena vo sciens ꝙ pax erat tractāda cū grecis. ꝛ ꝙ eneas cū anthenore erat itur⁹ legat⁹ ad grecos. sub noctis tenebris ad anthenorē se ꝯtulit in secreto ꝛ rogauit attente vt cū Menelao dudū viro suo de ea pacē ꝛ recōciliatōnē tractare deberet. vt ex sola sue misericordia pietatis ab eo pacis gratiā valeat obtīere. qđ anthenor ꝓ ea gratanē se contulit tractaturū. Et sic Helena recessit ab eo ꝛ in regiū palaciū se recepit. Interim aūt glauc⁹ anthenoris fili⁹ honorifice sepelit̄. Et de corpe panthasilee fuit tunc p regē philimenē troianis acceptātib⁹ ordinatū. ꝙ ibi humatū interim remaneret. donec pace tractata rex philimenis deferret ī regnū amazonū corp⁹ ipsiū. vbi deberet ī regno tanq̄ȝ corpus regine more regio sepeliri. Anthenor autem et eneas se conferunt ad castra grecorum vbi cum illis tribus q̄s greci elegerant de ꝓdenda ciuitate firmi⁹ tractauerunt. ꝛ de recōciliatōne Helene cū Menelao sunt ab ipso firmā gratiā assecuti ꝓpter qđ greci statuerūt vlixem et dyomedē cū anthenore ꝛ enea apud troiā ire legatos. Quib⁹ intrātibus ciuitatē gaudet vulg⁹. Nā cuȝ ambo sint reges ꝛ valde discreti per eos putāt pacē facili⁹ percompleri.

Sequēti vo die in mane oēs troiani in regis palacio ꝯuenerunt rege

mādante pro colloquio celebrando.
vbi tunc surrexit vlixes. ⁊ in suoꝝ ser
mone vboꝝ dixit illis grecos duo pe
tere. videlicet restaurationē dānoꝝ
in auri ⁊ argenti maxīa q̄ntitate. ⁊ ꝙ
amphimacꝰ ꝑpetuo relegeť ab vrbe
sī spe aliq̄ redeūdi. qđ totū anthenor
dolose ꝓcurauit amphimaco ꝓ eo ꝙ
restitit vbis eiꝰ q̄ñ pmū ipse cū enea
dixit priamo pacē cū grecis eē ꝯren‑
dā. O q̄ntū expedit sapienti illā de se
brē cautelā ne turbatōis ⁊ seditionis
tpe sit añ alios ꝓlocutor. ⁊ ꝙ ipsemet
ponat custodiā ori suo. Prolocutio
eni amphimaco damnū fuit. Nūq̄z
enī Anthenoris alias relegatōnis ex
iliū ꝓcurasset. Sed deꝰ q̄ sepe iiustas
vlcisciť iras punit hoīem pena quaz
alijs ꝓcurauit. Naz et ipse anthenor
Enea tractante fuit a troia ꝑpetuo re
legatꝰ ꝓut sequentia p̄ntis historie ď
clarabūt Existentibꝰ igiť vlixe ⁊ dyo
mede inter troianos in regil palacio
ꝓ colloq̄o simul iunctis repēte factꝰ
est mirabil' sonitꝰ inter eos ⁊ vocifera
tiones multe q̄si clamātiū audite sūt
in ingressu loci vbi predictuz colloq̄‑
um tractabať. ꝓpter qđ vlixes ⁊ dyo
medes valde ꝑterriti timuerūt ne tu
multus ꝑpl'i irrueret in eos ad mortē
ipsoꝝ. s. aut offensam. Alij putaue
rūt filios regis priami esse. qui ad ca
ptionē ipoꝝ duoꝝ regū legatorū dyo
medis. s. ⁊ vlixis ꝓpť relegationē am
phimaci anhelarent. Sed diligenter
exq̄sita causa ipsiꝰ sonitꝰ ⁊ clamoris
nullo mō ꝑcipi potuit quidnā esset.
Quare colloquio dissoluto oēs qui
venerant in regiū palaciū recesserūt
ab eo. Anthenor vō vlixē ⁊ dyome
dē secretū traxit in locū vbi satis secu
re loq̄ poterant de doloſ archanis eo
rū. Et solis tantū ꝯsedentibꝰ ill' tribꝰ

Vlixes dixit anthenori Ad quid tra
his tantis expetitionibꝰ vota nostra
vt res nobis a te ꝓmissa suū nō ꝯseq̄‑
tur effectū. Dixit āthenor. Sciūt dij
volūtatē meā. q2 ad nihil aliud inui‑
gilo cū enea nisi ꝙ ꝓmissa voƀ ꝑ nos
celeriť ꝯpleanť. Sed impedimentuz
votoꝝ nostroꝝ est quedaz mirabilis
structura deoꝝ quam meo vobis si
placet explicabo ſmone. Cui dixit dy
omedes. Placet ⁊ gratum est nobis.
Quibꝰ Anthenor sic ait. Certū et in
dubitatū ē ī hac vrbe ꝙ rex iliꝰ q̄ pmo
ilion fūdauit ī troiā. Vñ ex suo noīe
dictū ē statuit ī honorē dee palladis
magnū tēplū ī hac vrbe ꝯstructū. qđ
cū totū eē ꝑfectū ī muris ⁊ nō supeēt
nisi ꝯstrui solū tectū ex celo signū qđ
dam mirabile ⁊ quedā res nimiū vir
tuosa descendit. et iuxta magnū alta
re diuino ministerio seipsū affixit in
muro vbi' extunc vsq3 nunc semꝑ ste
tit ibidē a nemine se baiulare ꝑmittit
a loco. s. vbi est. nisi a custodibꝰ suis
tantū. ⁊ nunc a solo suo custode vicz
sacerdote thobante. q̄ illud in diligen
tia magna custodit. eiꝰ tñ materia vt
ab ipsis custodibꝰ enarrať pro maio
ri ꝑte ꝯsistit ex ligno. cuiꝰ autē gene‑
ris lignū sit a nemine nosci pt. nec eti
am sciri qualiter in sui forma in qua
est potuit esse fictum. Dea vero
pallas cuius palladis beneficio troia
nis diciť attributū edixit. q̄lis virtus
ꝯsistit ī ipso signo. que talis est ut do
nec ipsū signū sit intus in templo vl'
infra menia ciuitatis troiane nūq̄z
ciuitatē ipsam amittant nec troiani
reges ⁊ heredes eoꝝ Hec est enī spes
certissima troianoꝝ. ꝓpter quā securi
viuūt Troiani nō timentes ipsiꝰ vr
bis excidiū aut ruinā Huius autem
signi nomen pro eo ꝙ a dea pallade

credit esse datū palladiū cōiter appellat. Ad hec diomedes inqt anthenori amice si ita est de palladio vt tu dicis supsticiosus est penit⁹ labor noster cum ciuitas pp̄ter palladiū capi nō valeat nec haberi. Anthenor vero respondit. Si de mora nostra miramī quare promissa nobis nō sunt cōplemento mandata Hec est sola causa q̄re dilata sunt vsq3 mō Sed cū ego hucusq3 tractauerim cū sacerdote custode de palladio nobis dando furtiue. de quo certam iam habem⁹ fiduciam pro quadā auri maxima q̄ntitate a me ipsi sacerdoti promissa. Vn̄ infallibiliter certisum⁹ quanto pmo erit palladium extra menia ciuitatis ad vos illud destinare curabo. ⁊ tūc pro certo pficieť in oībus votū vestꝝ ⁊ sic inter eos fuit p̄dictū ꝯsiliū dissolutū Quib⁹ ante recessū eoꝝ iterū dixit anthenor Carissimi ne pn̄s nr̄ūm ꝯsiliū sit suspectū in eius mora optet me ad regē Priamū accedere ⁊ ficticie sibi dicere. vt negocū nostrū vere in suo esse sit latēs qd̄ vobiscū tractauerim de habenda a vobis certitudine. quā ab ipso rege ⁊ ei⁹ ciuib⁹ intenditis vos habere. Et sic mutuo inter se data licentia ad regē Priamū Anthenor accessit.

De captione et destructōne Troie et morte regis Priami et eius vxoris et ei⁹ filie Polixene.

Vlixe igitur et dyomede ad grecoꝝ castra reuersis anthenor dixit regi Priamo vt mandaret omnes ciues ad colloquiū ꝯuenire. Quib⁹ cōuenientibus āthenor in serie sui s̄mōis significauit eis tractatū esse cū grecis q̄ p̄ pace firma tenēda dentur eis viginti milia marcaꝝ auri ⁊ totidē d̄ argento. ⁊ onera centū milia d̄ frumēto ppť qd̄ ordinatū fuit inť eos q̄ infra certoꝝ dieꝝ spaciū predicte q̄ntitates colligi debeant ⁊ haberi Quib⁹ habitis in assignatione earū de firmitate pacis a grecis inuiolabiliť obseruanda securitatis cautele firmiť exponēť

Donec aūt dabať opa p troianos ad quātitates ipsas studiose colligēdas anthenor ad sacerdotē thobantē palladijq3 custodē sub noctis taciturnitate se ꝯtulit maximaz quantitatē auri ī magno pōdere secū ferēs. quaz obtulit sacerdoti thobāti ⁊ ābob⁹ existentib⁹ in secreto ei dixit anthenor. Ecce auri quātitas tam maxima. q̄ dū vixeris tu et heredes tui poteritis semp diuitijs abundare. Accipe tibi eam ⁊ da mihi palladiū qd̄ custodis vt illd̄ mihi liceat asportare. A nemīe enī sciri poterit qd̄ a nobis duob⁹ solummō ꝯmittetur. Sane sicut tu intendis vitare troianoꝝ infamiā sic ⁊ ego. Prius enī mallē mori q3 a troianis ꝯtra me possit impingi me fuisse .s. hui⁹ ꝯmissi participem vel actorē. Propono itaq3 si feceris illud statiz vlixi trāsmittere valde secreto. penes quē dū postea esse scieť soli vlixi poterit culpa ei⁹ ascribi Dicetur ei vlixē a templo palladiū subtraxisse ⁊ nos duo erim⁹ ab oī innocentie crimīe penit⁹ excusati. Thobans v̄o sacerdos q̄ p maiori pte noctis illi⁹ violenť restitit v̄bis anthenoris. Sed demū anteq3 anthenori subtraheret de nocte libera recedēdi facultas thobās illaq̄at⁹ auri in cupidine palladij subtractionē anthenori spōte ꝯcessit. qd̄

anthenor statim asportauit a templo. et statim eadem nocte per nuncium suum illud transmisit ad grecos. quod Ulixi pertinus fuit assignatum. Postea vero fama dictante publice dictum est quod Ulixes sua sagacitate intercepat illud a troianis Sed o dii ex quo thobans sacerdos elegit ciuitatem suam proditorie malle perire quam aurum perdere sibi datum. quis locus tutus esse poterit aut securus. si sanctitas incorrumpenda corrumpitur. Sane non est in sacerdotibus nouum istud in quibus ex antiquo auaricia omnium viciorum mater suas radices affixit et ingluuiosa cupiditas suas medullas extendit Nullum enim scelus potest esse tam graue sicut illud quod in fulgore auri sacerdotibus subitam tribuit cecitatem. Nam nullum scelus potest esse tam graue quod ad committendum illud sacerdotes in fulgore auri subitam non recipiant cecitatem Sunt enim auaricie templum et cupiditatis auxilium Dum troiani vero promissam quantitatem auri et argenti et frumenti colligerent. et eam in templo minerue ponerent conseruandam donec integraliter possit haberi. Placuit eis deo appollini in templo ipso solenne sacrificium celebrare in multitudine animalium occisorum. que dum animalia ipsa super altare fuisset apposita. et immitteretur ignis ad comburendum ea ad sacrificium deputata. duo inter eos subito miracula contigerunt. Primum itaque fuit illud. quod ad sacrificium nullo modo potuit ignis accendi. et cum fuisset fere decies attemptatum ignis statim extinctus resoluebatur in fumum. sic quod nullo modo ad sacrificandum diis potuerant troiani ignem accensum habere. Secundum vero miraculum fuit illud quod dum interiora animalium ipsorum ad sacrificandum parata essent super altare quedam aquila volans in aere. in sue vocis clamore descendit. et irruens super altare rapacibus vnguibus suis omnia interiora predicta sustulit ab altari et ea in naues grecorum adduxit. Troiani autem stupefacti sunt valde ad ea que sic eis videntibus acciderunt et quasi omnes vere perceperunt per signum primi miraculi deos esse contra eos ad iracundiam prouocatos. Sed pro vtroque miraculo ad significationem eorum habendo cassandre consilium diligenter exposcunt. Que pro primo signo dixit eis appollinem indignatum ex eo quod templum eius per eos in effusionem sanguinis humani extitit violatum cum in eo fuerit interfectus achilles. Sed expedit propter hoc vobis ire ad sepulchrum achillis et ibi lumen accendere. de quo lumine accendetur in eorum sacrificio tale lumen quod nullatenus extinguetur. quod et factum est De secundo vero miraculo Cassandra troianis asseruit proditionem ciuitatis apud grecos sine dubio esse tractatam Sacerdos autem calcas de hiis miraculis iterrogatus a grecis. secundum signum dixit significare captionem ciuitatis ab eis valde breui tempore. Inter hec autem calcas cum crisis sacerdote persuaserunt grecis quod deo appollini sacrificia eorum offerent. quod statim factum est Post sacrificium vero factum sacerdos crisis maiores eorum exercitus consuluit in secreto vt fieri faciant in similitudinem equi quendam magnum equum ereum vt in eo saltem possent mille milites constipari. qui equus fiet secundum quod ego decreuero. nam hec est omnium deorum fere voluntas. Hic autem equus fiet magisterio et arte apii sapientis artificis in quo construentur quedam clausure sic artificiose composite. quod ab exteriori parte aspectibus hominum non patebunt. per quas

cū loc⁹ erit ꝛ tps ab eo exire valeant pdicti milites ꝯstipati. Quo fcō ꝛ eq̄ ipso pfecto occulte mille militib⁹ itro ductis petiis a rege priamo vt equū ipsū in honorē palladis dee in ciuitatē et in templū suū ipm pmittat itrare vobis eā occasionē ptendentib⁹ ꝙ cā cuiusdā voti vestri soluēdi voueritis ipsi dee ꝑpter subtractionē palladij quā fecistis a tēplo eius. Ad crisis āt ꝯsiliū sacerdotis ꝛ ꝑuisionē ipsi⁹ cū maximo labore artificū sine intermissione alia fact⁹ extitit equ⁹ ipse ꝗ̄ꝑ̄fect⁹ tm̄ ꝛ completus vltimo anno captionis ciuitatis ipsi⁹ Reges aūt q̄ venerant apud troiā in auxilium regis troie de quib⁹ supius dictū est pcipientes tā vile pactū. quod rex priamus cū grecis inierat omnes cum suis recesserūt a troia ad eoꝝ regna priamo dimisso tendētes. ꝑpt̄ qd̄ rex philimenis q̄ cum duobus milibus militū troiam aduenerat cum ducētis quinq̄ginta tantū sibi supstitib⁹ recessit a troia in comitiua videlicet puellaꝝ ꝛ corpe panthasilee de q̄bus mille puellis nō superāt nisi tantū q̄dringente excepta regina ꝛ tā diu festinauerunt p dietas eoꝝ ꝙ ad eoꝝ optatas puenerunt puincias. Seq̄nti vō mane vt ficticie ꝓditū extiterat de pace iuranda in medio campoꝝ extra muros ciuitatis sanctuarijs ordinatis a grecis Rex priam⁹ extra ciuitatē egressus in suoꝝ maxima comitiua tā ipe q̄ȝ greci iuxta formā sacramenti tenere pacē firmiter iurauerūt Quare diomedes pmo iurauit pacem ipsā inuiolabilit̄ obseruare fm̄ ꝙ anthenor disposuit inter eos ꝛ cū greci postmodū fregerunt pacē ipsā dicūt se nō fuisse piurōs p eo ꝙ cū anthenore ꝓditōnē ciuitatis ꝛ pacē ficticie tractauerūt quod verū est. licet in prouerbio dictū sit. Qui artificiose iurat artificiose piurat. Sic enī vt iurauit diomedes maiores grecoꝝ ceteri iurauerūt. Rex itaq̄ȝ priam⁹ cū oībus troianis suis deceptus ꝛ ignarus pacē ipsam non ficticie sed absolute iurauit. quib⁹ pstitit iuramētis. dum rex priamus p certo putaret iurarameta a grecis facta dolo carere helenā grecoꝝ regib⁹ restituit ꝛ eis eā in humilib⁹ pcibus ꝯmendauit. rogando ne aliqua iniuria sibi inferret. qd̄ greci ficticie letis vultib⁹ annuerunt. Greci vō cupientes exequi dolose fraūdis eoꝝ insidias rogāt priamū vt equū ereum quem in honorē palladis se fecisse dixerūt. vt sit eis ꝑpicia i recessu i ciuitatē troie iubeat intromitti ꝛ coram templo minerue locari vt dea pallas in talis encenij oblatione sedata p furto palladij i eorū reuersione cū nauibus eorum ad ꝑpa absq̄ȝ maris picul' eos salue nauigare pmittat. Licet enī rex priam⁹ ad petita nullaten⁹ respondisset Eneas tamen ꝛ anthenor faciendū esse dixerunt asserentes ꝙ tale encenū ad ciuitatis decus ppetuo sit mansurum Inuit⁹ itaq̄ȝ rex priam⁹ annuit qd̄ eneas ꝛ āthenor dolosis fraudib⁹ cōcesserunt. ꝛ interī greci promissū aurum ꝛ argentū a priamo rege pcipiunt ꝛ onera frumentaria eis parata eorū deducūt ad naues ꝛ onerāt i eisdē. Uniuersi vō greci ꝯuenientes in vnum cū maximo deuotiōis affectu cū eorū processib⁹ sacerdotū cum funib⁹ et alijs necessarijs trahūt equū et vsq̄ȝ ad portā ciuitatis deducunt. Nō eniȝ porta fuit tante latitudīs et altitudinis spaciose. ꝙ p eā potuisset equus ipse ꝯmode introduci propt̄

qđ necessariū extitit ꝙ ex muro et por
ta ītātū demoliri deberet ꝙ fieret ad
introductionē ipsiꝰ eq̄ altitudinis et
latitudinis spaciose ingressus. Quo
facto equū ipsū ī ciuitatē troiā ciues
cū multo gaudio ītroducūt. Sꝫ nō
est nouū vt extrema gaudij luctꝰ oc/
cupet. cū troiani ciues et maiores eo
rū ex cecis insidijs facti ceci nō equū
licet equū fata statuerunt sed mortē
potiꝰ eorū visceribus impressissent.
Immiserunt enim greci in predictū
equum quendam nomine sinonem
cui claues greci assignauerant vt o/
portuno captato tēꝑe aperiat clau/
suras ꝯstructas in eq̄ ⁊ q̄ꝫ primū ꝑci
peret troianos ꝑ eoꝝ hospitia dormi
endo q̄escere ipsis foris existentibus
signū daret in flāma ignis accensi vt
greci ꝯmodiꝰ possent ciuitatē intra/
re ⁊ abiliꝰ possent morti tradere dor
mientes. Eodem aūt die greci īsidio/
se quesito dolo remiserunt ad ꝑamū
se a troia velle recedere ⁊ apud thene
don se primo ꝯferre vbi helenā occul
te recipe statuerūt timētes si ipsā in
troiam reciperent ne forte tumultus
in exercitu grecoꝝ insurgeret ꝯtra eā
vt ipsā exinde morti traderent. Nec
esset tunc q̄ posset eā sua defensione
tueri. Placuerūt igiť priamo velut
ignoro ficticia verba grecoꝝ ea repu
tans esse vera. Vñ grecis ipsis ascen
dētibꝰ naues eoꝝ ⁊ velificantibꝰ a li/
toribꝰ troianoꝝ. Troianis eis vidē
tibꝰ exinde factis letis greci apud the
nedon applicant paꝝ añ solis occasū
ibiq̄ꝫ eis in mľta iocunditate cenanti
bus supueniente noctis vmbraculo
oēs se armis bellicis munierunt ad
ciuitatem troie se in magno silentio
ꝯtulerunt.

De direptione Troie.

Inon uero s postq̄ꝫ ꝑcepit troianos
iuisse dormitū egressus
ab eq̄ reseratis clausuris iā ignē accē
derat ⁊ grecis aduenientibꝰ signū de/
dit quibꝰ in ꝯtinenti ꝑ murū vicissi
in ciuitatē igredientibꝰ ⁊ egredientibꝰ
militibꝰ q̄ in equo extiterant consti/
pati in troianos viriliter irruūt q̄ se/
cure in eoꝝ domibus dormiētes nul
la formidinis titillatione ꝯpuncti sīn
spe aliqua hostilis insultus secure in
eoꝝ hospitijs morabanť ⁊ ꝑ grecos
eoꝝ fractis ianuis et vndiq̄ꝫ ꝯquas/
satis greci ascendūt hostiliť domos
ipsas quoscūq̄ꝫ de eis īueniūt discre
tione sexus nō habita vel etatis violē
ter occidunt exponētes p̄ciosas eoꝝ
diuitias prede rapaci cū oē preciosū
eorū ab eis rapiant et expilēt. sic ꝙ an
teq̄ꝫ illucesceret dies illa plusq̄ꝫ vigīti
miliū hoīm gladio perimerūt. Ciui/
tatis templa ipsiꝰ crudeliter spolian
tes Clamor igiť maximꝰ exuberat vn
decūq̄ꝫ in funestis vocibus occisoꝝ.
Et rex priamꝰ tā turbido audito cla/
more statī agnouit se ꝓditū ab anthe
nore et enea et īculta lacrimaꝝ copia
anxiosus surgit a stratu et indutꝰ ve
stibꝰ quibꝰ potuit subito q̄i preceps
sua descendit ab aula et in tēplū apol
linis se recepit qđ ī palatō suo erat pu
tās statī se ab hostibꝰ morti tradēdū
et nullā posse se spē hrē viuēdi Qua
re corā magno altari ꝓnus occubuit
indubitanter mortē expectās Cassā
dra vō quasi demēs effecta sola fugit
et mineruę templū intrauit vbi suoꝝ
oīm excidiū grauiter lamentať Cete
re vō regine et mulieres in regis pala
cio ī mľtis lacrimis et doloribꝰ remā

ferũt. Mane autẽ facto in ipo lucis diluculo greci sub ductu anthenoris et enee publicoꝝ sue patrie ꝓditoruꝫ in magnũ ilion irruerũt nulla ibi defensione ꝑ troianos inuenta. ꝓpt qḋ vniuersos q̊s ibi reperiũt morti tradũt. Pirr⁹ vͦo i p̄dictũ apollinis templũ ingressus vbi rex p̄am⁹ mortem ꝓpaꝫ expectabat in eũ irruit ense nudo ⁊ i ꝯspectu ipioꝝ anthenoris ⁊ enee ductoꝝ ipi⁹ regẽ p̄amuꝫ nequit interfecit sic q̄ i m̄lta sui effusiõe cruoris maioꝛ ps altaris extitit inde madefacta Heccuba vͦo ⁊ ei⁹ filia polixena se fuge dederũt ⁊ q̊ fugiãt p̄rs⁹ ignorãt. Eis tñ fugiẽtibus obuiauit eneas. Cui heccuba sic dixit in multo sui furoris ardore. Ha neq̄ꝫ ꝓditoꝛ vnde a te ꝓcedere potuit tãte crudelitatis ipietas vt regẽ p̄amũ a q̊ tanta magnalia suscepisti tanto ab eo magnificat⁹ honore passus fueris ĩterfectores ei⁹ ad eũ ducere queꝫ debuisti tua ꝓtectiõe saluare. Prodidisti patriã tuã ⁊ vrbẽ in q̃ nat⁹ fuisti et in q̃ fuisti tanto tp̄e gloriosus vt e⁹ ruinã aspicias et ei⁹ incẽdia videre nõ horreas quib⁹ fumat. Saltim isti⁹ misere polixene tu⁹ impi⁹ anim⁹ misereri digneť et neq̄ꝫ tuus ocul⁹ ei pcat vt inter tot mala que feceris tibi saltim possit attribui ħ modicũ bonũ egisse vt eã saluare si potes omĩo ꝓcures anteq̄ꝫ grecoꝝ man⁹ incidat q̊ eam ĩterficiant vel turpiter dehonestent.

Ad heccube igiť v̄ba mot⁹ eneas polixenã suscipit et eã incognite secũ ducit quaꝫ in secreto loco consignat. Thelamoni⁹ vͦo aiax de templo minerue andrometaꝫ q̃ndam hectoris vxorẽ abstraxit ⁊ cassandrã ⁊ secũ ducit vtrãq̄ꝫ ⁊ menela⁹ helenam abstractã ab aula regia ĩ q̃ erat let⁹ abduxit

Sꝫ ⁊ greci in eoꝝ seuicia ꝑsistẽtes totũ ilion fundit⁹ euertẽ studuerũt ⁊ in ciuitatẽ troie sũmissis crebris ĩcendijs eaꝫ flãmis rapacib⁹ exposuerũt omĩo cremãdam. ꝓpter quod tota neptunia troia fumat. ex q̄b⁹ magna palacia corruũt ⁊ exusta subitis pereunt in fauillis exceptis domib⁹ ꝓditoꝝ q̄ signo dato illese ab incẽdijs sũt seruate Euersa igiť tota q̃si sũdit⁹ ciuitate rex agamenon ĩ magno templo minerue oẽs maiores exercitus statuit ꝯueire. q̄b⁹ ꝯueniẽtib⁹ statim ibidẽ agamenon de duob⁹ eos sollicite requisiuit. Uno scꝫ si suanda sit fides illis q̊ꝝ ope greci facti sũt victores et dñi ciuitatis videlꝫ anthenori ⁊ enee. Alius q̊s mod⁹ sit et forma seruanda in diuidẽdis spolijs diuitijs et thesauris ex ciuitate quesitis. Sed grecorũ respõsio fuit illa vt troianis vicꝫ anthenori et enee p̄ncipib⁹ factionũ seruãda sit fides. p q̊s greci dñi facti sũt vrbis et omẽs opes a ciuitate quesite ĩ publicũ distribuẽde veniant p oẽs f̃m vniuscuiusq̄ꝫ stat⁹ merita ⁊ labores. Sed thelamoni⁹ aiax adiecit helenã nihilomin⁹ morti tradendã p quã tot mala greci tãtis tẽporib⁹ subierũt. Cui⁹ ꝯsilio multi ex ipis regibus adheserũt ⁊ vix agamenon ⁊ menela⁹ tũc defẽdere helenam potuerũt cũ maioꝛ ps regũ ĩ exterminiũ helene vnanimiter ꝯueissꝫ. Uerꝫ rex vlixes in ꝯtrariã declinãdo sñiaꝫ ĩ tantũ suis f̃monib⁹ ⁊ ordinato mõ loquẽdi p̄dictos reges ĩduxit q̄ eorũ mutata sñia ĩ liberatõneꝫ helene oẽs ꝯcordiť ꝯsenserũt. Et agamenon penes reges ipos tũc in tantũ institit et curauit q̄ sibi cassandraꝫ regis p̄ami filiã reges ipi ĩ sui laboris p̄miũ ꝯcesserũt. Nondũ tñ ipsorum regum

colloquio dissoluto āthenor ⁊ eneas accesserūt ad eos exponētes eisdē q̄liter andrometa ⁊ helenus filius regis priami sp dissuaserūt troianis grecorū scādala ⁊ eoꝝ inimicicias. q̊ꝝ tractatu fuit liberū corp⁹ achillis ⁊ funerarie traduū sepulture. Quare petierūt eos vtpote dignos a custodia liberari. Qd̄ a regib⁹ liberalit̄ fuit concessū. Helen⁹ āt ꝓ duob⁹ filijs Hectoris et andrometa silr ꝓ eisdē vtpote patru⁹ ꝓ nepotib⁹ ⁊ mat̄ ꝓ filijs reges ipos hūilit̄ depcant̄ de liberatōe ipoꝝ. Qd̄ reges silr annuerūt necnō et pirrus q̄ detinebat eosdē q̄ satis primo īstituit eos morti tradēdos. Statuerūt etiā ⁊ tūc q̄ om̄es nobiles mulieres q̄ a mortis laqueis euaserunt libere pmittāt̄ abire et standi vel eūdi liberā ꝓ velle eoꝝ habeant facultatem. Disposuerūt preterea ⁊ ipi a troia recedere. sȝ tāta maris tēpestas inualuit q̄ nō valuerūt p mēsem ītegrū nauigare. ⁊ cū nondū tēpestas marina quiesceret. Greci sup hec ab antistite calcas diligent̄ explorāt impedimēti causaȝ eoꝝ vn̄ tam grauis culpe causa pcessit sic pdurās. Quibus calcas sic dixit h̄ eis accedere ꝓpter furias infernales ꝓ eo q̄ nondū ē achillis aīe satisfactū ī tēplo apollinis īterfecti. Immolandū ē ergo dijs ipis de ea p quā morteȝ subijt. q̄ vsqȝ nūc remāsit inulta. Pirrus igit̄ diligent̄ exquirit q̄dnā de polixena sit factū q̄ de achillis nece fuit causa penit⁹ impulsiua cū cōstet eā nō ēē mortuā neqȝ captā ⁊ hāc oēs viuere cōmuniter asserūt. Et pinde agamenon scrutat̄ anthenorē q̄ cū ipe negauerit cōeum de vita polixene ⁊ vbi sit vehemēter ipingit. Anthenor aūt vidēs se exinde in tantuȝ ab agamenone et alijs grecoꝝ regib⁹ ꝑgrauari tā q̄ȝ iniquitatis fili⁹ volēs oēs iniqtates suas finaliter pcōplere in tantū p dies plures cure adhibuit et laboris q̄ demū agnouit polixenā in pfūdo camere cuiusdā veteris turris occulte latere. Ad quā accedens anthenor a pdicta turri p brachia eā violenter abstraxit. quā incōtinēti captaȝ regi agamenoni presentauit. Sȝ rex agamenon eā statim pirro trāsmisit qui pirrus statim in sepulcro sui patris eam mādauit occidi. Dū igit̄ polixena duceret̄ ad victimā cōcurrūt reges cōcurrit et vulg⁹. et ī tanta pdeda sue pulcritudinis forma absqȝ ab ea cōmissi causa criminis oēs cōmunit̄ dolent ⁊ ipi cōpatiūt̄ eidē. A manib⁹ ergo pirri ipam valde velociter liberassent si iuxta dictū calcātis oim interesset ad ppria redire posse q̄ viuēte redeūdi facultas libera nō poterat eis patere. Polixena aūt ante achillis tumulū cōstituta de morte achillis se v̄bis hūilit̄ plurimū excusauit. imo de morte achillis dixit nimiū doluisse ⁊ q̄ reges et pncipes grecoꝝ v̄ginē innocentē cōtra iusticiā patiunt̄ sine culpa perire non q̄ mortē abhorreat cum vita ei⁹ esset satis durior morte sua vt tante nobilitatis v̄go sue v̄ginitatis ⁊ nobilitatis claustra illicite disrūpi pmitteret et sui pudoris integrā puritatē pateret̄ p manus min⁹ se nobiliū deturpari et specialiter ab eis q̄ hostili animo regē patrē suū et inclitos frēs suos crudeliter peremerūt. Quare dixit melius sibi succedere in patria sua mori q̄ȝ p exilium in paupertatis angustijs vitam ducere anxiosam ambire pruincias alienas Ueniat igit̄ mors quā dixit se gtant̄ admittere dum est v̄go ⁊ v̄ginitatem

suaz dijs omnib⁹ ꝛ ipsi morti gͣta vo luntate libare. Ad hec dū tacuit poli xena stati pirr⁹ in gladio corā sui pa tris sepulcro vidēte heccuba mrē sua impie polixenā occidit. ꝛ eius corpe ꝑ frusta truncato ꝑ eū patris monu mentū in mlta circūquaqz copia vir ginei sanguinis irrigauit. Heccu ba vͦ cū vidit corā se interfici pollixe nā dolore ꝑ nimio sui sex⁹ ꝓtin⁹ exu ta mēoria facta est furiosa q̄re ī furo re suō penit⁹ dissoluta vaga discur rit q̄cunqz ꝑt mordet more canino ꝛ ꝓiectis ab ea lapidib⁹ nūc istū ob ruit nūc illū grecos mltitudine lapi dū offendēdo. ꝓpter qd̄ facta est nimi um infesta grecis ꝛ ideo greci eā capi faciūt ꝛ eā mandāt in aulidē insulaz troie vicinā ab hoīb⁹ lapidari. q̄ ibi dē lapidibus obruta diē clausit extre mū. Greci vͦ heccube corpi mo numentū arduū ꝛ insigne fieri man darunt vbi corp⁹ heccube fuit sepul tū. Cui⁹ monumenti fabrica vsqz in hodiernū diē loco apparet in ipso. Et nomē tunc fuit īpositū ipsi loco ꝓpt memoriā heccube ꝙ vocat⁹ est loc⁹ infestus qd̄ nomē vsqz nunc vigz cō muniter ipsi loco.

De exilio enee et religatōne anthenoris a troya et morte thelamonij aiacis.

Ost igitur tro iane vrbis in tanto suorum ciuium ꝛ eoꝝ facultatū dis crimine captionē nōdum grecis va lentib⁹ a troia recedere propter nimi am maris ꝛ tpis tēpestatē thelamo ni⁹ aiax corā agamenone ꝛ alijs gre coꝝ ꝑncipib⁹ ꝯtra vlixē q̄relā exposu it dicens ꝙ cū in distribuendis facul tatib⁹ in troiane ciuitatis captione q̄si tis debuerit ea forma seruari. vt ſm dignitatē meritū ꝛ laborē dr̄et vniuſ cuiusqz ꝑrogatiua seruari. In palla dio tn̄ ꝓcedendo nō fuit equa forma seruata cū palladium ꝓcessum fuerit vlixi q̄ tanto ꝑmio non fuit dignus ꝛ ego eo careā q̄ multo magis eo di gn⁹ existo cū ꝓpter mee strēnuitatis labores īmodicos multotiēs grecoꝝ exercitū fame nimia laborantē mlta saturitate repleuerī in mltoꝝ victua liū vbertate quē multotiens a troia nis q̄si deuictū ī mee fortitudīs robo re illesū ꝑdurare ꝛ ꝯseruari penitus fecerim ꝯtra hostes. Cū ꝛ ego regē polimestrē interfecerī in cui⁹ custodi am rex priam⁹ ꝯmiserat ei⁹ filiū poli doꝛ cū īfinita q̄ntitate thesauri q̄ po lidoro a me etiā īterfecto thesauꝛ su um totū ad exercitū grecoꝝ addure rim ex q̄ fuit exercit⁹ in suis expensꝭ sē per abūdans. Interfecerim etiā regē frigie omnib⁹ bonis ei⁹ grecis addu ctis ꝛ eo ampli⁹ ꝙ dn̄io grecoꝝ adie cerim meo studio ꝛ in meis viribus mlta reg̃ gargaros. s. crepesim arisbā ꝛ larissaz necnō ꝛ circūadiacētia reg̃ troie ꝛ loca sibi finitima vsqz ad mu ros ciuitatis ipsi⁹ cū null⁹ esset q̄ tūc troianis succurreret. ꝛ in forti copia subueniret cū ꝛ ego cū achille multa victoriosa ꝑfeceri. Que licet ipē ī suo ſmone vniuersa distinxerit hic tn̄ tā q̄z supflua sūt omissa. At ipse vlixes carēs omni strennuitate milītie sola sui ſmonis facūdia vigere ꝛ supesse videt̄ q̄ nō ꝓualet nisi in blādicijs tā tū ꝛ fallaci arte vͦboꝝ. q̄ si dixerit nos dn̄os ꝑ eū troie ciuitatis effectos h̄ n̄ a sue strēnuitatis vͦtute ꝓcessit ſʒ a ꝓ ditorijs ꝛ fallacib⁹ vͦbis suis ꝓpt qd̄ ꝑpetue labis laboram⁹ īfamia int̄ gē

tes ⁊ troianos quos debuimꝰ in po
tētia nr̄a deuincere vicerimꝰ ꝑ machi
nationis fallaciam ⁊ per dolum.
Postq̄z v̾o suis v̾bis Thelamoniꝰ
finem fecit vlixes contra eius verba
animose respondens dixit ipse troia
nū exercitū ex sua strēnuitate se vicis/
se. ⁊ sapienti ꝯsilio sensus. q̄ si nō fuis/
set in grecoꝝ exercitu in multa indu
stria sensus sui adhuc troia in sui gl̾a
et firmitate maneret. ⁊ eiꝰ ciues eēnt
adhuc in fortitudine status eorum.
Sane inter cetera nō in v̾tute tua do
mine Thelamoni grecis palladiuz
fuit q̄situ̅. sed potius studij mei cura.
Troianis ei nunq̄z quid esset palla/
diū notū fuit. Nec eis nota fuisset eiꝰ
virtutis potētia qualis esset. sed ego
per solius mei scrutiniū adinueni ꝙ
ꝑ solū palladiū retardabatur nobis
captio ciuitatis cū in palladij v̾tute
ꝯsisteret troiam capi nō posse donec
palladiuz esset inter menia ciuitatis
ipsiꝰ. Quare troiā accessi furtiue. et ī
tantū studiose tractꝰ ꝙ palladio ip̄o
habito vob̄ fuit ciuitatis ipsiꝰ domi/
niū acquisitū. Et ad hec inter cetera
vlixes suo tunc colloquio finem fecit
Sed Thelamoniꝰ aiax mľtis ob
probriosis verbis insultauit) acrit̄ in
vlixē. et vlixes nihilominꝰ contra eū
ꝓpter q̄d capitales facti sunt inuicez
inimici Thalamonio publice asserē
te necesse est ꝙ suis manibus moriat̄
vlixes. Et dū placuisset regibꝰ Aga/
menonis et Menelai standū esse iu
dicio q̄s eoꝝ alter palladiū habere d̾
beret Thelamonius vľ Ulixes. ipsi
eoꝝ arbitrio decreuerunt palladium
penes Ulixē residere d̾bere tanq̄z do
minio eiꝰ adductū Moti forte ex eo
ꝙ Ulixes eoꝝ contemplatione hele/
nam a mortis ꝑiculo de manibꝰ ipsi

us. Thelamonij ⁊ alioꝝ regum gre
corum suis sermonibus liberauit.
Dolet igit̄ Thelamonius ex tali ꝑ/
uisione facta ꝑ Agamenonē et Me
nelaum de palladio irratōnabiliť cō
tra eū. cū omnes q̄i maiores exercitꝰ
ꝯstanter assererent in obtinēdo pal/
ladio Thelamoniū dignioꝝ|Ul xe
Propter q̄d Thelamoniꝰ ꝯtra aga
menonē ⁊ Menelaū egrū gerēs ani
mū multa v̾boꝝ diffūdit obprobria
ꝯtra eos asserens se eoꝝ capitalē de
cetero inimicū. cuiꝰ rei cā p̄dicti duo
reges frēs ⁊ vlixes cū eis in maxima
militū comitiua procurabant se cuz
cautela maxia custodire. Postq̄z
v̾o dies illa transiuit. veniente eiꝰ no
cte sequēti. et diei proximi aurora sur
gente ꝑ quā dies sequens effudit orbi
sūmo diluculo lucem suam inuentū
est ꝙ ea nocte fuerat ī lecto suo The
lamoniꝰ interfectus multis ꝯfossus
vulneribꝰ ⁊ eiꝰ corꝑe multimode de
truncato. Clamor igit̄ per totum ex/
ercitū magnꝰ exuberat ⁊ de morte the
lamonij ꝯmuniter omnes dolent. et
q̄i crudelitate vera in agamenonem
⁊ Menelaū culpā impingūt sz poti
us vlixez Pirrꝰ v̾o q̄ thelamoniū
affectōne sincera dilexerat ꝯ vlixem ⁊
alios Thelamonij necis ꝑticipes mľ
ta ꝯminatoria v̾ba diffudit. Quare
vlixes d̾ vita sua dubitās q̄dā nocte
sub ipsiꝰ cecitate nimis obscura cum
suis nauibꝰ recessit a troia furtiue et
alto pelago se ꝯmisit diomedi amico
suo palladio ipso dimisso Sz pirrꝰ
thelamonij corpꝰ cremari mādauit
⁊ ex eo facto cinere in q̊dā vase aureo
depōi ⁊ ꝯsigri d̾posuit cinerē ip̄m mľ
ti sagacis artificij munimīe sigillatū
ad ipsiꝰ thelamonij regis regnū ꝑpri
uz d̾ferēdū Agamenō v̾o ⁊ menelaꝰ

cū q̄busdā regib⁹ sibi fauētib⁹ ꝯ pir/
rū ⁊ q̄sdā reges q̄ pirro fauebant fa/
ciebant se cauti⁹ custodiri cū Pirr⁹
insidiaret̄ eisdē ⁊ ipsi silr ipsi Pirro.
Sꝫ anthenor suo tractatu int̄ eos
pacē stabilē reformauit ⁊ vniuersos
maiores grecoꝝ ad ꝯuiuiū i magna
solēnitate studuit inuitare. q̄s in ma
gna diuersitate ciboꝝ pauit ⁊ refecit
eosdē ⁊ preterea eos in multoꝝ exhi/
bitione donoꝝ honorare curauit.
Greci vō ꝯtra eneā eoꝝ assertionib⁹
impingebant ipsū ꝯtra eos scꝫ fregisse
se fidem rupto sui vinculo iuramen
ti ex eo ꝙ Polixenā celauerat ream
mortis cui⁹ occasione magn⁹ Achil
les extiterat interfect⁹. Et iō ꝯmuni/
cato ꝯsilio enee exiliū indixerūt vt ꝑ/
petuo relegaret̄ a Troia. Qui cū nō
valeret eoꝝ iussionib⁹ ꝯtraire grecis
humiliter supplicauit vt saltim vigin
tiduas naues cū quib⁹ Paris apd̄
greciā se ꝯtulit sibi ꝯcedere dignaren
tur Et cum refectione nimia indige
rent reficiendi eas sibi deberent spa/
cium indulgere. Qd̄ greci liberaliter
ꝯcesserunt quattuor mensiū spacio
sibi dato ad refectionem ipsaruꝫ. In
terea Anthenor nolens in troia ma
nere quibusdā nauibus sibi quesitis
voluntarius recessit a Troia cū q̄n
titate plurima Troianoꝝ sed q̊ iuit
⁊ quo diuerterit p̄ns historia nō de
clarat Eneas vō contra Anthenorē
gerens animū odiosū pro eo ꝙ facto
suo conuiuio factum est ꝙ ipse rele/
garetur a Troia ⁊ Anthenori pate/
bat libertas eūdi ⁊ redeūdi a Troia
ꝓ sue arbitrio volūtatis latētes An
thenori parauit īsidias q̄lr̄ a Troia
posset ꝑpetuo relegari ⁊ qd̄ ei facul/
tas eundi et redeundi ad greciā peni
tus tolleret̄ Quaprop̄t Eneas Tro
ianis omnib⁹ qui sup̄stites erant in
Troiam ad ꝯsiliuꝫ ꝓuocatis sic eos
allocut⁹ est dicēs Amici frēs ex quo
sinistrante fortuna ad presentē statū
in q̊ estis nuperi⁹ deuenistis aperte
videtis q̄r non sine alicui⁹ ꝯsilio pro
tectoris salubriter poteritis ducere di
es vr̄os. Est ergo voƀ salubre vt me
recedente de aliquo vestro rectore sa
lubrit̄ cogitetis Si enī vicini vr̄i ha/
bitantes ꝑ villas ⁊ castra ⁊ etiam ali
bi sentient vos sine ꝓtectore manere
passim in vos irruent ⁊ ꝯtinuis ꝑde
lacerationib⁹ vos exponēt. Expedit
ergo vobis vt mihi videt̄ mittere pro
Anthenore vt eū vobis constituatis
in regē vt cū eius cōsilio contra emu
los vr̄os possitis salubriter vos tueri
Placuit itaqꝫ Enee ꝯsilium vniuer
sis. ꝓpterea ꝑ eorum nuncios Anthe
nore perquisito inuent⁹ ad Troiam
festinus accessit In cuius offensionē
saltim in eas armata manu voluit ꝓ
silire cū adhuc Eneas in Troia po/
tētior eo esset Quare reliq̄ Troiani
apud Troiā existētes Eneaꝫ humi
liter deprecant̄ vt a suis desistat ince
ptis ne mala eoꝝ oīa. que iam finem
i bellis aliquē sunt sortita per ciuilia
⁊ intestina bella inter eos debeant in/
nouari. Ad eoꝝ igit̄ verba Eneas sic
dixit. Quis hominū potest tanta pi
etatis dulcedine demulceri vt tāto vi
ro nequissimo ⁊ ꝯtinuo proditionis
actori parcere pie posset cuius ꝓdito
rijs artibus factū est ꝙ polixena incli
ta regis filia virgo inocens mactari
corā sepulchro achillis sic crudeliter
meruisset. Et ego sū a vr̄o ꝯsortio per
petuo relegat⁹ q̄ vobiscū affectauerā
in cōmunibus lacrimis tanq̄ꝫ eoruꝫ
ꝑticeps condolere ⁊ ꝯmunium anxi
etatum viam ꝯsolationis exquirere

per quā possemꝰ in tātis nostris do
lorib⁹ respirare. Ad verba igiť Enee
troiani tunc ꝯmuni ꝺliberato ꝯsilio
Anthenorē decreuerunt a troia ꝑpe-
tue relegandū ita ꝙ nunq̄ꝫ redire tro
iaꝫ sibi liceret data sibi licētia a troia
ꝯtinuo recedendi quod statim factū
est. Anthenor aūt statim cuꝫ suis
nauib⁹ ⁊ mľtis de reliquijs Troia-
noꝝ se īmisit in mare ⁊ tādiu per pere
grina equora nauigauit donec in q̊-
rundā manus incidit piratarum. q̄
irruētes in eū ⁊ suos quosdam inter
fecerunt ex eis ⁊ alios vulnerib⁹ affe-
cerunt ⁊ demū predati sunt omēs tā-
dem ab eoꝝ manib⁹ liberati tamdiu
ꝑ maris equora deuehuntur donec
aura ꝓspera inspirāte iuxta litora cu
iusdā ꝓuincie aꝑplicant q̄ gerbendia
vocabať. In q̄ tunc regnabat rex qui
dam valde iustus ⁊ pi⁹ Oetides no
mine. qui prouinciam ipsam in mul
ta tranquillitate regebat. In terrā
igiť hui⁹ regis descendit Anthenor
in comitiua paucoꝝ iuxta lit⁹ cui⁹
dam rupis excelse q̄ ipsi litori immīe
bat. Quare ipsi⁹ locis scrutata plani
cie que a radice rupis ipsius longe la
teqꝫ ꝑ arua distendebať ⁊ nemora et
in multis aquaꝝ fontib⁹ circūqnaqꝫ
Anthenor ipsius loci amenitate ca-
ptata in supercilio rupis ipsi⁹ q̄ndā
ciuitatē fundare disposuit ⁊ fūdauit
cū reliquijs troianoꝝ. qui nauigaue-
rant cū eodē ⁊ eam corchire Mena-
leon statuit aꝑpellare. quā in breui tē
pore fortiū muroꝝ ambitu circūcin
xit institutis in eis multis per giruꝫ
turrib⁹ bellicoſ. Quod postq̄ꝫ Tro
ianis īnotuit. q̄ remanserāt apd troi-
am de ciuitate ipsa ī loco tuto firmata
fertili ⁊ ameno maria ꝓ seo spōte ꝑue
nit ad eā ex quib⁹ ciuitas ipsa necnō
⁊ multis a ijs facta est nimiū ꝑpľosa.
Predict⁹ āt rex oetides cui⁹ erat do
minio ꝓuincia ipsa subiecta sponte ꝑ
uenit ad eā. Ex qb⁹ nouit Anthenor
ꝙ ipm rex magnā recepit in grāꝫ ⁊ ci
uitatē ipsaꝫ ⁊ omnes Troianos eos-
dē. Quare magnificatus est valde ex
dilectione regis Anthenor ꝓpter sue
ꝓbitatis industriaꝫ ⁊ in regno ipso ꝑ
regem factus est secundus ab eo.

Cassandra v̄o que remāserat apd
Troiā mľtis exacerbata dolorib⁹ ex
lapidatione mrīs ⁊ Polixene sue so
roris multos dies duxit in lacrimaꝝ
anxietatib⁹ ⁊ lamentis. Sed demuꝫ
lacrimaꝝ imbrib⁹ exsiccatis et ea pa
rum ꝑ a suis dolorib⁹ respirāte Gre
ci q̄ intendebāt a troia recedere ab ea
multū exquirūt de futuris eoꝝ. Qui
bus cassandra dixit mľta mala eis de
bere succedere anteq̄ꝫ in patriā recipi
anť eoꝝ Agamenoni vero dixit ip
sum interficiendū ab illis qui sunt ꝺ
domo sua ⁊ vnicuiqꝫ eorū accidit si-
cut cassandra vaticinata est illis put
p̄ns historia ꝑ sequentia declarabit.

De Thelamonio v̄o clādestine
interfecto superant duo filij q̊s ipe ꝺ
duab⁹ reginis vxorib⁹ sibi susceꝑat
q̊ꝝ antegenit⁹ vocabať eanicides de
mrē Eanca ⁊ ali⁹ de regina Ethimis
sa q̄ Antissac⁹ vocabať. Hij duo dū
etatem agerent puerilē dati sunt sub
tutela ⁊ cura regis teucri vt eos do-
nec pubescerēt educaret ⁊ donec apti
fierent ad miliciā assumendā Aga
menon v̄o ⁊ Menelaus a grecis licē
tiā postulauerūt recedendi quā ipsi
maiores grecoꝝ adhuc existentium
apud Troiā concedere noluerūt ha
bentes eos de clādestina Thelamo
nij nece suspectos tuꝫ de vlixis fuga
furtiua ꝑ quā accusatorē seipsuꝫ esse

ↄstituit Agamenonē ⁊ Menelaum ipsi greci vt in aliq̄ relevarent. sibi recedendi licentiam tñ invitis animis attribuunt Ipsi aūt recedentes a troia alto pelago se ↄmittunt. Tempus erat quo calcatis uvis autumnꝰ in orbe iā suas messes exoluerat ineq̄les ⁊ vicina hiems ī suo pigro rigore iā veniens ꝓprijs frondibꝰ spoliauerat arbores ⁊ dulcibus auiū iam indixerat silentiū cantilenis. Tūc cū robusta ventorū austeritas ī multo flatꝰ spiramine suis ꝓsilit a cauernis. tūc cū ab aere liquido serenitate depulsa nubiū obscura congeries vestit illuꝫ q̄ in pluuiarū copijs dissoluta noua dant incremēta flumībꝰ. Et ab estiuis frustis ramoꝝ ⁊ truncis deciden tibus inter valles in suis decursibus valles ipsas vndecūqꝫ mūdificant et ⁊ extergunt tūc grecoꝝ incōsulta facilitas ceco auiditatis ardore corda cōmouit. q̄ ad ꝓpria repatriare volētes pegrinātū aīos feruēti calore febricitare cōpellit. vt non aduertentes viarū discrimina. nec tēporū q̄litates desidratū attingāt ad iter. ꝓpter qꝺ plerisqꝫ ↄtingit. q̄ dū ad ꝓpria incōsulte festinant redite viarū impedimentis emergentibꝰ inopinatis agressibus in medio viaꝝ deficiunt ⁊ nunq̄ꝫ ad ꝓpria supest illis puenienda facultas

Hoc enī desiderio dū grecorū capta sunt vota ad ꝓpria redeūdi recedētes a troia cū eoꝝ nauibꝰ diuitijs multis onustis. q̄s ab opulenta troianoꝝ preda sibi multipliciter q̄sierūt in ꝓfundo hiemis quodā die sereno captato se posuerunt in mari ⁊ eleuatis velis ⁊ in flatibꝰ ventoꝝ expansis p quattuor dies ⁊ totidem noctes q̄ feliciter nauigauerūt Quinto vͦ die circa nouā dum dū per mediū mare maris equora plena securitate sulcarent serenus aer subito factus ē ater dū aer obductꝰ nubibꝰ ymbres euomeret in multa copia pluuiaꝝ Mugit ether in tonitruoꝝ aggregationibus sonos emittentibꝰ terribundos ⁊ coruscationes repētinis ⁊ falsꝭ ignibus translucentes īter tenebras tēpestatis instabilē lucē pstant. Eurꝰ vͦ notꝰ ⁊ affricus ab antris colijs relaxti maris ima subuertūt. ⁊ tūc in tumētes montes. nūc in ꝓfundis hiatibꝰ maris vndas eleuant ⁊ discindūt vehementes spūs ꝓcellaꝝ. Sic ergo grecoꝝ naues maris nimia tempestate q̄ssate nunc huc nunc illuc incerto remige trasferunt. scindunt vela. mltas dilacerata p pecias. magne frangun tur arbores ⁊ stridore antēne a suis malis violento diuortio sepate variās collidunt in ptes. Temonū vero suoꝝ ab ipsis nauibꝰ auulsoꝝ excusso remige naues ipse dū vage piclitātur varios inter fluctus su puenientis noctis tenebris duplicatis. inuiceꝫ segregantur ⁊ a fulminibꝰ a sūmo celo in triplici flāma ruētibꝰ. in medio fluctuuꝫ exurunt. et exuste fumosas depereūt inter vndas. dū eas celestis ignis exurit ⁊ maris aqua sūmergit.

Pereunt ergo greci nauigantes ī ipsis ⁊ innumerabiles diuitias troianorum. que vehebant in eis vorax pontus absorbet. Oileꝰ vero aiax. q̄ cū triginta nauibus suis in predictā incidit tēpestatem. omnibꝰ nauibꝰ suis exustis ⁊ submersis in mari. in suis viribus brachioꝝ natādo semiuiuus peruenit ad terram. Et inflatus p̄ nimio potu aque vix se nuduꝫ recepit in litore vbi vsqꝫ ad supuenientis diei lucem q̄i mortuꝰ iacuit in arena de morte sua sperans potiꝰ q̄ꝫ de

vita. Sed cū quidā ex suis natando sur a maris ingluuie iā erepti nudi ꝑuenissent ad lit⁹ dn̄m eoꝝ querūt in litore si forsitā euasisset. quē in arena iacentē inuenūt ꝛ dulcib⁹ v̄borū fouent affatib⁹ cū nec in vestib⁹ ipsum nec alio possint s̄bsidio refouere Sic ergo vt dictū est grecis piclitantib⁹ ꝯtigit ꝛ Aiaci v̄tute deeminerue. q̄ ꝑceptam iram atrocissimā in aiacem ꝛ alios voluit vindicare ex eo ꝙ cassandrā a templo suo violēter abstraxit. Quamuis ergo dictum sit ꝙ pena suos tenere dꝫ actores nō ē nouuꝫ vt ob vni⁹ culpā dūtaxat mille n̄ culpantes sepi⁹ arceant̄. De alijs vō grecis ꝛ grecoꝝ ducib⁹ a troia tūc recedentib⁹ ꝛ ad ꝓpria festinantib⁹. qui ꝑūtis cladis piculū minime subierūt q̄liter eis successerit sequēti libro aptius enarrat̄.

De naufragio nauiū grecorū

e O autem tempore quidā rex erat ī grecia noīe naul⁹. q̄ regnū in grecia magne latitudinis ꝛ longitudīs possidebat. Cui⁹ regni situs ex latere septentrionalis plage lōge maris pelago iungebat̄. dū ex eodē latere h̄ret rupes excelsas. Quaꝝ radices ambiebat pelagus īporrectū et multos in eodē latere iuxta se haberet scopulos montuosos. Hic rex naul⁹ t̄pe troiani belli habebat duos filios. quoꝝ aūgenit⁹ palamides in suo noīe vocabat̄. ali⁹ mīor eo vocabat̄ oetes Hic palamides m̄lta strēnuitate vigebat dū esset vir fortissim⁹ ꝛ aīosus in bello ꝛ equestris milicie multa fama ꝑclarus. Hic ad grecoꝝ exercitū in m̄ltarum nauium copia ꝛ suoꝝ m̄ltoꝝ militū comitiua apparatu maximo potenter accessit. cum nullus rex in grecia maius regnuꝫ h̄rēt nec tantis diuitijs opulentū. Hūc palamidem greci in imꝑatorē toti⁹ exercit⁹ statuerunt Agamenone ab eius cura ꝑncipatus amato. Qui palamides demū in ꝯflictu belli mortu⁹ expirauit vt de his oībus ꝛ de eo satis supra est suo loco relatū. Sꝫ quidē q̄b⁹ alioꝝ placet interit⁹ ꝛ q̄ semp in eoꝝ malitiis gloriant̄ regi naulo ꝛ ei⁹ filio Deto de morte palamidis fals̄ adinuentionib⁹ ꝛ subornatis in multa fictione ꝯmentis aliter sūt testati. Dixerūt ergo palamidē nō in bello ꝑemptuꝫ sed clādestine ꝛ furtiue ꝑ vlixem ꝛ ei⁹ sociū diomedē de ꝯsilio grecoꝝ fuisse nequiter interfectū. ꝛ vt ex eoꝝ ꝯmentis resultaret firma credulitas de ei⁹ interfectione ꝯmentati sunt ficticiaꝫ formā et modū astruentes in dictis eoꝝ vlixē diomedē agamenoneꝫ menelaū duas falsas lr̄as ꝯfinxisse. in q̄bus ꝯtinebat̄ palamidē cuꝫ troianis ꝓditōnē grecoꝝ exercit⁹ tractasse pacta sibi a grecis quadā auri maxima q̄ntitate. ꝛ has lr̄as fecerūt ad latus cuiusdā interfecti hoīs collocari. Cū āt finxissēt eos scire ꝓmissaꝫ pecunie quātitatē ꝓcurauit vlixes cū quodā secretario palamidis pecūia sibi data. vt illā pecuniā quā troiani ꝓmiserāt palamidi ꝓ proditione exercit⁹ se datos sub capicio lecti palamidis se abscōdere ꝓcuraret. quā cū vlixes assignasset eidē idē secretari⁹ palamidis sub capicio lecti ipsi⁹ latent̄ abscōdit Quod cū idē secretari⁹ se ad vlixē p⁹ modū ꝯtulisset ꝛ relatū sibi extitit i secreto q̄lit̄ ꝑfecerat mādatū vlixis Vlixes in eodē loco clādestine eū fecit oc

cidi. Quib⁹ lr̄is postea p grecos in-uētis et lectis grecos ɔtra palamidē suspitionis animū ɔcepisse dixerunt Et cū greci ad tentoriū palamidis se postmodū ɔtulissent pquisituri si sic de auro rei vitas sebr̄et. pquisito ei⁹ lecti capicio inuenerūt aurū ipm in ipso ꝛ in eodez pōdere q̄ pdicte littere ɔtiebāt. Quare cū greci fidem adhi-buissent his que continebanť in litteris postea firmiorē. in palamidē irruere voluerūt tanq̄z pditionis actorez Sed palamides ɔtra predicta aīose resistens obtulit se exinō defendere p duellū equestre qualiter ipsi⁹ sceleris erat insci⁹ ꝛ sepatim innocentiā suaz bello ipso purgare. ꝛ cū null⁹ grecoꝝ fuisset q̄ tūc ɔtra eū pugnandi causa ɔgredi voluisset vidētibus predictis ei⁹ emulis ꝙ p eā viā ipsum nullate-nus irruere potuerūt. Ulixes in suis s̄monib⁹ sedauit ipsm ꝛ iurauit in tā tū ꝙ d̄ his q̄ ɔtra palamidē suggesta fuerūt falsa credulitate depulsa ei⁹ vi deret̄ adiutor. palamides fuit p eū ad huc īperio exercit⁹ reformat⁹. Ad diderūt etiā predicti ɔmentatores ad inuentionib⁹ suis ꝙ nō post multos dies vlixes ꝛ diomedes secreto sūt pa lamidē allocuti asserentes sibi ꝙ ipsi certificati sūt ꝙ ī quodā veteri puteo erat quidā maxim⁹ thesaur⁹ abscō-sus q̄ indubitanter ab eis poterat ob tineri. De quo eū cum eis vellent esse pticipem. Sequēti die disposuerunt se ad pdictū puteū se conferre ꝛ si placeret ei tunc ire cū eis ad predictū the saurū habenduz gratū ꝛ acceptū ha bebāt Palamides v̄o eoꝝ fraudū ignarus ex sola fide deceptus veniēte nocte ad pdictū cū eis se ɔtulit puteū vbi collatione facta inter eos quis eoꝝ pmo descēderet. Palamides in eū se obtulit descensurum. qui dis-calciatis pedib⁹ ꝛ supfluis vestibus reiectis a se in puteū ipsum animos⁹ descēdit. Quē vt presenserūt ad ima putei peruenisse statim euz lapidib⁹ obruunt ꝛ interfecerūt eundē et ipm mortuum in puteo dimiserūt ad eoꝝ tentoria sub eiusdem noctis silentio pperantes. Et talis fuit falsi ɔmenti globus. qui d̄ morte palamidis nau li regis animuz patris sui ꝛ oetis fra tris sui ad credēdū inuoluit. Pro pter hec rex naulus et eius filius oe-tus diligentissime sūt scrutati qualit̄ ad vindictā necis filij ꝛ fratris eoruz potenter insurgerent contra grecos. qui in ipso exercitu fuerunt. Audi uerunt enī p certo ꝙ greci ipsi hiema li tempore se posuerunt ī mari causa ad eorum propria redeūdi qui neces se habebant per cōfinia regni sui trās ire. Mandauerunt ergo eorum ho-minibus vt qualibz nocte in cacumi ne montium existentium iuxta pela gus ignē accenderent vt decepti gre ci p noctis tenebras transeuntes pu tantes se esse secus terraz in qua secu re se recipe potuissent ibi diuerterenť incauti ꝛ velis expāsis in montes ip sos ꝛ scopulos cum nauibus eoruz irruerent vbi naues ipsi subirent dis solute per naufragium ꝛ irrecupera biliter omnes grecoꝝ naues deperi rent. Quod ꝛ factū est Nam in ipis rupibus ꝛ scopul' plus q̄z ducēte gre coꝝ naues cum nauigātibus in eis naufragio sunt submerse. Cetere v̄o naues que has precedentes naues p xime sequebanť cū ad locum ipsum sub eiusdez noctis tenebris peruene runt audito fragore nauium. que int̄ scopulos frangebanť et ex eoꝝ letali clamore qui moriebantur in mari lo

cū ipsum exicialē vitātes ab eo fugi/
unt ⁊ se imittunt in pelagus spacio/
sū cū quib⁹ Agamenon Menelaus
⁊ diomedes ⁊ quidā alij de quib⁹ di
ceť infra p̄dictū naufragiū vitauerūt

De nece Agamenonis.

Redictus aūt
oetes siue peleus dū esset bi/
nomius. p̄dicti regis nauli fili⁹ aga/
menonis ⁊ dyomedis curiose mor/
tem affectans vel ip̄soꝝ grauia detri
trimenta suo exquirit in aīo qualiter
obesse ipsis valeat si ꝯtingat eos sal/
ue ad ꝓpria remeare. ꝓpter qđ p̄ spe/
ciales litteras suas ⁊ nunciū sapien/
tem Climetestre regine Agameno/
nis vxori pro vero ⁊ certo firmauit
ꝙ agamenon maritus eius vnā de
filiabus regis priami duxerat in vxo
rē Quā diligēs vehementť suū secū
deducit in regnū vt regni sui eā cōsti
tuat sibi in reginā. ⁊ Clitemestrā ei⁹
vxorē verā regno p̄uet ⁊ infallibiliter
morti tradat. Vn̄ cū sibi expediat añ
tp̄s occurrere monet eā vt sibi caute
ꝓuideat ne suā incidat in ruinā. Cre
didit ergo clitemestra v̄bis oetis. ⁊ ei
humiles ḡtes reddens tacito suo cō/
seruauit in aīo q̄liter se a sibi dictis ĩ/
sidijs viri sui salubriť tuereť. Fac
tū q̄z est ꝙ agamenō a piculis maris
saluus euasit. ⁊ pueniens in regnum
suū clitemestra ei⁹ vxor q̄ iā sibi para
uerat sue necis ĩsidias eū ficticie leto
vultu recepit Hec aūt clitemestra ĩ
p̄dicti sui mariti absētia mr̄imonij fe
d⁹ irrūpens peccauit in legē. Nā ei⁹
pudore postposito mr̄imonialē tho
rū cū q̄dā Egisto noīe violauit. ĩ cu
ius amorē clitemestra intantū exarse
rat ꝙ ex eo q̄ndā susceperat filiam q̄ eri
gona vocabať. cui dare p̄ certo ꝓmi
serat regnū suū. Licet egist⁹ regie nō
esset origīs nec ducis nec comitis no
bilitate decor⁹. Sz hoc est certū inter
femineas voluptates ꝙ cū in sui cor
poris deliramēta labunť. nunq̄z aspe
tūt cū aliq̄ ꝯmiscere. qui marito suo
sit melior nec equalis Semp ei ad vi
liora declināt ⁊ cū ipse honoris earū
ꝓdige facte sint in psonis suis nō hor
rent ꝯmittere vilitates Sed nō nisi
cū vilib⁹ eas ꝯmittūt. q̄zuis etiā cū
melioribus viris suis et cū seipsis aut
mūdi maiorib⁹ ꝯmitterent scel⁹ ma/
ximū esse putarēt. nobilitas enī ⁊ di/
uitie ꝯmittentes eas nō excusarent a
crimine ꝙ adulterij nō fraudarenť ĩ/
famia ⁊ ꝙ innocentē maritū tpi⁹ nō
afficiat nota riualis. Intantū igiť cli
temestra cū egisto suo dilecto tracta
uit ꝙ ꝓria nocte q̄ venerat aga menō
dū suo soporatus dormiret in lecto
egistus in ipsū irruēs eū iugulo īter
emit. Quo mortuo ⁊ ei⁹ corpe tra
dito sepulture. nō post multos dies
clitemestra egistū duxit ĩ virū. et illū
sui regni regē constituit metenarum

Agamenoni v̄o superat q̄dā fili⁹
ex eadē clitemestra sibi suscept⁹ Ho/
restes nomine q̄ nondū ānos adhuc
attigerat pubertatis Hunc rex Tal
cibi⁹ ꝯsanguine⁹ ei⁹ timens ne Egi
stus ip̄m furtiue pimeret. clā ipsū eri
puit. et ad ydumeneū regem crete cō
sanguīeū ei⁹ similiter trāsmisit eun/
dem. licet horesti remota ꝑritate ꝯiū/
ct⁹. Hūc tñ ydumene⁹ rex et ei⁹ vxor
regina tarasis ḡtanti aīo suscepcrūt.
quē nō minori affectōe cari⁹ obserua
bāt q̄z q̄ndā eoꝝ filiā noīe climerā fu
turā heredē ipsoꝝ in regno. que non
duz effecta thori matura. annos pue
riles agebat. Ille idem Oetes nauli

regis filius ad egeã Dyomedis vxo rem se ptulit ⁊ eodem modo quo induxit animũ clitemestre ad credẽduz de viro suo ducente secũ vnam ex filiabus priami eodẽ modo induxit egeaz. Hec egea fuit filia polinicis regis argiuorum. Cui mortuo sibi superfuit egea p̃dicta et quidam fili⁹ vocatus assandrus. q̃re post mortem pr̃is polinicis egea ⁊ cassandr⁹ diuiserũt int̃ se inuicẽ egeum regnũ argiuorum. cui⁹ regni vna medietas peruenit egee. ⁊ alia medietas assandro fr̃i sui. Egea v̓o cũ medietate sui regni p̃dicti duxit in virũ dyomedẽ eundẽ Verũ dũ frater su⁹ assandr⁹ in grecorum exercitũ se pferret contra troianos cum predicto diomede sororio suo anteq̃z applicarẽt ad grecorum exercitũ apud boetiã puenerunt. ibi recreandi cã p dies aliq̃s manere disponentes. Sed rex thelephus illi⁹ puincie dñs egre ferẽs morã illorum in multitudine suorum militum armatorũ irruit in eosdẽ. Cui⁹ rei cã cũ haberent se necesse defendere Assandrus m̃ltos ex militibus regis thelephi interfecit. Qui rex theleph⁹ tolerare nõ valens tot suorum excidiuz accepta quadã lancea in q̃ erat ferrũ secabile assandrũ letalit̃ vulnerauit ⁊ mortuũ ab eq̃ deiecit. Diomedes v̓o agnita morte assãdri cognati sui furibund⁹ se ingerit int̃ hoĩes regis thelephi ⁊ m̃ltos interfecit ex eis ⁊ demũ corp⁹ assandri a pedib⁹ equoruz violenter abstraxit ⁊ ĩ multis lacr̃is inter suos illud adduxit ⁊ hec fuit rei veritas d̓ morte assãdri fr̃is egee. Sz nõ sic fuit egee suasũ imo p certo sibi assertũ extitit q̓ assandr⁹ interfect⁹ extiterat studio Dyomedis. vt eo mortuo medietas regni ceder ⁊ egee eius vxori p quã ipse fieret integer dñ sarguiorum. Egea v̓o cũ nõ minus se diligeret assanrdũ fratrẽ suũ q̃ maluissz sua regni me dietate carere q̃z suo frẽ priuari egrũ pcepit animũ ptra dyomedẽ maritũ suũ. ppter q̃d tam ob p̃dictam causaz q̃z oetis v̓ba filij regis nauli pcurauit cuz argiuis homib⁹ suis q̓ nullo mõ recipent dyomedez cui egea extũc indixit exiliũ. recusans ipsũ ampli⁹ in suo regno remanere. Quare dict⁹ dyomedes coact⁹ ẽ exulare. q̃ quo decliat ignorat. Demũ fortuna dictãte salaminã accessit. vbi tunc rex teucer frater quondã thelamonij illi⁹ puĩcie dñs residebat Sz audito iã dudũ q̓ in thelamonij sui mortẽ dyomedes pspirauerat cũ vlixe ipm̃ capi mãdauit Sz dyomedes tũc furtiua fuga laps⁹ euasit a manib⁹ regis teucri.

Sequitur de exilio demofõtis et attame

Rex autem demofon et rex attamas puenientes ĩ eorum regna simili mõ a regnis eorum sũt exulare coacti. Qui carthacium veniũt vbi dux nestor hilarit̃ recepit eosdẽ. Hij duo reges pposuerunt ibi ĩ eorum reg̃ se armata manu pferre. ⁊ eorum regnicolas in potẽti brachio debellare ⁊ oẽs inficere fortuna fauẽte illos spẽaliter crudelissime morti dari q̃ factionis ipsius fuerunt actores Verũ nestor eorum psilia nõ pmendat imo psuadet ill̃' vt nũcios eorũ ad eorũ reg̃ trãsmittãt in blãdicijs ⁊ m̃ltarũ pmissionib⁹ libertatũ. Vñ factũ ẽ q̓ nõ p⁹ m̃ltos dies eorũ regnicole recõciliatõis aĩm assumẽtes p̃dictos eorũ reges in eorũ reg̃ g̃tis an̄is accuperũt. Eneas v̓o q̃ remanserat apd̓ troiã vt refici faceret naues suas

dū fuit ibidē mltos ꝯgressus passꝰ ē
bellicosos ab adiacētiū locoꝝ īcolis
q̇ troianorū reliq̇as prede exponere
nitebāt Cōsuluit ergo eis eneas ꝙ
cū ipse ad eoꝝ defensionē diutiꝰ cum
eis esse nō possit vt mittant ꝓ dyome
de viro tam strēnuo q̇ cū exiliū pate/
ret adhuc ex eo ꝙ recipi nō potuit int̄
suos ad regimē ⁊ subsidiū eoꝝ libēter
accederet. Miserūt itaq̄ȝ troiani ꝓ
dyomede. q̄ auxilio vndecunq̄ȝ q̄ po
tuit ꝯquisito cū multa celeritate se cō
tulit apud troiaȝ. Qui cū inuenisset
troianos q̄si obsessos. ⁊ adhuc eneaȝ
ibidē q̇ inter se gauisi sūt valde. ambo
ad belllū se parant. ⁊ ordinatis troia/
nis aptis ad bellū in armatā manu
ad p̄liū egrediunt̄ cū eisdem. Die
bus igit̄ septem continuis est pugna
tū inter quos dyomedes multa com
misit d̄ sue strēnuitate ꝑsone multos
īterfecit. ex aduersarijs troianoꝝ mlꝰ
tos cepit ex eis. ⁊ quoscunq̄ȝ ꝑeuȝ ca
pi ꝯtigerit faciebat statiȝ furca suspē
di tanq̄ȝ fures pessimos et predones.
Octaua v̄o die in multa bellādi astu
cia sic viriliter irruit ꝯtra eos q̇ ip̄os
vndiq̄ȝ circūcinxit. sic ꝙ manus eiꝰ
effugere nō valerent. q̄s omnes fur/
ca suspēdi mādauit. et eos more fuꝝ
patibulis diuersis affixit Reliq̄ aūt
vicini de adiacentijs vill' ⁊ castris au
dito de īsultātibꝰ ī troianos sic ama
ra morte ꝯsūptis ꝑterriti nimiū cessa
uerūt omnino vexare troianos Vn̄
quies est maxima parata troianis. si
quies in eorū tribulationibꝰ dici po
test. Eneas v̄o interim suis refectis
nauibus cū multis de reliquijs tro/
ianoꝝ et prē eius anchise naues ip̄as
ascendit profecturus in auxilium si
bi a grecis indictū. ꝓpter qđ cum na
uibꝰ ipsis alto pelago se ꝯmittit ⁊ cū
prorsus ignoraret quo sibi sedeȝ fata
statuerit vbi suas possit locare pena
tes multis maris exagitatis ꝑiculis
multis locis adhesit. Sed voluntate
deoꝝ cū suis nauibꝰ pontum intrat
⁊ taȝ diu ꝑ peregrina maria nauigat
ꝙ ꝑuenit italiā ⁊ in tusciaȝ se recepit.
De processionibus aūt enee parti
cularibus qualiter sibi successerit pꝰ
recessū eius a troia. ⁊ qualiter sibi cō
tigit postq̄ȝ peregrinari desijt ex quo
venit in tusciam presens historia nō
describit. sed q̄ eoꝝ volunt habere no
ticiam legant virgilium in eneidos.
Egea v̄o vxor dyomedis postq̄ȝ ad
eius ꝑuenit noticiā dyomedem rece/
ptū a troianis ⁊ hostes suos sic vio/
lenter debellasse timuit ne diomedes
forte virībꝰ ꝯquisitis in eā irrueret. ⁊
suos ⁊ eā offēderet tanq̄ȝ lesus ab ea
Vn̄ habito ꝯsilio cū argiuis statuit
pro dyomede mittere. vt ad regnum
suū secure debeat remeare. Qui habi
to nuncio sue vxoris gauisus ē valde
⁊ festinus ad ꝓpria remeauit. vbi ab
Egea vxore sua ⁊ omnibus argiuis
sinceris animis. ⁊ cū maxio gaudio
fuit receptꝰ. Ceteri v̄o grecorum
qui reges eoꝝ redeuntes a troia reci/
pere recusauerāt. penitentia ducti hu
militer querunt eos. ⁊ ipsos regnoꝝ
suoꝝ restituunt dignitati. Qui post
q̄ȝ ad regna ꝑuenerūt eorum vrbes
⁊ loca delapsa in eoꝝ absentia sollici
ta mente reformant et in meliorē sta
tū restaurare ꝓcurant.

De Horeste vindicāte mor
tem pr̄is in morte mr̄is et re
cuperatione regni sui.

Orestes igitur Aga
menonis fi
lius. quem rex Idumeneus

suscepat nutriendū ob timorez Egi/
sti iam adoleuerat. ⁊ xxiiij. annoꝝ iaz
erat maior effectus cū rex ydumeneꝰ
ipsū honore militie decorauit in mul
ta iocūditate festina Quo facto mili
te ydumeneū regem deuote rogauit
Horestes vt cū etas eiꝰ et tempꝰ ap
peterent circa regni sui recupatione
⁊ in vltionē necis intenderet pr̄is sui
vt ipse d̄ milibꝰ regni sui sibi deberet
subsidiū exhibere Qui libent̄ ānuēs
mille milites valde strēnuos sibi assi
gnauit. vbi m̄ltoꝝ suoruz requisiuit
⁊ expectauit auxiliuz sic ꝙ breui tēpe
alios mille milites sibi quesiuit. ⁊ cuz
predictis duobꝰ milibꝰ militū ciuita
tatem troiesem animosus intrauit
Erat aūt hm̄oi ciuitatis dominꝰ rex
forensis sic suo nomine nuncupatus
qui olim fuerat intimus agameno/
nis. ⁊ multum odiosus Egisto.
Causa v̄o ipsius odij ꝓpter quā rex
forensis ꝯtra egistū capitales inimi/
cicias ꝯfouebat p̄cipue fuit illa Nā
cū idem rex forensis de quadam filia
sua cū eodem Egisto matrimoniuz
ꝯtraxisset. dictus Egistus ob amorē
Clitemestre a filia regis forēsis diuer
terat libello repudij sibi misso. Pro
pter qd̄ gratanti aīo se obtulit. ⁊ roga
uit Horestē ꝙ in sua comitiua cōtra
egistū ipsū admitteret. Qui in serui/
tijs horestis ad destructōnē egisti ve
nire cū trecentis militibꝰ intendebat
de q̄ horestes satis regraciatus est illi
Tempꝰ eī erat ꝙiam sol tauri signū
intrauerat. tunc cum prata virerent
⁊ vernarent. flores in arboribꝰ redo
lētes ruberent. rose in viridibꝰ rubis
caꝝ ⁊ in dulcibꝰ cantibꝰ philomene
dulci modulamine citharisarēt Tūc
cū esset mensis ille maius. qui boruz
ductor est omniū ⁊ blandꝰ alumnꝰ

ipsorum tunc Horestes cū rege forē/
se ⁊ eorū exercitu a ciuitate troiezem
ambo feliciter discedentes mecenas
accelerant Et cū eos nollēt recipe me
cenenses Horestis exercitꝰ ciuitatez
ipsā dura obsidione ꝯclusit. Rece
perat eī Horestes responsum a dijs
vt ꝯtra Egistū secure procederet. naz
sibi ꝯtra eum est concessa victoria. et
acceptuz est dijs. ꝙ de matre sua ipse
idē assumat suis manibus vltionem
Quāuis enī clitemestra in ciuitate
ipsa esset inclusa Egistꝰ tū non erat
in ea. Fuerat enī Egistus pro ciuita
tis succursu milites coadunare pu/
gnātes cū quibꝰ ciuitatē ipsam se spe
rabat ꝓ certo tueri. Sed horestes ag
nita veritate per quā viā redire pos/
sit egistus in comitiua sua ordinatis
suis exploratoribꝰ circūquaqz ꝑ pas
sus viaꝝ per quos egistus redire po
terat multos milites cōstipari decre/
uit q̄ egistum possent ītercipere rede
untē. Ipse v̄o qualibet die ciuitatez
ipsam ꝯtinuis vexabat insultibꝰ que
a suis ciuibꝰ poterat male defēdi cū
non fuisset ciuitas ip̄a ꝯtra insiliētes
in eam ante tp̄us pro sua defensione
munita Quare factū est ꝙ ciues eiꝰ
sustinere non valētes nocturnos sti/
mulos et diurnos q̄nta decīo die ob
sidionis ipsoꝝ cessauerunt omnino
bellare. ⁊ ciuitas ab Horestis exerci/
tu capta ē Intrauit igit̄ Horestes
ciuitatē captam in multa militū suo
rum comitiua. et ordinatis militibꝰ
in portaꝝ custodia. ne quis ex vrbe ī
gredi vl̄ egredi posset ab eis ad regū
quondā sui patris palacium prope
rat. vbi tunc Clitemestrā matrem su
am quā odio habuit inuenit Quaz
statim capi mādauit ⁊ in fida custo:
dia detineri. Sic etiā ⁊ oēs q̄ patris

sui regis Agamenonis ꝯspirauerũt in mortẽ ⁊ q̃ contra rebellionez eius fuerũt p̃ncipes factionũ. Eodẽ etiaȝ die dũ Egistus celeraret ad ciuitatis succursũ cum quibusdã suis militibus incidit in man⁹ militũ horestis egistũ expectantiũ redeuntem. Qui irruẽtes in eũ ⁊ eius socios bello commisso, ceperũt egestũ omnibus suis militib⁹ interfectis. ⁊ egistum ad horestem adducunt manib⁹ eius post tergũ ligatis. Sequẽti v̓o die horestes mandauit clitemestrã matreȝ suã ligatis manib⁹ nudam adduci. ꝯtra quã horestes nudato ense illico irruit. ⁊ vbera eius ab eius̄ pectore ꝓprijs manib⁹ extirpauit ⁊ in multis ictib⁹ ensiũ interfecit eandẽ. Quã interfectã ⁊ nudam extra ciuitatem per terrã trahi mandauit. ⁊ canib⁹ ⁊ volucrib⁹ eã statuit deuorandaȝ. ꝓpter qđ tamdiu insepulta remãsit donec canes ⁊ volucres totũ corpus ei⁹ exceptis ossibus ꝯsumpserunt. Egistum v̓o nudum p totam ciuitatem tractũ furca suspendi mãdauit. Sic ⁊ omnes alios quos ceperat tractos p ciuitatẽ. ⁊ furca suspẽsos necari decreuit. Quid vltra. ex oĩbus ip̃is infidelib⁹ ⁊ puersis per horestẽ mecenarũ ciuitate purgata vere dici potuit agamenonis mortẽ p tantoꝝ mortes vltã plene fuisse. necnon de Clitemestra ꝓpter obprobriũ a se turpiť viro factũ necnõ ⁊ illatã iniuriã p eam nato suo in m̃ltis in q̃b⁹ clitemestra peccauit. Fuit enĩ homicidij rea q̃ talem ⁊ tantũ regẽ qualis fuit inclitus agamenon sub eius securitate cubãtẽ fecit occidi virũ. ⁊ filiũ turpis adulterij affecit iniuria. ⁊ seipsã naturã ⁊ morẽ mulierũ nobiliũ nõ obseruans Quare iustũ fuit vt de tot mal' icur/reret multa mala p eũ p̃cipue quẽ in nota dedecoris tot malis affecit.

Interea Menelaus q̃ in m̃ltis periculꝫ maris euasit cũ Helena vxore sua cretã applicuit. vbi de morte Agamenonis fr̃is sui ⁊ vindicta per horestem assumpta rumorẽ audiuit. Cõtra horestẽ igitur Menelaus grauẽ ꝯcepit animũ de tam dira vindicta. quã exercuit contra matrem. ⁊ ibi tã maiores q̃ȝ vulgus p maiori pte ciuitatis ipsius venerũt. vt viderent helenã pro qua greci tot mala sunt passi Demũ v̓o ventis secundis afflãtib⁹ Menelaus cũ Helẽa recessit a creta ⁊ felici nauigatione potit⁹ in portũ applicat methenarũ. vbi odiosuȝ animũ demonstrauit horesti. dicens eũ in regno patris nõ debere succedere ex eo q̃ in matrẽ taȝ dirã exercuit vltionẽ. que magis impietas dici potuit q̃ȝ vindicta. Quare factũ est ꝙ ꝯgregatis omniũ grecoꝝ regibus in athenis maiori parti eoꝝ ꝯmuniter videbať Horestem Agamenonis filium regno patris indignuȝ. Qui contra matrẽ tanta fuit impietate crudelis. ⁊ ideo exilio magis dignũ ĩ defensionem suã allegante tũc Horeste ꝙ q̃cq̃d de matre fecerat exercuerat de voluntate ⁊ iussu deorũ. Dux autem athenarũ pro Horeste se obtulit contra quẽlibet ꝓbaturuȝ. ꝙ horestes regni methenarũ dominio dign⁹ erat ⁊ q̃cquid de matre fecerat deoruȝ pegerat volũtate. ꝯtra quem dum nullus fuisset q̃ predicto bello se vellet offerre. ꝑdicti reges solenni cõmunicato ꝯsilio absoluerunt predictum Horesteȝ ab omni querela ipsũ de regno patris solẽniter coronãtes. Qui licẽciatus ab eis cum athenaꝝ duce. qui affectione purissima associauit eũ dẽ

Methenas aplicuit vbi cū mario
gaudio fuit receptus. Horestes igi
tur ī patris solio sedit diademate co/
ronatus egrū gerens animū contra
suum patruū Menelauz. Sed rece/
dente duce athenaruz ab Horeste rex
Idumeneus ⁊ rex Crete apud Me
tenas se ꝯferentes int̄ Menelaum ⁊
Horestē concordiam tractauerūt et
pacez sic ꝙ horestes hermionā regis
filiā Menelai ⁊ helene duxit in vxo/
rem videlicet ꝯsobrinā festiuitate nu
ptiaꝝ inter eos solenniter celebrata.
Erigona vero filia Clitemestre ⁊
egisci turpi cohorte suscepta. ex quo
nouit horestē vterinum fratrem suū
in regni solio ꝯfirmatū nimio dolore
ꝯmota laqueo se suspendit. Non
post multos vō dies vlixes cuz dua
bus nauibꝰ negociatoruz. q̄s precio
ꝯduxerat cretam venit. Suas ei na
ues amiserat ⁊ quicq̇d habuerat ab/
latū sibi extitit ab incursibus pira ta
rū. et eo potiꝰ quia in manus gentis
thelamonij aiacis īcidit. qui cepit eū
⁊ q̄cunqꝫ penes ipsum īuenit abstu
lit. ⁊ ipsum furca turpiter suspendere
intēdebat. Sz vlixes industria sensꝰ
sui euasit a laqueo gentis ipsiꝰ. pau
per tñ ⁊ egenus ⁊ penes se nihil hñs
Licet eni sic euasisset a manibus gen
tis aiacis dū securus eripi ab infortu
nijs credidisset incidit subsequēter in
manibꝰ regis nauli. q̄ ꝓpter palami
dis filij sui mortē capitali odio perse
quebatur vlixē. Vlixis igitur saga
citas magna fuit ꝑ quā a manibꝰ re
gis nauli de persona saluus euasit.
Quo vō ingenio vł q̊ sagacitatis te
nui argumēto a captura gētis aiacis
et manibꝰ regis nauli vlixes euaserit
pñs historia nō d̄clarat. nisi ꝙ vlixes

ex p̄dictis causis ad Idumeneū regē
pauꝑ ⁊ inops accessit. Rex autem
Idumeneus de tanta vlixis paupta
te miratus nihilominꝰ hilariter eūz
suscepit ⁊ casus suos et sue infelicita/
tis accidentia explorat ab ipso ⁊ petit
ea sibi seriatiz ⁊ ꝑticulariter enarrari
Quod vlixes gratant̄ admittens vt
regis petitionē impleret suoꝝ casuūz
facta reuoluens in sui narratōne ser
monis ea per ordinē explicauit de q̄
bus sic dixit. Verum est dñe rex ꝙ pꝰ
captionem troie cuiꝰ captionis ego
ꝑs infallibiliter magna fui cum na/
uibus meis multis onustis diuitijs
de opibꝰ troianoꝝ in multa auri ⁊ ar
genti copia ⁊ multoꝝ meorum mihi
famulantium comitiua pelago me
ꝯmisi ⁊ me ꝑ plures dies ꝓspere naui
gante in quendā portū qui mirna cō
muniter nūcupat̄ primo saluꝰ appli/
caui. vbi cum meis pro recreatione
descendi ⁊ ibi tutus ꝑ aliq̊s dies mo
rā traxi cū ibi nullꝰ mihi ⁊ meis mo
lestiā intulisset. Deinde a predicto
portu discessi ⁊ aura mihi blādiēte se
cunda in portū q̊ dicitur Calostofa
ges saluꝰ ꝑueni. vbi sili cum meis ꝑ
dies aliquos sum moratus. Cun
qꝫ fallaces venti in tēpus prosperuz
suaderent a predicto portu discessi ⁊
fere ꝑ tres dies ꝓxime subsequentes
feliciter nauigaui. Tunc subito tem
pestas vētoꝝ inualuit ⁊ aer d̄ sereno
repente factꝰ obscurꝰ incerta nauiga
tione nunc huc nūc illuc sub nimia tē
pestatis clade vexauit. Demū tem
pestas ipsa me ꝯpulit in siciliam di/
uertere nimis inuitū. vbi vexationes
passus sū plurimas ⁊ labores. Erāt
eni in sicilia duo frēs reges. q̊ꝝ vnus
vocabat̄ Strigones ⁊ aliꝰ vocaba/

tur Ciclopas. Hi duo reges irruerūt
ī me ⁊ meos. vidētes naues meas di
uitijs tātis plenas exposuerūt ꝑ vio
lētias eas ꝑde ⁊ qdquid inuenerūt in
eis asportauerūt ab eis ī eoꝝ m̄ltitu/
dine armatoꝝ Et eo deteri⁹ ꝙ supue
nerūt duo eoꝝ filij milites valde strē
nui ⁊ nimiū bellicosi. q̊ꝝ vn⁹ vocaba
tur Alifā ⁊ ali⁹ Poliphem⁹ hi irrue
rūt in milites meos. q̄ centū īterfece/
runt ex eis. ceperūt me ⁊ Alphenorē
vnū ex socijs meis ⁊ me et eū in quo
daꝫ castro in carcerē truserunt. Hic
Poliphem⁹ habebat quandaꝫ soro
rem virginē speciosaꝫ. quam postq̄ꝫ
vidit Alphenor in ꝯcupiscentiā eius
exarsit. ⁊ eius illaqueat⁹ amore fact⁹
est valđ amens. Per sex igit̃ menses
me captiuū in sicilia detinuit Poli/
phem⁹ sed demū misertus est mei et
me cū Alphenore liberauit. Qui po
liphem⁹ postea mihi multū ꝯmodi
contulit ⁊ honoris. Sed Alphenor
circa sui amoris vehementiā in tātū
opam suā dedit ꝙ sororē poliphemi.
quā diligebat noctis tempore a secre
tario patris eripuit ⁊ ipsam secuꝫ ad
duxit. Quod vt ꝑuenit ad suoꝝ noti
ciam sui ꝯtristati sunt valde. propter
qđ idem poliphem⁹ iterum in me et
meos eadeꝫ nocte ad arma prorupit
cū maxima militum comitiua ⁊ fa/
cto impetu contra meos sui recupa
uerunt Poliphemi sororē. Qui po/
liphemus in me demū irruit ⁊ dū ab
eo insisterem me tueri vnum sibi ex
oculis eius euulsi ⁊ cū socijs meis q̄
viui supererant in naues ꝓprias me
recepi ⁊ cū eis a sicilia eadē nocte dis
cessi. Deinde recta nauigatiōe po
titus in eolidē insulam me vent⁹ ap
plicuit q̄ꝫuis īuitum. In hac igitur
insula erāt due puelle sorores nimiū
speciose ipsius insule dn̄e. q̄ in arte ni
gromancie ⁊ exorcizationibus docte
nimiū habebantur. Quoscunqꝫ
igit̃ nauigantes in hanc insulam for
tune trahebant predicte due sorores
non tantū eaꝝ pulchritudine quātū
earū magicis incātationib⁹ sic tena
citer capiebāt ꝙ nulla spes erat intrā
tibus ab insula posse recedere omni
um aliarum curarum obliti. adeo ꝙ
si quos eorū inueniebāt ad eorū man
data rebelles stati eos in bestias trās
formabant Haruꝫ igitur vna illa
videlicꝫ que magis in hac scientia do
cta erat circe suo nomine vocabatur
⁊ alia noīe suo calipha In potestatē
igitur harum duarum me fortuna
deduxit. quaꝝ vna videlꝫ circes meo
q̄si amore bachata suas īmiscuit po/
tiones ⁊ suaꝝ incantationū insidijs
sic fatue me allexit ꝙ ꝑ annū integruꝫ
nō fuit mihi ab ea recedendi facultas
īfra quē annū circes grauida facta ē
⁊ ꝯcepit ex me filium ⁊ postea natus
ex ea creuit ⁊ factus est vir nimiū bel
licosus. Ego autem circa ꝓpositum
mei recessus curā adhibui. Sꝫ circes
irata ꝑsistens suis magicis artibus
me credidit detinere. Sed ego q̄ in ar
te illa valde sit̃r eram instructus con
trarijs opationib⁹ omnia sua figmē
ta destruxi ⁊ penit⁹ annullaui. Et q̄z
sic ars deludit̃ arte cōtrarijs ꝯmētis
ab artib⁹ circis in tātū ꝑualuerūt effi
caci⁹ artes mee ꝙ cū oīb⁹ socijs meis
q̄ tūc mecū erāt a circe nimiū āxiosa
recessi. Sꝫ q̄d mihi ꝓfuit ille recess⁹
Nam ꝯmittēte me mari ventus me
appulit in terrā regine calipbe. q̄ suis
artib⁹ sic me illaq̄auit ⁊ meos vt ma
iori tpe q̄ꝫ volueri me detinuit penes
se Mora tn̄ ipsa mihi nō fuit nimiū
tediosa ꝓpt̃ ipsi⁹ regie pulchritudinē

in qua miro mō vigebat ⁊ ppter affe
ctus placidos. quos penes ipsam in
ueni. que placere mihi ⁊ meis nimiū
est conata. Tandē per mei sensus
industriā factū est ꝙ ab ipsa saluꝰ re
cessi in maxima tñ mei pena laboris
cū artes suas mee vix repellere potu
issent. Deinde nauigando cuȝ meis
pueni ad quandā aliam insulam in
qua quoddā sacrum oraculuȝ habe
bat̄. quod diuine concessione poten
tie certa et vera responsa petentibꝰ ex
hibebat. Ab oraclo mlta petij curiosꝰ
inter q̄ affectuose ab eo quesiui quid
nā d̄ nostris animabus postq̄ȝ a no
stris corpibus sunt egresse continge
ret. De omnibꝰ igit̄ tunc per me q̄si
tis ab eo certū responsū obtinui pre
terq̄ȝ de aīarum articlo de quo ab eo
nullū responsū certum potui obtine
re. Cū igitur ab ipso oraculo dis
cessissem aura vt credidi pflante secū
da ventus me compulit pertransire
p quendā locū periculis multis ple
nū. Perueni enī illud in mare ī quo
sirenes q̄ sunt maxima monstra ma
rina pelago spaciant̄. Sūt eī ab vm
bilico supiꝰ forme feminee v̄gineum
vultū habentes. ab vmbilico vero ci
tra oēm formā piscis obseruant. He
aūt mirabiles voces mirabili sonitu
resoluunt in cantu in tā dulci modu
lamine cantilene ꝙ celestē putares ex
cedere ī sonis musicis armoniā adeo
ꝙ miseri nauigantes cū ad eas pue
niunt tanta eaꝝ cantus dulcedie ca
piunt̄ ꝙ eorum nauiū vela deponūt
remos reponunt in altū. nauigatiōe
penitꝰ abstinentes. Sic eniȝ aīos
miseroꝝ ille cantus inebriat ꝙ miseri
audientes oīm aliarum curarū gra
uaminibꝰ exuunt̄ ⁊ in tantum ipsaꝝ
dulcedo demulcet auditꝰ ꝙ quasi sui
ipsoꝝ prsus obliti nec esum appetūt
neqȝ cibum. dum eoꝝ animis quidā
sopor illabitur per quem efficiunt̄ pe
nitus dormientes. Quos dum sire
nes dormire psentiunt naues guber
natoꝝ regimine destitutas stati euer
tūt naufragio subruūt. sic ꝙ nauigā
tes in eis dormiendo infelici naufra
gio sbmergunt̄. In has igit̄ sirenes
incidi ⁊ ne socij mei mecū inuolucrē
tur simili soporis errore meis artibꝰ
mei ⁊ eorū auditum sic tenaciter ob
turaui ꝙ d̄ eaꝝ cantu ego ⁊ socij mei
nihil penitus audiētes ipsas penitꝰ
debellauimꝰ ⁊ plus q̄ȝ mille ex eis in
terfecimꝰ. Sic ꝙ salui earum loca trāsi
uimus ab earum periculis liberati.
Deinde nauigando infelix casus
inter scillā nos appulit et caribdim et
cū ad .xv. stadia eoꝝ ingluuiosa picu
la protēdant̄ ibi ab ipsa maris inglu
uie plus q̄ȝ medietas meaꝝ nauium
fuit absorpta. ppter qd̄ socij mei naui
gantes in eis pre ingluuie ipsius ma
ris naufragio perierunt. Ego aūt cū
alia medietate nauiū meaꝝ ab ipsiꝰ
ingluuie maris auulsus pheniciam
nauigando pueni vbi inueni mirabi
lis gētis tirānidē q̄ ī me ⁊ meos irru
ens maiorē ptē gladio īteremit pau
cis relictis ex eis ⁊ bōa oīa q̄ tūc me
cū habebā in nauibꝰ abstulerūt a me
hoīes gētis ipsiꝰ ⁊ ceperūt me ⁊ q̄ su
pfuerūt ex meis mecū duris carceri
bꝰ īcluserūt. Tandē volentibꝰ dijs li
berauerūt me ⁊ illos q̄s mecū īcluse
rāt nihil mihi de rebꝰ meis restitutis
ab eis quare in sūma pauptate dedu
ctus circuiui meridiē ⁊ demū in traȝ
istā applicui factꝰ paup ⁊ egenus vt
vides. Ecce narraui tibi oēs casus
meos postq̄ȝ a troia recessi ⁊ in pau
ptatem qualiter sum deductꝰ. Et sic

Ulixes suis narrationibus finē fecit Rex vō Idumene⁹ auditis ver/bis Ulixis ratione sue nobilitatis et ei⁹ industrie valde ꝯpassus est sibi ꝛ ideo quantuȝ placuit Ulixi in creta morari in multaꝝ rerū abūdātia rex honorauit eundē. Demū cū vlixi placuit a creta recedere rex donauit vlixi duas naues necessarijs omib⁹ bene munitas cū quibus posset in regnū suuȝ cōmode nauigare. Donauit etiā ei dona plurima argenti ꝛ auri q̄ sibi possent abunde sufficere duȝ ad ꝓpria pueniret. In recessu tñ suo rogauit eundē vt ad regē Antbenorē se ꝯferret q̄ eū videre plurimū affectabat. Ulixes igitur a rege Idumeneo obtenta recedendi licentia naues ascēdit et ad regem Antbenorē se ꝯtulit. qui eū in vultu bilari cū mlta iocunditate recepit cui multū ḡta fuit Ulixis multa facundia ꝛ nimia industria sensus ei⁹ Ibi aūt Ulixes certos rumores didicit de vxore sua penelope tot infestata ꝓcerib⁹ ꝛ eius pudicicia ab ea illesa seruata. necnon ꝛ de q̄busdā alijs. q̄ inuaserāt terram suā et eā temere detinebāt ꝯtra voluntatem vxoris. Ibi Thelamacus fili⁹ ei⁹ cognito patris aduentu accessit ad eū q̄ oēs rumores quos paṫ didicerat certa sibi assertione firmauit. Quare Ulixes regem rogauit Antbenoreȝ vt eū in regnum suum associare deberet in suoꝝ militum comitiua. qđ Antbenor libenṫ annuēs cū suis militibus associauit eundē et eis felici nauigatione potitis in tātū ꝓcurauit Ulixes q̄ de nocte in suaȝ applicuit ciuitatē ꝛ repente depositis in terrā militib⁹ de nocte suoꝝ ꝓditorum domos inuadit vbi ipsos inueniens dormientes omnes interfecit ita q̄ null⁹ euasit ex eis Adueniente vō die ī sui fulgoris lucida claritate ī suū palaciū cū rege Antbenore se recepit ꝛ ibi cū rege ipso in multa iocūditate recept⁹ est. O quātū facta bilaris Penolope ī aspectu sui dñi quē tanto videre tpe anxia poptauit Cōcurrunt igiṫ ciues regē eoꝝ tantis tpibus expectatū cū multo gaudio videre festinātes. multa dona sibi offerūt ꝛ encenia magna nimis Et exaltat⁹ est Ulixes multū in regno suo ꝛ ī tātū cum rege tractauit Antbenore q̄ Thelamac⁹ Nausicā filiā regis Antbenoris duxit in vxorē. Celebrantur igiṫ nuptie Thelamaci in mltoꝝ solēnitatib⁹ gaudioruȝ. ꝛ rex antbenor suū feliciṫ remeauit in regnuȝ. ꝛ Ulixes in inclito statu regni sui demū sb nimia pacis tranq̄llitate q̄euit.

De mirabili euētu Pirri.

Ulia uero us/q̄ȝ nunc de Pirro achillis filio postq̄ȝ a troia recessit nihil dixit p̄ns bistoria. nūc ad narrādū ei⁹ euent⁹ dirigiṫ stilus iste Pirrus enī ex pte p̄ris sui habuit regem Peleū auū suū cū ex p̄dicto Peleo ꝛ thetide eius vxore fuisset suscept⁹ et nat⁹ achilles paṫ ipsi⁹ pirri Quem achilles suscepit ex diadamia regis filia Licomedis. ꝛ sic habuerat Pirr⁹ duos auos regē Peleū ex pte p̄ris et regē Licomedē ex pte nobilis matris sue q̄ rex Licomedes fili⁹ regis Acasti fuit pauus dicti Pirri adhuc viuentis licet essȝ in senio ꝯstitut⁹ Hic Acast⁹ hēbat odio Pirrū ꝛ oēs de genere p̄ris ei⁹. Causaȝ aūt eius odij presens bistoria nō ꝺscribit Rex igitur Acastus pirri proauus expulit

regez Peleū auū pirri de regno thessalie sic q ipsū acastus exulare coegit et p interficiēdo pirro suas posuerat īsidias ne euaderet man⁹ ei⁹. Pirrus vo postq̄z a Troia recessit et maris se subiecit insidijs m̄lta maris picula passus est et maiorē ptē rerū q̄s secū detulerat piecit in mare. et quasi eius nauib⁹ quassatis molosā applicuit vbi naues suas tpis tēpestate quassatas necessaria fecit refectione fulciri. Ibi etiaz didicit qualiter rex acastus proauus eius regem peleuz auū suū a thesalie regno deiecerat et qualiter cōtra pirruz fuerat insidias machinatus. Doluit igit pirr⁹ de tā enormi dispendio aui sui sed potius de seipso cum p̄dict⁹ rex licomedes auus matern⁹ ipsi⁹ pirri regis acasti fili⁹ ipm a suis annis teneris educasset Interea rex pele⁹ p regem acastū a regno deiect⁹ q̄ timore regis acasti et filiorū suorum cum rex acastus haberet duos filios alios et vnā filiā nomine thetidē. quorū filiorū vnus vocabat plistines et ali⁹ menalipes securus in publicuz nō poterat apparere puidit vbi posset meli⁹ delitere donec pirrus nepos ei⁹ rediret a troia qui opem suo discrimini ferre posset Sciebat enī eū p mare a troia cum suis nauib⁹ rediturū. Erat enī nō lōge a ciuitate thesalie p octo fere stadia qd daz antiquū edificiū iuxta mare int ciuitatem ipsaz et edificiū ipsum quibusdā nemoribus interiectis ad que sepius venandi causa reges thesalie venire solebāt cū in eis venatore fere plurimū abundarent Hoc autē antiquū edificiū pro temporis vetustate erat penit⁹ derelictū cuz situs eius esset in solitudine ↄstitutus et nulli⁹ ex eo appareret fabrica supra terram. Erāt enī in eo m̄lte lacune sub terra recondite in q̄bus poterat quis secure latere cū foramē descensus eius esset incognitū multis spinetis siluestribus et rubis agrestib⁹ circumclusum. s3 ab ipso foramine facil' erat ad inferiora descensus p gradus scilicet q̄sdam ↄstructos in ipso quāuis in sumitate foraminis esset quedam latens fouea per spinetū In medio cuius os foraminis habebat. In h igit edificio peleus latere disposuit Qui duz lateret in ipso sepius egrediebat ab eo et pueniens ad lit⁹ maris eq̄ra suo metiebat intuitu si forte pirrū videre e posset cū suis nauibus redeūtē

Pirrus vo suis refectis nauibus in molosa nauigare v'sus thesaliā pr sus intēdit vindicatur⁹ si poterat cōtra regē acastū maternum proauuz suū deiectionē Pelei aui sui paterni et vt valeat seipsuz ab ipso tueri si posset eū in offensionis obstaculo preuenire. Ut igit cautius faciat que intēdit duos secretarios suos Crisippū videliz et Ardastrū sagaces exploratores apud thesaliā mittere procurauit ad Assandrū ciuez thesalie dudū pelei et ipsi⁹ Pirri fidelē vt per eum posset de omnib⁹ informari. Quib⁹ venientib⁹ apud thesaliā per Assandruz omnibus diligenter edoctis ad pirrū celeriter redeuntes sibi fideliter referunt singula. que viderunt et q̄ di dicerūt ab illo Assandro penit⁹ referētes. Pirr⁹ igit statum suas naues ascendit in thesaliā profectur⁹ s3 duz putaret fideliter nauigare marina tēpestas in naues suas irruit q̄ fere tri duo pdurauit Demum dijs fauētibus factum est q cum nauib⁹ ipsis adhuc ventoruz rabie non sedata in quendā portū applicuit vocatum se

peliasdim. Hic aūt portus distabat
a ciuitate Thesalie fere ꝑ octo stadia
⁊ erat vicinus illi antiq̄ edificio in q̊
rex Peleus delitebat. Pirrus itaqȝ
maris fatigatōne lassatus descendit
in terrā ⁊ dum ire pedes ad vicina ne
mora ꝓperaret mirabilis fortune ca
sus ad predictā foraminis foueā edi
ficij supradicti ipsum adduxit. quaȝ
ꝑuidere nō valens propter herbaruȝ
adiacentiū velamenta in eam irruit
⁊ ad supiorē ⁊ primū gradū de gradi
bus ipsis ꝑ quos descendebatur in
ferius fixit pedes ⁊ dum inspiceret ḡ
dus ipsos videre q̄d sit inferius dili
gent affectat. Dum igitur ad loci
ipsius ima ꝑuenit ecce a suis latibul
rex Peleus ꝓfilij nepotē agnouit in
cuius visione videre putat Achilleȝ
tanta patri suo Pirrus similitudīe
rn̄debat. Affectuose ergo ipsum am
plectitur et in lacrimis ipsū flebiliter
osculatur sua sibi discrimina tandeȝ
exponit de rege Acasto suas sibi refe
rēdo q̄relas Dolet Pirrus tacitꝰ tm̄
oīa in mente conseruat. Ascendunt
ergo supius auus ⁊ nepos ad portū
accedūt ad comitiuā suoruȝ. Pirro
v̓o statim innotuit q̄ Philistenes ⁊
Menalippus filij regis acasti ad ne
mora ipsa ꝑuenūt cā venādi. Quo
audito statim pirrꝰ exuit vestes suas
⁊ quadā vili ⁊ veteri veste sibi quesi
ta lacerata multas in ꝑtes se induit ⁊
accinctꝰ quodā ense socijs suis data
licentia solus properauit ad nemus
Nondum igit̄ Pirrus multū ꝑ ne
mus vagauerat. Cui regis Acasti fi
lius obuiauit q̄ a Pirro q̄runt q̄s
sit vnde sit vnde venerit ⁊ quo vadat
Pirrus autē respondit eis se esse de
grecia ⁊ a Troia cuȝ suis socijs cum
quadā naui ad patriā suam se volu
isse redire Sed tanta maris tēpestas
ꝯtra ipsos inualuit q̄ post multa dis
crimina ⁊ labores nō multū longe a
litoribus naufragium sunt ꝑpessi sic
q̄ q̄ngente persone nauigantes ī eis
subito naufragio perierūt. ego tm̄ so
lus euasi quē excellentes fluctꝰ quasi
mortuū ad litora ꝓiecerūt. in quorū
spuma dum frangitur in terra et in
facie terre descendit circa litus ꝑueni
a tumefactione fluctuū se frangenti
um circa terrā quasi mortuꝰ deueni
ad litus. Ubi post multum vomitū
aque salse quā ex mari sorbueraȝ in
aliq̊ respiraui ⁊ demuȝ post multas
angustias vix bn̄ restitutꝰ sū mee pri
stine sanitati ⁊ cum ī naufragio ip̄o
amiserim omnia q̄ ferebam paup ef
fectus mēdico paup hostiatim vsqȝ
dum veniam ad ꝓprios lares meos
Uos aūt si nondum comedistis
⁊ detulistis in hoc nemus aliq̄d ad
vescēdū estote mihi de eo in aliq̊ gra
tiosi. Qui sibi dixerunt Morare no
biscū. Interim quidā ceruus lentis
passibus dū vagaretur coram ipsis
apparuit quem statim Menalippus
a fratre suo segregatꝰ insequitur eo
solo cum pirro dimisso. Qui dū mlꝰ
tum esset elongatꝰ ab eis dū multuȝ
insisteret ceruū persequi fugientem
polistenes frater eiꝰ cā quietis descē
dit ab eq̊ ⁊ statim pirrus in eum irru
ens ipsum protinꝰ interfecit. De
inde cum frater eius menalippꝰ a cer
ui persecutione rediret pirrus euagi
nato ense in eum irruens protinꝰ in
teremit et sic pirrus duos suos auū
culos fratres thetidis auie sue crude
liter interfecit. Qui dū ab eorꝫ rediret
cede obuiauit ei Cinaras de familia
regis acasti quem pirrus interroga
uit vbi esset rex acastus qui dixit ei

acastū prope esse. Et statim Pirrus Cinarā euaginato ense crudelit morti dedit ꝛ ꝯfestim ꝓperauit ad naues vbi pulchris vestibus de serico se induit ꝛ ab eis recedens acasto regi obuiauit. Qui dixit Pirro quis es tu Pirrus autem regi acasto sic rn̄dit Unus sū ex filijs regis Priami qui ductus in captiuitatē sub dn̄o pirri sum. Rex vō acastus ignorans eū esse Pirrū dixit ei. Ubi est Pirrus Cui dixit pirrus Ualde a maris vexationib⁹ fatigat⁹ descēdit in terram ꝛ cā quietis accessit ad illam foueā quā extēsa dextera ei mōstrauit ꝛ statim euaginato ense ipsum voluit interficere. Tunc eni̅ statī apparuit ibi thetis vxor regis Pelei q̄ et ipsa erat regis acasti filia mater achill' ꝛ auia Pirri q̄ dixit ei Care nepos quid nā intendis facere. Nonne auia tua sū. Orbasti me duobus fratribus meis auunculis tuis ꝛ nunc intēdis me orbare rege acasto patre meo ꝓauo tuo Et statim thetis Pirrū firmiter amplectendo cepit brachiū eius quo ensem tenebat in manu ne ipse cōtra regem Acastū eleuaret ictū. Cui dixit pirrus. Rex Acastus pater tuus regem Peleū virum tuū a suo regno deiecit. Nonne in hoc te ipsā offendit Sed veniat Pele⁹ q̄ si sibi velit parcere parcam et ego. Ueniens igit̄ peleus rex rogauit Pirrū ne regē Acastum morti traderet cū de morte duorum filioꝝ suorum sit rex Acast⁹ satis afflict⁹ ꝛ deterior morte sit poti⁹ sibi vita. Quare reformata est pax et bona voluntas inter Acastū et Peleū dudum inuicem discordantes.

Et ꝯsedentibus omnibus eis theti de videlicꝫ rege Acasto peleo ꝛ pirro inceperūt hi tractare de regno. Rex autē Acastus q̄ tunc regni ipsi⁹ moderamia gerebat vt rex dixit ill'. Ego sum nimia senectute cōfractus et de regni laboribus cura amodo mihi modica est. Filios meos amisi q̄ de regno ipō possent habuisse dominiū Nullus ergo alius est ad quē regnū ipsū debeat ex iure reuolui qꝫ ad pirrum carissimū meum nepotem ꝛ idō ex nūc me spolio regno ipso ꝛ ipsi pirro sponte ꝯcedo. Quem ex eo statim per sue vestis fimbriam inuestiuit

Cui Peleus ꝛ ego omne ius qđ in eo habeo cedo ꝛ transfero in eūdē qꝛ semper hec fuit summa cupiditas voti mei vt pirr⁹ sceptro regni Thesalie potiret̄. Insurgunt ergo omnes ipsi a loco ipō ꝛ ascendentes eq̄s eoꝝ Thesaliam peruenerunt Qua re pirrus mādauit vt omnes naues sue in thesaliā nauigarent. Uenientib⁹ ergo eis apud Thesaliā rex Acastus mādauit oībus de Thesalia vt sacramentum fidelitatis et homagij Pirro prestare deberēt Qui de pirri dominio facti sūt leti ꝓpter qđ sacramentū ipsum pirro cū gaudio maximo prestiterunt ꝛ sequenti die rex Acast⁹ et Pele⁹ Pirrum de regno Thesalie coronauerūt in regē in cuius regni solio sedit Pirr⁹ diademate coronatus Et factū est postea q̄ regis pirri fauore exaltatum est regnū Thesalie sup omnia regna grecie et pirrus rex ipm̄ in magna pace seruauit vsqꝫ ad extremū vite sue. Idumeneus vō rex crete mortuus est superstitib⁹ sibi duobus filijs merione videlicet ꝛ laorta. sed merion p⁹ mortem patris sui parū vixit ꝛ mortuus est ꝛ regnum laorte fratri suo dimisit q̄ satis honorifice in creta feliciter est sepult⁹. Thelamac⁹ autem Ulixis

filiꝰ ex nausica vxore sua regis Antenoris filia suscepit filiū Dei phebū noīatū. Sed ad Pirrū iterū redit historia ad narrandū suos deinde pcessꝰ ⁊ qlit ⁊ qñ Pirrꝰ dies suos clausit extremos.

De morte Pirri

r Ex igitur acastus de morte filioꝝ suorū exacerbatꝰ suoꝝ filioꝝ corpa mortuorū thesaliā deferri mandauit ibiqȝ sepulta sūt mādante rege pirro in monumētis eoꝝ nimiū pciosꝭ. Fata vō q̄ in summa felicitate hominibus cōstitutis cecas parant insidias. per q̄s a felicitatis fastigio decidere eos subitā faciūt in ruinā. ondunt eis ea valde placere. q̄ ruinosa postea pariunt detrimēta. Pirrꝰ itaqȝ in sui regni fastigio ↄstitutꝰ Hermonie Helene ⁊ Menelai filie vxoris horestis feruētis amoris cupedine captus fuit propter qđ data opa ut sue satisfaciat volūtati Hermoniā furtiue rapuit ab Horeste ⁊ a regno dudū Agamēnonis mecenarū in q̊ regnabat Horestes in regno Thesalie furtim adduxit eāqȝ sibi matrimonio copulauit. Dolet ergo Horestes de tanta verecundia sibi facta sed in regnū suū pirrū inuadere sibi nō est tāta potestas tacitus tñ in mente ↄseruat futuros euentꝰ per quos sibi posset plene parari vidicte facultas. Factum est q Pirrus pposuit in delphon insulaȝ se ↄferre ad regratiādū apollini deo ⁊ alijs dijs de multa victoria quam in troia est feliciter ↄsecutꝰ ⁊ de mortis vindicta Achillis patris eiꝰ sumpta đ Paride crudelr īterfecto. Propter qđ Pirrꝰ in apparatu suo se accinxit ad iter ⁊ ī delphon insulā se cōtulit relictis in palatio suo andrometa Hectoris dudū vxore cū paruulo dilecto filio suo eiusdē Hectoris nōie Laumedonta cū ⁊ ipsa pregnās eēt ex Pirro necnō ⁊ Hermonia eiꝰ vxore q̄ post recessū pirri misit Menelao patri suo sibi valde grauiter successisse de pirro marito suo qui soliꝰ andromete amore bachatꝰ de ea paꝝ curabat aut nihil vt acceleret venire thesaliā ⁊ q andrometā morti tradat cū eiꝰ filio Laumedōta. Menelaus itaqȝ ad v̄ba Hermōie filie sue thesaliā pperat vbi sue nobilitatis omisso pudore in andrometā irruit. Sȝ andrometa subito puerū suū laumedōtā suas recepit in vlnas ⁊ precipiti fuga lapsa se dirigit in plateas ibiqȝ fortiť exclamans auxiliū ppli ↄtra menelaū implorat cū lacrimis ne pplus patiatur ipsam interfici cū paruulo nato suo. Populꝰ aūt incontinenti ad arma decurrit ⁊ armata manu insequit Menelaū sic q Menelaus timore ppli stupefactꝰ ad ppria remeauit. Horestes vō audiens Pirrū in delphon insulā puenisse ibi in multa militū comitiua se ↄtulit ⁊ in potēti manu aggressus est Pirrū ⁊ manu ppria ibi interfecit eūdē ⁊ pirrꝰ mortuus est q̄ statim in eadē īsula fuit sepultꝰ. Vxorē aūt suā recuperauit et in regnū suū ipsā adduxit. Peleꝰ vō et thetis andrometā ex pirro īpregnatā et laumedontā eius filiū a thesalia recedentes in molossam deferūt ciuitatē ibiqȝ andrometa pepit filiū. quē ex pirro sustulerat ⁊ nomē eiꝰ Achillides est vocatū. Hic Achillides creuit ⁊ laumedontā fratrē suuȝ thesalie coronauit in regē seipso postposito. ad quē regnū ipsū rōabiliꝰ ptinebat ⁊ nihilominꝰ ipsiꝰ sui fratris amore

voluit ⁊ mandauit q̄ oēs troiani. q̄ captiui erāt in grecia libertate plenaria potirent̄. Preterea hic subiungit historia sic enarrans vt dictū ē supra. ca. xiiij. ⁊. xv. q̄liter achilles mortuo troilo corp⁹ troili ad caudā sui equi ligauit ⁊ p totū exercitū vitupabiliter traxit illō. ad cui⁹ corpis recuperatōnē rex Menon viriliť instituit ipsū pstrauit ab equo letaliter vulnerauit. sicq̄ quasi mortu⁹ fuit delatus castra. ⁊ qualiť achilles ipsum a suis mirmidonib⁹ interceptū nō sua vtu te bellica. sed pditorie interfecit. Et q̄liter postea rex priam⁹ ipsū iuxta troilū fecit honorifice sepeliri. Nūc pñs narrat historia q̄ p̄dict⁹ rex Menō quandā mire pulchritudinis suā sororē habebat. q̄ manifeste corā oībus ad Menonis monumentū illō aperiri mandauit ossa menonis extraxit ab ipso ⁊ ea in quodā aureo vase reposuit ꝯseruāda. q̄ statim cū p̄dicto vase de medio astantiū ab ocul' sic prsus euanuit velut vmbra q̄ nunq̄z ī loco ipso postea visa fuit. Hanc nō nulli dixerūt fuisse deā vel dee filiam vel vnā ex illis quā gentes fatā appellauerunt.

De somnio vlixis et morte per filium interempti.

Enarranda o igiť morte Ulixis obmissis ad pñs alijs pñtis historie stil⁹ acuiť. Quare narrat ⁊ dicit q̄ vlixes q̄dā nocte dormiebat in lecto suo ⁊ soporat⁹ de se talē vidit in suo sōnio visionē. Uidebať enī sibi videre q̄ndā imaginē iuuenil' forme tam mirabil' speciei q̄ imago nō putaret̄ humana. sed poti⁹ forma diuina pre nimia pulchritudine forme sue. Uidbať etiā sibi vltra modū appetere imaginē ipsam posse tangere ⁊ eā suo cogitenaci⁹ ī amplexu. s3 illa suos vitabat amplexus et eū videbatur a longe intueri. Deinde vero ad eum sibi ppinquius videbať accedere ⁊ interrogabat ab eo quid nā vellet sed ille dicebat. Uolo vt insimul ꝯiungamur vt te cognoscam. Ac ille dicebat vlixi O q̄ntū in se est tua grauis ⁊ amara petitio. Tu enī petis a me vt tibi coniungar. sed o quātū illa ꝯiunctio erit infelix. Nā ex tali ꝯiunctione necesse est q̄ vnus nostrū exinde moriatur. Deinde videbať sibi q̄ illa eadē imago ferebat in manu quandā lanceā3 in cui⁹ lancee sūmitate videbanť hrī quedā curricula tota ex piscib⁹ artificiose ꝯposita. Deinde videbať sibi q̄ imago illa recedere vellet ab eo. q̄ ⁊ dicebat sibi hoc est signū impie disiūctionis. que īter nos duos est postremo futura. Ulixes aūt tunc somno solutus valde mirat⁹ est de ipsi⁹ sōnij visione ⁊ multū suo pquirit ī aīo ad q̄d somniū ipsum tendat. Demū illucescente die pquirit augures ⁊ diuinatores ⁊ eos ad se venire mandauit. Quibus veniētib⁹ ⁊ recitata eis somnij ipsius q̄litate. ipsi dixerunt q̄ p significationē ipsi⁹ somnij apte coijcitur vlixē p filiū exilio vel morti trādendū. Cuius rei causa vlixes valde pterrit⁹ thelamocū filiū suū capi fecit ⁊ eū mādauit firma custodia detineri. Ipse vō elegit sibi locū in quo posset secure manere in quorūdā secretariorꝫ suorꝫ fidelissiā comitiua. Uallauit eū locū ipsum muris altis et fortibus ad quem non nisi per pontē quēdam volaticium haberi poterat ad ipsum accessus. Statuit etiam q̄ ad

eū nullus accederet nisi esset aliq̄s de
suis secretarijs supradictis Factū qꝫ
est ꝙ cū vlixes dudū ex circe quendā
filiū suscepisset thelagonū noīatū. q̄
cuiꝰ esset filiꝰ a nemine sciebat̄ preter
q̄ꝫ a circe sua tantūmodo genitrice.
Factꝰ est igit̄ thelagonꝰ annoꝝ quī
decim q̄ studiose querit a matre. cuiꝰ
fuerit filiꝰ et si viuit ⁊ in q̊ loco moret̄
Diu negauit mater eum certificare
de patre. Demū cū thelagonus ma-
trē sup inquisitione patris diutiꝰ sti
mulasset affecta tedio stimuli filialis
filio pandit ⁊ reserat regē vlixē eē pa-
trē ipiꝰ. ⁊ eū de loco regni sui vbi mo
rat̄ vlixes diligent̄ īstruxit. Thelago
nus aūt in relatiōe matris est nimiū
factꝰ letꝰ. Desiderio tn̄ nimio fluctu
at patrē suū velle videre ⁊ ad eū acce
dere desideranti aīo exardescit. a mr̄e
sua igit̄ obtenta licētia. q̄ ꝺ celeri redi
tu rogat illū thelagonꝰ se accinxit ad
iter ⁊ tātū ꝑ dietas suas laboriose ꝓ-
cessit. ꝙ ꝑuenit achaiā vbi factꝰ certꝰ
ꝺ loco vbi morabatur vlixes ad locū
predictum accedit

De morte Ulixis.

c Umqꝫ quo
dā die lune in mane ap
plicuissꝫ ibidē in ītroitu
pōtis inuenit custodes vlixis q̊s affe
ctuose rogat vt eū ad vlixē sponte ac-
cedere ꝑmittāt. Negant illi mādatū
dn̄i sui seruantes. Instat thelagonꝰ
humilibꝰ p̄cibꝰ at illi viribꝰ vtentes
repellunt eum ⁊ iniuriose ⁊ violēter
impellunt. Quare thelagonꝰ dum
illatas sibi pati nollet iniurias ī vnū
ex p̄dictis custodibꝰ irruit ⁊ pugno
clauso ip̄m sic potent̄ ī cathena colli
ꝑcussit ꝙ eiꝰ fracta colli cathena ꝓti-
nꝰ expirauit. Alios v̓o custodes eiꝰ
socios īpellendo viriliť a pōte deiecit
⁊ p̄cipitauit in valle Fit ergo clamor
maximꝰ q̄re m̄lti irruentes ad arma
in thelagonū irruūt ipsū interficere sa
tagētes sed thelagonꝰ f̄cō īpetu ī vnū
eoꝝ q̄ aggressi sūt eū ensem quē habe
bat in manu ab eo violent̄ extirpat ⁊
ī alios irruēs ense nudo .xv. īterfecit
ex eis ⁊ ab illis est ḡuiter vulneratꝰ.
Deinde cū clamor fortiꝰ inualesceret
ad voces clamoris īsurgit vlixes pu
tās ne aliq̄s de familia thelamoci de-
tēti ꝑ eū domesticos suos inuaserit vt
ꝓ sui liberatōe eos vulneret aut occi
dat Quare iratꝰ cū q̊dā iaclo q̄d fe
rebat ī manu ad locū clamoris acce
lerat vbi suos vidit ab illo adolescen
te sibi īcognito īterfectos cernit eū ⁊ ī
vindictā necis occisoꝝ iaculū suū vi
brauit ī ipꝫ sic ꝙ ip̄m ꝑcussit ex eo nō
tn̄ multū lesit eundē. Sꝫ thelago
nus ꝯ vlixē iaculū impetuose vibran
tem cū nō cognosceret si eēt vlixes ar
repto illo eodē iaclo. quē ipe vibraue
rat ⁊ in terrā ceciderat. Thelagonꝰ ī
vlixē īpetu duriori retorsit sic ꝙ ipsuꝫ
ex eo letaliter vulnerauit costas eiꝰ ex
ipso vulnere ꝑforauit. Quare vlixes
ex ipso ictu vulneris in terrā decidit.
seipsū sustinere non valens vtpote q̄
morti se sentit esse vicinū. Corporis
itaqꝫ vires in ipso deficiūt ⁊ cum ipe
q̄si defecerit in sermone balbutientibꝰ
verbis q̄rit a thelagono quis nā eēt
Dū vlixes ad memoriā tunc reducit
letalē sui somnij visionē Thelagonꝰ
v̓o ad īterrogationē vlixis a circūstā
tibꝰ q̄rit quis ⁊ ille sit qui ip̄m īterro-
gat. Dicūt ei vlixē esse Quo audito
Thelagonus anxius exclamauit di
cens Ue mihi. Ueni videre patrem

meū ut eo viuente letarer cum eo et nunc factus sum occasio mortis eius Et statim pre nimio dolore in terram cecidit veluti semiuiuus. Demum a terra consurgens laniatis vestibus cum esset inermis faciē suā pugnis contundit in lacrimis et a suo vertice flauos capillos euellit. Prostratus itaqz ad pedes vlixis se dirigit in singultibus lacrimarū dicit se esse thelagonū infelicem Circis filium quē tu vlixes pater mi ex ea infeliciter suscepisti Si morieris care pater dij faueāt vt tecū moriar et post te me viuere nō permittāt. Vlixes vero vt agnouit suū esse filium ex circe blanditus est ei in sui corporis debilitate maxima in qua erat et mādat fractis eloquijs vt a lacrimis abstineat et dolore Pro thelamoco filio suo mittit q̄ veniēs ad thelagonū querit irruere qui necē patris auidus vindicare Sz vlixes verbis et nutu vt potuit thelamoco prohibz ne insurgat i ipsū imo vt eū carum babeat vtpote fratrē suum. Ducitur ergo vlixes fere mortuus in achaiam vbi tantū triduo vixit. et post triduū expirauit. qui in Achaia honore regio sepelitur. Post cuius mortem statī thelamocus paterni regni fuit assumptus in regem. et thelagonū fratrē suum multo fouet honore per annum vnū et dimidiū eum secum detinuit et in honore maximo militē eum fecit. Retinere voluit eū magis. sed thelagonus matris solicitatus ad literas vt matri satisfaciat inuitus recedit a fratre. in cuius recessu thelamocus multum eū donis et mūeribus honorauit et omni eo qd faceret ad apparatum recessus ipsius. Recessit ergo thelagonus a fratre suo thelamoco in multis lacrimis defluētibus ab vtroqz q̄ post recessū eius in Aulidē insulā ad matrem sanus applicuit. De cuius reditu et aduentu vltra modū facta ma ter est hilaris. q̄ multū fuerat de filio curiosa propter tanta fatorum discrimina. q̄ sic infeliciter emerserūt prout ipsa preuiderat arte sua. Non post multos aūt dies circes letaliter egrotauit. de qua egritudine violenter oppressa diem clausit extremū. Thelagonus igitur in regē assumitur et vixit in regno suo annis feliciter sexaginta et mortuus est Thelamocus vero regnauit in Achaia annis septuaginta et multiplicatum est sub eius gubernatione regnū achaie valde nimis. Vlixes aūt vixit annis nonagintatribus et infeliciter mortuus est in regno suo Et in hoc loco dares presenti opi finē fecit. sicut et Cornelius reliq̄ ergo sunt de libro dictis. licet dares in captione troie operi suo finem fecerit. q̄ postea i libro suo vlterius nō processit. reliq̄ vero sunt de libro dictis ipsius vsqz ad finem qui integre facere voluit opus suum. Et ideo si qd huic operi superadditū inueniatur credēdū est non esse de veritate operis ipsius sed de operis fictione. Verumtamen dares et dictis q̄ tempore ipsius troiani belli in ipso bello fuere presentes in compositione operum eorū inuēti sunt pro maiori parte concordes et in paucis inuenti sunt discordes Q̄ autem anthenor et Eneas fuerint actores proditionis ipsius troie bñ conueniunt. Dixit tñ dares q polidamas anthenoris filius de nocte accessit ad grecos q̄ de mō captionis ciuitatis cū grecis ea nocte tractauit et vt signo dato per eū Ilion aggredi procuraret Dixit etiā q greci de nocte troiam intrarūt et nō per murum ruptū occasione eq̄ erei facti per grecos cū de eq̄ ipso nullā fecerit mentionē. sed fuisse dixit ingressus per portā ereā vnam de

poꝛtis ciuitatis troie in cuiꝰ poꝛte sū mitate erat fabꝛicatū ⁊ infixū de mar moꝛe q̇ddam magnū caput equi licꝫ virgiliꝰ de equo ereo cū dite ꝯcoꝛdet et in hanc poꝛtam ereā dixit dares an thenoꝛē et eneaꝫ cum polidama rece pisse grecos ⁊ eis exinde aditū ꝑstitis se. ⁊ ꝑ eos ea nocte fuisse magnū Iliō interceptū ⁊ in illud pꝛimo Nepthe lomū filiū nestoꝛis introductū. Di xit etiā idē dares Eneam nō solū po lixenā occultasse. verū ⁊ eius matreꝫ. Heccubā cū eadē. ⁊ hac de causa exi lio fuisse dānatū. De moꝛte ṽo ipsiꝰ Heccube nihil dixit. in fine tñ operis sui hoc addidit. Pugnatū est annis decem. mensibꝰ sex diebꝰ duodecim. et de grecis fuerūt apud troiam octi genta sex milia pugnatoꝝ. Troiani ṽo pugnātes qui pꝛo ciuitate ipsa de fendenda pugnauerūt. fuerunt sexcē ta milia septuaginta sex. Dixit etiam naues cū quibꝰ exulauit Eneas fuis se ducētas ⁊ cū quibꝰ etiā paris ī gre ciā fuit ꝓuectꝰ. Troiani ṽo qui secu ti sūt āthenoꝛē fuerunt duo milia qn genti ceteri secuti sunt Eneā Troia ni āt ⁊ greci vtriusqꝫ ꝑtis maioꝛes. q̇ ⁊ a quibꝰ interfecti fuerūt sunt hi vt scripsit idem dares. Hectoꝛ enim interfecit regem Pꝛothesilaum. regē Patroclum. regē Merionē. regem arthilogū. regē Pꝛothen oꝛē. regem Epistropū. regem Cediū. regem Al phenoꝛeꝫ. regem Bꝛodium. et etiam regē Phillis. regeꝫ xanctipum. regē Octomeranum. regem Polixenuꝫ. regem Humerum. regem Pollue nas. regem Phileteam. regem Isi dium. ⁊ regē Leontū. Paris aūt interfecit Palamidē regem anthilo gū Achillē ⁊ Aiaceꝫ. Aiax ṽo ipm Paridem cuꝫ ambo se mutuis vul neribus occidissent. Eneas ṽo in terfecit regē Amphimacū ⁊ regē ne reum. Achilles autē grecꝰ interfe cit regē Eufemiū. regem Iponeū. re gem Phebum. regē Austerū. regeꝫ Ligoniū. regē Eufoꝛbium. Hecto rem ⁊ Troilū. regem Mennonē. et regē Nepetholomū. Pirrꝰ interfe cit Panthasileā reginā. regem Pꝛi amū et eius filiam Polixenam. Diomedes ṽo interfecit regem An tipum. regē Estoꝛion. regē ꝓthenoꝛē et regem Opthomenum.

Epitaphium Hectoris.

Roie pꝛotector
danaū metus hic iacet hectoꝛ.
Defensoꝛ patrie iuuenum foꝛtissimꝰ
iste.
Qui murꝰ miseris ciuibꝰ altꝰ erat.
Occubuit telo violēti victꝰ achillis.
Occubuere simul spesqꝫ salusqꝫ phꝛi
gum.
Hūc ferus eacides circuꝫ sua menia
traxit.
Quē iuuenis manibus texerat ante
suis.
O quātos Pꝛiamo lux attulit ista
doloꝛes.
Quot fletus heccube q̊t dedit andꝛo
mete.
Sed raptum pater infelix auroqꝫ re
pensum.
Condidit ⁊ merēs accumulauit hu
mo.

Epitaphium Achillis

Ellides ego sū
p tetidis nouissima ples.

Cui virtus claꝝ nomē habere dedit.
Qui strauit totiens armis victricib⁹ hostes
Inq̄ȝ fugā solus milia multa dedi.
Hectore sȝ magno summa est mihi gloria celso.
Qui sepe argolicas debilitauit opes
Ille interemptus subijt me vindice penas.
Pergama tūc ferro succubuere meo
Laudib⁹ immensis victor sup astra ferebar
Cū pressi hostilem fraude perempt⁹ humum.

Deploratio Troie

Ve tibi Troia peris iam non mihi troia videris.
Iam iam bobus eris pascua lustra feris.
Causa rei talis meretrix fuit exicial'.
Femina fatalis femina feta malis

Historia destructionis Troie ꝯpo sita p iudicē Guidonem d̄ columna. Messaneñ. finit feliciter In ciuitate Argētina imp̄ssa nouissime Anno dn̄i M.cccc.lxxxvj. circa festū sancti dyonisij ꝛ sociorꝫ eius.

Et ego guido de columna iudex d̄ Messana predictū ditem grecū in omnib⁹ sum secutus pro eo q̄ ip̄e dites perfectū ꝛ ꝯpletū fecit in omib⁹ opus suū ad litteraꝝ videlicet solacium. vt verā notitiā habeant p̄ñtis historie. ꝛ vt magis delectent̄ in ipsa et ego historiā ipsā ornassem dictamīe pulchriori p āpliores methaphoras ꝛ colores. ꝛ p transgressiones occurrētes. q̄ ipsi⁹ dictamis sūt picture. Sȝ territ⁹ ex magnitudine opis ne dum occasiōe magis ornati dictamis op⁹ ip̄m longa narratione ꝓtraherē tpe longiori infra cui⁹ tpis longitudinē aliq̄ mihi supuenissent incōmoda p̄ut est fragilitatis hūane ꝓpter qd̄ cessassem ab ope ꝛ opus ipsū suū nō p̄uenisset ad finē vtpote sui carens bn̄ficio ꝯplemēti. In tantū institi spūs sancti grā ministrante q̄ intra tres mēses a quintadecima videlicet mensis septēbris p̄me indictionis vsq̄ȝ ad vicesimāquintaȝ mēs nouēbris p̄xie subsequentis opus ipsū i totū p me pfectū extitit ꝛ ꝯpletum Licet longe ante ad instantiā dn̄i Mathei d̄ porta venerabil' salernitani archiepi magne scientie viri de presenti ope ꝯposuerim primum librum tantū ꝛ non plus. Nā ipso postmodū sublato de medio q̄ ꝯdendi a me p̄ns opus mihi erat stimulus ꝛ instinctus ab ipsius opis ꝓsecutione cessaui cū nō eēt cui de hoc placere merito potuissem. Consideraui tñ defectū maiorꝝ auctorū. videlȝ Virgilij Ouidij. ꝛ Homeri. qui in exprimenda veritate troiani casus nimiū defecerūt. q̄ȝuis eorum opa ꝯtexuerint siue tractauerit f̄m fabulas antiquoꝝ. siue f̄m apologos in stilo nimiū glorioso ꝛ specialiter ille sūm⁹ poetaꝝ Virgili⁹. queȝ nihil latuit ne eius veritas incognita remāeret ad p̄ñtis opis pfectionē efficaciter ꝛ fideliter laboraui.

Factū est presens opus a iudice Guidone de messana Anno dn̄ice incarnationis Millesimo ducentesimo octuagesimoseptimo eiusdē p̄me indictionis.

Item troia magna edificata est tempore Aioth qui tūc iudicauit populū israel ⁊ fuit i tertia etate mundi. ⁊ fluxerūt ab initio mū/di duo milia annoꝝ ⁊ trecenti.lxxxiij. anni. ⁊ stetit centum ⁊.lxxxv.annis. Illam capta fuit tempore Abdon q̄ tunc ꝑplm israel iudicauit. Fluxerūt ergo in toto Mille ducēti ⁊.lxviij.an ni.

Incipit tabula presentis historie.

Tabula

Explicit tabula presentis histoꝛie.

Knauth, Nachod & Kühne # 70. ac 2/23/97

Henneman $, nd
3/22/17.

